

ገድሊ ክርስቲያን

“ወደዩ ከምቲ ኣቦ ንዜፍቅሮ ወዱ ዚቐጽቦ፥
ከምኡ ከዓ እግዚአብሔር ንዜፍቅሮ ይቐጽቦ እዩ እሞ፥
ተግሣፅ እግዚአብሔር ኣይትንግቕ፥
እንተቐጽዓካ ኸዓ ኣይትመረር” (ምሳሌ 3፡11-12)።
ናይቲ ኹሉ ዚኸእል ኣምላኽ ስለ ዝኾንካ ዝመጸ እንተመጸ ሰኽፍ ኣይበልካ። የግዳስ ኣብ ልዕሊ ኹሉ ዓወት ንክትረክብ ስለ ኹሉ ነገር ኣመስግን። ምምስጋን እንተ ተሳእነካ ግና (ማለት መሪሩካ ምምስጋን እንተዘይክኣልካ) ፍቓድካ ይኹን ብዚብል ቃል ደምድሞ። ኣብ መወዳእታ ፍሬኡ ከሓገሥካ እዩ።
እግዚአብሔር ይባርኽካ(ኪ)።
ኣባ መስፍን (ፍሥሐጽዮን) ዘማር ቀሺ ጸጋይ

መውጽኢ

ቀጽሪ.....	78
መቐድም	3
1.ቀዳማይ ምዕራፍ	5
ናብ ድምጺ ኣምላኽ ኣቐልብ.....	5
1ይ፥ ጸዋዕታ ድኅነት	5
2ይ፥ ጸዋዕታ ዕላማ (ሕርዮት)	6
3ይ፥ ጸዋዕታ ሰማእትነት.....	8
2.ካልኣይ ምዕራፍ	17
ቀጸሊ ቃልሲ.....	17
ሀ. ክርስቲያን ኪሳገርዎ ዘለዎም ጽንኩር ሕይወት (2ጴጥ.1፡3-11)	17
ለ. ወዲ ሰብ መጠን፥ ናብ እግዚአብሔር ዝተጸግዐ መጠኑ	
ተቓውሞ ይረክብ	19
ሐ. ካብ ዝዘራእካዮ ፍሪ ከም እትሓፍሱ.....	25

መ. ንሸካውን ነቲ ኣሎኒ እትብሎ እንተዘይወፊኻሉ?.....28

3.ሣልሳይ ምዕራፍ.....31
 ዕቁባት 31
 ሀ. “ሃብትኻ ኣብ ዘለዎ ልብኻ ኣብኡ ኣሎ” (ማቴ. 6፡20-34).....31
 ለ. ቈራጽነት 34

4.ራብዓይ ምዕራፍ.....36
 ፍረ ክርስትና.....36
 ሀ. “ፍሬኹም ነባሪ ኪኸውን ሾምኩኹም” (ዮሐ. 15፡16).....36
 ለ. ኣብ ክርስትና ምዕባይ.....38
 ሐ. ፍረ ክርስትና 39
 መ. ኣብ ወሰን ወሓዚ ማይ ዝተተኸለት ኣም.....40
 ሠ. ኣብ ማይ ሕይወት ምጥላቕ ዜስዕቦ በረኸት 43
 ረ. ሓቀኛ መንፈሳውነት ይሃሉኻ.....44
 ሰ. ሠናይ ዘበለ ነገር ኩሉ ኣብ ኣእምሮኻ ይቀረጽ 45
 ቀ. መን ምኽንያ ክፈልጥሲ ምስ መን ከም እትኸይድ ንገረኒ.....48
 በ. ፍቕርኻ ንኩሉ ብዘይ ግብዝነት ትኹን.....48

5.ሓመሻይ ምዕራፍ 55
 እቲ ክፉእ መሲሉ ዝርኣየካ ሥራሕ ኣምላኽ፥
 ዝዓበዩ ጥቕሚ ኣለዎም ኣመስግን
 “ኣዕዋፍ እንተዝወድቓስ ...” 55

6.ሻድሻይ ምዕራፍ.....64
 ስምዒትን እምነትን (ዘኁ. 14፡9) 64

7.ሻብዓይ ምዕራፍ.....73
 ፩ይ. ንሥሓ 73
 ፪ይ. ንሥሓ.....76
 ሀ.ትምኒት ሥጋ 79
 ለ.ባህጊ (ሃረርታ) ዓይኒ 81
 ሐ.ዓለማዊ ጠባይ ወይ ባህሪይ.....82
 ፫ይ.ንሥሓ 84

8.ሻምናይ ምዕራፍ
 ምስጋና 89

መቼድም

ፍቅር አንባቢ አብዛ ገድሊ ክርስቲያን እትብል ምጥን ዝበለ ጽሑፍ ዝሓዘት መጽሓፍ ሰፊሩ ዘሎ ትሕዝቶ፥ ነቶም ብፍላጥ ኮነ ብዘይ ፍላጥ ብብጊዜኡ ኣብ ሕይወትካ ሰርሲሮም ዝኣተዉ፥ ምስ ሕይወትካ ተወሃሂዶም ዝነብሩ፥ ደሓን እናመሰሉ ንሕይወትካ ዜምክኑ፥ ስምዒትካ ካብ ሕዋሳትካ ተቐቢሉ ናብ ሕይወትካ እናነዘሎም ነቲ ሠናይ ፍቓድ እግዚአብሔር ኣለሊኻ ንክይቶክእል ዓፊኖሙኻ ዝነብሩ ሰንካማት ኣመላትካ ኣለሊኻን ወጊድካን ንክትክእል ይሕግዘካ እዩ ተባሂሉ ዝተሰናደወ እዩ።

ነዚ መጽሓፍዚ ከተንብቦ ከሎኻ ኣብ ገሊኡ ምዕራፋት ኣዝዮም ንኣሽቱ ቀንጠ መንጢ! ዝኾኑ ነገራት ፈጸምካ ኣብ ግምት ዘይተእትዎም ዝነበርካ ዕርዲ ክፍኣት ክክድቁ ከምዝክእሉ ግምት ተዋሂቡዎም ምስ ረጸኻ ከይገረመካ ኣይተርፍን ይኸውን። ግናኸ እቲ ናብ ኃጢአት ኣቢሉ ዝዕድመካ ነገር ኩሉ፥ ይንኣስ ይዕበ ብልሽኻ ሓሊንካዮ ኮነ ብተግባር ፈጸምካዮ ቀስ እናበለ ካብ እግዚአብሔር ክፈልዩካ ከምዝክእል ክትፈልጥ የድሊ። እወ፥ ቀልሽኻ ናብ እግዚአብሔር ንክይተድጎብ እንተዘይኮይኑ፥ ካልእ ዕላማ ስለዘይብሉ፥ እዝስ ኣብ ግምት ኣይኣቱን እዩ ኢልካ ሸለል እትብሎ ነገር ከይህሉ ኣለሊኻ ምእንቲ ክትክእል እንሆ ነዚ ኢሉ ዝተሰናደወ ጽሑፍ እዩ። ተጠቐመሉ።

ናይዚ መጽሓፍዚ ቀንዲ ትሕዝቶ፥ ቀልሽኻ ፈጸሙ ኣብ ናይ እግዚአብሔር ዕ ብዩትን ከሃሌ ኩሉነትን፥ ፍቕርን ምሕረትን ክጥሕል እሞ፥ ባህጊ ሥጋን ባህሪይ ዓለምን ኃይሊ ጸላእን ኣብ ሕይወትካ መስሎኺ ክስእን፥ ዝነበረካ ኣመላት እውን ካብ መዝገብ ልሽኻ ተደምሲሱስ ፈጸሙ ክርሳዕ፥ ሕይወትካ ብዕርዲ ቅድስና ክትጋረድ እሞ ስለ ኹሉ ነገር ኣመስጊንካ ንክትክእል ኣብ መወዳእታ ሕይወትካውን ፍሬኻ ነባሪ ኪኸውን ከክእለካ ኃይሊ ከምዘሎ እዩ ዚሕብረካ። እወ፥ ኣብ ጸውዒት ኣምላኽ ሕይወትካ ምሉእ ነቕሕካን እሙን ኳንካን ንክትርከብ እዩ ሓዝቱ ዜበርክተልካ።

ነዚ ጽሑፍዚ ከሰናዱ ከሎኹ፥ ሽሕጺ ብመንፈስ ተለዓዒለ እንተጸሓፍኩዎ ግናኸ ከምቶም ካልኣት ጽሑፋተይ ደስ እናበለኒ ኣይኮንኩን፤ ከመይ ኣብ ውሽጢ ምረትን፥ ኣብ ከቢድ ናይ ፈተና ቃልስን፥ መከራይ ምውዳእ ኣብ ዝኣበየሉ እዋንን፥ ኣብ ዘብሎን ዝገብሮን ምስ ጠፍኣኒ ኣብ እግሪ ጎይታ ወዲቐ እናሸኸኹ፥ እንታይ ክገብር ከም ዘሎኒ ክሕብረኒ ዝለመንኩሉ እዋን እዩ። መልሲ ምስ ሰኣንኩ ኸዓ ኣብ ውሽጠይ ኣትዮ፥ ነቲ ምስ ኣምላኽ ተሳንዮ ንክይነብርን ድምጹ ንክይሰምዕን ዝዕንቅጸኒ ዘሎ ሓደ ብሓደ እናፈተሽኩ ምስ ገዛእ ርእሰይ ቃልሲ ከካይድ ጀመርኩ። ዝገርም እዩ! ክገልጹ ክሳብ ዘይክእል ጉዳም ኩይኑ እዩ ዝረኸብኩዎ። ለካስ እቶም ኣብ ግምት ዘየእትዎም ዝነበርኩ፥ ካብ እግዚአብሔር ይፈልዩኒ ኢሉውን ዘይገመትኩዎም፥ ንሕይወተይ ዜምክኑ ምኺኖም ተገንዘብኩ። ከመይ ኢሊ እዩ እሞ ዘረድኣካ? እቲ ቃልሲ ብርቱዕ ተጋድሎን ነቂሕ ጊዜን

ስለ ዝወስድ ንኣምላኽ ኣብ ጽኑዕ እምነት ዝተመስረተ ዘይሕለል ትዕግሥቲ ክህበኒ ለመንኩዎ። እግዚአብሔር ከዓ ቃልሰይ ክጅምር ብቻሉ ገይሩ ሓበረኒ። ካብ መጀመርያ ጀሚረ ድማ ነቶም ኣምኪኖምኒ ዝነበሩ ዝነበሩ፥ ብሰፊሖ ክገልጹም እንተዘይክኣልኩ፥ ብመጠኑ ኣብዛ ሕጽር ዝበለት ጽሑፍ ከመልክቶም ፈተንኩ። ኣብዚ ጊዜ'ዚ እቲ ዝዓበየ ነገር ክርድኣኒ ዝሸኣለ እንተ ደኣ ኣልዩ፣ እግዚአብሔር ኣብ ልዕሊ ኩሉ ኩነታት ዝቈጸጸን መደብ ዘለዎ ምዃኑ እዩ። ነዚ ምስ ተረዳእኩ ከዓ ምረተይ ብምስጋና ክትካእ ጀመረ። ከምዚ ክብል ከሎኹ ግና ቃልሰይ ወዲኣ ማለተይ ዘይኮነስ ነቲ ብርቱዕ ቃልሲ ብምስጋና ከቃልሎ ስለ ዝሸኣልኩ እዩ።

እቲ ምስ ዓለምን ጸላእን ዝተጣበቐ ርክብ ዘለዎ ኣረጊት ሰብነተይ ፈታዊ ተመሲሎ ብስምዒተይ ገይሩ ንሕይወተይ ኣብ ምጥርጣርን ፍርሃትን ተኣሊኻ ከም እትነብር ዝገበራ ንነዊሕ ጊዜ ኣታሊሉኒ እዩ። ሕጂ ግና ነቲ ኣብ ውሽጠይ ዘሎ ጸላእየይ፥ ስለ ዘለሊኹዎን ምስ መን ከይነ ከም ዝሰዕሮ እውን ስለዝፈለጥኩን ነቶም ዕድመይ ልክዕ ኣብ ልዕሊ ሕይወተይ ኣዳህሊሉ ዝዘርኦም ገፈጥ መፈጥ፥ ንኣይ ምንም ዘይመስሉኒ ዝነበሩ ምስ ነቐሕኩሎም “ብቲ ኃይሊ ዝህበኒ ኣምላኽ” ሓደ ብሓደ እናለቐምኩ ክውግዶም ተለዓልኩ። ጌናውን እናለቐምኩዎም እየ ዘሎኹ። ከመይ ኣብ መዋዕለይ ልክዕ ብብጊዜኡ እናተጠራቐሙን ናይ ጥፍኣት ዕርዲ እናዓረዱን ነቲ ሠናይ ኣለልየ ንሽይክኣል ዓይኒ ልቦናይ ተሸፊተን እውን ኣብ ሰማያዊ ባህርይ ከዮቕልባ ዓፊኖም ምድሪ ምድሪ ቀንፊዘው ከምዝብል ዝገብሩኒ ዘይተፈልጡ ሰራማት ጸላእቲ እዮም። ነዚኦም ንምጥፋእ ብርቱዕ ቃልሰን ነዊሕ ጊዜን ዝሓትት ስለ ዝኾነ ድማ ነፍሲ ወከፍ ክርስቲያን ክዝንግግሎም ኣይግባእን።

ንኣኻውን እዚ ጽሑፍ'ዚ ሓገዙ ዘወፍየልካ ዘሎ ምስቲ መታለሊ ዝኾነ ኣረጊት ሰብነትካ፣ ቃልሲ ዘይጀመርካ እንተደኣ ኿ንካ ተጊህካ ክትጅምር፤ ጀሚርካ እንተደኣ ኳንካ ከዓ ካብ ዓወት ናብ ዓወት ንክትሰጋገር እዩ። ቃልሸኻ ወዲእካስ “ኣነ ኣይኮንኩን ዝነብር ዘሎኹ ጎይታ ኢየሱስ እዩ ናባይ ዝነብር ዘሎ” ኣብ ዝብል መንፈሳዊ ትምክሕቲ ባጺሕካ እንተደኣ ኿ንካ ድማ ነቶም ጌና ኣብ ቃልሲ ዘሎና ኣሕዋትካ ከመይ ጌርካ ነዚ ዓወት እዚ ክትጭብጦ ከም ዝሸኣልካ ምክርኻ ክትልግሰልና ብጽምኣት ንጽቡ።

ኣብዚ ጽሑፍ “ንሸኻ” “ንኣኻ” ዝብል መግለጺ ብብዝሒ ተጠቂመ ኣሎኹ፤

እንተኾነ ነስተንትኖ ንክሕግዘና'ምበር ንርእሰይ ኣውጺኣ ከምዘይኮንኩ ኣቐዲመ ክገልጽ እፈቱ። ከምኡውን ነቶም ኣብ ምእራምን ምስንዳውን'ዛ መጽሓፍ ዝተሓባበሩኒ ኣመስግኖም።

እግዚአብሔር ይባርኽካ/ኪ ኣሜን!
ኣባ መስፍን (ፍሥሐጽዮን) ዘማር ቀሺ ጸጋይ

ቀዳማይ ምዕራፍ
አብ ድምጺ አምላኽ አቕልብ

እግዚአብሔር ንነፍሲ ወከፍ ሰብ ዕድሜኡ ልክዕ ከየቋረጸ ይጽውዖ። ስለዚ እግዚአብሔር ከየቋረጸ ዝጽውዖና እንተደኣ ኾይኑ አብ ዝኾነ ይኹን ጊዜን ቦታን ምሳና ከምዘሎ የረድኦና። እግዚአብሔር ወትሩ ምሳና እዩ።

እግዚአብሔር ከየቋረጸ ክጽውዖና ኸሎ፥ ብሠለስተ ዓበይቲ ነገራት እዩ ዚጽውዖና። ንሳተን ከዓ እዘን ዚስዕባ እየን። 1ይ፡ ጸዋዕታ ድኅነት፥ 2ይ፡ ጸዋዕታ ዕላማ፥ 3ይ፡ ጸዋዕታ ሰማዕተነት (ምስክርነት) እየን።

1ይ ጸዋዕታ ድኅነት፡

ወዲ ሰብ ብምክንያት ኃጢአት ኣዳም አብ ጸልማትን ጽላሎት ሞትን ይነብር ነበረ። ድኅሪ ነዊሳ ስደት ግና ቃል (ወዲ) እግዚአብሔር ብርሃን ኮይኑ ናብ ዓለም መጸኢ ካብ ሞት ናብ ሕይወት ኣሳገረና፤ ካብ ባርነት ናብ ናጽነት፣ ካብ ዝክትምና ናብ ሕያው ዝኾነ ሥልጣን ዘጨብጥ መሰል ውሉድነት ንክንገናጸፍ ጸውዖና፤ እዚ ጸውዒትዚ ንኸሎም ደቂ ኣዳም እዩ ዝነበረ፤ እንተኾነ ግና ኣይተቐበልዎን። ናብ ወገኑ እውን መጸ፤ ንሳተምውን ኣይተቐበልዎን። ንዝተቐበልዎ ዘበሉን ብስሙ ንዚኣምኑን ግና ውሉድ ደም፥ ውሉድ ፍትወት ሥጋ፥ ውሉድ ድላይ ሰብኣይ ምኃን ተሪፉስ ውሉድ እግዚአብሔር ኪኾኑ መሰል ሃቦም። ስለዚ መሰል ውሉድነት እንሉበሰሉ ጸውዒት እዩ። “ኣባ ኣባ” ኢልና እንጽውዓሉ መንፈስ ውሉድነት ዝተቐበልናሉ ጸውዒት እዩ። እቲ ኣብ መንገድናን ኣብ መንጎ እግዚአብሔርን ዝነበረ ናይ ጽልኢ መጋረጃን ናይ ዕዳ ጽሑፍን ዝተደምሰሰሉን፣ ፍቕሪ እግዚአብሔር ዝነገሡሉን፣ ዘመን ባርነት ኣኸቲሙ ሓርነት ዝተኣወጀሉ፥ ንጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ከም መድኃኒናን ጉይታናን ኣምላኽናን ዝተቐበልናሉ፥ ኣእምሮና ብባርነትን ብድንቅርናን ብፍርሃትን ተዓፊኑ ኣብ ዝነበረሉ እዋን ንመጀመርያ ጊዜ ጨራ ብርሃን ዝረኤናሉ፥ ኣቦን ውሉድን ዘመናት ተፈላልዮም ዝነበሩ ዝተሓቋቋፍሉን ጸዋዒት እዩ። ኢየሱስ ነቶም ዝተቐበልዎ፥ እንደገና ጸላኢ ካብ ኣቦኡም ከይፈልዮም፥ ደቂ እግዚአብሔር ምኃንም መረጋገጺ ንጸላኢ ዘኢደንግጽ ብደሙ ማኅተም ገበርሎም። ነዚ ማኅተምዚ ንጸላኢ የርዕደ እዩ። ስለዚ ኦ ክርስትያን ባዕልኻ ኣይትደፈር፣ ሐደኻ ኪደፍረካ ዚክእል የልቦን፤ ባዕልኻ ግና ነቲ ማኅተም ዝገበረልካ መድኃኒኻ ብጸላኢ ከተድፍሮ ትርከብ። ተጠንቀቅ! ናይ ገዛእ ርእሻኻ ናይ ጥፍኣት ምክንያት ንሸኻ ባዕልኻ ጥራይ ኢኻ። እቲ ኣብ ልዕሊኻ ኪፍጸም ዘሎዎ ሠናይ ዘበለ ኩሉ ኢየሱስ ኣማሊኡ ሂቡካ እዩ። ስለዚ ከዓ እዩ “ቃል ሥጋ ኮይኑ ጸጋን ሓቕን መሊኡዎ ኣባና ዝሓደረ” ዝብሉና።

2ይ ጸዋዕታ ዕለማ (ሕርየት)፤

እቲ ካብ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ዝተቐበልናዮ ሕይወት፥ መሰል ውሉድነት ምቕባል ጥራይ ዘይኮነስ ፍርያምን ስላጠት ዘለዎን ኮይኑ ኣብቲ ዓስቢ ዓወት ምእንቲ ኬብጽሓና ጎይታ ባዕሉ ወራዳ ዝመደበልና ናፃ ህያብ ዝኸነ መንገዲ ሕይወት እዩ።

በዚ ከፃ እዩ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ፡ “ኣነ እዩ ዝሓረኸኹም እምበር ንሸኻትኩም ኣይሓረኹምንን፤ ኬድኩም ፍረ ምእንቲ ከተፍርዩ ፍሬኹምውን ምእንቲ ነባሪ ክኸውን ሾምኩኹም” ዚብል (ዮሐ.15፡16)።

ንሓደ ዕላማ ክንምረጽ ከለና፡ ሽሕፃ እቲ ምርጫ ብወገን እግዚአብሔር ጥራይ እንተኸነ፥ ነዚ ተወዳዳሪ ዘይብሉ ህያብ ምስ ተቐበልናዮ ብተሓማንነት ክንፍጽዎ ይጽበዩና እዩ። ብውሑድ እሙናት ኳንና ምስ ተረኸበና ተሓማንነቱ ኬንበረልና እዩል ስለዚ ኣብነት እግዚእትን ማርያም ተኸቲልና “እኔኹ ኣነ ባርያ እግዚአብሔር እዩ ከምቲ ዝበልካኒ ይኹነለይ” ብዝብል ቃል መክሊትና እቲ ሰራቕ ከይምንጥለና ከም ሓደ ንጡፍ ነጋዳይ ኣብ ክርስትያናዊ ጉዕዞና “ጥበበኛታት ከም ተመን፤ ለውሃት ከም ርግቢ ኩኑ” ዝበለና ኢየሱስ ከይዘንጋዕና ብጥንቃቄ ንመላለስ።

“ወደየ ... ንሕገይ ኣይትረስዓዮ፡ ልብኻውን ንትእዛዛተይ ይሓልወን፥ ሕይወትን ሓቅን ካብኻ ኣይፈለያ ኣብ ክሳድካ እሰረን፥ ኣብ ጽላት ልብኻዉ ንትእዛዛተይ ይሓልወን፥ ሕይወትን ሓቅን ካብኻ ኣይፈለያ ኣብ ክሳድካ እሰረን፥ ኣብ ጽላት ልብኻካውን ጸሓፈን፤ ሽቡ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽን ሰብን መጎስን ልቦናን ክትረክብ ኢኻ። ብምሉእ ልብኻ ብእግዚአብሔር ተሓመን፥ ኣብ ልቦናኻ ኣይትጸጋዕ፥ ኣብ ኩሉ መንገድኻ ንእኡ ሕሰብ፥ ንሱ ከፃ ኣከያይዳኻ ኬቅንዕ እዩ። ባዕለይ እፈልጥ ኣይትበል፥ ንእግዚአብሔር ፍራሕ፥ ካብ ክፋእ ከፃ ርሓኸ” (ምሳ. 3፡1-7) እናበለ ኣብቲ ዘቐመጠና ክንኮና ዝግብኣና ብዝተፈላለዩ መንገዲ ይነግረና፡ ማለት ብራእይ ብሕልሚ ብቓሉን ሕሹኽታኡን ገይሩ ኣብ ልብና ፍሉይ ጠብላሕታ ብምቕማጥ፥ መሪሕ ይህበና። መኣስ ከምዚፍጸም ግና ኣይነግረናን። እግዚአብሔር ካባና ዝደልዮ ብእምነት ጸኒዕና ብትዕግስቲ ምጽባይ እዩ። ኣብ መንጎዚ ብዙኅ ሓሳረ መከራ እንተ ገጠመና እቲ እግዚአብሔር ዝሃበና ተስፋ ተቋራጹ ማለት ኣይኮነን፤ እንታይ ደኣ ኣምላኽ ነቲ ዕላማ ብቐዓት ምእንቲ ክንኸውን ከም ጴጥሮስ ይግስጸና። “ወደየ ከምቲ ኣቦ ንዜፍቅሮ ወዳ ዚቐጽዖ ከምኡ ከፃ እግዚአብሔር ንዜፍቅሮ ይቐጽዖ እዩ። ተግሳጽ እግዚአብሔር ኣይትንግቕ እንተ ገሰጸካ ከፃ ኣይትመረር” (ምሳ. 3፡11) ይብል። ስለዚ ኣብቲ እግዚአብሔር ዘንበረካ ዝገጠመ ይግጠምካ ብእምነት ጸኒዕካ ተጸቦዮ። ንሱ ነቲ ዝሃበካ ተስፋ ፈጺሙ ኣይልውጠን እዩ።

ንኣብነት ታሪኽ ኣብርሃም፡ ዮሴፍ፡ ሙሴ እንተርኤና፥ ዳርጋ ኸኹሎም ነቲ እግዚአብሔር ዝሃበም ተስፋ ከይተጸበዩ ተሃቂኹም ከንደልህጹ ይርኣዩ። እግዚአብሔር ግና

ናብቲ ዕላማ ክሳብ ዝበጽሑ ይጥንቀቕሎም ነበረ። ስለዚ ኣብቲ ብእግዚአብሔር ዝተገባዘነ ዕላማ፣ በብደረጃኡ ጽንዓት ክህልወና የድሊ። ብፈሪሃ እግዚአብሔር ኣብ እንመላለሰሉ ጊዜ ዝሰራሕናዮ ዘበለ ኸሉ ይሰልጠና እዩ። ድምጺ እግዚአብሔር ንምስማዕ ኮነ ንምልላይ የክእለና፤ ካብ ምክሪ ክፋኣትን ካብ መንገዲ ኃጢአተኛታትን ካብ መንበር ተሳለቕቲን ግልል ኣቢሉ ለይቲ ምስ መዓልቲ ብሕጉ እነስተንትን ሰባት ይገብረና።

እስከ ጸዋዕታ ኣብርሃም ንርእ። እግዚአብሔር ንኣብርሃም መጀመርያ ክጽውዖ ከሎ ጣዖት ካብ ዘምልኹ ወገን ጸዊዑ፡ “ካብ ምድርኻን ካብ ኣዝማድኻን፣ ካብ እንዳብኻን ኣነ ኣብ ዘርእየኻ ምድሪ ኣቢልኻ ውጻእ፣ ዓቢይ ሕዝቢ ክገብረኻን ክባርኸኻን ከዓ እዩ” ምስ በሎ ኣብርሃም ገለኪ ከይተጠራጠረ ድምጺ እግዚአብሔር ሰሚዑ ኣብ ዘይፈልጦም ንና ዝኾኑ ሕዝብን ዘይፈልጦ ሃገርን ብእምነት ሰጋእ ከይበለ ከደ። ኣብዚ ጊዜዚ ሓደ ሓደ ሽግር ከምዝገጠሞ ካብ ታሪኽ ሕይወቱ ንርዳእ።

ኣብ ካልኣይ ጸዋዕታኡ እንተተመልከትና እግዚአብሔር ንኣብርሃም “ኣዕይንቶኻ ቋሕ! ኣብልሞ ኣብዛ ዘሎኻ ቦታ ኳንካ ናብ ኩሉ ወገናት ጠምት፣ እዛ እትርእያ ዘሎኻ ምድሪ ንኣኻን ንዘርእኻን ንዘለዓለም ክህባ እየ፤ ዘርእኻ ድማ ከም ሑጻ ኬብዝሐም እየ በሎ። ኣብርሃም ድማ ገለኪ ዘርኢ ኣይሃብኻንን እንሆ ድማ ሓደ ካብ ቤተይ ዝተወልደ ክወርሰኒ እዩ በለ። እግዚአብሔር ግና ኣይፋሉን፣ ካብ ከስዌኻ ዚውለድ እዩ ዚወርሰኻ እምበር እዝስ ኣይወርሰኻን እዩ በሎ። ንግዳም ኣውጺኡ ድማ ንሰማይ ጠምት፣ ምቕጻሮም ቶክእል እንተኳንካ ከዋኸብቲ ቀጻር በሎ። ዘርእኻውን ከምኡ ኪከውን እዩ በሎ፤ ብእግዚአብሔር ከዓ ኣመነ፣ ንሱ ድማ ንጽድቂ ቁጸረሉ” (ዘፍ. 15፡3-7)።

ግናኸ ኣብርሃም ጊዜ ነዊሕዎስ ይኹን ወይ ተሃዊኹ ይኹን ነቲ እግዚአብሔር ዝሃበ ተስፋ ንሣራ ኣማኸራ። ሣራ ከዓ ተጸሊልካ ዲኻ? ካባይ ኣይትጸበ፡ “እንሆ ኣነ ኣግዚአብሔር ከይወልድ ዓጽዮኒ እዩ ምናልባሽ ብኣኣ እንተፈረኹ በጃኻ ናብዛ ግዝእተይ እቶ” እናበለት ደፋፍኣቶ። ኣብርሃም ከዓ ብሓደ ወገን ህርፋን ውሉድ ኣለዎ ብሓደ ወገን ከዓ ሣራ ስለዘፍቀደትሉ ንእግዚአብሔር ከዩማኸረ ካብ ኣጋር ወለደ፤ እቲ እግዚአብሔር ዘተስፈዎ ውሉድ ንሱ ስለ ዘይነበረ ግና ኣብርሃም ጌና ነዊሕ ዓመታት ከርተት በለ። ን14 ዓመት ዚኣክልዉውን ብዘይ ድምጺ ኣምላኽ ምስ ጸንሐ ኣብ 99 ዕድሜኡ እግዚአብሔር ተገልጸሉ። ስሙ ለዊጡ ከዓ ኣቦ ብዙኃት ከም ዝኸውን ኣበሰሮ። ኪዳንውን ኣብ መንጎኡም ኣቑመ። እዚ ኪዳንዚ ከዓ ኣብ ቤቱ ወዲ ዝተወልደ ዘበለ ኸሉ ኪግዘር፣ ኪዳን ዘለዓለም ከዓ ከምዚኸውን ኣጥቢቑ ኣዘዞ። ሽዑ ኣብርሃም ብገጹ ተደፍኦ፣ ስሒቑ ድማ ብልቡ ንወዲ ሚእቲ ዓመትዶ ወዲ ይውለደሉ፤ ሣራ ንል 90 ዓመትከ ትወልድዶ በለ። ኣብርሃም ድማ ንኣምላኽ እስማዒል ግዳ ኣብ ቅድሚኻ እንተ ዝነበር በሎ። ኣምላኽ ከዓ በለ፡ ኣይፋሉን ሰበይቶኻ ሣራ ደኣ ወዲ ክትወልደልካ እያ። ስሙ ድማ ይስሃቅ ከተውጽኣሉ ኢኻ። ኪዳንይ ከዓ ምስኡን ብድሕራኡውን ምስ ዘርኡን ኪዳን ዘለዓለም

ኬቕውም እየ በሎ።

አብርሃም እቲ 25 ዓመት ዚኣክል ብተስፋ ትጽቢት ዝተገብረሉ ሕጻን ተወልደሉ፤ ከምቲ እግዚአብሔር ዝበሎ ኸዓ ይስሐቕ ኢሉ ሰመዮ። ይስሐቕ ከዓ አብ ቅድሚ እግዚአብሔር አብ ቅድሚ ወለዱን ባህ ዜብል ሕፃን ኮይኑ ይዓቢ ነበረ።

3ይ ጸዋዕታ ሰማእትነት፤

ጸዋዕታ ሰማእትነት (ምስክርነት) እግዚአብሔር ንአብርሃም ነቲ ሓደ ወዳ ሠውዓለይ ምስ በሎ ተቐላጢፉ ሕራይ ዝበለደ ይመስለካ? ጽሞና ወሲዱ ሓሲቡን አስተንቲኑን፤ ነቲ 25 ዓመት ትጽቢት ዝተገብረሉ ሕፃን፤ እሞ ከዓ ፍሉይ በረኽት እግዚአብሔር ዝለበሰ አቕዲሙ አብ ማኅፀን ከሎ ዝተሓርየ፤ ዓለም ብዘርኡ ክትባረኽ ከም ዘለዎ ኪዳን ዝተአትወሉ እንኮ! ካልኣይ ዘይብሉ ሰብ ንመሥዋዕቲ ኬቕርቦ ከሎ ቀሊልዶ ይመስለካ? ርግእ ኢልካ ሕሰቦ። ሕራይ እግዚአብሔር ቃሉ ስለ ዘይዓጽፍ፤ ከመይ አቕዲሙ አቦ ብዙኃት ኪኸውን እዩ፤ ሕዝቢ ዓለም ብእኡ ኪባረኹ እዮም ኢሉ ቃል ስለዘሕለፈ፤ አብርሃም ከዓ በዚ ቃል እዚ ተአማሚኑ እንተሞተውን ከተንሥኦ እዩ ኢሉ ብእምነት ፍቓድ አምላኽ ኪፍጽም እንተተአዘዘ ንክስዕሮ ግና አዝዩ እዩ ዝኸብዶ፤ ከመይ ነቲ ብእግዚአብሔር ኮነ ብወለዱ ዓቢይ ትጽቢት ዝግበረሉ ዝተፈትወ ሕፃን ባዕሉ ክሳድ ወዳ ብሰይፊ ክቕንጽል ብባህሪያዊ መንገዲ ተቐላጢፍካ ፍቓደኛ ክትከውን ዘይደፋፍኣካ ከቢድ ናይ ኃዘን ጽዕነት ዘሎዎ ነገር እዩ። ስለዚ አብርሃም አቕዲሙ ነቲ ዘለዎ አብ ገሃእ ርእሱ ዜንጸባርቕ ሥጋዊ ባህርይ ሠዊዑ እዩ ንአምላኽ ባህ ኬብልን ናይ እምነት ሰብ ተባሂሉ ኪጽዋዕን ዝበቐዐ። ነዚ ኩሉ ኪፍጸም ከሎ ግና፤ ንወዳ እናተሓገሰ አይኮነን ናብ መሥዋዕቲ ዘቕረበ፤ ብሓዘን ተጸቂጡ ከሎ፤ መዓንጣኡ ሸጥ አቢሉ ትብዓት ብዝመልኦ እምነት ክሳድ ወዳ ኪቕንጽል ድሕር አይበለን። ከመይ ዓይኒ ልቦናኡ ናብቲ ዓስቢ ዓ ወት ስለዘቕለበ ነቲ ኪስዓር ዘይክኣል ኪስዕሮ ተረኽበ። እንሆ ከዓ ናይ ኩሎም አመንቲ አቦ እምነት ተባሂሉ ኪጽዋዕ ይርከብ። ስለዚ ሰማያዊ ዓወት ብቐሊሉ አይትጸበዩ፤ ጽንዓት ዘድልዩ እዩ።

ናይ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ካብ ጌተሰማኒ ክሳብ ቀራንዮ ዝነበረ ስቓይ እንተርኤና እውን ተመሳሳሊ ኮይኑ ኢና ንረኽቦ፤ ከመይ ኢየሱስ ነቲ ስቓይቲ ብታሕጓስ ሓንጎፋይ ኢሉ አይኮነን ዝተቐበሎ። ነቡኡ ክሳብ “ፍቓድካ እንተድኣ ኮይኑስ ነዛ ጽዋዕ እዚኣ ካባይ አሕልፋ፤ ግናኽ ፍቓድካምበር ፍቓደይ አይኹን” (ሉቃ. 22:42) እናበለ ፍቓድ አቦኡ ንክፍጽም ነቲ መሪር ጽዋዕ ብትዕግሥቲ ተቐበሎ። ነቲ ኩሉ አብ ልዕሌኡ ዚወርድ ዝነበረ ዕዳ ናይ ደቂ ሰብ ብፍቓዱ ናብ ዝባኑ ጸዓኖ፤ ከም ሓደ በደለኛ ርእሱ አድኒኑ ድማ ናይ ሞት ጽዋዕ ኪሰቲ ተሰለፈ። ብጸላእቲ ተኸቢቡ ኸዓ ምስቶም ዓ

መጻኛታት ኣብ ዕንጨይቲ መስቀል ምስቲ ኩሉ በደልና ሓቢሩ ተሸንከረ። እቲ ዘይመውት ከዓ ንሞት ብሞቲ ንክስዕር ሞተ፤ እሞ ከዓ ኣብ መስቀል፡ ይስሓቕ ሽሕዒ ናብ መስዋዕቲ እንተቐረበ ኣብ ክንዳኡ በጊዕ ተተኪእሉ እዩ፤ እቲ ገንሸል ድኅነትና ሸኾነ ኢየሱስ ግና ንኹልና ተኪኡ እዩ ዝሞተ።

እግዝእትነ ማርያም እትፈትዎ ወዳ ኣብ መስቀል ተሸንኪሩ ኪጽዓር ከሎ፡ ሽሕዒ እቲ ሓደ ወዳ ክስዋዕ ከሎ ምእንቲ ኃጢአት ዓለም ንክድምስስ ኣብ'ቲ ሥራሕ እግዚኣብሔር ፍቓደኛ እንተነበረት ብጽንዓት መዓንጥኦ ሸጥ ኣቢላ ኣብ ትሕቲ መስቀል ቆይማ እንተ ተረክበትን፡ እንተኾነ ሰይፊ ኃዘን ንልባ ሰንጢቕ ይወግኦ ነበረ። ልብሻ ብሰይፊ እናተወግኦ ክትሕጎስ ኣሸጋሪ እዩ። ግናኻ ነቲ ዘፍርዮ ዓስቢ ዓወት ርእያ ነቲ ዘይክእል ከኣለቶ። ከመይ ካብ ኩሉ ፍጥረት ፍልይቲ ዚገብራ “ብጸጋ ኩሉ ናይ ምክኣል ኃይሊ ተሸሊማ እያ” ንዝለመና ኩሉ ከዓ ነዚ ኃይሊዚ ተልብሶ እያ። እቲ ኩሉ ክእለታ ግና ካብ ኃይሊ ወዳ ዝመጸ እዩ።

ኣብ ደቂ ሰብ እውን ብመጠኑ ከምዚ ዝኣመሰለ መስዋዕቲ ኣብ ዝወርደሉ እዋን፥ ነቲ ዜስዕሶ ዓወት ብእምነት እናተጸበኻ ብዓይኒ ተስፋ እናጠመትካ፥ ብኃይሊ መንፈስ ጸኒዕካ ምጽባይ እዩምበር። ባህ ኢሉካ ተካይዶ ተግባር ኣይኮነን። ነዚ ንክትፍጽም ግና ኣቐዲምካ ፍቕሪ እግዚኣብሔር ዝሰረጸካ ሰብ ክትከውን የድሊ።

ኣብርሃም ነቲ ሓደ ወዳ ጨኪኑ ንመስዋዕቲ ከቕርቦ ዝሸከለ፤ እዚ ጭካኔዚ ምስ እግዚኣብሔር ዝነበሮ ፍጹም ዝተኣሳሰር ፍቕርን ጽኑዕ እምነትን እዩ ዘመልክት። ፍጹምቲ ፍቕሪ ንሰማዕትነት ድኅር ኣይትብልን እያ። ንነፍስ ወከፍ ክርስቲያን እውን ከምዚ ዝኣመሰለ ጸዋዕታ እዩ ዝጽበዮ። እንተኾነ “ካብ ዓቕምኹም ንላዕሊ ኣይፍትነኩምን እዩ” ዝብል ዘኪርካ፡ ዓቕልኻ ከየጽበብካ ብትብዓት ተለዓል።

ዝተጸዋዕና ንዕላማ፡ ዝተመረጽና ድማ ንሰማዕትነት እዩ። እቲ ናይ መጨረሻታ ሰማዕትነት ኣብ ልዕሌና ዝፍጸመሉ ጊዜ ስለዘይንፈልጥ ነፍሲ ወከፍ ኣካል ክርስቶስ ሸኾነ ኹሉ ኣቐዲሙ ፍቕሪ እግዚኣብሔር ኣብ ልቡ ንክቕረጽ ከየባቶኽ ዘይሕለል ጸዕሪ ከካይድን ኣረጊት ባህሪኡ ቕትልን ኣለዎ። ከመይ ሰብኣዊ ባህርይ ብፍቕሪ ንክይንስዋዕ ይዕንቅጸና እዩ። ብፍቕሪ ንክይንሥዋዕ ዝዕንቅጽ ዘበለ ኩሉ ከዓ ኣቐዲምና ክንስዕሮ የድሊ። ሓዋርያ ጳውሎስ “በታ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ዝመጸላ መዓልቲ ከዓ ብዘይ መንቅብ ምእንቲ ክትርከቡ ንመንፈስኩምን ነፍሳኹምን ሥታኹምን ይሓልዎ” ይብል (1ተሰ. 5፡23)።

ስለዚ ሥጋዊ ባህርና ተወጊዱ ብመልዕልተ ባህርይ እንተዘይተተኪኡ ዕላማና ኣክቢርና ጎይታ ከምዘደልዮ ኳንና እንተዘይተመላለስና ከዓ መንፈስ ክብሪ ብኣና ክሰርሕ ይጽግሞ እዩ። እንተዘይሰርሐ ከዓ ኣባና ኪነግሥ ኣይክእልን እዩ። ኣባና ዘለዉ ሕርሚ እንተዘይተወጊዶም፡ መንፈስ እግዚኣብሔር ኣባናን ብኣናን ክንዲ ዚሰርሕ ተደጉሉ እዩ ዚነብር።

ምእንትዚ ከስ ነፍሲ ወከፍ ብክርስቶስ ተጸዊዑ ኣብ ግራት እግዚአብሔር ዝተዋፈረ መልእኽተኛ ኣቐዲሙ ሰብነቱ ሕያውን ቅዱስን ንኣምላኽ ባህ ዜብልን መሥዋዕቲ ገይሩ ኪቐርብ ምስ ዚተግህ ኃይሊ መንፈስ ኣብ ልዕሌኡ ኣሳልጦ ይረክብ።

ኣብ ጉዕዞ ሕይወትካ ዚገጥሙኻ ፈተናታት ማለት ናይ ኢየሩሳሌም ጉዕዞኻን ናይ ድጎሪ ጳራቅሊጦስ ዘሎ ጉዕዞኻን ብዝግባእ ብዘሎካ ዓቕሚ እንተድኣ ፈጸምካ፣ ጉዕዞ ቀራንዮ ዓወት ክትረክቡሉ ኢኻ።

እግዝእትነ ማርያም ነቲ ዘሰቅቕ መከራ ጉዕዞ ቀራንዮ ብትብዓት ጸኒዓ ከተሕልፎ ዝሸከለት፣ ዘሕለፈቶ ጉዕዞታት “እኔኹ ኣነ ባርያ እግዚአብሔር እየ ከምቲ ዝበልካኒ ይኹነለይ” ዝበለቶ ቃል ብግብሪ ከዓ ተጠንቂቓ ስለ ዝፈጸመቶ ብዝገጠማ ሽግር እንጽርጽርት ከደርኣየት ፍቓድ ኣምላኽ ንክፍጸም ንኹሉ ብትዕግሥትን ብትሑት መንፈስን ኣብ ልባ ትዓቕሮ ነበረት። ምክንያቱ ብባህሪያዊ መንገዲ ክርኤ ከሎኻ ክፉእ እንተመሰለ እቲ ብስም እግዚአብሔር ዚመጽእ ዘበለ ኩሉ ብሩኽ ምኃኑ ስለ ዝኣመነት እዩ። ንሕና ግና ኩሉ ነገር ብፍቓድ እግዚአብሔር ዝመጸ ምኃኑ እናፈለጥና ከሎና፣ ኣብቲ ዓስቢ ዓ ወት ክንዲ ነማዕዱ ብክፉእ ኣመልና ተዓብሊልና ኣብ ልዕሊ እግዚአብሔር ነንጸርጽር፤ ደሓን ክርስቲያን እንተ ተባሃልና ድማ ነጉረምርም፤ እረ ሓደ ሓደ ጊዜስ ምስ እግዚአብሔር ንበኣስ፣ ዘዋዳእ ባእስስ ዕሽነት እዩ!

ኣደታት ኣብ ልዕሊ ውሉደን ግፍዒ ክፍጸም ምስ ዝርእያ፣ ልበን ክሳብ ዝጠልመን የንጸርጽራ። እግዝእትነ ማርያም ግና ወዓ ኣብ መስቀል ተንጠልጢሉ ጸዕረ ሞት በርቲዑዎ ክጸዓር ከሎ፣ ሽሕኳ ብባህሪያዊ መንገዲ ክትጸሮ ዘይክኣል እንተነበረ ንሳ ግን እምነታ ናብ እግዚአብሔር ስለ ዘውደቐቶ በቲ ተወዳዳሪ ዘይብሉ ትዕግሥታ፣ ጽንዓት ዝተጓናጸፈ ሓዘን ደኣወምበር ናይ እንጽርጽርት ምልክት ኣየርኣየትን። በዚ ከዓ ኩሎም ቅዱሳን ኣብነታ ተኸቲሎም ኣክሊል ቅድስና ደፍኡ። ንሸኻስ ኣብነታ ተኸቲልካ ዘይትቕደሰሉ ምክንያት እንታይ ኣሎ?

ስለዚ እግዚአብሔር ንኹልና ብሸምዚ ዝኣመሰለ ዕላማ ስለ ዝጽውዓና ንእግዝእትነ ማርያም ተኸቲልና ብትብዓት ጉዕዞና ንቐጽል። ንዕላማና ዘደናቕፍ ዘበለ ኩሉ ጽቡቕ መሲሎኻ እንተመጸ ነቲ ዓስቢ ዓወት ተመልኪትና ብእምነት እምቢ! ንበሎ።

ሙሴ ኣብ ልቡ ዝተፈጥረ ዕላማ እግዚአብሔር ንክፍጸም “ንጊዜኡ ብኃጢአት ባህ ካብ ዚብሎስ ምስ ሕዝቢ ኣምላኽ መከራ ኪጸግብ ሓረየ”።

“ዮሴፍ ናብቲ ዓስቢ ኣማዕድዩ ስለ ዝጠመተ፣ ንሰበይቲ ጎይታኡ ክብረ ንጽሕናኡ ክትገሦ ምስ ዓቀነት፣ ብእምነት እምቢ በለ” ከምዚኣቶም ዝኣመሰሉ ዕዉታት ቅዱሳን ክንደይ ኢሉ እየሞ ክቐጽሮም!

ጸዋዒት እግዚአብሔር ብዝግባእ ንክትፍጽምን ብቐዕ ኪንካ ንክትርከብን፣ ንዓለም፣ ንሥጋ፣ ንሰይጣን ኣብ እምነት ጸኒዕካ እምቢ እንተዘይበልካ ጸላኢ ሰርሲሩ ሰርሲሩ፣ ኬዕ

ንወካ እዩ። ስለዚህ አብ ዕላማኻ ተሰሊፍካ ከሎኻ ዝገጥመካ ዘበለ ኩሉ ተጸሚምካ ብትዕ ግሥቲ ምሕላፉ ኣዝዩ ዝበለጸ እዩ። ነዚ ኩሉ ክንስዕር ዜክእለና ግና ኣብ እግዚአብሔር ዘሎና ፍልጠትን ፍቕርን እናማዕበለ ምስ ዝኸይድ እዩ።

ሓዋርያ ጳውሎስ ንክርስቶስ ክፈልጦ ኣዝዩ ጽምአት ኣሎኒ ይብል። እንታዎይ እዩ ጳውሎስ? ብመሠረቱ ንተኸተልቲ ክርስቶስ ዜሳድድ ዝነበረ ሕጊ ኦሪት ኣብ ትሕቲ ገማልኤል ኮይኑ ትምህርቱ ብዝግባእ ዝፈጸመ ብሃይማኖቱ ቀናእተኛ እዩ ዝነበረ። ስለዚ ንኩሉ ነገር ብቅንኣት መንፈስ ተላዒሉ ብቅኑዕ ኅሊና ይገብሮ ስለ ዝነበረ፣ እግዚአብሔር ነቲ ቅኑዕ ኅሊናኡ ክጥቀመሉ ደለዩ። ሓደ መዓልቲ ከም ልማዱ ንክርስቲያን ከሳድድ ንደማስቆስ ክኸይድ ከሎ፣ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ብዝደጉሕ ብርሃን ተገልጸሉ። “ሳውል! ሳውል! ንምንታይ ተሳድድኒ ዚብል ድምጺ ሰምዐ፣ ጳውሎስ ብስምባዴ ተዋሒጡ፣ ጎይታይ መን ኢኻ በሎ፣ ጎይታ ከዓ እነ እቲ ንሸኻ ተሳድዶ ዘሎኻ ኢየሱስ እዩ። ጎይታይ እንታይ ክገብር...” በሎ። ኢየሱስ ከዓ ኪገብሮ ዘለዎ ኩሉ ነገሮ። ካብዚ ንደሓር ፈሪሳውነቱ ገዲፉ ንገዛእ ርእሱ ኣብ ትሕቲ ቍጽጽር ኢየሱስ ንኸግዝእ ቀዳማይ ጸዕፍ ኮነ፤ ንሠለስተ ዓመት ዝኣክል' ውን ባሕተወ፣ ሓሳብ ልቡ ከዓ ተፈጸመሉ።

ሓዋርያ ጳውሎስ ኣብዚ ጥራይ ኣይተወሰነን ንኢየሱስ ብሞቱ ኪመስሎ ሃረር በለ። ብከቢድ መከራውን ሓለፈ፤ ሓሙሽተ ጊዜ ነርብዓ ሓደ ጎደል ብጭጉራፍ ተገርፈ፣ ሠለስተ ሳዕ ብሸመል ተዘብጦ ብዙኅ ጊዜ ከዓ ኣብ ቤት ማእሰርቲ ተሳቐዩ። ሕይወት ጳውሎስ ኣስፊሕካ እንተድኣ ርኢኻዮ፣ ምእንቲ ክርስቶስ ብዙኅ ሓሳሪ መከራ እዩ ጸጊቡ (ዘሕለፈ) መከራኡ ከዓ ኣብ ዘይበርስ ክብሪ ተለወጠሉ፤ እወ እቲ ሃረር ዚብሎ ዝነበረ ሠመረሉ።

ሓዋርያ ጳውሎስ ንክርስቶስ ቅድሚ ሞቱ ይፈልጦ ኣይነበረን፣ እንተኾነ ብመከራኡ ካብ ኩሉ ንላዕሊ ክፈልጦ ከኣለ። ሓ.ጳውሎስ ኣብ መጨረሻታ ብዛዕባ ሕይወቱ ኪምስክር ከሎ፣ “ሠናይ ገድሊ ተጋዲለ እዩ፣ ጉያይ ወዲእ እዩ፣ እታ እምነትዉውን ሓልየያ እዩ። ደጊም እቲ ቅኑዕ ፈራዲ ዝኾነ ጎይታ በታ መዓልቲ እቲኣ ዝህበኒ ኣኸሊል ጽድቂ ተነቢሩለይ ኣሎ፤ እዚ ግና ነቶም ንምግላጹ ሃረር ዚብሉ ኩላቶም ደኣዉምበር ንኣይ ጥራይ ኣይኮነን” (2ይ ጢሞ. 4፡6-8) ይብል። ስለዚ ነፍሲ ወከፍ ሃረርታ ቅድስና ዘለዎ ነቲ ኣብ ሕይወቱ ዚገጥሞ ፈተና ስዒሩ እግዚአብሔር ኣብ ዘቐመጦ እሙን ኮይኑ ምስ ተረኽበ ፍሪ ጸማኡ ኣኸሊል ጽድቂ ተነቢርሉ ኣሎ፤ ኣብዚ ንክበጽሕ ግና ብዘይ ምስልካይ ተጊሁ ክቃለስ ይግብኦ። “እቲ ተሞሂቡኩም ዘሎ ጸጋ ከዓ ብእኡ ክትኣምኑ ጥራይ ዘይኮነስ ምእንታኡውን መከራ ክትቅበሉ እዩ” ዝብል ጥቕሲ ኣብ ግብሪ ከኸውዕሎ ንጽዓር (ፊሊ. 1፡29)። ከምዚ ዝበለ እሙን ኣገልጋሊ ኣብ መወዳእታ፣ “ግብረ ዘወሀብኪ ፈጸምኩ” እናበለ ኣብ ቅድሚ እቲ ቅኑዕ ፈራድን እሙን ጎይታኡን ብታሕጓስ ደው ኪብል እዩ።

ነዚ ዓወትዚ ንክትጭብጥ ለምለም እናረገጽካ፡ ምቹእ ሕይወት (ብሥጋ) እናሕለፍካ ኣይኮነን ዚርከብ። ከመይ ሕይወት ክርስትና መከራን ታሕጓስን ዝተፈራረቐ ስለዝኾነ፡ ከይንዝንግዕ “እቲ ደው ኢሉ ዘሎ ዚመስሎ ከይወድቕ ይጠንቀቕ” ዚብል ምሕፅንታ እዩ ዝተሞህበና። ስለዚ ተጠንቂቕካ ብፈሪሃ እግዚአብሔር ኣብ እትመላለሰሉ ጊዜ ስንፍናኻ እናተወገደ ሰማያዊ ራእይኻ ነጸብራቕ እናጐልሐ ኪኸይድ እዩ። ኣብቲ ጊዜቲ እግዚአብሔር ምስ ዚጽውዓካ፡ ናብ ኤሊ ክንዲ ቸኸይድ “ባርያኻ ይሰምዕ ኣሎሞ ተዛረብ” ንምባል ስንዱው ኳንካ ክትርከብ ኢኻ፤ ኣቦን ውሉድን ኳንኩም ከዓ ጉጅም ክትብሉ ኢኹም። እቲ ምስኡ ቅድሚ ምርኻብካ እትፍጽሞ ዝነበርካ ተግባር ድማ ክትጽዩፎ ኢኻ። ብድኅርዚ ካብቲ ቆሪኑካ ዝነበረ ሥጋዊ ኣርዑት ተላቂቕካ ብፍቕሪ ኣምላኽ ክትሰክር ኢኻ።

ነዚ ስለ ዝምነዮልካ ከዓዩ ጐይታ ብንጉሥ ሰሎሞን ገይሩ “ወደየ ነዚአተን ካብ ዓ ይኻኻ ኣይትፍለየን፡ ንጥበብን ንምክርን ተጠንቂቕካ ሓዘን፡ ንሳተን ንነፍሻኻ ሕይወት ንክሳድካ ከዓ ሽልማት ኪኾናኻ እየን፡ ሽዑ ሃዲእካ መንገድኻ ክትከይድ እግርኻውን ኣይክትዕንቀፍን ኢኻ። እንተተገምሰሰካ ኣይክትብህርርን ኢኻ ... እግዚአብሔር እምንቶኻ ኪኸውን እዩ”። (ምሳ.3:21-26) እናበለ እዩ ዚመክረካ።

እወ ናይ መከራ መዋእል ሓጺር ምኻኑ ተረዳእ፤ “ቁሩብ ጊዜ ሓሳረ መከራ ምስ ጸገብኩም” እዩ ዚብል እሞ መዓት እግዚአብሔር ክሳብ ዚሓልፍ ዓቂንካ ሰጉም። ኤሳው ድኅሪ 20 ዓመት ናፍቕት ምስ ሓዉ ተራኸቡሞ ቀልጢፎም ናብ ወለዶም ንኪበጽሑ ሃወኾ፤ ያዕቆብ ግና “ሕለፍ ደኣ ኣነስ ከም ሰጉምቲ እተን ቀቅድመይ ዘለዎ ማልን ከም ሰጉምቲ እቶም ቁልዑን ገይረ ቀስ እናበልኩ እመጽእ” በሎ፤ ንሸኻ ከዓ ከይተረበጸካ ኣምላኽ ክሳብ ዚቈጸጸረካ ስንፍናኻ እናተኣመንካ ተጠንቂቕካ ብጥበብ ሰጉም። ብድኅርዚ ንልብኻ ሰላም ንሰብነትካ ሞገስ ክዓሰሎ እዩ።

መንፈስ ቅዱስ ከም ፍቓድ ኣምላኽ ገይሩ እዩ ዝጽሊሞ ምረትካ ኣቕርቡሉ

እስራኤላውያን ባሕሪ ኤርትራ ምስ ተሳገሩ ድኅሪ ሠለስተ መዓልቲ ናይ በረኻ ጉዕ ዞኣም ጽምኢ ማይ ክጸወርዎ ኣይከኣሉን። ኣብ ማይ ዘለዎ ምስ በጽሑ ከዓ ካብ ብዝሒ ጽምኣት ዝተላዕለ እናተደፋፍኡ ክሰትዩ ጀመሩ። እንተኾነ እቲ ማይ መሪር ስለ ዝነበረ ክሰትይዎ ኣይከኣሉን ... እቶም ሕዝቢ ከዓ ንሙሴ እንታይ ክንሰቲ ኢና ኢሎም ኣጉረምረምሉ፤ ንሱ ከዓ ናብ እግዚአብሔር ተማህለለ። እግዚአብሔር ድማ ሓንቲ ኦም ኣርኣዮ፤ ኣብቲ ማይ ከዓ ደርበያ እቲ ማይ እውን መቀረ። ካብዚ ቦታዚ ተላዒሎም ድማ ናብ ሓደ ቦታ (ኤሊም ዝበሃል) መጹ። “ኣብኣ 12 ዓይኒ ማይን 70 ኦም ተምርን ነበረ። ኣብኣ ከዓ ኣብ ጥቓ ማይ ሰፈሩ” (ዘጽ. 15:23-27)።

ስለዚህ ጉዕዞ ሕይወት ወዲ ሰብ መሪርን ምቁርን መከራን ታሕንገን ዝተፈራረቐ ስለ ዝኾነ ከምቲ ሙሴ ነቲ መሪር ማይ ኣም ሰንዲዩ ከምዝምቅር ዝገበሮ ከምኡ'ውን ንሸኻ ናይ መከራ ጉዕዞኻ መንፈስ ቅዱስ ምስ ዓረፎ መከራኻ ተወዲኡ ሰላም ክነግሠልካ እዩ። ኣብ ሕይወትካ ዚጓነፉኻ ኣሳሪ መከራ ኩሎም ዝውግደልካ መንፈስ ቅዱስ እዩ። እንተኾነ ንክውገደለካ ናትካ ብርቱዕ ድላይ እዩ ዚሓትት። እንተዘይደሊኻ ግና መንፈስ ቅዱስ ኣይግድደካን እዩ። ሕዝቢ እስራኤል ልመናኦም ናብ እግዚአብሔር ክንዲ ዘዕርጉ ኣብ ልዕሊ ሙሴ ኬፋጥጡ ጀመሩ፤ ብናቶም ኣገባብራ ጥራይ ኢዶም ተሪፎም ነይሮም። ሙሴ ግና ገለ'ኳ ቃል ከይመለሰሎም ንኣምሻኹ ተወከሰ'ሞ ነቲ ማይ ዘመቅር ምልክት ኣበሮ፣ ሽግር ሕዝቡ ከዓ ተፈትሖ። ሙሴ ናብ እግዚአብሔር እንተ ዘይምህለል እቲ መሪር ማይ ናብ ምቁር ማይ ኣይምተለወጠን ነይሩ። በብጊዜኡ ፊተና ከም ዝመጽእ ናይ ግዲ እዩ። ስለዚ ምስ ፊተና ክትዋጋእ ዘይኮነስ ምስቲ ኣብ ልዕሊ ፊተና ዓወት ዝህበካ ክትዋሳእ ምስ እትርከብ እዩ። ኣብ ልዕሊ'ቲ ዝገጥመካ ዘበለ ኩሎ ዓወት እትረክብ። ስለዚ እቲ ኣብ ልዕሊ ፊተና ዘወውተካ ምሻኻ ስለ ዘሎ፣ ዝመጸ እንተመጸ ኣይትጨነቅ፣ ካሻ ጽንዓት ጥራይ እዩ ዜድሊ። ከመይ “ቁሩብ ጊዜ ኣሳሪ መከራ ምስ ጸገብኩም ንሱ ፍጹማን ኪገብረኩም፣ ኬጽንዓኩም፣ ከበርትዓኩም፣ ኪስርተኩምውን እዩ” 1ጴጥ 5:10 ዚብል ተስፋ ቃል ስለ ዝተዋህበና ፊተና ኣብ ዝኸበበና ጊዜ ከም ሙሴ ዓይኒ ልቦናና ናብ ኣርያም ናብ እግዚአብሔር ነልዕል'ሞ ሽግርና ንንገሮ። እቲ ከቢቡና ዝነበረ ማዕበል ከዓ ከም ቅጽበት ክድምሰስን ከምዘይነበረ ኪኸውን ክንርእዩ ኢና።

ቅ.ጳውሎስ ፍረ ኣሳሪ መከራ ብሕልፊ ናብ ሰብ ቆሮንጦስ ክጽሕፍ ከሎ ኣብ ብዙኅ ምዕራፋት ደጋጊሙ ከም ምክሪ ከቕርብሎም ንርእዮ። (1ቆሮ. 4:11) “ክሳብ'ሣ ሰዓ ት እዚኣ ንጠምን ንጸምእን ንዓርቕን ንህረምን ኣሎና፣ ማሕደር'ውን የብልናን፣ ... ንዝጸረፈና ንምርቕ፣ ንዘሳድደና ንዕገስ፣ ስምና ንዘካፍእ ብጥዑም ቃል ንምልስ ኣሎና። ክሳብ ሕጂ ከም ናይ ዓለም ጉሓፍና ከም ናይ ኩሎ ነገር ጉድፍን ኳንና ኣሎና”፣ እንተኾነ ዓወት እንጓናጸፈሎ ርሑቕ ኣይኮነን ይብል፣ (2ቆሮ.6:5-8-10፤ 4:10-11፤ 11:23-27፤ ፊሊ. 4:12 ርኣ)።

ገሊኣትም ክርስትያን ሕይወት ክርስትና ፊተና ዘይብሉ ሰለል ኢሉ ዝኸይድ ምቹእ ናብራ ገይሮም ይግምትዎ፤ ኩሎ ኸዓ ከም ድላዩም ክኸነሎም ይደልዩ። ካብ'ቲ ክሓልፍዎ ዘለዎም ፊተናታት እውን ኣብ ልዕሊኡ ክዕውቱ ክንዲ ዝዕቅኑ፣ ካብኡ ንኸምልጡ ዘይጥቀምዎ ሚላን ሓሶትን ምትላልን የልቦን። ከምኡ'ውን ንኣኦም ባህ ዚብሎም ኣብ ክብሪ ርእሶም ዝተመሥረተ ኣሳብ ብጸሎት ናብ ጎይታ የቕርብዎ፤ ንክፍጸመሎም ከዓ ንእግዚአብሔር ደጋጊሞም ይጭቕጭቕዎ። መንፈስ እግዚአብሔር ብናቶም ኣተሓሳስባ ንክምራሕ ዘይገብርዎ ጸዕሪ የብሎምን። ነዚ ንክገብሩ ኣይስልክዮምን እዩ። ብንቕሓት እዮም ዚገብርዎ እግዚአብሔር ግና ነዚ ንክብሪ ርእሶም ዘቕረብዎ መደብ ጸሎቶም።

ጸኒሑ ዘምጽአሎም ጠንቂ ስለ ዝፈልጥ መልሲ ኢይሀቦምን። ንሳቶም ግን ስኖም ናኪሶም ደጋጊሞም ይጭኹኹ። ከምዚኣቶም ዝኣመሰሉ ሰባት ብናእዳ ሰብ ንቕድስና ዚበኹዎ ዚመሰሎም ብድፍኢት ስምዒቶም ደኣምበር ነቲ ኣብ ልቦም ዚፍጠር ናይ እግዚአብሔር ሕሽሹታ ፈልዮም ስለ ዘይክእሉ ዋጋ ድኅነት ክበዱን ጥቕሙን ከይተገንዘብዎ ጎስዮም ይሓልፍ፤ ዕድሚኦም ልክዕ ከዓ ድላይ ኣምሳኽ ከዩለለይዎ ብሸንቲ ይመላለሱ። “እቲ ናባይ ዚመጽእ እግዚአብሔር ዘንጊዑ ከዩሕልፎ ይሰውረኒ” ይብል ቅዱስ ኣጎስጢኖስ። ካብዚ ይሰውርካ(ኪ)።

ገለ ሰባት ፍቓድ እግዚአብሔር ኩይኑ ብስደትን ብመከራን ብስቓይን ብሕማምን ኪጎሳቹሉ ኣብ ዝምልከትሉ ጊዜ፡ ፍቓድ እግዚአብሔር ከም ዘይኮነ ገይሮም ይግምትዎ፤ ኣረ ምግማት ጥራይ ዘይኮነስ እግዚአብሔር ዝጸልኣሉ ሰብ እዩ ክሳብ ምባል ይደፍሩ፤ ካልእ ከምዚ ዝኣመሰለ ነገራት እውን ኣፎም ዝሃቦም ይዛረቡ፤ እዚ ከምዚ ዝበለ ኣተሓሳስባ ናብ ሓዲሽ ኪዳንውን ክድገም ይርእ እዩ።

ብኣሪት መኻን፣ ድኻ፣ ከም ኢዮብ ዝኣመሰሉ ብሕማም ዝተረመሱ ማለት ሓሳሪ መከራ ዝወረደም ሰባት ወዘተ መርገም ናይ እግዚአብሔር ገይሮም ይሓስቡ ነይሮም። ሓንቲ ቅድስቲ ካብቲ ሕማማት ናይ ኢየሱስ ንክትካፈል ሃረር ትብል ስለዝነበረት ንኢየሱስ ኣጥቢቓ ለመነቶም ኢየሱስ ከዓ ካብ 12 ዓይነት ሕማም ኣምረጸ። ንሳ ግና ንኸሉ ሃበኒ ኢላ ለመነቶ። ከመይ ጌርኪ ክትክእልዮ ኢሉ ምስ ሓተታ ኣነ ፍቓድኛ ክኸውን ጥራይ እዩ ዘድልዩኒ፣ እትሸከመለይ ግና ንሸኻ ኢኻ ኢላ መለሰትሉ። ብሓቂ ብፍቕሪ ክርስቶስ ዝሸከረት ምኃና ከዓ ንርዳእ።

ክብሎ ዝደልኹ ተረዲኡካዶ? ከምቲ ናታ እኳ ካብ እግዚአብሔር መከራ ክትቅበል ሃረር እንተዘይበልካ ነቲ ብእግዚአብሔር ዚመጽእ ዘበለ ኩሉ፡ “ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር” እናበልካ ንፍቓድ ኣምሳኽ ኣሚን! ኢልካ ክትቅበሎ እዩ ዝላበወካ።

ቅዱስ ጳውሎስ ካብ'ቲ ዘጨንቐ ዝነበረ ሕማም ናፃ ኪኸውን ንጎይታ ምስ ለመኖ፡ “ጸጋይ ይኣኸለካ” ዚብል መልሲ እዩ ዝረኸበ። በዚ ከዓ እዩ ጳውሎስ ነቶም ኣብ ልዕሊ ሥራሕ ኣምሳኽ ዝወራዘዩ ሰብ ቆሮንቶስ ፍረ ናይ ሓሳሪ መከራ እናገለጸ ኣብ መስመር ከምዝኣትዉ ዝገበሮም (2ቆሮ. 6:5-8-10፤ 4:10-11፤ 11:23-27፤ ፊሊ. 4:12)።

ከመይ ብዘይ ፍቓድ እግዚአብሔር ኃጢአት እንተዘይኮይኑ ገለ ነገር ዚፍጽም የልቦን። እግዚአብሔር ብጥበቡ ኩሉ ንጥቕምና እዩ ዚፈቕዶ፤ “ክፉእ ደኣ እንታይ ጥቕሚ ኣለዎ” ኢልካ ትሓስብ ቸኸውን፤ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ካብ ጌተሰማኒ ክሳብ ቀራንዮ ዘሕለፎ ግፍዒ ጽቡቕ ይመስለካ? መልሱ ንኣኻ እገድፎ ኣሎኹ።

ክርስትና ኣብ ግዳማዊ ጣዕምን ሃብቲ ዓለምን ዝተመሥረተ ኣይኮነን። ኣብዚ ከተስተውዕሎ ዘሎካ ሃብታም ዝተረግመዩ ማለተይ ዘይኮነስ እግዚአብሔር ብዝፈቐዶ መንገዲ ኣብ ዕላማኻ እሙን ኳንካ ክትጽበዮ ከሎኻ እቲ ክፉእ ዝመስል ዝነበረ ኣብ

ሠናይ ክልወጥ ክትርእዮ ኢኻ። “እቶም ንጽድቂ ዚጸምኡን ዚጠምዩን ኪጸግቡ እዮም እሞ ብፀዓን እዮም” ማቴ 5:6 እዩ ዝበለጸገና ነቶም ናይ ዓለም ጣዕሚን ሃብትን ሃረር ዚብሉ ኣይኮነን ዝበለ።

እስራኤላውያን ናይ ምድረበዓ ሕይወቶም በቲ ናይ እግዚአብሔር ተኣምራታዊ ተግባር ክንዲ ዜስተንትኑ ኣብ ግብጺ ዚበልፅዎ ዝነበሩ ሃረር ምስ በሉ እግዚአብሔር ከዓ ስስዕቶም ርእዩ ከምቲ ዝደልይዎ በብዓይነቱ ሥጋ ኣውረደሎም፤ እንተኾነ እቲ ዚበልፅዎ ዝነበሩ ሥጋ ጌና ካብ ጎረቤቶም ከይወረደ ከሎ ብዕባር ኣማሰኖም። ትምህት ወዲ ሰብ ከስ እዚ እዩ ትርፋ። ስለዚ ፍቓድ እግዚአብሔር እዩ ዝበልጽ። እግዚአብሔር እቲ ንዓና ዚሓይሽ ካብና ኣብሊጹ ስለዚፈልጦ፤ ፊተና ኣብ ዝገጥመና ጊዜ ፍቓድ እግዚአብሔር ምዃኑ ተረዲእና ብምስጋና ክንቅበሎ ኣሎና። ካብኡ እንተሓለፍና ከዓ ፍቓድካ ይኹን፤ ብዝብል ቃል ዓወት ክንስዕር፤ ኩሉ ሳዕ ተሳናዲና ክንጸንሕ ይግባእ። “ንበሩ ድልዎኒክሙ” በዚ ዘይሓለፈ ቅዱስ ሓደኳ ኣይትረክብን ኢኻ። “ቅንኡ እንተ ትዓቢ ጸጋ” ... ናይ ቅድስና ቅንኣት እንተ ደኣ ኣልዩካ ኣብ ቅድስና ዘይትበጽሓሉ ምኽንያት የብልካን።

ኣብ ሕይወት ክርስትና እግዚአብሔር ብዝመደበልካ ዕላማ፤ ጉዕዞኻ ኣብ እትጅምረሉ ጊዜ ስለምንታይ ነቲ ጥዑም መንገዲ ሕይወት መሪር ዝደባለኛ። እግዚአብሔር ንመንገዲ ድኅነት ንምንታይ ኣሸጋሪ ገበሮ። “በቲ ሓደ ወዳ ዝኣመነ ዘበለ ኩሉ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ምእንቲ ክረክብ እምበር ከይጠፍእሲ ኣምላኽ ንወዳ በኛ ክሳብ ዚህብ ንዓለም ኣፍቀራ” ስለዚ እግዚአብሔር ፍቕሩ ኪገልጸልና ከሎ ሕይወቲ ክሳብ ምሕላፍ ካብ በጽሖ ስለምንታይ ደኣ ብመከራ ክንሓልፍ ይፈቅድ?

እግዚአብሔር ኩሉ ጊዜ ሰላምና እዩ ዚምነ። ቀጺልናውን ናብ ዘለዓለማዊ ታሕጓስ ክንኣቲ እዩ ዝናብየናን ዝሓልየልናን። ግናኸ መከራ ነቲ ኣባና ዘሎ ንእግዚአብሔር ክብሪ ዘይህብ ኣልጊሱ መልዕልተ ባህርይ ክልብሰና ስለ ዝደለየ እዩ። ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ዝተሰቐለ ንኃጢአትና ክድምስስ እዩ ዝሞተ እምበር ኣባና ዘሎ ዝንባሌ ኃቲኣት ኣይደምሰሶን። እንተኾነ ኣብ መዓልታዊ ሕይወትና ምስኡ ኳንና ከም ኣረጊት ክኣን ክንድርብዮ ኩሉ ሳዕ ምስ ቀስቀሰና እዩ። መን እሞ ይስምዓዮ? ምስማዕ ምስ ኣቤና ብመከራ ኪጥቀም ይግደድ።

ቅዱስ ጴጥሮስ “ኣታ ሰይጣን ኪድ ካባይ ርሓኽ” ተባሂሉ ዝተገሰጸ ሰብ ድኅሪ 6 መዓልቲ ሃልሳይ ርእሱ ክብሪ ኣምላኽ ንምርኣይ በኛዐ። ቅዱስ ጳውሎስ ነቲ ኩሉ መከራ ምስ ሓለፈ “ኣነ ኣይኮንኩን ዝነብር ዘሎኹ፤ ኢየሱስ እዩ ኣባይ ዝነብር ዘሎ” እናበለ ፈከረ። ስለዚ ንኸብርና ደኣምበር ንመከራና ዚምነ ኣምላኽ ኣይኮነን ዘሎና። እግዚአብሔር ሞት፣ ኃጢአት፣ ክፍኣት እዩ ዚጸልእ። ንኃጢአተኛ ግና ኣዝዩ ስለ ዜፍቅሮ ብጸጋ ሸሊሙ ብቐዕ ዜጋ ንኸብር ምኽንያት እዩ ዚደሊ። “ብጸጋ ኢኹም ዝደኃንኩም፣ ብዋጋ

ኢሹም ዝተዓደግኩም” እናበለ ሕሩያት ዘርኢ ምኃንና ድምጺ ተስፋታቱ የስምዓና። ስለዚህ ከዓ እዩ እግዚአብሔር ኣብ ሰማያዊ ርስቲ ተኸፈልቲ ምእንቲ ክንከውን በብደረጃኡ ዚጽውዓና።

መጀመርያ ደረጃ ብዋጋ ንግዛእ፤ ኣብ ካልኣይ ደረጃ ከዓ ብዋጋ ዝተገዘአ ሕይወትና መኪኑ ንክይተርፍ ንዓቢይ ዕላማ ንሕረ፤ ሣልሳይ ኣብቲ ዝተሓረናዮ እሙናት ኳንናን ንምስክሩ ዝበቓዕናን ኳንና ንርከብ እሞ፣ ፍረ ጸማና ንክንቅበል ኣብ ቅድምቲ ቅኑዕ ፈራዲ ደው ንብል። ንሱ ከዓ፣ “ኣታ ሕያዋይን እሙንን ኣገልጋሊ ብውሑድ ተኣሚንካ ኢኻኻም ናብ ሓጎስ ጎይታኻ እቶ” ዝብል ጥዑም ቃል የስምዓና። ንዘለዓለም ከዓ ኣብቲ ልቢ ሰብ ክሕልኖ ዘይክእል ኣእምሮ ሰብውን ክበጽሖ ዘይክእል ንጎሩያቱ ተዳልዩሎም ዘሎ ክብሪ ተሳተፍቲ ንኸውን።

ካልኦይ ምዕራፍ
ቀጸሊ ቃልሲ

ሀ. ክርስቲያን ክሳገርዎ ዘለዎም ጽንኩር ሕይወት (2ጴጥ. 1፡3-11)

ንእግዚአብሔር ምስዓብ ብባህርያዊ መንገዲ ክብጻሕ ዘይክእል ጽንኩር ነገር እዩ። ደቀመዛሙርቲ እኳ እቲ ዚብሎ ምስ በርትዮም “እዚ ዘረባዝስ ዕፁብ ነገር እዩ፤ መንከ ክሰምዖ ይኸእል” በሉ። እግዚአብሔር ነዚ ኩሉ ተገንዚቡ ነቲ ኣባና ዘሎ ንእኡ ክብሪ ዘይህብ ባህሪይ ሥጋ ብዝተፈላለዩ መንገዲ ክቐርፎ፣ ከልግሶን ይጅምር። በዚ ከዓ እዩ ቅዱስ ጳውሎስ “ሰብነትኩም ህያውን ቅዱስን ንኣምላኽ ባህ ዜብልን መሥዋዕቲ ጌርኩም ከተቐርብዎ ብምሕረት ኣምላኽ እልምነኩም ኣሎኹ፤ እዚ ማለት እቲ መንፈሳዊ ኣገልግሎትኩም እዩ። እቲ ሠናይን ባህ ዜብልን ፍጹም ዝኾነ ፍቓድ ኣምላኽ እንታይ ምዃኑ ምእንቲ መርሚርኩም ክትፈልጡ፣ ኣእምሮኹም ብምሕዳስ ተለወጡ እምበር ነዛ ዓ ለምዚኣ ኣይትምሰልዎ (ሮሜ 12፡1-2) ዝበለ። ስለዚ እግዚአብሔር ሕይወትና ብዘይ መንቅብ ምእንቲ ኪሕሎ ናይ ዓለም ከንቱ ዝኾነ ነገር ቦቲ ሓላፊ ጣዕሙ ከየታልልና ብክንገር ዘይክእል ጥበቡ፣ ዝቐረጽ እናቈረጸ ከፍሪ ዘይክእል ዘበለ ኩሉ ገሪዙ የጽርዮ።

ኣብዚ ጊዜዚ ንተዓዛቢ እነሕዝን ኳንና ንርእዮ። ኩሉ ከሎና ሓንቲ ከምዘይብልና ኳንና ንርእ (2ቆሮ. 6፡9-10) ኣብዚ ጊዜዚ እቶም ብፍቕሪ ኣምላኽ ዝሸኹሩ ናይ ሰብ ነገር ግዲ ከይገበሩ እግዚአብሔር ከም ዝደለየ ክገብሮም ዝሓረገ ርእሶም የወፍዩ። ገለ ግና ቦቲ ተዓዛቢኦም ዝዘርኡን ዝነዝሑን ወረ ተዳሂሎም ካብቲ ሕንጻጽ ዕላማ ናይ ዓሰቢ ዓወት የድሓርሕሩ፣ ተስፋ ቅብጻት የገውልብዎም እሞ ኣይውዑይ ኣይዝሑል ኮይኖም ይነብሩ፤ ገለ ከዓ ንእግዚአብሔር ብምክታሎም ተጣዲሶም ምስ እግዚአብሔር ዝነበሮም ርክብ ጨሪሾም ይበትክዎ እሞ ተጻይ እግዚአብሔር ይሰለፉ።

ኣብዚ ንክንበጽሕ ዝደፋፍኣናስ ሳዕቤኑ እንታይ እዩ? በረኽት ናይ ኣምላኽ ጥዓ ምናኽ ነቲ ክፉእ ክንመርጽ ዝገብረና እንታይ እዩ? ቀልብና ቀጸሊ ናብ እግዚአብሔር ክንዲ ዜድህብ እዝንና ነቲ ዓለምን ሰይጣንን ሥጋን ዝነዝሑ ወረ ኪሰምዕ ኣብ ዝጅምረሉ ጊዜ እቲ ብፍቕሪ ኣምላኽ ዚኸሰኩስን ዚምልመልን ዝነበረ ሕይወትና ብፍርሃት ተናዊጹ ኢዱ ንጸላኢ ክሳብ ምሃብ ይበጽሕ። “ፍርሃት ምስ መቐጻዕቲ ዝተኣሳሰረ ስለ ዝኾነ ከዓ እቲ ዚፈርህ ብፍቕሪ ፍጹም ኣይኮነን”።

ቅ.ጴጥሮስ ብዛዕባቲ እግዚአብሔር ዝገበረልና ከይረሳዕና ቀጸልና ከነመስግናን ብፍቓዱ ክንመላለስ ከምዘሎናን ይገልጽ እሞ ኣብ መወዳእታ፡ “እዚ ነገርዚ እንተ ደኣ ኣሎኩም እናማዕበለውን እንተኸይ ንገውይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ከፍልጠኩም እዩ። ሃካያትን

ዘየፍርድን እውን አይክትኮኑን ኢኹም፤ እዚ ነገርዚ ዘይብሉ ግና ኣርሒቕ ዘይርኢ ዕወር ሰብ እዩ። ካብቲ ናይ ቀደም ኃጢአቲ ከምዝነጽሐ እውን ዝረስዐ እዩ” ይብል (2ጴጥ 1፡(1-7)8-9)። ደቂ እግዚአብሔር ነቲ መጀመርያ ዝተሞህሮ ጸጋ ደርብዮም፣ ዳሕራይ ጸጋ ንምቕባል እንተደኣ ኮይኑ ዕላማኦም፣ እናርኣዩ ዘይርእዩ፣ እናሰምዑ ዘይሰምዑ ኮይኖም እዮም ዝተርፉ። ካብዚ ከምዝስ ይሰውረና።

እግዚአብሔር ንጸጋኡ ብናፃ እኳ እንተሃበና፣ ኣብ ልዕሊ ዝተሞህሮ ጸጋ ሸለል ክንብል ግና ኣይፈቅድን እዩ። ስለዚ ነቲ ዝተሞህሮ ብጥበብ ተጠንቂቕኻ ሓዞ። ለይቲ ምስ መዓልቲ ከዓ እናስተንተንኻ ኣማዕብሎ። ብፈሪሃ እግዚአብሔር እውን ክትመላለስ ጸዓር።

ብጉልበት እትሰርሖ ዘበለ ነገር ኩሉ ከምዝሰራሕካዮ መጠን ዝግብኣኻ ደሞዝ ትረክብ፤ እቲ ካብ እግዚአብሔር ከይደኸምካሉ ብናፃ እትቕበሎ ግና ብዙኅ ጥንቃቄን ትሕትናን ትዕግሥትን ዝሓትት እዩ። ሕራይ ነዚ ንክትቅበል ብወገንኻ ነቲ ብናፃ ዚህበኻ (ኣምላኽ) ብንጹሕ ልቢ ቀሪብኻ ሽግርኻ ከይሓባእኻ ምስ ኣካፈልካዮ ብኣእምሮኻ ክትበጽሖ ዘይትክእል ጸጋኡ የፍስሰልኻ። እንተኾነ ካብዚ ንደሓር እዩ ዘሎ ከቢድ ሰማዕትነት ዘድልዮ። ከመይ ጸላኢኻ ኣብ ልዕሊኡ ዓወት ከምዝረኸብኻ ስለ ዝፈልጥ ኣብ ልዕሊኻ ከዕገርገር ይጅምር ገጢሙኻ ዘይፈልት ውግእ እውን የልዕለልኻ፤ ኣብ ክትወጽ ዘይትክእል መቓቕሮ እውን የእትወካ። ብዝተሞህሮ ጸጋ ኣርሒቕኻ ዘይትርኢ ዕወር ሰብ እንተደኣ ኳንኻ ኢድኻ ትህብሞ መጻውቲ ጸላኢ ትኸውን፤ ዝተሞህሮ ጸጋ እናስተንተንኻ ሕጂውን ብኣምላኽይ ክዕወት እየ እናበልኻ ብትብዓት ትንቅሳቕስ እንተደኣ ኳንኻ፣ ጸጋ ኣብ ልዕሊ ጸጋ ይዓስለኻ ሞዮ መምለቕኡ ስኢንኻ ጸቢቡኻ ማዕበል ውሒጡኻ፣ ጸልማትውን ከቢቡኻ ዝነበረ፣ ርኢኻዮ ዘይትፈልጥ ብርሃን ይዓስለኻ፤ ህውከትን ናዕብን ከቢቡኻ ዝነበረ፣ ጸጥታ ዝመልኦ ሰላም ይኸነልኻ።

ስለዚ ኣብ ዝኾነ ይኹን ክትወጽኣሉ ኣብ ዘይትክእል ክትቃቕር ከሎኻ ምስ ዮናታት ኳንኻ እግዚአብሔር ካብቲ ከቢቡኻ ዘሎ ኃይሊ ጸላኢ ከምዘናግፈኻ ተረዲእኻ ኃይሊ እምነት ዝዓሰሎ ትብዓት ተጎናጺፍኻ ምስ እትዋጋእ ብድኅርዚ ሥራሕ ኣምላኽ ክፍጸም ከሎ ሓቂ ዲዩ ሕልሚ! ክሳብ እትብል ክገብረኻ እዩ (1ኅሙ.14፡6)። ኣብዚ ደረጃዚ ምስ በጻሕኻ ሰይጣን ዓወትኻ ርእዩ ንክትሰንፍ ዘይገብሮ ጻዕሪ የብሉን። ብዘይ እትጽበዮም ሰባት ይፍትነኻ። እቶም ናተይ ኢልኻ እምነት ዘሕደርካሎም ከይተረፉ ክክሕዱኻ ይርከቡ።

ክሳብ እዛ ሰዓትዚኣ ኩሉ ከም ኅዱፍ ቈጺርኻ፣ ኣሎኒ እትብሎ ኩሉ ጸንቂቕኻ፣ ኣብ ኣምላኽ እንተደኣ ተወኪልኻ ብኣእምሮኻ ክትበጽሖ ዘይትክእል ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ልብኻ ኪነግሥ እዩ። ፍርሃት ዚብልዎ ካብ ሥሩ ስለ ዝተነቕለልኻ መንፈሳዊ ትብዓት ተጎናጺፍኻ ነተን ኣብ ጸልማት ዘለዎ ነፍሳት ሓርነት ክትእውጀለን ኢኻ። ዘየቋርጽ ሥራሕኻ ከዓ ኪኸውን እዩ። (ኤፌ. 6፡14-17) “ደጊም ሕቕኹም ብሓቂ ተዓጢቕኩም።

ድርጊ ጽድቅውን ተከላኝነትም ቁሙ። ነቲ ሰላም ዚህብ ወንጌል ኣብ ኣእጋርኩም ከም ኣላጎን ብምእታው ተዳሊኹም ደው በሉ። ኣብ ርእሰዚ ኩሉ ከዓ ነቲ ናይቲ ክፉእ ሃልሃል ዚብል ፍላጻታት ኩሉ ከተጥፍኡሉ እትክእሉሉ ዋልታ እምነት ኣልዕሉ። ናይ ምድኃን ቆብዕ ኣጺን ኣእትዉ። ናይ መንፈስ ቅዱስ ሰይፊውን ማለት ቃል ኣምላኽ ሓዙ ...” ይብል። ብድሕርዚ ጸላኢኻ ምሉእ ብምሉእ ስለ ዝተረገጸ፣ ዝሓለፍካዮ ኮነ ዝተዛረብካዮ ዝሠራሕካዮውን ኩሉ ክሰልጠካ እዩ። ብርሃንካ ኣብታ ዝጸልመተት ዓለም ክበርህ እዩ።

ምእንትዚ ነቲ በብጊዜኡ ዚገጥመካ ሓሳረ መከራ ግዲ ኣይትሙተሉ፤ ኣብቲ ሕንጹጽ ዕላማ ናይ ዓሰቢ ዓወት ጠምት፤ ልብኻ ናብኡ ጥራይ ኣቕልብ፤ “እቲ ብክርስቶስ ኢየሱስ ናብ ናይ ዘለዓለም ክብሩ ዚጸውዓኩም ኣምላኽ ኩሉ ጸጋ፣ ቁሩብ ጊዜ ሓሳረ መከራ ምስ ጸገብኩም ንሱ ፍጹማን ኪገብረኩም፣ ኬጽንዓኩም፣ ኬበርትዓኩም፣ ኪስርተኩምውን እዩ” ይብልና (1ጴጥ. 5:10)።

ለ. ወዲ ሰብ መጠን፣ ናብ እግዚአብሔር ዝተጸግዐ መጠኑ ተቓውሞ ይረክብ

ወዲ ሰብ መጠን ናብ እግዚአብሔር እተጸግዓሉ፣ መጠኑ ጸላኢ ብቅንኣት ተላዒሉ ከም ዚጸረፎ ግሁድ እዩ። ከመይ ብረብሓና ኣዝዩ እዩ ዚቕንእ፤ ኣብዚ ጊዜዚ ነቶም ነቲ ካብ እግዚአብሔር ዝተገብረሎም ጉንዖ ዘየስተማቕርዎ ሰባት ኣብ ሓደጋ ከውድቕም ከሎ፣ በቶም ብናይ እግዚአብሔር ሥራሕ እናተገረሙ ኣብ ምስጋና ዝተጸምዱ ሰባት ግና ተዋሪዳን ሓፊሩን እዩ ዚምለስ።

እስከ ነዚ ኣብነት ዝኾነና ካብ ቀዳማይ መጽሓፍ ሳሙኤል ንርእ፤ ካብዚ ምዕ ራፋትዚ ኤሊ፣ ሳኦል፣ ዳዊት ክንወስድ ንክእል።

1. ኤሊ

ኤሊ ኣርብዓ (40) ዓመት ዚኣክል ንሕዝቢ እስራኤል እኳ እንተመርሖ፣ ብዝሕለት መንፈስ ተጸቂጡ ስለ ዝነበረ ደቁ ኣብ ልዕሊ ሕዝቢ እግዚአብሔር ነውሪ እናፈጸሙ ክግስጸምን ኪቕጽዖምን ስለዘይተረኸበ ኩራ እግዚአብሔር ኣብ ልዕሊ ቤት ኤሊ ነደደ። ስለዚ እግዚአብሔር ብሳሙኤል ገይሩ ናይ ተግሳጽን ናይ ንስሓ መልእኽትን ከተሓላልፈሉ ከሎ ገጹ ናብ እግዚአብሔር ኪመልስን፣ ደቁ ኪቕጽዕን ዚግብኦ፣ ካብ ድንዛዜ መንፈስ ዝተላዕለ “ንሱ እግዚአብሔር እዩ። ጽቡቕ ኮይኑ ዝተራእዮ ይግበር” ብዝብል ናይ ስንፍና ቃላት ንምሕረት እግዚአብሔር ዓጸዎ፤ ምስ ቤተሰቡ ጸኒቱ ከዓ ንሕዝቢ እግዚአብሔርን (እስራኤል) ንታቦት እግዚአብሔርን ኣብ ኢድ ጸላእቶም ንክወድቁ ምክንያት ኮነ። (1ሳሙኤል ካብ ምዕራፍ 2 ክሳብ 4 ርእ)። ብዝኾነ ኤሊ ብመንፈሳውነቱ ዝደረቐሉ፣ ብኣገልግሎቱ ዝሰነፈሉ፣ ሸለልትነት ንሕይወቱ ከም ዝወረሶን በዚ ንርዳእ።

2. ሳኦል

ሕዝቢ እስራኤል መሪሕነት እግዚአብሔር ንዓቕም ከምቲ ኣብ ኣከባቢኡም ዘሎ፥ ብንጉሥ ኪምርሑ ንሳሙኤል ንጉሥ ኪንግሠሎም ኣሸገርዎ፤ ሳሙኤል ግና እዚ ነገር'ዚ ኣዘዩ ኣጉሃዮ፤ ናብ እግዚአብሔር እውን ጸለየ። “እግዚአብሔር ድማ ንሳሙኤል ኣነ ከይነግሥም ንኣይ እዮም ዝነዓቕ እምበር ንኣኻ ኣይኮኑን ዝነዓቕኩም ዝበለኻ ኩሉ ቃሎም ስማዕ” በሎ (1ሳሙ. 8፡7)። ሳሙኤል'ውን እግዚአብሔር ብዝሓበሮ ካብ ነገደ ቢንያም ሳኦል ዝሰሙ ጎበዝ ቀቢኡ ኣንገሠሎም። ሳኦል ከዓ ምስ ተቐብኦ መንፈስ እግዚአብሔር ኣብ ልዕሊኡ ወረደ፥ ንሕዝቢ እግዚአብሔር ከዓ ብቕኑዕ መንገዲ እናመርሖ ካብ ኢድ ጸላእቶም ኣናገፎም፤ መንፈስ ኣብኡ ሓዲሩ ስለ ዝነበረ ምስቶም ኣብ ዙርያኡ ዚርከቡ ኩሎም ጸላእቱ ተዋግኦ፥ ገጹ ኣብ ዝመለሰሉ ዘበለ ከዓ ሰዓረ፤ ንእስራኤላውያን እውን ካብ ኢድ ጸላእቶም ናፃ ኣውጽኦም።

እንቲኹን ሳኦል ኣብቲ እግዚአብሔር ዝኣዘዞ ብዘይምጽንዑ ብዙጎ ጊዜ ንእግዚአብሔር ዜሕዝን ይሠርሕ ነበረ። ሓደ ጊዜ ብጸላእቱ እቲኸበሉ እዋን፥ ንሳሙኤል ክንዲ ዚጽበ ብኢደ ወናኒኡ መስዋዕቲ ምስ ኣቕረበ ሳሙኤል መጺኡ፡ “ዓሺኻ፥ እቲ እግዚአብሔር ኣምላኽካ ዝኣዘዘካ ትእዛዝ ኣይሓሎኻን” ክብሎ ንሰምዕ። ሕጂ'ውን እንቲኹን ሳኦል ትእዛዝ እግዚአብሔር ካብ ምጥሓስ ኣይተቐጠበን። ንኣማሌቃውያን፥ ሰባም ጥሪቶም ኬጥፍኦም ካብ እግዚአብሔር ትእዛዝ ተመሓላሊፉሉ ከሎ፥ ከምቲ ዝተባህሎ ስለ ዘይገበረ እግዚአብሔር ኣብ እስራኤል ከይነግሥ ነዓቕ፤ ኣብ ልዕሊ እስራኤል ዘንገሦ እውን ተጣዕ ሰ። ሳሙኤል ግና ብዛዕባ ሳኦል ይጉሂ ነበረ። እግዚአብሔር ድማ ንሳሙኤል “ኣነ ንሳኦል ኣብ ልዕሊ እስራኤል ከይነግሥ ነዓቕዮ ከሎኹ፥ ንሸኻ ክሳብ መኣስ ኢኻ ንሳኦል እትጉህዩሉ? ናብ እሰይ በዓል ቤትልሔም ክልእከካ ኣብ መንጎ ደቁ ንጉሥ ዚኸነኒ ርእዮ ኣሎኹ'ሞ ቀርኻኻ ዘይቲ መሊእካ ኪድ በሎ ...” ሳሙኤል ድማ ከምቲ እግዚአብሔር ዝበሎ ገበረ (ምዕ. 15-16 ርኣ)።

ሳኦል ከዓ መንፈስ እግዚአብሔር ምስ ተፈልዮ ክፉእ መንፈስ የጨንቕ ነበረ'ሞ ምእንቲ ክፈኹሰሉ ኢሎም በገና ዚወቕዓሉ ኣናድዮም ንዳዊት ኣምጽእሉ፤ ዳዊት ክወቅዕ ከሎውን ይሕሾ ስለዝነበረ ንዳዊት ፈተዎ፤ ምስኡ ኪቕመጥ ከዓ ንእሰይ ለመኖ። ከምዚ ኢሉ ሳኦል እግዚአብሔር ምስ ረሓቕ፥ ዝገብሮ ጠፍኦ፤ ጸላእቱ ምስ ከበብዎውን ናይ ዓቕሊ ጽበት ተራ ሰብ ኮይኑ ብለይቲ ናብ ሓንቲ ጠንቋሊት ከደ፤ ንሳሙኤል ከተተንሰኣሉ እውን ሓተታ፡ ሳሙኤል ከኣ ተንሢኡ ስለምንታይ ኢካ ከተተንሥኣኒ ዘዕገርገርካኒ በሎ። ሳኦል ከዓ ኣነ ኣዘዩ ጸቢቡኒ ኣሎ። ፍልስጤማውያን ይወግኡኒ ኣለዉ፡ እግዚአብሔር ድማ ረሓቕኒ ብነብያት ኮነ ብሕልምታት ኣይመለሰለይን፤ ስለዚ ከዓ እቲ ዝገብሮ ክትነግረኒ ኢለ ጸዋዕኹኻ በሎ። ሳሙኤል ድማ እግዚአብሔር ካብ ረሓቕካ ጸላእኻ'ውን

ካብ ኮነ ደኣ ስለምንታይ ኢኻ እትሓተኒ? ነቲ ቃል እግዚአብሔር ስለዘይሰማዕካን፥ ከምቲ ኩራኡ ኣብ ኣማሌቅ ስለዘይገበርካን እግዚአብሔር ንዓኻን ንሠራዊት እስራኤልን ኣብ ኢድ ፍልስጤማውያን ኣሕሊፉ ክህበኩም እዩ ጽባሕ ድማ ንሸኻን ደቐኻን ምሳይ ክትኮኑ ኢኹም በሎ'ሞ ሽዑ ሳኦል በቲ ዘረባ ሳሙኤል ኣዝዩ ፈሪሁ ብኡ ብኡ ብምሉእ ቊሙቲ ናብ ምድሪ ወደቐ። ምልእቲ መዓልትን ምልእቲ ለይትን ከዓ እንጌራ ኣይበልዐን እሞ ገለ ኃይሊ'ኳ ኣይነበሮን" (ምዕ. 28 ርኣ)።

ብዝኾነ እስራኤላውያን ምስ ጸላእቶም ውግእ ገጠሙ'ሞ ብዙኃት ብስሕለት ወደቐ ሳኦል ምስ ደቁ ከዓ ኣብ ዓውዲ ውግእ ሞቲ፤ እቶም ዝተረፉ እስራኤላውያን ድማ ዓ ዶም ገዲፎም ተበተኑ።

ሳኦል ብትእዛዝ እግዚአብሔር ስለ ዘይተመላለሰ፣ ንርእሱ ኮነ ንሕዝቢ እግዚአብሔር ኣብ ኢድ ጸላእቶም ኸኪወድቁ ምኽንያት ኮይኑ ተረኽበ። “እግዚአብሔር ምስ ዚጸልእ ምኽሪ ይኸልእ” ከም ዝበሃል ምኽሪ እግዚአብሔር ከይፍለየና ብምስትውዓል ንመላለስ።

3. ዳዊት

ዳዊት ብልቡ ብቕንኣት ቤት እግዚአብሔር ዝነደደ ሰብ ነበረ። ብሕልፊ ምስ ተቐብኦ መንፈስ እግዚአብሔር ስለዝዓሰሎ ለይቲ ምስ መዓልቲ ብተግባር እግዚአብሔር እናተገረመ ኬስተንትንን ኪዝምርን የሕልፎ ነበረ። ኣብ ልቡ ፍቕሪ እግዚአብሔር ስለ ዝተቐርጸ ድማ ዝሓሰበ ኩሉ ይሰልጦ ነበረ (መዝ. 1፡1-3)።

ኣብቲ ጊዜ'ቲ ሓደ ጎልዶድ ዚብሃል ፍልስጤማዊ ኣብ ኃይሉን ጎልበቲን ክእለቲን ተኣማሚኑ ኣብ ልዕሊ ሕዝቢ እስራኤል እናላገጸ ብንዕቀት የባጭዖም ነበረ። ሕዝቢ እስራኤል ከዓ ፍርሃትን ረዓድን ሓዘም፤ ሹማምንቲ እስራኤልን ሳኦልን እውን ዝገብርዎ ጠፍኦም፤ እታ ካብ ኢድ ጸላእቶም እተናግፎም ዝነበረት ቅልጽም ኣምሳኽ ረሲዖም ድማ ብጎልበት ጎልዶድን ኃይሉን ተሸቢሮም ፍርሃትን ረዓድን ሓዘም።

እቲ ተራ ንሳ ኣባጊዕ ዝነበረ ዳዊት ግና ብገርሁ ነቶም ምስ ንጉሥ ኣብ ውግእ ተሰሊፎም ዘለዉ ሠለስተ ኣኅዋቲ ቀለብ ኬብጽሓሎም ከደ'ሞ ንዕቀት ናይ ጎልዶድ ኣብ ልዕሊ ሠራዊት እስራኤል ዝጅሃሮ ምስ ሰምዐ፣ “እዚ ኣብ ልዕሊ ሠራዊት ሕያው ኣምሳኽ ዜባጩ ዘሎ ዘይግዙር ፍልስጤማዊ እዚ መን ኮን እዩ? በለ። ኤልያብ እቲ ዓቢይ ኃዉ ድማ ምስቶም ሰባት ኪሃረብ ከሎ ሰሚዑዎ ኩራ ኤልያብ ኣብ ልዕሊ ዳዊት ነዲዱ፥ “እንታይከ ክትገብር ኣብዚ ወረድካ፣ እተን ሒደት ኣባጊዕካ ኣብ በረኻ ንመን ገዲፍካየን?” እናበለ ተቈጥዖ። ዳዊት ግና ኃይሊ መንፈስ ስለ ዝደፍኦ ነዚ ቃላት'ዚ ኣብ ልዕሊ ሠራዊት ህያው ኣምሳኽ ደጋገሞ። እዚ ነገር'ዚ ኣብ እዝኒ ንጉሥ ሳኦል በጽሑ'ሞ ንጉሥ ድማ ኬምጽኡሉ ኣዘዘ። ዳዊት ከዓ ንሳኦል ብዛዕባ እዝስ ልቢ ሓደ'ኳ ኣይሸበር ግልያኻ ከይዱ ምስ እዚ ፍልስጤማዊ እዚ ኪዋጋእ እዩ በሎ” (17፡26-32)።

መዓልቲ ግጥም ምስ ኣኸለ ከዓ ዳዊት ንጎልደድ ብእምኒ ወንጭፍ ግንባሩ ኣንሃሎ። “እታ እምኒ ከዓ ኣብ ግንባሩ ኣተወት፣ ንሱ ድማ ብገጹ ተደፊኡ ናብ ምድሪ ወደቐ” (ቁ. 49)። ኣምላኽ እስራኤል ከዓ ናብ ኩሉ ዓለም ተፈልጠን ተፈርሄን። ዳዊት እውን ብሹማምንቲ እስራኤል ኮነ ብሕዝቡ ፍቱውን እሙንን ኮይኑ ተረኸበ። ብሕልፊ ከዓ ምስ ዮናታን ወዲ ሳኦል ትኽ-ትንፋስ ኮነ፤ ኪዳንውን ተኣታተዉ። ሳኦል ከዓ ኣብ ልዕሊ እቶም ሰብ ውግእ ሓለቓ ገበሮ።

እንሆ ከዓ እቲ ዳዊት ኣብ መዝ. 119፣97-104 ዝደረሶ ክፍጸም ንርእዮ።

“ንሕብኻ ብዘይ መጠን ኣፍቀርኩዎ፥
ኩሉ መዓልቲውን ኣስተንትኖ ኣሸኹ።
ትእዛዛትካ ሕልፊ ጸላእተይ ኣለበመኒ፥
ከመይ ኩሉ ጊዜ መሰነይታይ እዩ።
ትምህርቶኻ ዜስተንትኖ ምኻነይ፥
ካብ ኩሎም መማህራነይ ጎልፊ ፈለጥኩ።
ትእዛዛትካ ዝሕሉ ስለ ዝኸንኩ ድማ፥
ካብ ሽማግሌታት ንላዕሊ ለበምኩ።
ንቃልካ ምሕላው ምእንቲ ክጥዕመኒ፥
ነኡጋሪይ ካብ መንገዲ ክፍኣት ዘበለ፥
ካብ ኩሉ ኣርሒቕ እሕልወን ኣለኹ” ይብል።

ዳዊት ንጎልደድ ቀቲሉ ምስ ተመልሰ ኣዋልድ እስራኤል፡ “ሳኦል ቀታል ሽሕ፥ ዳዊት ቀታል እልፊ (10,000)” እናበላ ይደርፋ ነበራ። ሳኦል ከዓ ንዳዊት ካብኡ ኣብሊጸን (ብምፍታወን) ብምግማተን ክፋእ ናይ ቅንኣት መንፈስ ሓዲሩዎ፥ ንዳዊት ብክፋእ ዓይኒ ክጥምቶ ጀመረ። ሰይጣን ኣብ ልዕሊኡ ከም እተዓወትካ እንተደኣ ፈሊጡ ንሸጥፍኣካ ዘይፍሕሶ ተንኮል የልቦን። ሳኦል'ውን በዚ ክፋእ መንፈስ ተደፊኡ ንዳዊት ዚቐትለላ ምቕእቲ ጊዜ ይጸናቶ ነበረ። ምቕእቲ ጊዜ ምስ ረኸበ ከዓ ምስ መንደቕ ኣላጊቡ ክወግኦ ክልተ ጊዜ ኩናት ወርቂሩ ሰሓቶ፤ በዚ ስለ ዘይሰለጠ ድማ ኣብ ፈቕዶ እምባታትን ዳርን በዓትታትን ወተሃደራቱ ኣኸቲቱ ሃደኖ። ዮናታን ወዲ ሳኦል ግና ኩነታት ኣቦኡ ተዓዚቡ ንዳዊት ኣጠንቀቐ፤ ነቦኡ'ውን “ዳዊት ኣይበደለካን ግብሩ ከዓ ንኣኻ ዓቢይ ጥቕሚ እዩ'ዎ ንጉሥ ብጊልያኡ ዳዊት ኣይጎጣእ፤ ነፍሱ ኣብ ኢዱ ገይሩ ድማ ነቲ ፍልስጤማዊ ቀተሎ፣ እግዚአብሔር ከዓ ንብዘሎ እስራኤል ዓቢይ ምድኃን ገበረ፤ ንሸኻውን ነዚ ርኢኻ ተሓጎስካ” ኢሉ ብዛዕባ ዳዊት ተዛረበ። ሳኦል ከዓ “ዘረባ

የናታን ሰሚዑ ሕያው እግዚአብሔር እዩ፤ አይመውትን እዩ ኢሉ መሓለ” (19:2-6)።

ሳኦል ክፉእ መንፈስ ስለ ዝሓደሮ ንዳዊት ጥራይ ዘይኮነስ፤ ነቶም ኩሎም ንዳዊት ገበርቲ ድማዑ ዘበሉ ከይተረፈ ካብ ምድሪ እስራኤል ከጥፍኦም ተላዕለ፤ ኤዶግ ኤዶማዊ ዝተባህለ ነቶም ተሓባበርቲ ዳዊትን ሓገዙቱን ኩነታት እናጠቁመ ንኸጥፍኦም ይደፋፍኦ ነበረ። ሓባይ እውን 85 ካህናት ከም ዝኸተሉ ገበረ (ምዕ. 22 ርአ)።

ሳኦል ንዳዊት ካብ ምድሪ እስራኤል ኬጥፍኦ ኣብወቲ ዝተሓብእሉ እንባታትን በዓ ትታትን ሰዓቦ፤ ዳዊት ድማ ንሳኦል ብለይቲ ኣብ ጥዑም ድቃሱ ከሎ እናመጸ፤ ሓደ ጊዜ ካብ ክዳኑ ቁሪጹ ሓደ ጊዜ ከዓ ዕጥቁ ወሲዖ፡ ንሳኦል ጸዊዑ ዕጥቕኻ ምሳይ ኣሎ ሰብ ልኢኸካ ውሰዶ፤ ክቐትለካ እንተ ዝደልሰ እግዚአብሔር ኣብ ኢደይ ኣሕሊፉ ከም ዝሃበኒ ኣዕይንቲኻ ርእየን እየን። ከቐትለካውን መኸሩኒ ኣነ ግና ቅቡእ እግዚአብሔር ስለ ዝኾንካ ነሓፍኩኻ። ንሸኻ ግና ክትቀትለኒ ከም ቁቓሕ ትሃድኒ ኣሎኻ፤ እንታይ እዩ በደለይ ኣብ ልዕሌኻ ዝገበርኩም ነገርሲ እንታይ ኣሎ? በሎ። ሳኦል ከዓ ኣነ ክፉእ እናገበርኩኻ ጽቡቕ ገቢርካለይ ኢኻኹም ካባይሲ ንሸኻ ትጸድቕ፡ ሕጂ ከዓ እንሆ ንሸኻ ብርግጽ ከም እትነግሥ እታ መንግሥቲ እስራኤል ድማ ኣብ ኢድካ ከም እትቐውምን እፈልጥ ኣሎኹ። ሕጂ ከዓ ብድኅረይ ንዘርእይ ከይተጽንቶም ... ብእግዚአብሔር ምሓለለይ በሎ። ዳዊት ድማ ንሳኦል መሓለሉ” (ምዕ 24 ርአ)።

ሕይወት ዳዊት እንተ ተመልከትና ብባህሪያዊ መንገዲ ክትበጽሖ ዘይትኸእል ጽንኩር ነገር እዩ። እንተኾነ ሕይወቱ ብሰደት እኳ እንተኣሕለፎ፤ እግዚአብሔር ተፈልፎም ኣይፈልጥን። ንዳዊት ምድሪ እስራኤል ለቐቐ ኣብ ጸላእቲ ኪዕቁብ ዘገደዶ፤ ካህናት ኮነ ካልኦት ፈተውቲ ብሰንኩ ኪኸተሉ ምርኣዩ ኣዝዩ ስለ ዜሕዘኖ እዩ። ካህናት ብሰንከይ ካብ ተሰየፉ ኣነውን ሓንቲ መዓልቲ ብኢድ ሳኦል ክጠፍእ ኢዩ፤ ስለዚ ናብ ምድሪ ፍልስጤማውያን ካብ ምኻድ ዝሓይሽ የብለይን ሽዑ ሳዖል ኣብ እስራኤል ምስ ሰኣነኒ ቀሲኑ ይቐመጥ ኢሉ ሓሰቡኹም ምስ 600 ብጾቲ ናብ ንጉሥ ጋድ ተሳገረ። ንጉሥ ኣክሽ እውን ንከተማ ጺቅላግ ሃቦ፤ ኣብኣ ከዓ ዓመትን ኣርባዕተ ወርሕን ተቐመጠ። ሕጂውን እስራኤላውያንን ፍልስጤማውያንን ውግእ ንኸገጥሙ ሠራዊቶም ኣኸተቲኹም ንጉሥ ኣክሽ ከዓ ንዳዊት ሠራዊቲ ኣኸተቲ ክሕግዞ ተለዓል በሎ። ዳዊት' ውን ምስ ሠራዊቲ ነቐለ። ዳዊት ሕጂስ እንታይ ኮን ክገብር እዩ? ተጻይ መን እዩ እቲ ዚዋግኦ? ኣየ መከረኛ ዳዊት! ኣብ መንጎ ተቐቐሩ፤ ንንጉሥ ኣክሽ እንተሓገዝ ንሠራዊት ኣምሳኽ ክወግእ ንኣክሽ ገዲፉ ምስ እስራኤላውያን ኮይኑ ንፍልስጤማውያን እንተወግኦ፤ እቶም ኣብ ሃገር ፍስልስጤም ዚነብሩ መሳድድቲ እንታይ ይኹኑ? ትርኢዶ ኣሸኻ ስራሕ ዲያብሎስ ኣብ ልዕሊ ናይ እግዚአብሔር ሰባት ከዕገርግር ከሎ? እስኪ ሓደ ኣብነት ክንርኢ ብሕልሚ፡ ሓደ ሰብኣይ ኣንበሳ ክጥሕሮ ምስ መጻ ሃዲሙ ናብ ኣም ደየበ፤ ኣብቲ ኣም ከዓ ዘይሓሰቦ ገበል ተቐበሎ፤ እዚ ሰብወዚ ከመይ እንተገበረ ሕይወቲ

ኪድህን ይክእል? ናብ መሬት እንተ ወረደ አንበሳ ኪበልፍ እዩ፣ ኣብታ ዝደየባ ኣም ስቕ እንተበለ ከዓ ገበል ኪውሕጦ እዩ፣ ካብዚ ሓደጋዚ ንክድህን እንታይ እንተዝገብር ምሓቾ?

ነዘን ተሰሚሩዎን ዘሎ ደጋጊምካ አንቢብካ መልሲ ሃብ። ብድኅርዚ ንባብካ ቀጽል።

መልሲ፡ ካብዚ ዘጨንቕ መከራዚ ኪድህን ካብ ድቃሱ ኪበራበር ኣለዎ። ከምኡውን ርእሰ ሊቃነ ጳጳስ ዮሐንስ መበል 23 ንጽጽሱና ምስ መረጽዎም ኣዝዩ ስለዘተሓሳስቦም ተጨነቑ። ካብ ድቃሶም ተንሢኦም ድማ እናዞሩ ክሓስቡ ከለዉ፡ “ንቤተክርስቲያን ዚመርሓ መን ድዩ? ዚብል ድምጺ ሰምዑዉሞ ንሶም ከዓ መንፈስ ቅዱስ በሉ። እሞኽ ደኣ! እንታይ ኣጨነቐካ! ኪድ ደቅስ” ዚብል ድምጺ ምስ ሰምዑ ተመሊሶም ደቀሱ። ዳዊት እውን ነቲ ከቢብዎ ዘሎ ግዲ ከይሞተሉ ብእምነት ንኣምላኽ ኣሕሊፉ ኪህቦ ኣለዎ። ከምዚ ንምግባር ከዓ ልማዱ ስለ ዝኾነ ንዳዊት ምክሪ ኣየድልዮን እዩ።

ስለዚ ኣምላኽ በቶም ጸላእቲ ገይሩ ተዛረበሉ። እቶም ሹማምንቲ ፍልስጤማውያን ንዳዊት ምስኦም ተሰሊፉ ንወገኑ ኪወግእ ክኸይድ ምስ ረኣይዎ ንንጉሥ ኣክሽ ተጸሊልካ ዲኻ! እዘስ እቲ ጅግና እስራኤላዊዶ ኣይኮነን? ሳኦል ቀታል ሸሕ፡ ዳዊት ቀታል እልፊ (10,000) ኢሉ ዝተደርፈሉ ሰብዶ ኣይኮነን። ከመይ ኢልካ ደኣ ንወገኑ ኪወግኣልካ ተሰልፎ ኣለኻ? እናበሉ ምስ ደሃልዎ፥ ንዳዊት ጸዊዑ፡ ንሸኻ ቅኑዕ ከምዝኾነካ ሕያው እግዚኣብሔር እዩ፤ ካብታ ናባይ ዝመጸእካላ መዓልቲ ገለኻ ክፉእ ኣይረኽቡኩልካን ብኣኻ ባህ እብለኒ ነይሩ። ነዘም ሹማምንቲ ግና ባህ ኣየበልካዮምን። እምበኣር ሕጅስ ንሹማምንቲ ፍልስጤማውያን ዘጉሂ ከይንገብርሲ ተመለስ እሞ ብሰላም ኪድ በሎ (ምዕ. 29 ርአ)። ዳዊት ድማ ብሥራሕ ኣምላኽ እናተገረመ ናብ ሰፊሩ ናብ ጺቅላግ ተመልሰ፤ ኣብኡውን ዝገደደ ሸግር ገጠሞ። እቶም ስድራ ቤቱ መላስ ኣውያት ዘይብሎም ብኣማሌቃውያን ተማሪኹም ከይዶም፥ እታ ዚቕመጡላ ዝነበሩ ከተማ ጺቅላግ ድማ ሓዊ ነዲዳ ጸንሓቶም፤ እዚ ዘይሓሰብዎ ምስ ገጠሞም ተስፋ ቅጽበት ጎልበቦም። ክሳብ ዚደክሙ ከኣ በኸዩ። እቶም ብጸት ዳዊት እውን ብቀጥጥ ነዲዶም ንዳዊት ንሸኻ ናይ ደም ሰብ ኢኻ እናበሉ ብዳርባ እምኒ ክቐትዎ ተላዕሉ። ዳዊት ግን ሕጂውን እንተኾነ ሕሊናኡ ከዩዕረብ ንኣምላኹ ሓተቶሞ ከርክቦም ከምዝክእል ገለጸሉ። እንተኾነ ሕሊናኡ ከዩዕረብ ንኣምላኹ ሓተቶሞ ከርክቦም ከምዝክእል ገለጸሉ። እንተኾነ ደኻም ኣብ ልዕሊ ደኻም ስለ ዝተደራረቦም ካባታቶም 200 ዝኾኑ ደኺሞም ኣብ መንገዲ ተረፋ፤ እቶም 400 ግና ምስ ዳዊት ኮይኖም ለይቲ ምስ መዓልቲ እናተገዕዙ ኣርከብዎም። ሓንቲ ነፍሲ ከይጎደለት ከዓ ሕዝቦም ኣምለሱ። እቶም ዘመትቲ ብዘይካ 400 ሰብኣይ ብገመል ዚሃድሙ እንተዘይኮይኑ ሓደኻ ኣየምለጠን። ንኹሎም ቀተልዎም። ብድኅርዚ ቤተሰቦም ሓዘም ብሰላም ናብ ቦታኦም ተመልሱ።

ከምዚ ኢሉ ዳዊት ንጎሌያድ ምስ ቀተል፡ ሓንቲ መዓልቲኻ እጩይ ከይበለ ሰደት ኣብ ልዕሊ ሰደት ክስዕቦ ንርኢ። ስለምንታይ እዩ ንእግዚአብሔር ኣብ እተሰለፍናሉ እዋን ጸላእቲ ዚበዝሑ? ሰደትውን ኣብ ልዕሊና ዚልዓል? ኢልካ ትሓስብ ትኸውን። ኣይግረምካ! ኣብቲ ዜጸናንዕ ቃል ወንጌል ኣቕልብ። “ዓለም እንተ ጸልኣትኩም ቅድሚኹም ንኣይ ከምዝጸልኣትኒ ፍለጡ። ንሸካትኩም ካብ ዓለም እንተ ትኸኑስ ዓለም ከም ናታ ምፈተወትኩም ነይራ” (ዮሐ. 15፡18-19)። ስለዚ ካብ ዓለም ክሳብ ዘይኮንካ ብዝተፈላለዩ መንገዲ ዘይትጽበዮም ሰባት ከሳድዳኻን ኣሕሊፎም ክህቡኻን እዮም፤ እቲ ጽሑፍ ከዓ ኣብ ልዕሊኻ ኪፍጸም እዩ። እሞኽ ድኣ ካን! ተሳኢኡካ? ኣብ ኣፍ ደገ ናይ ድኻነት ምስ በጻሕካ ኢድካ ክትህብ ጸላኢ እሞ ኸኣ እዚ ኩሉ ደኽምካ ክትዕወት ምስ ቀረብካ ኢድካ ክትህብ ክርኢ ከሎ ከበር ሓምሓም እዩ ዚሃርም፤ ስለዚ መፍቶ ጸላኢ ከይትኸውን ሕሊናኻ ኣይተዕርብ። “እቲ ክሳብ መወዳእታ ዚዕገስ ንሱ ኪድገን እዩ” ዚብል ቃል ወንጌል ኣይትረስዕ። ስለዚ ክሳብ መወዳእታ ጸኒዕካ ተዋጋእ፤ ክትዕወት ከዓ ኢኻ።

እቲ ኣብ ናይ ኣለምፒክ ውድድር ዚሳተፍ ሰብ፡ ምእንቲ ኪዕወት ኣቕዲሙ መዓልቲ መጻ ልምምድ እናገበረ ይሰናዶ፤ ዝኣክል ምስ ተሰናዶዎ ከዓ ብመዓልቲ ኣለምፒክ ፍረ ጸማኡ ናይ ዓ ወት ሽልማት ይቕበል። ንሸካሽ ደኣ፡ ኣብቲ መወዳደርቲ ዘይብሉ ዘለዓለማዊ ኣለምፒክ ንኸትቀዳደም ከይተሰናዶኻ ሓንቲ ልምምድ ከይገበርካ ብሓቂዶ ሽልማት ክትቅበል ትሓስብ? ሓንቲ መዓልቲ እኮ! ፊቲኻ ጸሊእካ ናብ ውድድር ምቕራብካ ኣይተርፈካን እዩ፤ እሞኽ ድኣ ብሓቂ ተሰናዶኻ ማለት ድዩ? ወይስ ከም ኤሊ ነታ መዓልቲ ሓተታ ትጽበያ ኣለኻ? ንመን ኢኻ ተተዓ ሻሹ ዘለኻ። እቲ ናብ ዘለዓለማዊ ኣለምፒክ ንኸይትሳተፍ ዓንቂጹካ ዘሎ ክፉእ ኣመልካ ክሳብታ መዓልቲ እቲኣ ሓቕፍካዮ ኣይትዙር፤ ንሰባት ኣታሊልካ ክትሓልፍ ትኸእል ኢኻ። ነቲ ኣብ ዘለዓ ለማዊ ኣለምፒክ ዝጽበዩካ ዘሎ ግና ብምንም ዓይነት ከተታልሎ ኣይትኸእልን ኢኻ።

ሳኦል ብጸላእቲ ምስ ተኸበበ ሳሙኤል ደንጉዮም ባዕሉ መስዋዕቲ ብምቕራቡን፥ ኣብ ልዕሊ ኣማሌቃውያን ምስ ተዓወተ ነቲ እግዚአብሔር ዝኣዘዞ ገዲፉ ካብተን ሰቡሓት ጥሪቶም ንመስዋዕቲ ዝኸና ሒዙ ምምጻኡን ንንጉሥ ኣማሌቅ ማሪኹ ምምጽኡን፡ ብዓይኒ ደቅ ሰብ ክርእ ከሎ ክሳብ ክንድግቲ ክፉእ ኣይግመትን፤ ኣረ ጽቡቕ እዩ ዝገበረ ምተባህለ፤ ብዓይኒ እግዚአብሔር ክርእ ከሎ ግና ብዝፈጸሞ ተግባር፡ “ናብ እስራኤል ከይነግሥ ንዓቕ፤ ናብ እስራኤል ዘንገሦውን ተግዕሰ” ይብል። ስለዚ ዘይታለል ኣምላኽ እዩ ዘሎናጥም ርግእ ኢልካ ጽሙና ወሲድካ ሕሰብ።

ሐ. ካብ ዝዘራእካዮ ፍረ ከም እትሓፍስ

እስከ ነዘም ኣብ ላዕሊ ዝተሰምዩ ሰባት ታሪኽ ሕይወቶም ርኢኻ ንሸኻ እውን ሕይወትካ ምስ ናይ መን ሕይወት ከምዚ መሳሰል ኣወዳድርጥዎ ዝጎደልካዮ እንተሎካ ኸዓ ምሕረት ካብ ኣምላኽ ለምን።

1. ኤሊ

ኣብ መወዳእታ ዘመኑ ብድንዛዜ መንፈስ ተዋሒጡ ነቲ ካብ እግዚአብሔር ዝተመሓላፈሉ ናይ ተግሳጽ መልእኽቲ ክንዲ ዚጥቀመሉ፡ “ንሱ እግዚአብሔር እዩ፡ ጽቡቕ ኮይኑ ዝተራእዮ

ይግበር” ብዝብል ናይ ስንፍና ቃላት ንምሕራት እግዚአብሔር ዓጸዎ። ንሸኽሽ ካብ ከምዚ ዝዓይነቱ ስንፍና ናጻ ዲኻ? ንኅሊናኻ መርምር።

2. ሳኦል

ብመንፈስ እግዚአብሔር ዚምራሕ ዝነበረ ሰብ ካብ እግዚአብሔር ዝተዋህቦ ትእዛዝ፣ ሽሕፃ ነቲ ዓበይቲ ነገራት ኪፍጽም እንተ ተረኽበ ኣብቲ ንሱ ንኣሽቲ እዩ ኢሉ ዝግምቶ ግና ሸለል ክብሎ ስለ ዝተረኽበ እግዚአብሔር ነዓቕ፤ መንፈስ ከዓ ተፈልዩ። ቀስ ብቐስ’ውን ክፋእ መንፈስ ስለ ዝሓደሮ ንናይ እግዚአብሔር ሰባት የሳድድን ይቐትልን ነበረ። ኣብ መወዳእታ ሕይወቱ ድማ፣ እቲ ንጠንቁልቲ ካብ ምድሪ እስራኤል ዜሳድድ ዝነበረ ሰብ ተመሊሱ ኣብ ኢድ ጠንቁልቲ ወደቐ። ንኣሽቲ ነገራት እዩ ኢልካ ሸለል ምባል ብሓቂ ዚገርም እዩ። ኣብ ምንታይ ከም ዜብጽሕ’ውን ርኣ። ንኣኻ’ውን እዚ ዓይነት’ዚ ከም ዜጥቅዓካ ርግጽ እዩ። ከምኡ እንተዘይቐረጸውን ናይ ግዜኻ ብርሃን ምኽንያ ኔርካ፤ ስለዚ ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ተደፊእካ ተኣመን፣ ነውሪ የብሉን። ክብሪ ኢኻ ትረኽበሉ፣ ነውርስ ንኣሽቲ ነገራት እዮም ኢልካ ሸለል ምባል እዩ። ኃጢአት ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ንእሽቶ ነገር የልቦን፤ ብዙኅ ጊዜ እግዚአብሔር ብንኣሽቲ ነገራት እዩ ዚሓተና። ነቲ ሓሙሽተ መክሊት ዝሃቦ ጎይታ እንታይ ከምዝበሎ ዘክር፡ “ኣታ ሕያዋይን እሙንን ኣገልጋሊ ብውሑድ ተኣሚንካ ኢኻሞ ናብ ሓጎስ ጎይታኻ እቶ” በሎ። ንኣይን ንኣኻን እዚ ቃል’ዚ ይውሃበና ዶኾን ይኸውን። ሃዩምበኣር ኣብ ንኣሽቲ ነገራት ምጥንቃቕ ካብ ሕጂ ንጀምሮ፤ ንእግዚአብሔር ዚሰኣኖ የልቦን። “ናብ ሓጎስ ጎይታኻ እቶ” ክብለና እዩ፤ ኣይትጠራጠር።

3. ኤዶግ ኤዶማዊ

ነቶም ንጹሓት ካህናት ንዳዊት ስለዝተሓባበርዎ ሓስዩ ዘቐተለን ዝቐተለን ሰብ እዩ፤ ንሸኽሽ ክትፍቶ ስምካ ክውረ ወዘተ ... ንሰብ ኣሕሊፍካ ናይ ምሃብ ባህሪ ኣሎካ? ንሰብ ኣሕሊፍካ ምሃብ ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ክፋእን ፍንፋንን እዩ። ስለዚ ከምዚ ዓይነት ባህርይ እንተሎካ ጎይታ ኪሕክመካ ኣብ ትሕቲ መስቀሉ ወዲኻካ ብሽ! ጸማ ብክክያትካ ክትረክብ ኢኻ።

4. እቶም ሰዓብቲ ዳዊት

ኣብ በረኻ ምስኡ ብከርተት ዘሕልፍዎ ዝነበሩ መጋፍዕቲ፣ ኣብ መወዳእታ ግና ትዕግሥቶም ተወዲኡ ናይ ዓቕሊ ጽበት ነቲ መራሒኦም ናይ እግዚአብሔር ሰብ ምኻኑ እናፈለጡ ብዳርቢ እምኒ ክቐትልዎ ተላዕሉ። ንሸኽሽ ብዝገጠመካ ሓሳረ መከራ ትዕግሥትኻ ተወዲኡ ኣብ ከምዚ ዝበለ ኩነታት ዝወደቕካሉ ጊዜዶ ኣሎ? ኣብዚ ከምዚ ዝበለ ኩነታት ንክትወድቕክ ትሕልንዶ? “ተዓገሥ፡ ህዳጠ እስከ ይኃልፍ መዓቶ ለእግዚአብሔር” ቊጥዓ ኣምላኽ ክሳብ ዝሓልፍ ንቊጥብ ጊዜ ተዓ ገሥ” ኣይተንጸርጸር፣ ኣንጸርጸርካ እተፍርዮ ነገር የብልካን። ኣብ ክንዲ ምንጽርጸር ኣመስግን እሞ ፍሬኡ ክትርእዮ ኢኻ።

5. ዮናታን

ዮናታን ነቲ ኣብ ልዕሊ ዳዊት ዚፍጸም ዝነበረ ግፍፂ ክፅገሦ ስለ ዘይክኣለ ንሳኦል ኣቦኡ፡ “ዳዊት ኣይበደለካን! ግብሩ ኸኛ ንኣኻ ዓቢይ ጥቕሚ እዩ። ንጉሥ ብጊልያኡ ዳዊት ኣይሕግእ፤ ነፍሱ ኣብ ኢዱ ገይሩ ድማ ነቲ ፍልስጤማዊ ቀተሎ እግዚአብሔር ከዓ ንብዘሎ እስራኤል ዓቢይ ምድታን ገበረ፤ ንሸኻውን ነዚ ርኢኻ ተሓጎስ”፤ እናበለ ብድፍረት ኪምስክረሉ ንርእዮ። “ኣብ ቅድሚ ሰብ ንዝተኣመነኒ ኩሉ ኣነ ከዓ ኣብ ቅድሚቲ ኣብ ሰማይ ዘሎ ኣቦይ ኪእመኖ እዩ” ዝበሎ ጎይታ፡ ንሸኻውን ከም ዮናታን እሙን ክትከውን ትጋህ፤ ንሱ ካብቶም ውሩያት ሰባት ኣይነበረን፡ ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ግና እሙንን ፍትሔኛን ነበረ።

ዮናታን ሓደ ጊዜ ንበይኑ ምስ ጋሻ ጃግራኡ ኮይኑ ብስወር ንመንም ከዮፍለጠ፡ “እግዚአብሔር ብብዙኃት ኮነ ብሒደት ገይሩ ምድታን ዘይክኣሎ የልቦን” እናበለ ብሥራሕ ኣምላኽ ተኣማሚኑ ኣብ ልዕሊ ሠራዊት ፍልስጤማውያን ዝተዓወተ ሰብ እዩ (1ሳሙ. 14 ርኣ)።

6. ዳዊት

ሕይወት ዳዊት ብሰፊሑ ኣብ ላዕሊ ተዘርዚሩ ኣሎ። ካብ ሕይወቱ እንመሃሮ ክልተ ኣድለይቲ ነገራት ኣለዉ።

1ይ፡ እቲ ኩሉ ዝገጥሞ ዝነበረ ፈተና ብባህሪያዊ መንገዲ ክትስዕሮ ዘይክኣል እዩ ዝነበረ፤ ንሱ ግና ከይተጨነቐ ይጽመሞ ነበረ። እቲ ካብ ኩሉ ዚገርም ግና፡ ነቲ ንሕይወቱ ኬጥፍኣ ዚሃድኖ ዝነበረ ሳኦል፡ እግዚአብሔር ክልተ ጊዜ ኣብ ኢዱ ኣሕሊፉ ሂቡዎ ከሎ፡ ሰባትውን ክቐትሎ እናደፋፍእዎ እሞ ከዓ ንሱ ከይሞተ ዕረፍቲ ከምዘይረክብ እናፈለጠ፡ ኢደይ ኣብ ልዕሊ ቅቡእ ኣይዘርግሕን እዩ ኢሉ ምንሓፍ ብሓቂ ናይ ምሕረት ሰብ ምዃኑ ንርዳእ። ሳኦል ምስ ደቁ ምስ ሞተውን ዋዕ ኢሉ በሸየሉን ሓዘነሉን። ኣዩ! ከመይ ዝበለ ልቢ ኣለዎ? ንጸላኢኡ ክሳብ ክንድዚ ዚርሕርሕ። ንሸኻኽ ኣብ ልዕሊ ጸላኢኻ ከምዚ ዝበለ ርሕራሔዶ ኣሎካ? ልብኻ ኣብዚ ሰዓትዚ እወ ንምባል ይጽግሞ እዩ። ኣይኮነንዶ? ፊቲኻ ጸሊእካ ግና ከምኡ እዩ ክትከውን ዘሎካ።

2ይ፡ ንዳዊት ስለምንታይ ስደት ኣብ ልዕሊ ስደት ተደራረቦ ኢልካ ትሓስብ ትኸውን? እግዚአብሔር ንዳዊት እቲ ኣሎኒ ዝብሎ ኩሉ ክሳብ ዚጽንቅቕ ክጽርዮ ስለዝደለየ እዩ። ከመይ ሽሕዒ ኣብ እግዚአብሔር ዝነበሮ እምነት ጽኑዕ እንተኾነ ነቶም ሓደ ሓደ ተስፋኡ ዘቐመጠሎም ዘይተበጠሱ ፈትልታት ክውግደሉ ደልዩ እዩ። ንኣብነት ንሳኦል ከፍቲ ብዙኅ ነገራት ፈጸሙ እዩ፡ ግናኽ እቲ ሽግር ኣይተፈትሐን (ም. 18-27 ርኣ)። ኣብ እምባታት እስራኤል ተሓቢኡ ካብ ሳኦል ኬምልጥ ዓ ቀነ፡ እንተኾነ ኬናግፍዎ ኣይክኣሉን። ካህናትን ነብያትን ጸግዒ እንተኾንዎ ኢሉ ዓቀነ፡ እንተኾነ ለከሞም ደኣምበር ዘፍረዮ ነገር የብሉን። ኣብ መወዳእታ ብሸኡ ምስ ጸበቦ መሬት እስራኤል ለቐቐ ናብቶም ጸላእቲ ሠራዊት እግዚአብሔር (ፍልስጤማውያን) ዕቕፋባ ሓተተ፤ ኣብዚ እውን ዝገደደ ንሠራዊት ሕያው ኣምላኽ ክወግእ ተኣዘዘ። ሠራዊቱ ሓዙ እውን ነቐለ። “ዝበለኻ ግበረሎም ወይ ዓዶም ሕደገሎም” እዩ። እግዚአብሔር ግና ብዘደንቕ ጥበቡ ኣብ ውግእ ከይበጽሑ ከም ዚምለስ ገበሮ። ካብዝስ እግዚአብሔር ኣድሒኑኒ ተመስገን ኢሉ ከብቅዕ፡ “ዘይሓሰብኩዮ እፍጠረልካ፤ ኣይመርገም ኣይምርቓ” ከምዝብሃል ዘይሓሰብዎ እታ ዚቐመጡኅ ዝነበሩ ከተማ ሓዊ

ነዲዳ ቤተሰቦችም ከዓ ዘየልዉ ምስ ጸንሕዎም ብጸት ዳዊት እቶም መጋፍዕቲ ኣብ ልዕሌኡ ከራኦም ነዲዳ ብዳርቢ እምኒ ኪቐትልዎ ተላዕሉ። ኣብዚ ጊዜዚ ዳዊት ኣደኻ ዚጽግዎ ዘይብሉ ንቦይኑ ጠረው ኪብል ተረፈ። እቲ ኣሎኒ ዚብሎ ከሉ ተጸንቀቐ ኣብቲ ጊዜቲ ኣሎኒ ዚብሎ እንተደኣ ኣልዩ እግዚኣብሔር ጥራይ እዩ። ሕጂ ዚጽበዮ ካብ እግዚኣብሔር ጥራይ እዩ። እግዚኣብሔር ድማ ንእኡ ጥራይ ጽን! ዚብል ከም ልቡ ስለ ዝረኸበ ምሉእ ብምሉእ ተጠቐመሉ፤ መከራኡ ተወዲኡ ከዓ ቅሳነት ኮነሉ።

መ. ንሸካውን ነቲ ኣሎኒ እትብሎ እንተዘይአወፊኻሉ ጉይታ ምሉእ ብምሉእ ኪጥቀመልካ ይጽግሞ እዩ

ኦ ክርስቲያን፡ ንሸካውን እቲ ኣሎኒ እትብሎ ዘበለ ከሉ ነጥቢ ከየትረፍካ እንተዘይአወፊኻሉ እግዚኣብሔር ምሉእ ብምሉእ ኪጥቀመልካ ይጽግሞ እዩ። ሕራይ፡ ሕጂውን እጥቀመልካ ከምዘሎ ኣይስሕቶን እየ፤ እንተኾነ እንታይ ዝዓይነቲ ኣጠቓቕማ እዩ ኪጥቀመልካ። ዝተወሰነ ጊዜ ከተብርህ፡ ገለ ጊዜ ከዓ ከተጸልምት ዝተወሰነ ጊዜ ክትሃንጽ መብዛሕትኡ ጊዜ ከዓ ክትዕንቅፍ፤ ዝተወሰነ ጊዜ ክትምስክር ገለ ጊዜ ከዓ ከተታልል ትርከብ፤ ንመንፈስ ቅዱስ ዓፈንካ ክትሕዞ ዘይኮነስ፡ መንፈስ ቅዱስ ጨፍሊቕ ክሰርሓካ ኢኻ ዝዓደምካዮ፤ መንፈስ ቅዱስ ቦቲ ንሸካ እትደልዩ ጥራይ ክሰርሕ ኣይኮነን ኣብ ውሽጢ ልሸካ ክኣቲ ዝዕደም። እንታይ ደኣ እቲ ናሸካ ዘሎ ንኣምላኽ ክብሪ ዘይህብ ኣልጊሱ፤ ብጸጋ ሸሊሙ ከምቲ ንሱ ዝደልዩ ገይሩ ኪመርሓካ ኢልካ ኢኻ ዝፈቐድካሉ። እዚ ከዓ ንኣኻ ክሕሸካ ደኣ እምበር ንእኡ እትውሸሽሉ ክብሪ የብልካን። ስለዚ ዝሓለፈ ርእሸኻ ክትክሕድ ዘይምሕላንካ ንመንፈስ ቅዱስ ብጸላኢ ተድፍሮ ኣሎኻ፡ ኣታ ዓሻ ንቐሕ ካብ ድቃስካ ተበራብር። መከራን ጸሊእካ ክብርን ደሊኻ ኣይከውንን እዩ። መዓንጣካ ሸጥ ኣቢልካ ነቲ ክፉእ ኣመልካ ምስ መንፈስ ቅዱስ ኳንካ ንምልጋሱ ትጋህ።

ነቲ ኢየሱስ ዚገበረልካ ብሓቂ ከተስተማቕሮ ትደሊ እንተደኣ ኽኳን ለይቲ ምስ መዓልቲ ኣስተንትኖ ከመይ ክድኅካ ከሎ ንካልኣት ልኢኹ ወይ ኣዚዙ ኣይኮነን ዘድኃካ፤ ባዕሉ ኣብቲ ዝወደቐካዮ ወሪዱ ብዘይካ ኃጢአት ንኣኻ መሲሉ ከም ኣደ በደለኛ ኣፉ ከይከፈተ ከም ኣደ በጊዕ ኣብ ማሕረዲ ዝሸይድ ብጸላእቲ ተንተተ፤ መሳለቂ ጸላእቲ ከዓ ኮነ።

በደል ዘይብሉ ንጹሕ ከሎ እዚ ከሉ ኣብ ምንትምንታይ እዩ እንተበልካ ንኣኻ ወኪሉ ካብ (ባርኖስ) መርገም ለቢሱ ጸርካ ጸይሩ ብበደልካ ከም በደለኛ ተቈጺሩ ኣብ ቅድሚ ፍርዲ ቀረበ፤ ፍርዲ ከዓ ኮነኖ ከመይ እቲ ዚኹንን “ካባ” ናይ ሞት ለቢሱ ስለዝቐረበ ምሕረት ኣይተገብረሉን፤ እኳ ደኣ ነቲ ዓመጸኛ በርባን ፈቲሖም ንኢየሱስ ግና ከዓንንዎ፤ ከመይ ገበንካ ቀሊል ስለ ዘይነበረ መርገምካ ለቢሱ ስሌኻ ኃጢአት ኮነ። ምስ ዓመጸኛታት እውን ተቈጽረ፤ ጲላጠስ እኳ ኪቐትለካን ኪፈትሓካን ሥልጣን ከምዘሎኒዶ ኣይትፈልጥን ኢኻ ኢሉ ኪፋጥጠሉ ከሎ፡ ኢየሱስ ከዓ “ካብ ላዕ ሊ ሥልጣን እንተዘይወሃበካ ኣባይ ሥልጣን ኣይምሃለወካን ነይሩ” በሎ።

ስለዚ ነቲ ዘሎካ ከሉ ወሲዱ ኣብ ዝባኑ ጸዓኖ፡ ጸርካ ከሉ ጸሮ። ኣብ መስቀል ተሰቐሉ ከዓ ክሳብ መወዳእታ ነጥቢ ደሙ ጸንቂቐ ዚኸሰካ ዝነበረ ዕዳ ጽሑፍ ደምሰሶ። መርገጽ እግሪ ጸላኢ ዝነበርካ ንጸላኢኻ እትረግጸሉ መሰል ውሉድነት ሃበካ፤ መልክዕ እንስሳ ጥራይ ዘይኮነስ መልክዕ ናይ

ሓደ ክፉኝ እንስሳ ለቢሰካ ንረኣይኻ እተጸይፍ ዝነበርካ ሰብ ብርሃን ዓለም ክትከውን ካብ መዓሙቕ ጸልማት መንጢሉ ኣውጸኣካ። ምእንታኻ ዘይገበሮሞ እንታይ ኣሎ? ብልቢ ሰብ ክሕለን ዘይክኣል እዩ። ኣየ ትሕትና እወ ልቢ ሰብ ዚማርኽ ትሕትና! ኣየ ፍቕሪ ብኣእምሮ ክብጸኡ ዘይክኣል እዩ ጥልቀቱ! ኣየ ትዕግሥቲ ክሳብ ክንደይ ዘስደምም እዩ! ኣየ ርሕራሔ ደረት ዘይብሉ ርሕራሔ! ኣየ ዕምቄት ምሕረቱኽ መን ኪበጽሖ ይኽእል! ምእንታኻ ምእንቲ በራሲ እቲ ንጹሕ ወዲ ኣምላኽ ብፍቕርኻ ክሳብ ሞት፡ እሞ ከዓ ኣብ መስቀል ብክፉእ ሞት ኪመውት እቲ ዘለዎ ኩሉ ጸንቀቐልካ። ንሸኻ ኸደኣ ምእንትኡ ዘይትውፈሉ እንታይ ኣሎ? ንሱ ብንጹሕ ደሙ ኪሓጽበካ ዝመረጸ፡ ንሸኻ ግና ነቲ ክፉእ ኣመልካ ንምውፋይ ነፊግካሉ፤ ይዋእ ሰብ!

“ሰብእስ እንዘክቡር ውእቲ ኢያእመረ ወኮነ ከመ ኣንስሳ ወተመሰሎሙ” ኣብ ማእከል ክብሪ ዚነበር ሰብ ዝኾነ እንተኾነ ኣይርድኦን እዩ። ነቶም በረሰቲ እንስሳ መሰለ” (መዝ. 48(49)12)። ስለዚ ከምቶም በረሰቲ እንስሳ ኳንካ ከይትተርፍ ርግእ ኢልካ ሕሰብ እሞ ንፍቕሩ ኣብ ልብኻ ክትቀርጾ ጸዓር። ካብ ጌተሰማኒ ክሳብ ቀራንዮ ዘሕለፎ ስቓይ፡ ኣብ ምንትምንታይ እዩ። ምእንታኻዲ ኣይኮነን ኣብ ዕንጨይቲ መስቀል ተንጠልጢሉ ከሎኽ ቅድሚ ነፍሱ ምውጻእ “ኤሎሂ ኤሎሂ፡ ላማ ሰበቕታኒ - ኣምላኽይ ኣምላኽይ ንምንታይ ሓደግካኒ” እናበለ ብዓብይ ድምጺ ኪጭርሕ ከሎኽ ድራማዲ ይመስለካ? ድራማ ኣይነበረን። እንታይ ደኣ ኢየሱስ ንኩሉ ኃጢአትናን ሞትናን ካብ እግዚአብሔር ምፍላይናን ወሲዱ ኣብ ዝባኑ ምስ ጸዓና፡ ንኣና ወኪሉ ኣብ ቅድሚ ኣቦኡ ቀረበ፤ ናቲ ዝኾነ ኩሉ ናትና ምእንቲ ኪኸውን መርገምና ኩሉ ወሰደ። ስቓይ ከዓ ካብ ልክዕ ንላዕሊ በርትዖ፡ ክሳብ ሞት ከዓ በጽሑ።

ስለዚ ከዓ እዩ ቅዱስ ጳውሎስ፡ “ዋጋ ኃጢአት ሞት እዩ ዝበለ” ስለዚ ኢየሱስ መይቲ ተቐቢሩ ምስኡ ከተንሰኣና ደለየ። “እቶም ውሉድ ሥጋን ደምን ዚለበሱ ሰብ ስለገኸኑ ኢየሱስ እውን ከምኡም ሰብ ኮነ፤ እዚ ከዓ ብሞቱ ነቲ ኣብ ልዕሊ ሞት ሥልጣን ዘለዎ ዲያብሎስ ምእንቲ ኪሰዕር” ንዝሄኦ ርእሱ ብፍቓዱ ኣብ ትሕቲ ሞት ኣግረሮ። ኣብ ልዕሊ ሞት ሥልጣን ዘለዎ ዲያብሎስ ስለገኸኑ ከዓ ሞት ኣብ ልዕሊ ክርስቶስ ቅጽበት ሕጋዊ ሥልጣን ነበሮ፡ እንተደኣ ኣስተውዒልና ግና ኢየሱስ ንርእሱ (ሥጋኡ) ኣብ ትሕቲ ሞት ከም ዝግዛእ ዝገበሮ ምእንቲ ፍቕርና ብፍቓዱ ደኣ እምበር መንም ዝገደደ የልቦን። መርገምና ተሰኪሙ ከዓ ኣብ ውሽጢ ሕምብርቲ መሬት ሠለስተ መዓልትን ሠለስተ ለይትን ምስ ጸንሖ መንፈስ እግዚአብሔር ካብ ሙታን ኣተንሥኦ።

ኢየሱስ እቲ ኪግረፍን እሾኽ ኣኸለል ክድፈኣሉን፡ መስቀል ኣብ ዝቈሰለ ዝባኑ ተሰኪሙ ክጉዓዝ ከሎን፡ ኣብ ዕንጨይቲ መስቀል ስቓይ በዚሕዎ ኪጽዓር ከሎን፡ ኣብ ቅድሚ ጸላእቲ ከም ስዑር መልሲ ከይሃበ ጸጥ ዝበለ ገንሸል ድኅነትና ኣምላኽ ክንሱ መርገምካ ክሳብ ዝድምሰስ ዝተጸመመልካ፡ ንሸኻኽ ደኣ ነቲ ክፉእ ኣመልካ ቀቲልካ ክሳብ እትቐብሮ እንተ ትጽመምዶ ኣይምበለጸካን? ኣብ ጥራይ ጎልጎል ጃህራ ይጽንሓልካ፤ ዘይብልካ ኣሎኒ ኢልካ ምጅሃርስ ነውሪዶ ኣይኮነን? እቲ ኩሉ ዚኸእል ጐይታ ኢየሱስ ከም ዘይክእል መሲሉ ኪጽመም ከሎዶ ኣይሓነጸካን እዩ? እሞኽ ደኣ ዓቕሊ ካብኡ ዘይትምሃር? ናቲ ኣብነት ወሲድካ ምዕጋሥ ይሕሸካ። ብትዕግሥቶኻ ብዙሃ ከተፍሪ ኢኻ። ብድኅርዚ ኩሉ ኣብ ትሕቲ ቍጽጽርካ ኪኸውን እዩ።

እቲ መሳለቂ ጸላእቲ ኮይኑ ዝነበረ ኢየሱስ መምህርካ ንጸላኢ ብዘይተጸበዮ ኪጎበጦ ከሎዶ

አይርአኝን ኢኻ? ናብ ሂኦል ናብ አደባባይ ጸላኢ ወራዳ፡ “ነቶም ሕልቅነትን ሥልጣናትን አጽዋሮም ገፊፉ ብመስቀሉ ምስ ሰዓሮም ኣብ ቅድሚ ሕዝቢ ኣሕፈሮም (ቈላ. 2፡14-15)። መቓብር ፊንቓቕሉ ኪትንሥእ ከሎ እውን ነቶም ምሩጻት ሓለውቲ መቓብር፡ ብየማነ ጸጋሙ ጸሕ! ኢሎም ከምዚ ወድቁ ገበሮም። ጸላኢ ድማ ብዘይ ሓሰቦ ኩነታት ስለ ዝተሳዕረ፡ “አይ ውእቲ ዝንቲ ሥጋ ለቢሶ ከምዓኒ - መን እዩዚ ሥጋ ለቢሱ ዚስዕረኒ” እናበለ መሬት ኣፋ ከፊታ ክትውሕጦ ተመነዩ። ግናኸ መሬትውን ተፍኣቶ። ስለዚ ጎይታ ሞት ስዒሩ ምስ ተንሥኦ ኣብ ቅድሚኡ ኪቐውም ዚደፍር ኣይነበረን። ኢየሱስ “ሞይተ ነበርኩ እንሆ ከዓ ካብ ዘለዓለም ዓለም ሕያው እዩ” ኣብ ልዕሊ ሞትን ሂሆልን ከዓ ሥልጣን ኣሎኒ (ራእ. 1፡18) ዝበሎ፡ ኣብቶም ብእኡ ኣሚኖም ገዛእ ርእሶም ዝኸሕዱውን ኪፍጸም ንርእዮ። ንሸኻ ከዓ ተጸሚምካ ገዛእ ርእሸኻ ክሒድካ እንተደኣ ቀሪብካዩ ካልእ ሰብ ኳንካ ስለ እትትንሥእ ጸላኢኻ ብኣኻ ኪርዕድ እዩ፤ ብኣሽሓት ዚቐጥጥኦ እውን ብየማነ ጸጋምካ ኪረግፉ እዩም። ስለዚ ድኻምካ ጸማ ምእንቲ ኪህልዎ ናብ ገዛእ ርእሸኻ ምግታእ ከምብል። ገዛእ ርእሸኻ ምስ ከሓድካዩ ድማ እንደገና ተጣሂሰካ ከይትምለሶ፡ ነቲ መቓብር መንም ኪግንጽሎ ብዘይክእል እምነ ጌርካ ሕተሞ፤ እዚ ማለት ከዓ ቈራጽ ምኃን ማለት እዩ።

“እዚ ነገርዚ እንተደኣ ኣልይኩም እናማዕበለውን እንተኸደ ንጎይታ ኢየሱስ ክርስቶስ ኪፍልጠኩም እዩ” ዝተባህለውን ኣብ ልዕሊኻ ኪፍጸም እዩ (2ኛጥ. 1፡4-11)። ኣረ ምፍላጥ ጥራይ ዘይኮነስ ክትለብሶ ኢኻ፤ ትርኢትካ እውን ከም ብርሃን ኪንጸባርቕ እዩ። እወ እቲ ኣብ ደብረ ታቦር ዚተፈጸመ ኣባኻ ኪድገም እዩ። ምስ ጎይታ ምንባር ሠናይ ከም ዝኾነ ከዓ ከተስተማቕሮ ኢኻ። ኣየ ተዓዲልካ! እቲ ዚለበስካዩ ብርሃን ከዓ ከም ቅዱስ እስጢፋኖስ ጸላእቲኻ ክትምሕር እትክእለሉ መንፈስ ርሕራሔ ኪሕድረልካ እዩ። ከመይ፡ ከምታ ጥቓ ወሓዚ ማይ ተተኸላ በብጊዜኡ ፍሬኣ እትህብ ቈጽላውን ዘይጽምልው ኣም ኳንካ ገጽካ ዘይጽምሉ ኩሉ ጊዜ ብሩህ ዝገበርካዩ ዘበለ ከዓ ኩሉ ዝሰልጠካ ክትከውን ኢኻ። ትጎህ ናይ እግዚኣብሔር ሰብ ዚደኸማ ነፍሳት ዜጽልላሉ፡ ዚጠመዖ እውን ዚዕንገላሉ ናይ ፍቕሪ መስኖ ክትከውን ኢኻ። ነቶም “መን እዩ ንሠናይ ዘርእየና” እናበሉ ሃንቀው ዚብሉ፡ ነታ ሓቀኛ መንገዲ ሕይወት እትሕብር ትጎህ ሰብ ክትከውን ኢኻ። ከመይ ኢላ እዩ እሞ ዚገልጸልካ? ቃላት ሓጺሩኒ! ሥራሕ ኣምሳኽ ኣስደሚሙካ ምስ ቅዱስ ጳውሎስ ኳንካ፡ “ኣነ ኣይኮንኩን ዝነብር ዘሎኹ፡ ጎይታ ኢየሱስ ክርስቶስ እዩ ኣባይ ዚነብር ዘሎ” እናበልካ ናይ ኣድናቕት ቃላት ክትደግም ኢኻ። ሃሌሉይ፡ እግዚኣብሔር ይመስገን። ኣምልኽ ንኣብን ንወልድን ንመንፈስ ቅዱስን፡ ክብሪ ንእግዝትነ ማርያም ወላዲተ ኣምሳኽ ይኹን። ኣሜን!

ሃልሳይ ምዕራፍ

ዕቁባት

ሀ. “ሃብትካ አብ ዘሎዎ ልብካ አብኡ አሎ”

(ማቴ. 6:20-34)

ልብካ ናብ መን እዩ ዜቕልብ፡ ናብ ዝተፈላለዩ ናይ ዓለም ነገራት ዝዘንበለ ብዝተፈላለዩ ሓሳባት ዝተሰልበ፡ ምስ እግዚአብሔር ውሕደት ንክይህልወካ ብዝረብሕን ብዘይረብሕን ትውሰድዶ? መንግሥቲን ጽድቁን ክንዲ ተቐድሞ ዘይረብሑ ነገራት ብኸሉት (ብሕን) እናኣተዉ ሓሳብካ ይዝርፍዎዶ? እዞም ከምዚ ዝኣመሰሉ ነገራት ንኅሊናካ ዕረፍቲ ንልብካ ሰላም፡ ንኣእምሮካ ቅሳነት ስለዘይህብዎ ሓደ ብሓደ እናኣፊኻ ክትውግዶም እንተዘይጽዒርካ ምስ እግዚአብሔር ቀሲንካ ንክትረኽብ ዕድል ኣይህቡኻን እዮም። እዞም ከምዚኣቶም ዝኣመሰሉ ንልቢ ወዲ ሰብ እናዘረፉ ቅሳነት ዜስእኑ፡ ንክንደይ ዓበይትን ሊቃውንትን ናይ እግዚአብሔር ሰባት ዚነበሩ፡ ኣብ ደልሃመት ዘውደቁን ዜውድቁ ዘለዉን ሰንካማት ዝኾኑ ስውራት መሳርሒ ሰይጣን እዮም።

ንጉሥ ሰሎሞን ካብ እግዚአብሔር ዝለመኖ ህያብ፡ ሃብትን ክብርን ዘይኮነስ ንሕዝቢ እግዚአብሔር መሪሑ ዚኸእለሉ ጥብብ ክህቦ እዩ ዚሓተተ፤ ልመና ሰሎሞን ከዓ ንእግዚአብሔር ባህ ኣበሎ። ቦቲ ዝተዋህቦ ጥብብ እውን ንነገሥታት ዓለም ኣደነቕም። ብዝተዋህቦ ጥብብ ከዓ ንኣምሳኽ ኣብ ኣሕዛብ ከይተረፈ ኣፍለጦ። ስሙ ድማ ኣብ ምሉእ ዓለም ተዘርግሑ። ኣምሳኽ እስራኤል ልዕሊ ኮሎም ኣማልኽቲ ኮይኑ ስለ ዝተረኸበ፡ ናይ ነገሥታት ንጉሥ ናይ ጐይቶት ጐይታ ዚብል ስም ተዋህቦ። ሰሎሞን ንእግዚአብሔር ብኸሉ ከም ዝፍራሕን ዝኸብርን ስለ ዝገበሮ ንዓዕሉ ከዓ ከቢሩን ተሓፊሩን ይነብር ነበረ።

ጐይታና ኢየሱስ ክርስቶስ “ዕንባባ መሮር ኣይደኽሙ፡ ኣይፈትሉ፡ ከመይ ኢሎም ከም ዝዓብዩ ተመልከቲ። ኣነ ግና ሰሎሞን እኳ ቦቲ ኮሎ ክብሩ ከም ሓደ ካብኣቶም ከምዘይቶኸድነ እብለኩም ኣሎኹ” (ማቴ. 6:28-29) እናበለ ካብ ደቂ ሰብ ከም ሰሎሞን ክብሪ ዝነበሮ ሓደኳ ከምዘይነበረ ይገልጻልና።

ሰሎሞን ዝተመስገነን ዝኸበረን ኣብ ቅድሚ ደቂ ሰብ ጥራይ ዘይኮነስ ብእግዚአብሔር እውን ተመስጊኑ እዩ። ቤተመቕደስ ኣምሳኽ ሠራሕ ምስ ፈጸመ ነተን 120,000 ኣባጊዕን 22,000 ኣብዑርን ዚሓርር መሥዋዕቲ ገይሩ ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ኣቕረቦም እሞ ሓዊ ካብ ሰማይ ወራዱ ሓንት ከዩትርፈ በልዎም፤ እግዚአብሔር እውን ተገልጸሉ፤ “ምህልሻካ ሰሚዐዮ እዩ፡ ብሥራሕካ ባህ ስለ ዝበለኒ ነዚ ዚሠራሕካዮ ቤተ መቕደስ ቀዲሰዮ እዩ። ንዘለዓለም ከዓ ኣብኡ ክነብር እዩ” ዚብል ዜሓጉስ ቃላት ኣስምዖ።

ሰሎሞን ምስዚ ኩሉ ጥበቡን ክብሩን ብዝበለጸ ከዓ ምስ እግዚአብሔር ዘለዎ ርክብን ፍሉይ ፍቕርን ንክየማዕብል ንልቡ ዚዝርፍን ነቲ ብጥበብ ኣምላኽ ዝተሸለመ ኣክሊል ዘጨብጥን ትዕድልቲ ዜሰናኸልን ሓደ ሓደ መኸላእታታት ነበርዎ። እንተኾነ ሰሎሞን ነቲ ክቡር ትዕድልቲ ጸላኢ ከይዝርፎ ኣጽኒዑ ክንዲ ዝሕዞ (ራእ. 3:14) ነቶም ዘይረብሑ ነገራት ኣብ ልቡ ቦታ ንክረኽቡ ዕድል ሃቦም።

ሰሎሞን ከም እንፈልጦ ብብዝሒ ኣንስቲ ዳርጋ ቀዳማይ ደረጃ ዝሓዘ እዩ እንተበልናዮ ምግናን ኣይኮነናን እዩ። 700 ንግሥታት፣ 300 ዕቁባት ኣንስቲ ነበራ። እተን ንግሥታት ብኹሉ ዝተፈልግ እዩን ዝነበራ፣ እተን ዕቁባት ግና ብስወር ብሕን እናኣተዎ ሰርሲረን ሰርሲረን ንልቡ ዝዘረፋ ኣእዩን ዝነበራ። እተን ንግሥታት ብማዕጸ ተዓ ጂብን እዩን ዝኣተዎ ዝነበራ፤ ስለዚ ናይ ሰሎሞን ምዃነን ኣብ ቅድሚ ኩሉ ተዓዛቢ ስወር ኣይነበረን፤ እተን ዕቁባት ግና ብሕን እናኣተዎ ውሽጢ ውሻጤኡ ዚተቈጸጸራ ልቡ ዝሰለባኦ እዩን፤ ምናልባት ኣነ ክመስለኒ እቶም ንጥበቡ ንምርኣይ ብዓቢይ ሃረርታ ካብ ርሑቕ ዝመጹ ዝነበሩ ነገሥታት ገለ 2 ዓመት፣ ገለ ሓደ ዓመት፣ ገለ 6 ወርሒ ብእግሪ እናተጓዕዙ ጥበቡ ንምስማዕ፣ ምስ ሰሎሞን እናክራኸቡ እተን ዕቁባት ብሕን ኣትዮን ብሕሸኹታ ኮነ ብምልክት ኣ...! ሰሎሞን! መጺእና ኣለና! እናበላ ምስቶም ነዊሕ ጉዕዞ ተጓዕዞም ዝመጹ ዘረባኡ ከይወደኣ የሸግራኦ ከም ዝነበራ ዘየጠራጥር እዩ።

ንሱውን ነቶም ሥራሕ ኣምላኽ ንምርኣይ ብዙኅ ሃንቀውታ ካብ ነዊሕ ተጓዕዞም ዝመጹ ካብ ኣፍ ሰሎሞን ዝወጽእ ቃላት ጽምዳት ዝነበሮም ከዩፋነወ ልቡ በተን ዕቁባት ተሰሊቡ፣ ሓንሳብ! መጸእኩ! ተጸቦዩኒ! እናበለ ናብተን ብሕን ዝኣተዎ ዕቁባቲ ናብ ውሻጠ ሓሊፉ ጊዜ የጥፍእ ነይሩ ኢለ እዩ ዝግመት፤ በዚ ምክንያትዚ እውን ንጥበቡ ክንዲ ዜማዕብል ተግባር ናይተን ዕቁባት ልቡ ስለ ዝዘረፎ ንኣታተን ንክሕጉስ ናብቲ ዜምልኽኦ ጣዖት ብሕልፊ እኳ ደኣ በተን ኣንስቲ ዝነበራ ነገሥታት ዓረብ ተጓቲቲ ክኸይድ ይርኣ።

ሰሎሞን ነቲ ክቡር ንኣምላኽ ዚበቅዕ ዚሓርር መሥዋዕቲ ምስ ኣቕረበ እግዚአብሔር ብመሥዋዕቲ ባህ ስለ ዝበሎ ሓዊ ካብ ሰማይ ወራዳ ነቲ መስዋዕቲ በልዎ። ንሰሎሞንውን ተራእዮ፤ ባረኾ ከዓ። እንተኾነ ሰሎሞን ነቲ ዜክብሮ እግዚአብሔር ገዲፉ ብዕቁባቲ ተታሊሉ ናብ ኣምልኾ ጣዖት ክኸይድ ምርኣይን ብሰንኩ መንግሥቲ ይሁዳን መንግሥቲ እስራኤልን ክከፋፈል ምርኣይን ጉድኣት ዜስዕብ እዩ። ይዋእ ሰሎሞን ክልተ ሳዕ ተራእዩ።

ሳኦል ንርእሱ ብጽቡቕ ሥራሕ ዝተመስገነሉን፣ ኣብ ቅድሚ ጸላእቲውን ሞገስ ዚረኽበሉን ጊዜ ነይሩ እዩ፡ “መንፈስ ኣብኡ ስለዝነበረ ምስውቶም ኣብ ዙርያኡ ዘለዉ ኩሎም ጸላእቲ ተዋጊኡ ገጹ ኣብ ዝመለሰሉ ዘበለ ከዓ ሰዓረ” ይብል። ግናኽ ብዘይረብሑ ነገራት ልቡ ስለ ዝተጠልፈ እግዚአብሔር ኣብ እስራኤል ከይነግሥ ነዓቕ።

ነገሥታት እስራኤልን ይሁዳን ሸሕወኳ ገለ ካብኣቶም ብእግዚአብሔር ዝተመስገኑ እንተነበሩ ብዘይካ ሕዝቅያስ ነቲ ሕዝቢ ናብ በረኽቲ ንክይሰግድ ኣይተቐዎምን። ስለዚ ብዝተፈላለዩ መንገዲ ምስ እግዚአብሔር ንክይረኽቡ ዚዕንቅጸም ነገራት ብዙኅ ነይሩ እዩ።

በልክ ናይ ሰብ ገዲፍና ኣብ ርእስና ንመለስ። ንሸኽኽ ክንደይ ዝኸና ዕቁባት ኣለዎኻ? ካብ እግዚአብሔር ፈልዮም ጉጅም ዘብሉኻ ማዕረ ክንደይ እዮም? መልሸኻ መቸም እግዚአብሔር ይመስገን ካብ ናይ ዕቁባት ነገርሲ ናጻ እዩ ኢልካ ከም እትምልሰለይ ርግጽ እዩ። ኣይኮነንዶ ንሰሎሞንሲ ብጥበቡ ኮነ ብዕቁባቱ ኣይመስሎን እዩ ዝብል እዩ መልሸኻ? ብክብሩ ኣይመስሎ ብዝናኡ ኣይመስሎ እናበልካውን ገዛእ ርእሸኻ ትሕት ከምተብል ግሁድ እዩ።

እሞ ንሕሊናኻ ክረትገስ ጽን! ኢልካዶ ክትሰምዓኒ ምኽኣልካ? ሓቂ ብምዝራብይ ኣይኸፋእካ፤ ንክፋእካ ዚምነ ከይመስለካ ንሠናይካ ዝምነን ካብ ልቦይ ዝሓልየልካን ሰብ እዩ። ሰሎሞን ኣብ መዋዕሉ 300 ዕቁባት ነይረናኦ፤ ንሸኻ ግና ኣብ መዓልቲ ካብ 300 ዘይውሕዳ ዕ ቁባት ወጢረን ስለ ዝሓዘኻ ትርጉም ዘይብሉ ሕይወት ከተሕልፍ ትርኢ።

ንኣብነት ገበርቲ ድማዕካ ብሕሉፍ መንገዲ እተፍቅሮም ምስ ጎይታ ኣብ እትራኽቡሉ እዋን ኣብ ሓሳብካ ድቅን እናበሉዶ የሕስሩኻ፤ ኣብዚ ጊዜዚ ምስ ጎይታ ምውሳኔ ገዲፍካ ምስቶም ብሕታኻ ዚኣተዉ ምውሳኔ ከምእትጅምር ሕሊናኻ ይምስክር እዩ። ከምኡውን ኣብ ሠናይ ሥራሕካ ዚቃረኒኻ ሰባት ምስ ጎይታ ኣብ እትራኽቡሉ ጊዜ ንክርስቶስ ኣብዚ ጽናሕ ኢልካ ምሳታቶም ሓደ ክልተ ክትበሃሃል ጊዜኻ ብከንቲ ተሕልፎ። ብሓጺሩ ኣብ ጊዜ ጸሎት ምስ እግዚአብሔር ክንዲ ትዋሃእ፤ ምስቶም ብሕሉፍ መንገዲ እተፍቅሮምን እትጸልኦምን ልሰኻ እናተሰልበ ብዘይ ፍረ መኻን ከም እትኸውን ይገብሩኻ። ብቀደሙስ እቲ ሕሉፍ ፍቕሪ ብዘይካ ንጎይታ እንተዘይኮይኑ ንካልእ ምእስ ይዕደል? ናይ ፍቕርኻ ኣተዓዳድላ እዩ ኣብ ጸገም ኣውዲቐካ። ኢየሱስ ዚበሎዶ ዘንጊዕካሉ ኢኻ? “ናባይ ዚመጽእ እንተሎ እሞ ኣቦኡን ኣዲኡን ሰበይቱን ደቁን ኣሕዋቱን ኣኃቱን ሕይወቱ ከይተረፈዉውን እንተዘይጸልኦ ወደ መዝሙራይ ኪኸውን ኣይክእልን እዩ” እናበለ ኣትሪሩ ዚተዛረቦ። ስለዚ ዓለምን ሥጋን ብዝተፈላለዩ ኩነታት ምስ ኣምላኽካ ከይትራኽብን ከይትዋሃእን ንኣሳብካ ከይምንጥልዎን ከይዘርፍዎን ካብ ፍቕሪ ኣምላኽካ መንዚያምውን ከየትርፉኻን ተጠንቀቕ። እዘም ምስ ኣምላኽ ቀሲንካ ከይትዋሃእ መጋረጃ ኮይናም ዚዓግቱኻ፤ ኃጢአት ዘይመስሉ ሰውራት ፍሕሶ ጸላኢ ዚኾኑ፤ ንሰሎሞን ብሕን ኣትዮም እናጸውዑ ከይተፈለገ ንልቡ ዚዘርፉ፤ ንኣኻውን ከይተፈለጠካ ደሓን ኣሎኹ እናበልካ ከሎኻ ጭቡጥ ኃጢአት እዩ እትብሎ ከይፈጸምካ ካብ ኣምላኽ ዝንጽሉኻ፤ ንሕጂ ኣዕሩኽ ዚመስሉ ጽባሕ ግና ከሰሰቲ ኮይናም ዚቐርቡ ሰንካማት መኸላእታታት እዮም።

እተን ነገሥታት ኣንስቲ ሰሎሞን ኣንስቲ ምኽንን ብኸሉ ዝተፈልገ ስለዝነበራ እቲ ንሰን ኣብ ልዕሊ ሰሎሞን ዜስዕባኦ ስዉር ስለዘይኮነ ውዲሉ ሓዲሩ መድኃኒት ክርከቦ እዩ።

ከምኡውን እቲ ግሉጽ ናይ ኣደባባይ ድኽመትካ ውዲሉ ሓዲሩ ኬልግስ፤ ኪፍወስ ይክኣል እዩ። ማለት በብዓይነቱ ዝኾነ ጠባይ፣ ቂምታ፣ ትዕቢት፣ ሓሚት፣ ሓሶት፣ ስስዔ፣ ቊጥዓ ወዘተ ... ካብ ቅድሚቶም መናብርቶኻ ሰውራት ስለዘይኮኑ ንኸተጥፍኦም ዘይሕለል ጸዕሪ ከም እተካይድ ፍሉጥ እዩ። እቶም ኣብ ላዕሊ ዝጠቐስኩዎም ግና ብወጻኢኳ ክቡር መሲልካ እንተተረጸኻ፤ ውሽጥኻ ከም ሰሎሞን ብስዉር ንሕጉሖም ጥራሕካ ከምዘትረፉኻ ፍለጥ፤ ብዕቁባትካ እውን እንተኾነ ካብ ሰሎሞን እሓይሽ እዩ ኢልካ ኣይትመካሕ፤ እንተዘይገዲድካ ኣይትሓይሽን ኢኻ። ይንኣስ ይዕበ ልቦናኻ ናብ እግዚአብሔር ከምዘየቐልብ ዚገብረካ ዘበለ ኸሉ ዕቁባት ኢልካ ስመዮ። ንኣኻ ምንም መሲሎም እንተዘይተራእዩኻ ማዕጾ ልሰኻ ከፊቶም ንኃጢአት ዚዕድሙ ንሕይወትካ

ዚንሕጉሑን ዘደንዘዙን ዘድረቁን፡ ንርእሸኻ ደረቕካውን ንሕዝቢ እግዚአብሔር ንኸደርቁ ምኽንያት ክትከውን ዚገብሩኻን ሕርምኻ ከምዝኾኑ አለልዮም፡ አይትዘንግዓሎምውን። ንርእስና ከነታልል ንኸእል ኢና። ንእግዚአብሔር ግና ከነታልሎ አይንኸእልን ኢና።

ስለዚ እቶም ካብ እግዚአብሔር ክፈልቁኻ ዚጋደሉ ዕቁባትካ ብቈራጽነት ካብ ሕይወትካ ክትበትኮም ጸዓር እምበር አይተመኽንዮሎም። ሓናንያን ሰጺራን ናብ ማኅበር ክርስቲያን ኪአትዉ ዝገደደም የብሎምን፤ ብድላዮም ፈትዮም እዮም ንመሬቶም ሸይጦም ዚአተዉ። እንተኾነ መሬቶም ምስ ሸጡ ብምልኡ ክንዲ ዜረክብዎ ንርእሶም መቐሎም አትሪፎም ንኸሉ ከምዝሃቡ አምሲሎም ንመንፈስ ቅዱስ ክታልልዎ ዓቑኑዉሞ ብሞት ተቐዝፉ። ንጎይታ ምሉእ ብምሉእ ዘይምውሃብ እንታይ ከምዘስዕብ ርኢኻዶ? እዞም ሰባት እዚአቶም አይሰረቁ አይዓመጹ፤ እንተኾነ ኣብ ቅድሚ መንፈስ ቅዱስ እመናት ኮይኖም ብዘይምርካቦም ሞት አኸተለሎም።

ሕርሚ ኣካን ንሠራዊት እስራኤል ብዘሎ ኣብ ዓቢይ ውድቀትን ጥፍአትን ከም ዜብጽሑም፡ ከምኡ'ውን እዞም ንኣኻ ምንም ዘይመስሉኻ ጸሊሑም ግና ካብ አምላኽ ፈልዮም ትርጉም መቐረት ሕይወት ክሳብ እትሰእነሉ ዚገብሩኻ ብቈራጽነት ተላዒልካ ከተጥፍአም እንተዘይጸዒርካ ሱር እናሰደዱ ንልብኻ አደንዚዞም ኣብቲ ሰሎሞን ዝወደቐ ናይ ሕስረት ደረጃ ከውርዳኻ ዘይከአል አይኮነን። ስለዚ “ሰውነትካ ሕያውን ቅዱስን ንአምላኽ ባህ ዜብልን መሥዋዕቲ ገይርካ ከተቐርብ ብምሕረት አምላኽ እልምነካ አሎኹ። እቲ ሠናይን ባህ ዜብልን ፍጹምን ዝኾነ ፍቓድ አምላኽ እንታይ ምዃኑ ምእንቲ መርሚርካ ክትፈልጥ አእምሮኻ ብምሕዳስ ተለወጥ እምበር ነሃ ዓለምዚአ አይትምሰላ” (ሮሜ 12:1-2)። እወ መስዋዕታኻ ሕያው መስዋዕቲ ይኹን። “ካብ ሓረድካዮስ ሰቡሕ ግበሮ” ከምዝብሃል ክትወሃብ ከሎኻ ምውፋይካ ዘይተርፍም ከሉንትኻ ተወፊ፡ ለጋስ ከን፡ ፍሬኡ ከሓጉሰካ እዩ። ናይ ሕን ነገር ብሸለልትነት አይትርአዮ ሓደራ።

ለ. ቈራጽነት

ነቲ ኣብ መንኻኻን ኣብ መንኻ እግዚአብሔርን ኮይኑ አረሓሒቐኩም ዚነብር ዘሎ ነዊሕን ሰፊሕን ጥልቀቱ ኣዘዩ ዝዓመቑን ውቅያኖስ (ባሕሪ) ብቈራጽነት ክትሳገሮ ተለዓል። ምስቲ ኣብ ስግር ባሕሪ ማዕዶ ኮይኑ ዝጸበየካ ዘሎ ኢየሱስ ንኸትራኸብ ነቲ ሰፊሕ ውቅያኖስ ንኸትሳገሮ ናይ ግዲ ስለ ዝኾነ አይትዓህልለሉ። ክትሳገሮ እንተ ደአ ደሊኻ ብቃሉ ኣብ ማእከል ውቅያኖስ ድልድል እናሰራሕካ ምጉዓዝ ናይ ግዲ እዩ። ኣብ ውሽጢ ውቅያኖስ ድልድል ምስራሕ ቀለል አይኮነን። ጥበብን ምስትውዓልን ዚሓትት እዩ።

ድልድል እናሠራሕካ ብማእከል ባሕሪ ሰንጢቕካ ንኸትሓልፍ ኣብ እትጅምረሉ ጊዜ ኣብ ማእከል ምስ በጻሕካ ሰልክዩካ ንድኅሪት ከይትምለስ ድኻምካ ንኸንቱ ኮይኑ ከይተርፍ ነቲ ዝሓለፍካዮ ድልድል እናፍረስካ ናብ ኢየሱስ ጎይታኻ ክሳብ እትበጽሕ ብቈራጽነት ንቐድሚት እናቐጸልካ ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ዘይትሕለል እመን ኳንካ ተረኸብ። ቈራጽ ኩን!

ከምዚ ንኸትገብር ምስ እትርከብ ኣብ ማእከል ውቅያኖስ ምስ በጻሕካ “ሓዲግ ሰማይ ሓዲግ ምድሪ” ምስ ኩነካ፡ ተስፋ ቀኑርጸት ይጎልብባካ። ሽሕፃ እቲ ዝተረፈካ ነዊሕ ኮይኑ እንተተራእየካ፡ ነቲ ዝሓለፍካዮ ብቈራጽነት ስለዘፍረስካዮ፡ እቲ ዝሓለፍካዮ ዘፍረስካዮ ድልድል

ኮነ ዝተረፈካ ማዕረ ስለ ዝኾነ፡ ድኻም ዘይተርፍ ነቲ ዓስቢ ዓወት ዚርከበሉ ዚተረፈካ ባሕሪ ከይተሓለልካ ድልድል እናሠራሕካ ክትሳገርዉሞ ምስ ኢየሱስ ጎይታኻ ገጽ ንገጽ እትራኸበሉ ስለ ዝኾነ፡ ድሕሪት ካብ ምምላስ ብቈራጽነት ንቅድሚት ምጉዓዝ ምምራጽ እዩ። ብድሕርዚ እቶም ኣብ ልዕሌኻ ሥልጣን ዝነበሮም ኣመላትካ፡ ነገሥታት ኮነ ዕቁባትካ ኩሎም ኣብቲ ውቅያኖስ ጥሒሎም ኪተርፉ እዮም፤ ንሸኻ ግና ንበይኻኻ ክትሳገር ኢኻ። ኩለንትናኻ ከዓ ንኢየሱስ ከተወፍዮ ኢኻ። እቲ ዜጥቅዓካ ዝነበረ ድኹም ጎድኻኻ ሕን መእተዊ ዕቁባት ኮይኑ ዘሸግረካ ዝነበረ ተደምሲሱስ ኢየሱስ በቲ ድኹም ጎድኻኻ ደው! ምስ በለልካ ንኃይልታት ጸላኢ ኩሎም ብእግሮኻ ረጊጽካ ጨፍሊቕካ ኢየሱስ ኣብኻ ኬንጸባርቕ ምስ ጀመረ፡ ኣብቲ ሰዓትቲ ዚሰምዓካ ታሕንጻብ ብኣእምሮኻ ክትበጽሖ ዘይትክእል ደስታ እዩ። ኣብዮት ተዓዲልካ! ነዚ ትዕድልትዚ ዚሸለመካ ኣምላኽ ስሙ ይባረኽ።

ካብዚ ኩሎ ሥራሕካ ብዝበለጸ ዓወት ዘጨበጠካ ኣየናይ ይመስለካ? በቲ ድልድል እናሠራሕካ ብዙኅ ዝጀኸምካዮዶ ይመስለካ? እወ ብመጠኑኪ እንተኾነ ፍረ ኣለዎ። ግናኽ እቲ ብዝበለጸ ዓወት ዘጨበጠካ ነቲ እናሠራሕካ ዝተሳገርካሉ ማለት ነቲ ዝሓለፍካዮ ድልድል ሰልክዮካ ንድሕሪት ከይትምለስ ብቈራጽነት ምፍራስካ እዩ። እወ ተጣዒስካ ንድኅሪት ከይትምለስ ብርቱዕ እምነትን ትብዓትን ኣሕዲሩልካ እዩ።

ኣብ ታሪኽ ክርትስና ብዙኃት ሰባት ካብ ዓወት ናብ ዓወት እናሰገሙ ዚጉዓዙ ዝነበሩ፡ ኣብ መወዳእታ ግና ኣንደልሂጾም ንድሕሪት ዚተመልሱ ታሪኻም ዜባላሸዉ ውሑዳት ኣይኮኑን። ታሪኻም ኪልዓል ከሎ፡ ኣይ ...! እንታይ ዋጋ ኣለዎ፡ ከመይ ዝበሉ ሰባት መወዳእታኦም ከፊኡ እናተባህለ ይውረዩሎም። እዞም ሰባት እዚኣቶም ነቲ ውቅያኖስ ኪሳገሩ ዘይዓቀኑን ዘይጀመሩን ዕቁባቶም ኬጥፍኡ ዘይተጋደሉን ኮይኖም ኣይኮኑን፤ ጉድለቶም ነቲ ዚሓለፍዎ ድልድል ብቈራጽነት ዘይምፍራሶም እዩ ነይሩ። ብቅንኣት መንፈስ ተላዒልካ ቈራጽ ምኻን ናይ ውሑዳት ትሑታትን ትዕግሥተኛታትን እዩ። ንሸኻውን ነዚ መምርሒዚ ተኸተል። ቈራጽ ኩን! ሙሴ ነዚ ቈራጽነት እዚ ወሲዖ እዩ፡ ወዲ ንል ንጉሥ ከይብሃል ነቲ ምወቕ ፍብራ ገዲፉ ኣብ ምድረ በዓ ዚኸብለለ፤ ኩሎም ኣበውን ነብያትን ነገሥታትን ሓዋርያትን ቅዱሳንን በዚ ቈራጽነትዚ እዮም ተመልሲሎም ዝሓለፉ። ቈራጽ እንተድኣ ኳንካ ኣብ መወዳእታ ዓወት ክትረክብ ኢኻ። እወ “ሠናይ ገድሊ ተጋዲለ እዩ፡ ጉያይ ወዲእ እዩ ነታ እምነትውን ሓልዮ እዩ። ደጊም እቲ ቅኑዕ ፈራዲ ዝኾነ ጎይታ በታ መዓልቲቲኣ ዝህበኒ ኣኸሊል ጽድቂ ተነቢሩለይ ኣሎ። እዚ ግና ነቶም ንምግላጹ ሃረር ዚበሉ ኩላቶም ድማ እምበር ንኣይ ጥራይ ኣይኮነን” (2ጢሞ 4:7-8) ክትብል ክትክእል ኢኻ።

**ራብዓይ ምዕራፍ
ፍረ ክርስትና**

ሀ. “ፍሬኹም ነባሪ ኪኸውን ሾምኩኹም” (ዮሐ. 15:16)

ሓደ ጊዜ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ አዝዩ ጠምዩ ነበረሞ ብርሑቅ ልምዕቲ አም በለስ ረአየ። ምናልባሽ ፍረ እንተረኸበላ ኪርኢ ናብኦ ከደ፤ ጊዜ በለስ ስለ ዘይነበረ ግና ብዘይካ ቁጽሊ ገለኳ ኣይረኸበላን። ኢየሱስ ደጊም ካብኪ ሓደኳ ንዘለዓለም ፍረ ኣይብላዕ በላ (ማር. 11:12-14)።

ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ነታ አም በለስ ኣብ ዘይጊዜኦ ከተፍሪ ብኸመይ ዝበለ ኣገባብ እዩዝተጸበያ። ሓደ አም ኣብቲ ዘፍርየሉ ወርሓት ብዘይ ሌላን ጉሌላን ንዝሓለፈ ፍሬኡ የበርክት፣ ኣብቲ ዘፍርየሉ እዋን ግና ገለኳ ኪበርክት ኣይክእልን እዩ።

ስለምንታይ ደኣዩ ኢየሱስ ኣብ ዘይወርሓታ ፍረ ስለ ዘዩጽንሓትሉ ዝረገማ? ብእምነት እንተዘይኮይኑ ክትርድኦ ጽንኩር ነገር እዩ። ኢየሱስ ኣብዚኣስ ተጋጊዩ ከይንብል፣ ኣብ ባህርይ ኢየሱስ ጌጋ ዚብሃል ፈጹሙ የልቦን። እኳ ደኣ ከምዚ ዝበለ ሓሳብ ኣብ ኣእምሮና ኪኅለን የብሉን፤ ንሳ ከተፍሪ ነይሩዋ ከይንብል ድማ በለስ ዘፍርየሉ ወርሓት ኣይነበረን፣ ኢየሱስ ግና ብዘይ ምፍራያ ረገማ። እሞኽ ደኣ እንታይ ክብል ምስ ደለየ እዩ? እዛ አምዚኦ ካብ መንጎ ብዙኃት ኣእዋም ፈልዩ ዘርእያ ልምላሚን ልሙዕ ቁጽልን ነበራ። እቲ ካብ ኩለን ኣእዋም ኣዝያ ከም እትለምዕ ዝገብራ ባዕሉ ጎይታ እዩምበር ብኸእለታ ኣይኮነትን ዚለምዐት፤ ዝለምዐት ከዓ ንመልክዕ ጥራይ ዘይኮነስ ቡብወርሓቱ ፍረ ምእንቲ ክትህብ እዩ። እዚ ነገርዚ ኣብኦ ስለ ዘይተረኸበ ከዓ፣ ኢየሱስ ንዘለዓለም ፍረ ከይርከባ ረገማ። እዚ ምሳሌዚ ነታ አም ዘመልክት ኣይነበረን፤ እንታይ ደኣ ደቂ ሰብ ንዝተዋህቦም ጸጋ ኣዕዚዞም ከፍርይዎ ከም ዘለዎም እዩ ዜመልክት።

ዳዊት ኣብ መዝሙሩ፣ (1:1-3) “እቲ ብምኽሪ ረሲኦን ዘይከይድ፣ ኣብ መንገዲ ኃጥኣን ዘይቀውም፣ ኣብ ኣኸባ ተሳለቑቲ ዘይቅመጥ ግና ብሕጊ እግዚኣብሔር ዚሕጎስ፣ ለይትን መዓልትን እውን ንሕጉ ዜስተንትኖ ሰብ ብፁዕ እዩ። ንሱ ከምታ ጥቓ ወሓዚ ማይ ተቶኪላ ኣብቲ ወርሓታ ፍሬኦ እትህብ፣ ቁጽላውን ዘይሃስስ አም ይኸውን ዚገበር ዘበለ ከዓ ኩሉ ይሰልጦ” ይብል።

አም ከም ናይ ሰብ ሕይወት፣ ቁጽሊ ናይ ጽድቂ ስራሕ፣ ምዕባይ መንፈሳዊ ተመኮሮ፣ ፍረ ድማ ከም ምልኣት መንፈስ ኢልና ክንትርጉሞ ንኸእል። ዳዊት፣ ጽድቂ ንርእሱ ከምታ ጥቓ ወሓዚ ማይ ዝተቶኸለት አም ገይሩ ኣቕሪቡዎ ኣሎ።

ዝኸነ ኮይኑ ሓደ አም ክዓብን ፍረ ክህብን ፍሬኡ ከዓ ነባሪ ኪኸውን እንተ ደኣ ኮይኑ፣ ዝኣክል መሬት (ሓመድ)፣ ማይ፣ ብርሃን፣ ሙቕት፣ ኣየር፣ የድልዮ፤ ካብዚኣቶም

ሓደ ምስ ዚጎድል ኪልምዕን ኪዓብን ኪዕንብብን ፍረ ኪሀብን ኣይክእልን እዩ።

ብዙኃት ዓይነት ኣእዋም ኣለዉ፤ ገሊኦቶም ምሉእ ዓመት ቁጽሎም ዘይረግፍ፣ በብጊዜኡ ከዓ ፍሬኦም ዚሀቡ፤ ገሊኦም ከዓ ብሓደ ሓደ ወርሓት ቁጽሎም ዚረግፍ ኣለዉ። ናይ ቁጽሊ ምርጋፍ ቀንዲ ምኽንያት ግና ናይ ማይ ሕጽረት እዩ። እታ ቀጽላ እትረግፍ ኣም ብሡራ ዚኣክል ምስይ ስለዘይትረክብ ሙቕት ምስ መጻ እቲ ቁጽላ ዚኣክል ራሕሲ ብዘይምርካቡ፣ ብቐሊሉ ይደርቕኖም ይረግፍ፤ ከምኡ ድማ ካብ ብዝኒ ሙቕት ዝተላዕለ ብቐጽልቲ ብዙኅ ሃፍ ናይ ማይ ስለ ዚወጽእ፣ ካብቲ ጉንዲ ዝረኸበ መግቢ ስለ ዚውሕዶ ካብ ጨናፍሩ ተነጺሉ ኪወድቕ ይግደድ እሞ ይረግፍ።

እታ በብግዜኡ ቁጽላ ዚለምዕን ዚረግፍን ከምቶም ንቐሊ ሰሚያም ንጊዜኡ ደስ ኢልዎም ብመንገዲ ሕይወት ኪመላለሱ ዚዕቅኑ፣ ግናኽ በቲ ኣብ መንፈሳውነቶም ዚገጥሞም መኸላእታታት ማለት ምረት መቐትን ኣውሎ ንፋስን ማዕበልን ምስ መጽኢ መሠረት ስለ ዘይነበሮም ብቐሊሉ ናብ ዓለም ዚምለሱ፣ ወጅሃት መንፈስ ዘይብሎም ሰባት ክንብሎም ንክእል።

እታ ቁጽላ ዘይትረግፍ ኣም ግና፣ ዝኣክል ማይ እትረክብ እያ። እዛ ኣምዚኣ ፍሬኣ ዘይተቋርጽን ብልሙዕ ቁጽሊ ዝተሸፈነትን በብጊዜኡ ዕንባባን ዘይበጽሐ ፍረን፣ ጉዕ ን፣ ዝበሰለ ፍሬን ይርከባ። ኩሎም ፍጡራት ከዓ ካብኣ ይምገቡ።

ስለዚ ከዓ እዩ ዳዊት ንጽድቂ ከም ኣብ ገምገም ወሐዚ ማይ ዝተተኸለት ኣም ገይሩ ዝምስላ። ወዲ ሰብ ብጽድቂ ኪዓብን ኪፈርን ናይ ግዲ እዩ። ስለዚ ከዓ እዩ ዚተፈጥረ፤ ነዚ ድማ እዩ እንደገና ብደም ክርስቶስ ዝተገዘኣ። ደምቲ ቅዱስ ዝኾነ ወዲ እግዚኣብሔር ብቐዓት ቅድስና ከልብሰና ደኣ እምበር ንኸንቲ ኣይኮነን ዚፈሰሰ፤ ብዋዛ ኣይትርኣዮ ሓደራ! ጎይታና ኢየሱስ ኣብ ወንጌል ዮሐንስ 15፡16 “ኬድኩም ፍረ ምእንቲ ክትፈርዩ፣ ፍሬኹምውን ነባሪ ኪኸውን ሾምኩኹም” ይብል። ከምኡውን ሓዋርያ ጳውሎስ ኣብ ቆላ. 1፡10-11 “ብሠናይ ግብሪ ዘበለ ኩሉ ፍረ እናፈሬኹም፣ ብፍልጠት ኣምሳኽ እናዓቢኹም፣ ንእኡ ዚበቅዕ ሕይወት እናነበርኩም፣ ንጎይታ ብኹሉ ምእንቲ ከተሓጉስዎ ንጽሊ ኣሎና... ” ይብል።

ስለዚ ከም ፍቓድ እግዚኣብሔር ክትመላለስን፣ ክትዓብን፣ ክትፈርን፣ ፍሬኻውን ነባሪ ኪኸውን እንተደኣ ደሊኻ ምስ እግዚኣብሔር ተሳኒኻ ከይትነበር ዚዕንቅጸካ መኸላእታታት ከመልክተልካ ከሎኹ ተግሳጹ ኮነ ምኽሩ ብምስጋና ክትቅበሎ ጸዓት እምበር ኣይክፋእካ፤ እዚ ንዓኻ ንስጉምቶኻ ዜቃንዕ፣ ንመንፈስካን ነፍሻኻን ሥጋኻን ፍጹም ዝኾነ ኣምልኽ ንምልምማድ ኬክእለካ እዩ። ስለዚ ገዛእ ርእሻኻ ብጥንቃቄን ብምስትውዓልን መርምር።

ለ. አብ ክርስትና ምዕባይ

ብመንፈስ ንክንዓቢ ፍቓድ አምላክ ከም ሸኸነ ቃል እግዚአብሔር ይነግረና፤ ምዕባይ እንጅምረሉ ከዓ ካብታ ደቂ እግዚአብሔር ሸኸንናላ እዋን ጀሚርና ኢና። እዛ ልደት እዚአ ካብ ጸልማት ናብ ብርሃን ዝተሳገርናላ፣ ካብ ሞት ናብ ሕይወት ዝሓለፍናላ ሕርይቲ ዕለት እያ። ጉዕዞና ብመንገዲ ብርሃን ኪሰጉም አብ ዝጀመረሉ ጊዜ ካብዚ እዋንዚ ጀሚርና ምዕባይ ንጅምር።

እስከ እታ ዝደሐንካላ ዕለት ዘክር፤ አብቲ ጊዜ'ቲ ዝነበረካ ቅንዕና ብዓይኒ አእምሮኻ መርምሮ፤ ካብ ዓይኻን ንብዓት እናፈሰሰ መንዲልካ ብንብዓት ጠልቅዩ፣ ናይ ልብኻ ትርግታ ዕጽፊ እናወሸኽ አካላትካ ኩሉ ብርሃጽ ጠልቅዩ፣ ታሕጓስ፣ ሓዘን፣ ብኸያት፣ ሰሓቕ፣ እናተፈራረቐ ዜንጸባርቐሉ ዚነበሩሉ ጊዜ፣ አብቲ ጊዜ'ቲ አትኩሮትካ አብ አምላክካ ጥራይ ዝነበረሉ እዋን አብየት! ብአእምሮኻ ኪብጸሕ ዘይክእል ደስታ እዩ! ዝሓለፈ ሕይወትካ በዚ ጥራይ ቀጺልካ እንተ ቸኸውን ነይሩ፣ አበይ ምበጻሕካ? ቀጺልካ ናብ ዕብየት ክትጉዓዝ ምስ ጀመርካ ግና ሓደ ሓደ ጊዜ ናብ አምላክካ ከተቐልብ ሓደ ሓደ ጊዜ ከዓ ናብ ምድሪ እናተከዘካ፣ ናብ የማነ ጸጋም ናብ አሕዋትን አጋትን ትምልከት እዎ፣ ካብአቶም ገለ ምጽንናዕ ትጽቦ ከም ዝነበርካ ትዝክር ኢኻ።

አብ ቅድመይ መስቀል ብድኅረይ ዓለም፣ ንቅድሚት እምበር ንድሕሪት አይምለስን ዝበልካ ሰብ ኢኻ። ብዙኅ ማሕላን ቍርጺ ፍቓድን ጌርካ ሸክምኻ አራጊፍካ ቀሊሉካስ ብታሕጓስ እናዘለልካን እናዘመርካን ዝሸድካሉ እዋን ትዝክር ኢኻ፤ ነታ ብታሕጓስ ዝተመልአት ዕለት ምልስ ኢልካ አስተንትና'ሞ ካብታ ዕለት እቲአ ጀሚርካ ክሳብ ሎሚ እንታይ ወሲኽካ፤ ከመይ ዝበለ ምምሕያሽኽ ገበርካ? እንታይከ አፍሬኻ? ንጐይታ ብዝበለጸ ዝቐረብካዮ ሕጂ ዲዩ ወይስ ቦታ ጊዜ'ቲአ፣ እታ ዝደሐንካላ (ዳግም ልደት) ዕለትዶ ትሓይሽ ወይስ ዝሓለፈካዮም መዋእል ክርስትናኻ? ወይ ድማ ዘሎኻዮ ሕይወት? ብዕድመ ብናብራ አብ አገልግሎትካ ኮነ አብ ማኅበራዊ ናብራኻ፣ አብ ስድራቤት ኮነ አብ ሓዳርካ፣ ብሓፈሻ አብቲ እግዚአብሔር ዘቐመጠካ ይመችካ አይመችካ ብዘየገድስ ዕብየትዶ አርኢኻ? ካብታ ብመንፈስ ዝሸኸርካላ ዕለት ጀሚርካ ብድኅሪአ ንእትሰዕብ ዕለት፣ ቀጺሊ ንእትኸተላ ዓመት ደረጃ ሰውነትካ ከመይ እዩ? ካብ ቅድሚ ዓሚ ዓሚ፣ ካብ ዓሚ እውን ሎሚ ዘመን ካብ ቅድሚ ትማሊ ትማሊ፣ ካብ ትማሊ ከዓ ሎሚ ብዝበለጸ ዕብየት እንተዘየርኢኻ ምዕባይ አቋሪጽካ አሎኻ ማለት እዩ። ክትዓቢ እንተዘይተረኺብካ ከዓ አብ ፍረ ክትበጽሕ አይትክእልን ኢኻ።

አብ ቅድድም ዝስለፉ ብዙኃት እዩም፣ አብ መወዳእታ ዓወት ጨቢጦም ሸልማት ዚቐበሉ ግና አዝዮም ውሑዳት እዩም። እስራኤላውያን ባሕሪ ኤርትራ ኪሳገሩ ከለዉ ብርቱዕ እምነትን ምልአት ታሕጓስን ተጐናጺፎም እዮም ዝተሳገሩ፤ እንተኾነ አብቲ

እግዚአብሔር ኪበጽሕዎ ዚመደበሎም ከይበጽሑ ዘልሓጥሓጥ ኪብሉ ተረኽቡ፤ እቶም ብእምነት ጸኒያም ከየቋረጹ እናዓበዩ አብቲ ዝተዋህቦም ቃል ተስፋ ጸኒያም ዚጸብዩ ዝነበሩ አዝዮም ውሑዳት እዮም። ብመንፈስ ምስ አከባቢኻ ምንግዝ ልማድ እንበር መንፈሳዊ ዕ ባዮት አየምጽእን እዩ። ብብሕትኻ እተዘውትሮ ናይ ዕብዮት ገድሊ ከተካይድ ናይ ግዲ እዩ፤ እንተዘየሎ ትማልን ሎሚን ቀጺልካ ዕድሜኻ ልክዕ ለውጢ ዘይብልካ ክትነብር ኢኻ ለውጢ እንተዘይብልካ ከዓ ካብ ምዕባይ አቋሪጽካ ኢኻ ዘለኻ።

ሓዋርያ ጳውሎስ ንጢሞቴዎስ ኪምዕዶ ከሎ፡ “ጽቡቕ ናይ እምነት ገድሊ ተጋደል፤ ነታ ዝተጸዋዕካ፡ አብ ቅድሚ ብዙኃት ምስክር'ውን ጽቡቕ ምእማን ዝተአመንካላ ሕይወት ዘለዓለም ሓዛ። ነቲ ትእዛዝ ብንጽሕና ብዘይ መንቅብ ክሳብ ምግላጽ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ምእንቲ ክትሕልዎ፤ አብ ቅድሚ እቲ ንኹሉ ሕያው ዚገብር አምላኽን አብ ቅድሚ እቲ ጲላሞስ ጴንጤናዊ ጽቡቕ ምእማን ዝተአመነ ክርስቶስ ኢየሱስ እእዝዘካ አሎኹ” 1ጢሞ 6:12-14 ይብል።

ንሸኻ'ውን እቲ ዝቐደመ ማሕላኻን ቍርጺ ፍቓድካን ዘክር፤ ናይ ጸጋ መዓልታት ከይተዓጽወካ ከሎ ንብዙኅ ጊዜ ዝመስከርካሉ መዓልቲ ምድኃንካ ብቕዓት ክረክብ ገሃእ ርእሸኻ እናተኻኸልካ ሠናይ ዝኾነ ዕብዮት እናዓቤኻ ፍረ አፍሪ፤ ዘየፍሪ መኻን ክርስትያን ቦታ የብሉን።

ሐ. ፍረ ክርስትና

ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ነታ በለስ ምናልባሽ ፍረ እንተረኸበላ ክርኢ ናብአ ከደ፤ እንተኾነ “ጊዜ በለስ ስለ ዘይነበረ ብዘይካ ቈጽሊ ገለኳ አይረኸበን፤ ደጊም ካብኪ ሓደኳ ንዘለዓለም ፍረ አይብላዕ” ባላ ከምቅጽበት ከዓ ነቐጸት ደረቕ ዕንዕጩይት'ውን ኮነት። አብ ካልእ ክፍሊ ናይ ቅዱስ መጽሐፍ ድማ “ጽቡቕ ፍረ ዘየፍሪ ዘበለ አም ኩሉ ይቐርጽ ናብ ሓዊ ድማ ይድርበ” ማቴ 3:10 ይብል።

ካብታ ልደት ድኅነትካ ጀሚርካ ክሳብ ዘለኻያ ጊዜ እንታይ አፍሪኻ? ብእምነትካ፡ ብትሕትናኻ፡ ብትግሃትካ፡ ብትግዕሥትኻ፡ ብለውሃትካ፡ ብረዲኤትካ፡ ንኻልኣት ብምጽንናዕካ ብዘለካ ቅንኣት መንፈስ ብዘለካ ጽምኣት ድኅነት ነፍሳት፡ ብጽንዓትካ ማዕረ ክንደይ ዝኾነ ነፍሳት ናብ ጎይታ መሊሰካ? ማዕረ ክንደይከ ብብርሃንካ ተማሪኽን አብ መንገዲ ድኅነት ዚተመልሳ አለዋ? ከም እገሌ ምኃን አየ ክንደይ በረኽት ዚመልአ መለኮታዊ ትዕ ድልቲ እዩ? እናበላ ጣዕሚ ድኅነት ዜስተማቕራኦ ማዕረ ክንደይ ይኾና? ብአገልግሎትካ ምክንያት ዝረወያ ነፍሳትስ አለዋደ? ዕርቃንን ዝሸፈናስ ይርከባደ? ዝጸበበንን ዝጨነቐንን ተስፋ ዝቈረጸን ብዝወፈኻለን ሠናይ ምክሪ ምጽንናዕ ረኺቢን ንጎይታ ዘመስግና ማዕረ ክንደይ ነፍሳት እየን? እዚ ኩሉ ፍረ መንፈስ እዩ።

ፍቅር ሓወይ ነፍሸኝ ዚኣክል መንፈሳዊ መግቢ ዝተመገበት እንተደኣ ኮይና ልክዕ ከምታ ጥቓ ወሓዚ ማይ ተቶኪላ ኣብ ወወርሓቱ ፍሬኣ እትህብ ቈጽላውን ዘይረግፍ ኣም ክትከውን ኢኻ፤ ከምዚ ዝዓይነቱ ፍረ እንተዘይብልካ ግና ሕሊናኻ መርምር እሞ ፍረ መንፈስ እንተደኣ ዘይብልካ ናይ ከንፈር ኣምልኽ ሒዝካ ብናይ ዕሽነት ማሕለኻ ተቐይድካ ብከንቱ ኢኻ ትመላለስ ዘለኻ፤ ነቲ ካብ እግዚአብሔር ዝተዋህበካ መኻሊት ተቐቢልካ ከተብቅዕ ቀቢርካይ ትነብር ኣለኻ፤ “ካብ እዝግስ” 30-60-100 ከተፍርዮ እዩ ዝግብኣካ ነይሩ፤ ጎይታ ዝሃበካ ምሕጽንታ ዘንጊዕካሉ ትርከብ ኣለኻ። ሕያው ቃሉ፡ “ኣነ እዩ ዝሓረኹኹም እምበር ንሸካትኩም ኣይሓረኹምንን፤ ኬድኩም ፍረ ምእንቲ ከተፍርዩ፡ ፍሬኹምውን ምእንቲ ነባሪ ኪኸውን ሸምኹኹም” (ዮሐ 15:16) እዩ ዝበለ።

መ. ኣብ ወሰን ወሓዚ ማይ ዝተተኸለት ኣም

እታ ኣብ ገምገም ወሓዚ ማይ ዝተተኸለት ኣም ንጸላእን ንፈታውን ብዘይ ሌላን ጉሌላን፡ ጽላላን ፍሬኣን ክትልግሠሎም ትርከብ፤ ኣብነት ቸኹንካ ካብኣ ተማሃር፤ ንሸኻ ካብኣ ከምትበልጽውን ኣይትረስዕ፡ ካብ ፍጡራት ከሎም ሕሉፍ ትዕድልቲ ዝተዓደልካ ንሸኻ ኢኻ፤ ነዚ ከዓ ሕዝቅኤል ብመጠኑ ገሊጽዎ ኣሎ። ነቲ ነቢይ ዝተገልጸሉ ራእይ ከዓ ከምዚ ዚሰዕብ እዩ። “ኣነሆ ማያት ካብ ትሕቲ መድረኽ እታ ቤት (መቐደስ) ናብ ምብራቕ ኣቢሉ ወጸ .... ካብቲ የማናይ ወገን ከዓ ይፍልፍል ነበረ። እቲ ሰብኣይ ናብ ምሥራቕ ኪወጽእ ከሎ ዚእምተሉ እመት ኣብ ኢዱ ነበረ።... ብእኩ ገይሩ ከዓ ኣርባዕተ ሽሕ እመት ለክዐ። ክሳብ እውን ወሰደኒ፡ እቲ ማያት ድማ ናብ ዓካባባቶይ በጽሐ። እቲ ካልኣይ ሽሕ እመት ዚለክዎ እውን ኣብ ኣብራኸይ በጽሐ፤ እቲ ሣልሳይ ድማ ኣብ ሕቕይ በጽሐ፤ እቲ ኣብ መወዳእታ ዚለክዎ ግና “እቲ ማያት ሓንቢስካ እንተዘይኮይኑ ዘይሰገር ዓሚቕ ወሓዚ ኮይኑ እዩ” ኣነ ክሳብ ዘይክኣለኒ ውሑጅ ኮነ፤ ንሱ ከዓ ኣታ ወዲ ሰብ ትርኢዶ ኣለኻ በለኒ፡ ሽዑ ወሰደኒ ኣብቲ ወሰንቲ ወሓዚ ማይ መለሰኒ፡ እዚ ማያት እዚ ናብ ምብራቕ ኣቢሉ ይውሕዝ ኣሎ፡ ናብ ጎላጉል ኪወርድ፡ ናብ ባሕሪ ከዓ ኪበጽሕ እዩ። ናብ ባሕሪ ምስ ኣተወ ድማ... እቲ ማያት ባሕሪ ኪጥዒ እዩ። እቲ ወሓዚ ኣብ ዝኣተዎ ዘበለ ድማ ከሉ ብሕይወት ክነብር እዩ። ዓሣታት ከምቲ ዓሣ ናይ ዓበይቲ ባሕሪ፡ በብዓይነቶም ኣዝዮም ብዙኃት ናብኡ ኪህልዉ እዮም። ክኸውን ከዓ እዩ ገፈፍቲ ዓሣ ናብኡ መርበቦም ኪዝርግሑ እዮም። ዓዘቕቲን ዕቋሩን ግና ጨው ኮይኑ ኪነብር እዩምበር ኣይክጥዕን እዩ። ወሰን ወሰን ናይዚ ሩባዚ ብየማን ጸጋሙ፡ ከሉ ዓይነት ፈራይ ኣእዋም ኪበቀሉ እዩ፤ ኣቕጽልቲ ኣይክጽምሉ፡ ፍሬኡውን ኣይኪውዳእን እዩ፤ ማያት ካብቲ መቐደስ እዩ ዚፍልፍልሎም ኣብ ወወርሒ ሓዲሽ ፍረ ኪፈሪ፡ ፍንታቱ ንመግቢ፡ ኣቕጽልቲ ድማ ንመድኃኒት ኪኸውን እዩ” (ሕዝ 47:1-12)

እዚ ወሓዚ እዚ ዘይነጽፍ ፈልፋሊ ስለዝኾነ ንዝሓለፎ መሬት ቀጺሉ እናጥለለ ናብ ውቅያኖስ ይሕወስ። በቲ ዘየቋርጽ ወሓዚ ማይ ከዓ ኣብ የማነ ጸጋሙ ዚርከቡ ኣእዋም ከየቋረጹ ፍረ ኪህቡ ይርከቡ፤ ፍሬኦም ከዓ ንዝሓለፈ ብዘይ ሌላን ጉሌላን ይምግቡ፤ ልሙዕ ቁጽሎም ድማ ዝደኸመ ዘበለ ኩሉ የዕርፈሉ፤ ነዚ ከዓ እዩም ኣብ ወሰን ወሓዝ ማይ ዝተተኸለ። እዚ ወሓዚ እዚ ነቲ ደረቕ ምድረበዓ እናንትዐ ይሓልፍ። ኣብቲ ምድረ በዓ ከይተረፈ ቁጽሎም ዘይረግፍ፣ ፍሬኦም በብጊዜኡ ዚህቡ ኣእዋም የዕቢ። ብምድረ በዓ ዚጎዓዙ ሰባት፣ ህልከት ናይ ጽምኢ ማይ ስለ ዜጥቅዖም ማይ ዘለዎ የናድዮም ኣማዕድዮም ናብቲ ኣቢሎም ይጎዓዙ። ድጎሪ ነዊሕ ድኻም ከዓ ናብቲ ወሓዚ ማይ ይበጽሑም ቅድሚ ምስታዮም ኣብ ትሕቲ ጽላል ኣም ኮይኖም ህልከቶም የራግፉ፤ ድኻምም ምስ ወጸሎም ሰብነቶም ቁርብ ምልስ ምስበለ ከዓ ካብቲ ቀጺሉ ዚውሕዝ ርባ ማይ ሕይወት ርስሓቶም ኸሰራግፉ ይሕጽቡ። እቲ ብወቕዒ ጸሓይ ምድረበዓን ብነዊሕ ጉዕዞን ዚመጸ ህልከትን ቀስ ብቀስ የራግፍዎ። ኣዝዩም ምስ ተረጋግኡ ድማ ካብቲ ሕይወት ዚህብ ወሓዚ ማይ ሰትዮም ይረውዩ፤ እንደገና ናብቲ ጽላል ኣም ተመሊሶም ካብቲ ብንፋስ ዚወዛወዝ ኣቕጽልቲ ጥዕና ዚህብ ሓዲሽ ኣየር እናተንፈሱ ድኻምም ይለቀሎም፤ ብድሕሪዚ ካብቲ ኣም ዘዝወደቕ ፍረ ምምጋብ ይጅምሩ። ሰብነቶም ዝኣክል መግቢ ስለዝረኸበ ከዓ ኃይሊ፣ እሞ ከዓ ሓድሽ ሓይሊ ይረክብ። ብምድረበዓ ክትጎዓዝ ከሎኻ እቲ ኣዝዩ ኣድላዩ ኮይኑ ዚርከብ ማይ እዩ። ኣብ ምድረበዓ ምስቲ ብርቱዕ ሃሩርን ናይ ፀሐይ ወቕዕን፣ ዝገደደ ከዓ ዚስተ ማይ ዘየልቦ ብሓቂ ጽንኩር ስለዝኾነ፣ ንሕይወትካ ኣብ ኢድካ ጨቢጥካ ኢኻ ትጎዓዝ። እንተኾነ “ንዘይመውት ፈውሲ ኣለዎ” ከምዚበሃል ዓ በይቲ ኣፍላጋት ብምድረ በዓ ሰንጠቓም ናብ ባሕሪ ስለዚጽንበሩ እቶም ብምድረበዓ ዚጎዓዙ'ውን ኣብዚ ፈለግዚ ንምብጻሕ ዘይሕለል ጸዕሪ እዮም ዜካይዱ።

ዓለም'ውን ብኃጢአት ምክንያት ምድረ በዓ ኩይና ወጅሃታ (ግርማኣ) ተቐንጢጡ ከሎ ብደረቕ ምድረበዓ ኣብ እትመላለሰሉ እዋን፣ ፈለግ ሕይወት ዝኾነ ኢየሱስ ነቲ ብኃጢአት ባዲሙ ዝነበረ ሕይወትና ኸተርክሰልናን ኸርውየናን ካብቲ ወሓዚ ማይ ሕይወት ክንሰቲ ኣብቲ ብኃጢአት እናተጨማለኹና እንነበረሉ ወረዳ፣ ብምድረበዓ ሰንጠቓ ሓሊፉ ነቶም ጽምኢም ኸርውዩ ብምድረበዓ “ሃለኻ!” እናበሉ ዚርከቡ ጠለት ኪህቦም ቀጺሉ ይውሕዝ ኣሎ። “ዝጸምኡ እንተሎ ናባይ ይምጸእ እሞ ይስተ!” (ዮሐ.7:37) እናበለ ከዓ ቀጺሉ ዕድመ ይገብረልና ኣሎ። እዚ ማይ ሕይወት ዝኾነ ወሓዚ ካብ የማናይ ወገን ናይቲ መቐደስ ቀጺሉ ዚፍልፍል ዘሎ እዩ። ንዝሓለፎ ዘበለ ኩሉ እናረሰረሰ ከየቋረጸ ናብ ባሕሪ ይጽምበር፤ ነቲ ምውት ባሕሪ ከይተረፈ ከዓ ሂወት ሂቡ ዓ ሳታት ከም ዚፋረዩ ዚገብርን ነቲ ደረቕ ምድረበዓ ዝነበረ ኣጥሊሉ ፍርዖም ዚገብርን ብርቱዕ ዘየቋርጽ ወሓዚ እዩ። ነዚ ወሓዚ'ዚ ዳዊት፣ “... ኣብ ዝሓለፍካዮ በረኸት

የንጠብጥብ፡ በረካታት ምድረበዳ አንጠብጠብ፡ ኮረብታታት ድማ ብታሕጓስ ተሸፊኑ” ይብሉ።

እዚ ሕይወት ዚህብ ዘይነጽፍ ምንጪ ዓይኒ ማይ ንዳዊት ኮነ ንብይ ሕዝቅኤል ንካልኣትውን ከምኡ ብራእይ ዝተገልጸሎም ከምቶም ብምድረበዳ ዝሓልፉ ኣፍላጋት ንዝተወሰኑ ቦታታትን ወገናትን ዚምግብ ጥራይ ዘይኮነስ ንምሉእ ዓለም ንዝጠመዩ ዜዓ ንግልን ንዝጸምኡ ዜርውን ንዝነቐጸ ዜተርክሰን፡ ንዝደረቐ ሕይወት ሂቡ ዘለምልምን፡ እቲ ካብ ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ካብ ጉድኑ ዚፈሰሰ ደምን ማይን፡ መወዳድርቲ ዘይብሉ ቀጺሉ ዚውሕዝ ርባታት ማይ ሕይወት እዩ። ካብ ውሽጢቲ ቅዱስ ሸኸነ ኣምላኽና ዝፈልፈለ ወሓዚ ጸጋ፡ ዘይነጽፍን ዘይጉድልን ባሕሪ፡ ናይ ሕይወት ዓይኒ ማይ እዩ። እዚ ዓይኒ ማይ ሕይወት ሸኸነ ወሓዚ ጸጋ፡ ነታ ብኃጢአት ደሪቓ ዝነበረት ዓለም በዚ ወሓዚ ጸጋወዚ ገይሩ የተርክሳን ሕይወት ይህባን። እዚ ወሓዚ ጸጋዚ “ዝጸምኡ እንተሎ ናባይ ይምጸእዉዎ ይስተ” እናበለ በቶም ኣብ የማነ ጸጋሙ ዝተተኸሉ በእዋም ዝተጠቐሱ እሙናት ኣገልገልቲ ንዝመጽኡ ኩሉ በቲ ልሙዕ ኣቕጽልቶም (ኣብነቶም) ካብ ርሑቕ ሓበሬታ እናሃቡ ካበዚ ወሓዚ ማይ ሕይወት ንክሰትዩ በቲ ጥለት ዝመልኦ ሕይወቶም ጣዕሙን መቐረቲን ናይቲ ወሓዚ ማይ ሕይወት ነጸብራቕ እናርኣዩ፡ ዝጸምኡ ኩሉ ናብኡ ኣቢሉ ኪውሕዝ ይዕድሙ። ኣብዚ ወሓዚ ጸጋዚ ምስ በጽሑ ከዓ ዘለዎም ድኻም ዘበለ ኩሉ፡ ሰንፍና፡ ጭንቀት፡ ድርቀት፡ ሓዘን፡ ተስፋ ቀርጸት ወዘተ ኣብዉቲ ማይ ሕይወት ተደርብዮም ይትርክሱዉዎ ካብ ሸግሮም ተላቕቆም ሰላም፡ ቅሳነት፡ ርውየት ይመልኦም። ካብ ኩሉ ሕማምም ከዓ ይሓውዩ። “እቲ ብኣይ ዚኣምን ከምቲ ጽሑፍ ዚብሎ ካብ ውሽጡ ርባታት ማይ ሕይወት ኪውሕዝ እዩ” ዝበሎ ከዓ ኣብ ልዕሊኡም ይፍጸም። ተሳተፍቲ ናይዚ ወሓዚ ጸጋዚ ምስ ኮነ ድማ ከምተን ኣብ የማነ ጸጋም ናይቲ ወሓዚ ዝተተኸላ እዋ ከዓ ቈጽለን ዘይረግፍ ፍሬኡን እውን ቀጺለን ዝህባ ኣእዋም ይኾኑ።

ኣብኻ ክምለስ፡ ንሸኻውን ካብተን ኣብ ወሰን ወሓዚ ማይ ብየማነ ጸጋሙ ዝተተኸላ ኣእዋም ከም እትምሰል ኣይትረስዕ። ርኢኻዶ እታ ኣብ ወሰን ወሓዚ ማይ ዝተተኸለት ኣም ሌላን ጉሌላን ዘይብሉ፡ ንዝመጸ ፍሬኡ ከተበርክትን ጽላላ ድማ ክትልግሥን ጸላኢኡ ደኺሙን ጠምዩን ክመጽእ ከሎ ኣብ ትሕቲ ጽላላ ከየዕርፍን ካብ ፍሬኡ ከይምገብርን፡ ክትነፍገሉ ባህሪኡ ኣይኮነን። የግዳስ ኣብ ትሕቲ ጽላላ ኣዕሪፉ ድኻሙ ምስ ወጸሉ ካብቲ ወሓዚ ማይ ይሰቲፍዎ ሕይወት ረኺቡ ክመላለስ እዩ ዝርእ።

ንሸኻኽ “ብርሃንኩም ኣብ ዓለም ይብራህ” ንዝበሎ ከምቲ ዝተባህለካ ብርሃንካዶ ኣብቲ እትነበረሉ ኣከባቢ ይበርህ ኣሎ? ገጽኻኽ እቶም ዝተጨነቁ ንኣኻ እናክርእዩ ጭንቀቶምዶ ይውገደሎም? እትጥቀሙሎም ቃላትከ ንሰማዕትኻ መግቢዶ ይኸኖም? ንዝተወሰነ ዘይኮነስ ቀጺሎምዶ ካብኻ መግቢ ሕይወት ይረክቡ? እቲ ነቢይ ነታ ኣም፡ “ፍሬኡ ንመግቢ፡ ቈጽላ ድማ ንመድኃኒት ኪኸውን እዩ” ዝበላ፡ ኣብኻስ ብሓቂዶ ይሠርሕ

እዩ? ከመይ እግዚአብሔር ናይታ ኦም ገዲሱዎ ኣይኮነን ነዚ ራእይ'ዚ ዜመሓላለፈልና። ኣነን ንሸኻን ክንኮኖ ዚግብኣና እዩ ዚሕብረና ዘሎ። ስለዚ ንቻሕ ካብ ድቃስካ ተበራብር፤ ከመይ ብኣኻ ዚምገቡ ብዙኃት ስለገዥኑ ኬድካ ከተፍርን ፍሬኻ ነባሪ ኪኸውንን ኢኻ እተጸዋዕካ፤ ስለዚ ኣይትዳህልሉ። ሓላፍነትካ ፍለጥ። እወ ካብቲ ቅዱስ ጎድኑ ዝወጸ ሩባ ማይ ሕይወት ዝሰፍኻን ኣኺሉ ተሪፉካ ዚውሕዝ ዘሎን እዩ። ነዚ ካብ ቅዱስ ጎድኑ ዚውሕዝ ርባታት ማይ ሕይወት ንምልግጋሱ ሸለል እንተበልካ ዓቕርካዮምውን እንተ ነበርካ፣ ዘይወጽእ ጣዕሳ ኪኸነካ እዩ። “ዓዘቕቲን ዕቋሩን ጨው ኮይኑ ኪነብር እዩ'ምበር ኣይኪጥዕን እዩ” (ሕዝ. 47:11)። እቲ ብውሽጢ ልብኻ ሰንጢቄ ኣርውዩካ ዚሓልፍ ማይ ሕይወት ይውሓዝ ግደ። ንዝደረቐ ዘበለ ኩሉ የተርክሰ ግደ፤ ኣብ ዝሓለፍካዮ ዘበለ ጥለት ግደ፣ ሠናይ ስም ገዳፍካ ሕለፍ።

ሖዎን ካብ ጎድኒ ኣዳም ከም ዝወጸት ቤተክርስቲያን ከዓ ካብቲ ቅዱስ ገዥን ጎድኒ ኢየሱስ ዝወጸ ደምን ማይን ዝፈልፈለ ማእለያ ዘይብሉ ቀጻሊ ገዥን ወሓዚ ተሓጺባን ተሸሊማን ዝወጸት እያ። ኣዳም ከቢድ ድቃስ ወሲድዎ ከሎ ካብ ጎድኑ ዝወጸት ሰበይቲ፣ ኣደ ሕያዎን ተባሂላ ክትጽዋዕ ከላ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ኣብ ከቢድ ናይ ሞት ድቃስ ከሎ ነቲ ቅዱስ ጎድኑ ምስ ወግእዎ በቲ ደምን ማይን ዝፈሰሰ፣ ንቤተክርስቲያን ካብ ርስሓታ ሓጺቡ ቀደሳ፤ በቲ ቅዱስ ደሙ ስለ ዝዓደጋ ከዓ ቅድስቲ ቤተክርስቲያን ተባሂላ ትጽዋዕ ኣላ። እንታይ'ዎ ኪኸውን፣ ኣነን ንሸኻን ኳንና ደቃ፤ ክሳብ መኣስ ብዕሸነት ክንመላለስ፣ ይኣክል! ካብዙይ ቅዱስ ቤተመቐደስ ዝተወለድካ ውሉድ ደም፣ ውሉድ ሥጋ ወይ ድማ ውሉድ ፍቓድ ሰብኣይ ኳንካ ንኸይትተርፍ ብደሙ ማኅተም ዝተገብረልካ ምስ ማኅበር ቅዱሳን ሱታፌ ዘሎካ ሰብ ኢኻ፤ ብእምነት እንተ ደኣ ተመላለስካ ካብ ውሽጥኻ ሩባታት ማይ ሕይወት ኪውሕዝ ኣዩ፤ ፍሬኻ ከዓ ነባሪ ኪኸውን እዩ።

ሠ. ኣብ ማይ ሕይወት ምጥላቕ ዜስዕቦ በረኽት

እቲ ብሸሕ እመት ኣርባዕተ ጊዜ ዝተለክዐ ርባታት ማይ ሕይወት እናሓንበስካ ሰንጢቄኻ ሓሊፍካዮዶ? ወይስ ናብታ መጀመርያ ኣብ ዓካር ዓካሪትካ እትበጽሕ ማይ ሕይወት ምስ በጻሕካ ኣይቀጸልካን? ወይስ ኣብታ ካልኣይቲ ኣብ ብርክኻ ምስ በጽሖ ኣብኡ ጠጠው ኢልካ? ወይ ድማ ናብታ ሃልሰይቲ ናብ ሕቕኻ ምስ በጽሖ ዝበቓዕካ መሲሉካ ሕይወትካ ኣብኡ ኣዕሪፉ?

ነቲ ብጥልቀቲ ሓምቢስካ እንተዘይኮይኑ ክትሳገር ዘይትኸእል ርባታት ማይ ሕይወት ኩለንትናኻ ተኣሊኽካ ክትሕምብስ ጀምር እሞ እቲ ኩሉ ዚኸእል ጎይታ ኬኸእልካ እዩ፤ እንታይነትካ ኣብኡ ጥሒሉ ምስተረፈ ከዓ “ማእለያ ዘይብሎም መን እዩ

ንጽቡቕ ዘርእየና” እናበሉ ንዚጭርሑ፡ ካብ ውሽጥኻ ርባታት ማይ ሕይወት ስለዚውሕዝ ኣብዚ ማይ ሕይወትዚ ኣቢሎም ንኸምርሑ ነቲ መንገድን ሓቅን ሕይወትን ዝኸነ ጎይታ ክትሕብሮም ክትክእል ኢኻ።

እሞኽ ደኣ ነዚ ከይትገብር ዚፅንቅጸካ ዘሎ እንታይ እዩ? “እቲ ፍቓድ እግዚአብሔር ዚገብር፡ ንዘለዓለም ይነብር፤ እዚ ዓለምን ናብ ዓለም ዘሎን ግና ሓላፊ ስለዝኸነ ኣይትብሃን” ብፍቓድካ ምምልላስ ካብ ሕጂ ንድሓር ይትረፍካ። ፍክራ ናይ ቅዱስ ጳውሎስዶ ኣየቕንኣካን እዩ? ሕይወቲ ብዓወት ምስ ደምደሞ፡ “ሠናይ ገድሊ ተጋዲለ እዩ፡ ጉያይ ወዲኦ እዩ፡ ነታ እምነት እውን ሓልዮያ እዩ፡ ደጊም እቲ ቅነፅ ፈራዲ ዝኸነ ጎይታ ቦታ መዓልቲ እቲኦ ዚህበኒ ኣኸሊል ጽድቂ ተነቢሩለይ ኣሎ፤ እዚ ግና ነቶም ንምግላጹ ሃረር ዚብሉ ኩላቶም ድማ እዩ እምበር ንኣይ ጥራይ ኣይኮነን” (2ጢሞ. 4፡7-8) ይብል። ንሸኻውን ኣብዚ መሰል ኣሎካ።

ንሸኻ ግና ኣማዕዲኻ ኣብቲ ዓስቢ ዓወት ክንዲ ትምልከት ቦቲ ናይ ደገ ሥነ ሥርዓትካ ርእዮም ዚውድሱካን ዚምጉሸኻን ሰባት ተታሊልካ ዝበቓዕካ መሲሉካ ባርኖስ ጃህራ ተወንዚፍካ ክትመላለስ ምርኣዮይ ኣየ ክንደይ እዩ (ዜሕዝነኒ) ዘጉህዩኒ! ህድእ ኢልካ እሞ ሕሰብ፡ ንመን ኢኻ እተትዓሻኹ ዘሎኻ? ነቲ ልብን ከላሊትን ዚምርምር ከተታልል ትዕቅን ኣለኻ? “ብመዓልቲ ፍርዲ ብሓቂ እብለካ ኣለኻ፡ ኣይትፈልጠካን እየ እንተበለካዶ ይሓይሽ? ካብዚ ዜሰንብድ ቃል’ዝስ ይሰውርካ። ንኣሸቲ ነገራት (ሕዝ. 47፡3-5፡ መዝ.4፡6) ተሰዊሮም ዝተረፉኻ፡ ዝዘንጋዕካሎም ሸለል ዝበልካዮም፡ ከም ፍረ ጽድቂ ዚቈጽርካዮም እንተለው ቅድስና ከየምልጠካ ሓደ ብሓደ ሃሰስ በሎም እሞ ምስ ረኽብካዮም ብቈራጽነት በንቀሱካ ክትውግዶም ጸዓር።

ረ. ሓቀኛ መንፈሳውነት ይሃሉኻ

መንፈሳውነትካ ኣብ ቤተክርስቲያን ጥራይ ድዩ ወይስ ኣብ ኩሉ ቦታ? ትሕትናኻ ኣብ ቅድሚ ዓበይቲ ሰባት ጥራይ ድዩ ወይስ ኣብ ቅድሚ ተራ ሰብ ከይተረፈ እዩ ዜንጸባርቕ? ትዕግሥቶኻ ኣብ ቅድሚ ፈተውቶኻ ጥራይ ዲዩ ወይስ ንጸላእቶኻ ከይተረፈ ዚማርኽ ትዕግሥቶኻ ኣብ ቅድሚ ፈተውቶኻ ጥራይ ዲዩ ወይስ ንጸላእቶኻ ከይተረፈ ዚማርኽ ትዕግሥቲ ኣሎካ? ብመንፈሳውነትካ ንተዓዛቢኻ እትሃንፅ ሰብ ዲኻ? እቲ እትሰብኮን እትዝምሮን ምስቲ ናብራ ሕይወትካ ይሰማማዕ ድዩ? መልሓስካ ክልተ ዝዓ ይነታ ከይቸኸውን ተጠንቀቕ፤ ይዝከርካዶ ብጊዜ ጉብዝናኻ መን ከማይ እንበልካ ክትጀሃር፡ ከም ኣፍዑት ፉፍ! ክትብል፥ ከም ዕንቅርቢት ክትኖኸስ፥ ከም ህቡብላ ንፋስ ክትነፍስ፥ ብትዕቢት ተነፊሕካ ኣብ ርእሲ ሰብ ክትይድብ፥ ሕጂ ግና እዚ ኩሉ ተሪፉ ናብ ኣምላኽካ ተመለስካ ኣብ ቤተክርስቲያን ተላቢስካ፡ ዲኖ በጊዕ ተኸዲንካ ኣሚን

ሃሌሉያ! እናበልካ ክትዝምርን ከተመስግንን ከሎኻ ንተዓዛቢኻ ዚሃንጽ እዩ። ብሕልፊ ነቶም ዝቐደሙ አመላትካ ብኃይሊ መንፈስ ስዒርካስ አብ ልዕሊኦም ተዓዊትካ እንተደኣ ኳንካ እወ ብሓቂ ዚሃንጽ ሕይወት እዩ። እንተኾነ ካብ'ቲ ናይ ቀደም አረጊት አመላትካ ተሰዊሩ ዝተረፈ፣ ወይ ሸለል ኢልካ ዝገደፍካዮ፣ እሞ ከዓ አብ ቅድሚቶም ዚውድሱኻን ዜዓጅብኻን ፍሉይ ሰብ ገይሮም ዝርእዩኻን ተጠንቂቕካ ብስውር ሓቕፍካዩ እትንብር እንተ ደኣ ኳንካ ንገዛኣ ርእሸኻ ብሓላፊ ውዳሴ ተታልላ አሎኻ።

ባዕልኻ እተምጽኦ ጠንቂ እሞ ከዓ ከቢድ ጉድኣት ዜስዕበልካ እንተጠቆምኹኻስ ብዕ ፋፍ ሕሊናሶ ክትሰምዓኒ ምኸአልካ? ዝኾነ ይኹን ሰብ ምስ ዜባላጭወካ ብናይ ውሽጥኻ ነድሪ ተደፊእካ፣ ዓ...ሕ! ዋይ ኣነ ግዲ! ንተዓዘብተይ ዕንቅፋት ከይከውን እምበር... ክርስትያን ስለዝኾንኩ እምበር ... በዓል መዓርግ ስለ ዝኾንኩ ... ናይ እግዚአብሔር ሰብ ተባሂላ ዝጽዋዕ ስለ ዝኾንኩ እምበር ... ወዘተ መርጸኹዎ ነይረ! በሊዎውን ኣይምጸገብኩሉን ነይረ! እናበልካዶ ተሕነኒ? ይዋእ ኢኻ! ዓይኒ ሰብ ፈሪሃካ ወይ ድማ ክርስቲያን ብምጂንካ ጥራይ እንተደኣ ኮይኑ ክፉእ ከይትገብር ቀይዶ ሓዙካ ዘሎ፣ ነቶም ዚገጥሙኻ ፈተናታት ተሓጉሰካ “እቲ ብስም እግዚአብሔር ዚመጽእ ቡሩኽ እዩ” እናበልካ፣ ክትስዕሮም እንተዘይተጋዲልካ፣ እቲ ናይ ውሽጥኻ ነድሪ ሰብ ጥራይ ዚደሊ እንተደኣ ኮይኑ፣ አብ ልዕሊ ጸላኢኻ ምብቃል ኣይተረፈካን። ነዚ ኩሉ ምኸንያት ኮይኑ ዚርከብ ዘሎ ብክርስትያናዊ ሕይወት ስለ ዘይበሰልካን፣ ኣብ'ቲ ርባታት ማይ ሕይወት ምሕምባስ ስለ ዘይተለማመድካን እዩ። እወ፣ ጌና ከም ቀደምካ ምስ አረጊት ባህርኻ ኢኻ ትቃለስ ዘሎኻ፤ ስለዚ ቅድም ምስ አረጊት ባህርኻ ዘሎካ ቃልሲ ክትውድእ የድሊ። ረሲዕ ካዮ ዲኻ ቅዱስ ጳውሎስ ዝሃበካ ምሕጽንታ፣ “ነቲ ቀደም እትነብርሉ ዝነበርኩም ብክፉእ ትምኒት ዝተባላሸወ አረጊት ሰብነትኩም ቀንጢጡ፣ በተሓሳስብኹም እውን ተሓደሱ፣ ነቲ ብኣርኣያ እግዚአብሔር ብጽድቅን ብቅድስናን ዝተፈጥረ ሓዲሽ ሰብ ከዓ ልበስዎ” (ኤፌ. 4፡22-24) እናበለ ካብኡ ክንወጽእ ከምዘሎና ኣጠንቂቕና እዩ። ንሸኻ ግና በዚ ሕይወትዚ ትማላለስ ዘሎኻ ትመስል? እምበኣርከስ እዚ ባሕርይ እዚ ባሕርይ ክርስትና ኣይኮነን፣ ተንሥእ እሞ ዶሮና ኣመልካ ኣራጊፍካ ብቕሬታኻ ተለዓል! ነቲ ዝለመድካዮ ሰንካም ኣመልካ ንክትውግዶ ንጊዜኡ ይብርትዓካ ይኸውን፣ አብ ልዕሊኡ ምስ ተዓወትካ ግና ከም ቅዱስ እስጢፋኖስ ንጸላእቲኻ “ዝገብርዎ ኣይፈልጡን እዮም እሞ ኣይትሓዘሎም” እናበልካ ብብርቱዕ ፍቕሪ ተደፊእካ ክትምሕሮምን ክትጽልየሎምን ክትርከብ ኢኻ።

ሰ. ሠናይ ዘበለ ነገር ኩሉ ኣብ ኣእምሮኻ ይቀረጽ፣ ኣብ መዝገብ ልብኻ ከዓ ይተሓተም

ንብሕቲኻ ተቐሚጥካ ከሎኻ፣ ወይ ንበይኛኻ እናኸድካ ከሎኻ፣ ክፉእ ዚገበረካ ሕሱም ሰብዶ ትዝ! ኢሉካ ይፈልጥ? ስለዚ ሰብዚ ብሓሳብካ ብምሉእ ኣእምሮኻ ይኹን ኣይኹን

አይግድስን እየ፣ እቲ ኣብ ውሽጥኻ ዘሎ ነድሪ ፈሊሑኻ ክገንካ ሰብሲብካ፣ ነዲርካ ክትጥሕሮን ከተዋርዶን ሓንቲኳ ከምዘይብሉ ጌርካ ከተቃልሎን ከተካፍኦን ድርከብ? እዚ ኩሉ ግና ብሓሳብካ እየ። ከምዚ ዝኣመሰለ ናይ ሓሳብ ቃልሲ ኪፍጠር ከሎ፣ ናይ ምልኣት ልብኻ ባህሪይ ዚገልጽ እየ። ካብ ቅዱስ ማኅደር ከምዚ ዝበለ ሓሳብ ኪወጽእ ኣይግባእን። “ንሸኻ ቤተ መቐደስ ሕያው ኣምላኽ ኢኻ፣ ስለዚ ካብ ማእከሎም ውጸእ” (2ቆሮ. 6፡17)። ንሕዝቅኤል ነብይ ዝተገልጸሉ ራእይ ርባታት ማይ ሕይወት፣ ኣብ የማነ ጸጋሙ ዝተተኸላ ኣእዋም ኩሉ ጊዜ ካብቲ ርባታት ማይ ሕይወት ዝቐሰማኦ ጥራይ እየን ዜንጸባርቓ፣ ንሸኻ ግን ካብዚ ርባታት ማይ ሕይወት ሰቲኻ ንከተብቅዕ ምስቲ ማይ ሕይወት ዘይሳነ ባሕሪይ ተንጸባርቐኻ ኣሎኻ። ኃጢአት ደይ መደይ ኢልካ ከም ዘይትገብር እፈልጥ እየ። ንክፉእ ዘበለ ኩሉ ጽኑዕ ተቐውሞ ከም እተካይድ እውን እፈልጥ እየ። እንተኾነ ንኃጢአት ፈጸምካ ከም ዘይተጸየፍካዮ ዘመልክት ኣብ ሕይወትካ ሓሓሊፉ በለቐ ክብል ይርእ ኣሎ፤ ተጸይፍካዮ እንተቐሰውን፣ ሽሕኳ እቲ ክፉእ ዝንባሌኻ ኣዘንጊዑ እንተመጸካ ኣይምተቐበልካዮን ኔርካ፤ ርግጽ ንምቅዋሙ ትቃለስ ኢኻ፣ ምቅዋምካ ኣይነጽጎን እየ፣ ጽቡቕ እየ። እትቃወም ዘሎኻ ምስኡ ዕርክነት ዘየዋጽኣካ ምዃኑ ስለ ዝተረገጸካ ኢኻ ትዝ እናክብለካ ትከላኸል ዘሎኻ። ተጸይፍካዮ እንተ ቐሰውን ግን ዋጋ ኣይምቕጽርካዮን ኔርካ።

“ሕጅስ እምበር ኣብዚኻካዮ! እንታይ ክገብር ኢኻ ትደልየኒ ዘሎኻ? ኃጢአት እኮ! ፈሊጥካን ደሊኻን ክትገብሮ ከሎኻ ጥራይ እየ ኃጢአት ዝኸውን እቲ ብዘይ ድላይካን ዘንጊዕካ ከሎኻ ብዘይፍላጥን እትገብሮ ግና ኃጢአት ኣይኮነን፣ ንሸኻ ግና በቲ ዘንጊዑ ከሎኹ ዝገበርኩም ትወቕሰኒ፣ እናበልካ ከምዘይትቐበለኒ እፈልጥ እየ። ኦ ኃወይ! ነቲ ቅዱስ ወንጌል፡ “መዝገብኩም ኣብ ዘለዎ ልብኹም ኣብኡ ኣሎ” ዝበሎ ዘክር።

እዚ ከምዚ ዝበለ ባህርይ ኣብ መንግሥቲ ኣምላኽ ፈጸሙ ቦታ የብሉን፤ ኣብቲ ቅዱስ ማኅደር እውን ሕማቕ ዘበለ ኪሕለን ኣይግብኦን። ሕጂ ዘዛርበኒ ዘሎ ብዛዕባቲ ከም ክፉእ ጌርካ ዘይትግምቶ፣ እሞ ኸኣ ኣዕዚዝካ ከይትፈሪን ከይተፍርን ወጢሩ ሒዙካ ዘሎ ኣመላትካ እየ። ንኃጢአት እሞ ከኣ መዓንጣኻ ሸጥ! ኣቢልካ ከም እትቃወም ኣይጠራጠርን እየ፤ እንተኾነ ግና ጌና ኣይተጸየፍካዮን። ምጽያፍን ምቅዋምን ዝተፈላለዩ ቃላት እዮም። እቲ እትቃወም ሓደ ሓደ ጊዜ ከሸንፊካ ዘይክኣል ኣይኮነን፤ ነቲ እተጸየፍካዮ ግና ንዲቕካ ስለ ዝሓደግካዮ፣ ኣብ ልብኻ ቦታ ስለዘይረክብ፣ ብግዜ ምስትውዓልካ ኮነ ብጊዜ ምዝንጋዕካ ብሕልምኻውን ከይተረፈ እቲ ሠናይ ኣብ መዝገብ ልብኻ ዘሎ እየ በለቐ ዚብለካ። ናይታ ኣብ ወሰን ውሓዚ ማይ ዝተተኸለት ኣም ባህሪይ ተመልኪትካዶ? ናይቲ ተተኪላትሉ ዘላ ነጸብራቕ እንተዘይኮኑ ካልእ ነጸብራቕ ከተርኢ ኣይተረኽበትን፤ ንሸኻ ግና ብጎይታ ካብኣ ትበልጽ ከሎኻ ዝተፈላለዩ ነጸብራቕ ተርኢ ኣሎኻ።

ሕጅስ ደረት “አፍ ሳይድ” ሓሊፍካ ከምትብለኒ አይሰሕቶን እየ፤ እወ “አፍ ሳይድ” ከምዝሓለፍኩ እርድአኒ እዩ። ንሸኻውን ካብ ባህሪይ ዓለምን ሥጋን አፍ ሳይድ እንተዘይሓለፍካ፡ መልዕልተ ባሕርይ ክትለብስ አሸጋሪ እዩ፤ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ነታ ኣም በለስ እተርፍየሉ ወርሓት ዘይነበረ ከሎ ካብ ዝግባኣ ንላዕሊ ስለ ዘየፍረየት (“አፍ ሳይድ” ስለዘይሓለፈት) ረገማ፤ ካብኻውን ትጽቢት ካብ ዚግበረልካ ንላዕሊ እዩ ፍረ ዝድለ ዘሎ። ኣታ ዓሻ! ዓሻ እንተበልኩኻ ኣይትሕዘን፤ ዓሻ እንተቸኸውንሲ ኣይመጥሃዩንን ነይሩ፤ ፈራህ ስለ ዝኸንካ ብፍርሂ ዝኣክል ኢደ እግርኻ ተአሲሩ ትሕዞን ተረምስሶን ጠፊኡካ እዩ ዘሎ። “እታ ፍጽምቲ ፍቕሪ ንፍርሃት ኣውጺኦ ትድርብያ ደኣምበር ኣብታ ፍቕርስ ፍርሃት የልቦን። ፍርሃት ምስ መቕጻዕቲ ዝተተሓሓዙት ስለዝኸነት እቲ ዚፈርህ ብፍቕሪ ፍጹም ኣይኮነን” (1ዮሓ. 4:18)። ስለዚ ኣጽዋር እምነት ተዓጢቕካ ብፍቕሪ ጎይታ ክትቃጸል ተለዓል። እቲ ሓቀኛ ፍቕሪ ባዕሉ ኪሕብረካ እዩ። ከም በጊዕ ደኒንካ ምድሪ ምድሪ ቀንፊዘው ኣይትበል። ከም ንስሪ ብዓይኒ ልቦናኻ ንሰማይ ኣቢልካ እናጠመትካ ኣቕልብኻ ናብ ሰማያዊ ኣምላኽካ ጥራይ እናገበርካ ብመንፈስ ንፈር። ንስሪ ከም ደርህ ክክፍር እንተትርእዮ ምገረመካዶ ነይሩ? ግናኸ ክሳብ ክንድዚ ዝገርም ኣይኮነን። ኩሎም እንስሳታት እዮም፤ ናትካ እዩ ብጣዕሚ ዝገርም። ብሰረገላ እሳት ንሰማይ ክትዓርግ ዚግብኣካ ብባህሪያዊ መንገዲ ምኻድ መሪጽካ ርእሽኻ ኣድኒንካ ምድሪ ምድሪ ቀንፊዘው ትብል ኣሎኻ።

እዘስ ኣይክኣልን እዩ ብዝብል ድኹም ኅሊና፡ ኣብኻ ዘሎ መለኮታዊ ኃይሊ ኸይሰርሕ ዓፊንካ ሓዝካዮ ትርኩብ ኣሎኻ፤ ስለምንታይ ኅሊናኻ ተዕርብ? እቲ ብሰብ ዘይክኣል በቲ ማይ ሕይወት ዘስተየካ ጎይታ ኸኹሉ ክትክእሎ ኢኻ።

እቲ ዓቢይ ኃይሊ ናይ ኣምላኽ እምበር ናትና ከምዘይኮነ ምእንቲ ኪግሃድ እዚ ነገር'ዚ ኣባና ከም ኣብ ኣቕሓ መሬት ዝተቐመጠ እዩ። ብኹሉ ወገን ንግፋዕ፡ ግና ኣይንሰዓርን ኢና፤ እንገብሮ ይጠፍኣና፡ ግና ተስፋ ኣይንቈርጽን ኢና። የሳድዱና፡ ግና ኣይተሰዓርናን፡ ይወቕዑና ግና ኣይንመውትን ኢና፡ ሕይወት ኢየሱስ ኣብ ሰብነትና ምእንቲ ኪግሃድ እውን ሞት ኢየሱስ ኣብ ሰብነትና ኩሉ ሳዕ ንጸውር ኣሎና” (2ቆሮ. 4:7-10)።

ስለዚ እቲ ኣብኻ ዘሎ ኃይሊ ኣምላኽ ምእንቲ ኪሠርሕ ኣብኻውን እናማዕበለ ኪኸይድ ኣተሓሳስብኻን ቋንቋኻን ለዊጥካ ናብኡ ጥራይ ንምቕላብ ጸዓር፡ ዓወት ከዓ ክትረኽበሉ ኢኻ።

ቀ. “መን ምዃንካ ክፈልጥሲ ምስ መን ከም እትኸይድ ንገረኒ”

አዕሩኽትኻ በዓል መን እዮም? ምስ ቋንቋኻን አተሓሳስባኻን ፈጸሞም ርክብ ዘይብሎም ድዮም? ማለት ናይ ሸኽራን ናይ ዝሙት አመል ዘለዎም ብርኽሰት ዝተመልአ መልሓስ ዘለዎም ድዮም? ዋዛ ፈዛዛ! ዜብዝሑ ድዮም? ምስዚአቶም መን ጸመደካ? በቲ ዚፍጽምዎ ሥራሕ እንተ ተቓወምካዮም ንሸኻስ ናይ እግዚአብሔር ሰብ ኢኻ፣ ብዛዕባ ዓ ለም ሓንቲ ስለ ዘይትፈልጥ ሰቕ ኢልካ ምስማዕ ጥራይ እዩ ዘዋጽኣካ እናበሉ ኣብ ልዕሌኻ ንዜባጭወ፡ በዚ ዘይረብሕ ልግጭኦም (ላግጾም) ተታሊልካ ብሓላዊ ውዳሴ ካብ ኩሎም ዝጸደቐካን ጸብለል ዝበልካን መሲሉካ ካብኦምስ ኣነ እሓይሽ እዩ ብማለት ጽድቅ ብኣታቶም እናገምገምካ ንኸተድኅኖም ዘይኮነስ ንክብሪ ርእሻኻ ክትብል ከይተፈለጠካ ብቋንቋኦምን በተሓሳስብኦምን እናተመረዘካ ናብ ጥፍኣት ኣቢልካ ኢኻ ትጉዓዝ ዘለኻ፤ ከይተፈለጠካ ጥራሕካ ከይትተርፍ የፍርሓኒ እዩ። እዚ ክብል ከሸኹ ነቶም ኣብ ጥፍኣት ዚመሓደሩ ግደፎም ማለተይ ኣይኮነን፤ ናብኻ ክትስሕቦም እምበር ናብኦም ክስሕቡኻ ኣይግባእን። እታ ዝተረግመት ኦም ካብተን ኣብ ኣስባቢኣ ዝነበራ ኣእዋም ፍሉይ ለምዒ ነይሩዋ፤ ንሸኻውን ከምኡ ብጎይታ ካብኣቶም ጸብለል ኢልካ እትርእ ሰብ ኢኻ።

ኢየሱስ ለሚዓ ምስ ረኣዖ ፍሪ ይርከባ ይኸውን ኢሉ ናብኣ እንተቐረበ፡ ልክዕ ከምተን ካልኣት ፍሪ ኣይነበራን፤ ካብኣተን ክትበልጽ ዚግባኣ ልክዕ ካብ ኣስባቢኣ ዘይትሓይሽ ከይና ጸንሓቶ። ንሓዋሩ ፍሪ ከይትህቡውን ረገማ። ንሸኻውን እዚ ኩሎ ብጸጋ ተሸሊምካ ከተብቅዕ ትጽቢት ካብ ዝግበረልካ ንላዕሊ እንተዘዩፍሪኻ ወይሸኻ! በከባቢኻ ዝነፍስ ንፋስ ከዩዳህልላካ ተጠንቀቐ። ዳዊት “ብምኽሪ ረሲኣን ዘይከይድ፡ ኣብ መንገዲ ኃጥኣን ዘይቀውም፡ ኣብ ኣኼባ ተሳለቐቲ ዘይቅመጥ፡ ግና ብሕጊ እግዚአብሔር ዚሕጎስ ለይትን መዓልትንውን ንሕጉ ዘስተንትኖ ሰብ ብጸዕ እዩ” ኢሉካዩ። (መዝ. 1፡1-2)።

ከምኡውን ሓ.ጳውሎስ (2ቆሮ. 6፡14-16) “ምስቶም ዘይአምኑ ኣብ ሓደ ኣይትቈረኑ፤ ጽድቅን ኃጢአትንከ ኣበይ ይረኽቡ? ወይ ከዓ ብርሃን ምስ ጸልማት እንታይ ሕብረት ኣለዎም? ክርስቶስ ምስ ዲያብሎስ እንታይ ስምምዕ ኣለዎ? ኣማኒ ምስ ዘይኣማኒ እንታይ ሕብረት ኣለዎ? መቐደስ ኣምላኽከ ምስ ጣዖት እንታይ ስምምዕ ኣለዎ? ንሕና ቤተመቐደስ ሕያው ኣምላኽ ኢና፡ ስለዚ ካብ ማእከሎም ውጹ!” ይብለና ኣሎ። ንስምዓ ዮ።

በ. ፍቕርኻ ንኸሉ ብዘይ ግብዝነት ትኹን

ኣብ እትነብረሉ ሕብረተሰብ፡ ኣብ ቤተክርስቲያን፡ ወይ ኣብ ጉባኤ ጸሎት ወይ

ድማ ኣብ ዝኾነ ይኹን ቦታ፡ ካብቶም ምሳኻ ሓቢሮም ዚሳተፉ ደስ ዘይብልካ ምስክርነቲ ዘይውሓጠልካ ቃል እግዚአብሔር ኣብ ዘተሓላለፈሉ ጊዜውን ይኹን ርእሸኻ ኣድኒንካ ቃሉ ንክይትሰምዕዶ ተዕለብጥ፤ ቁሩብ ደቓይቕ እውን እንተተዛረበ ነዊሕ ሰዓታት ኮይኑዶ ይስምዓካ? ርግጽ እዩ ናይ ቀለዓለም ደኣ ይኹን እምበር ሰላምታኻ ኣይትነፍገሉን ኢኻ፤ እዚ ከዓ ንረኣይኻ መሸፊኒ እምበር ካብ ልብኻ ዝነቐለ ኣይኮነን፤ ስለዚ ከምዚ ዝኣመሰለ ሰላምታ ሕውነት ክምሥርት ኣይክእልን እዩ፤ ከምዚ ክብል ከሎኹ ነገር እናደለየካ ኣቀባጥረሉ ማለተይ ኣይኮነን። ኣብ ክርስትና ምቅብጣር ኣይሠርሕን እዩ። ኣብዚ ተጠንቀቕ! ኃውኻ ክልተ መልክዕ ሒዞ እዩ ዚመጸካ ዘሎ፡ እቲ ድኹም ረድኤት ዜድልዮ ሓውኻ፡ ምስቲ “መጻርርቶኻ፡ ዚውሕጦ ደልዩ ከም ዚንዝም ኣንበሳ ዚዘውር ዘሎ” (1ጴጥ. 5፡8) ንኣኻውን ብኃውኻ ገይሩ ከረኻኽበልካ ዘይጥቀሞ ተንኩል የልቦን፡ ኣብዚ እምበኣርዮም መንፈሳዊ ጅግንነትካ ዚምዘን፡ ከይትሓድጎን ከም ሰይጣን ጌርካ ከይትቃወሞን ብዘይ ፍቕሪ ኃው መንግሥቲ ኣምሳኽ ክትወርስ ኣይትክእልን ኢኻ። ከይተቀባጥረሉ ከዓ ሰይጣን ናብኻ መእተዊ ኪረክብ እዩ። ኦ ኃወይ! ኣብቲ ጎይታ ኣጥቢቐ ዜማኅጸነካ ኣቕልብ፡ “ጥበበኛ ከም ተመን ለዋህ ከም ርግቢ” ኳንካ ቅረቦ።

ቅንፍዝ መቐም ሰብነታ ኩሉ ብእሾኽ ከም እተኸበ ትፈልጥ ኢኻ። ሓደ ጊዜ ክትሕተት ተጸዊዓ መጸት፤ እቲ ሕቶ ከምዚ ዚስዕብ ኣዩ ነይሩ። “ወይዘሮ ቅንፍዝ ንደቕኺ ከመይ ገይርኪ ትሓቕፍሉም?” ምስ በልዋ፡ “ከከም ገጾም” ኢላ መለሰት ይበሃል። ንሸኻ ከዓ ነቲ ብናይ ጸላኢ እሾኽ ዝተኸበ ሓውካ ነቲ እሾኽ ተመልኪትካ ክንዲ ትጭክክሉ፡ ካብቲ ተኸቢብዎ ዘሎ ንኸተውጽኦ ዘይሕለል ጸዕሪ ኣካይድ፤ ናይ ቀለዓለም ሰላምታኻ ኣቋሪጽካ ብሠናይ ተግባር ተክኣዮ። ናይ ቀለዓለም ሰላምታ ፍረ የብሉን። ጎይታ ክመጽእ ከሎ ብዘይ ፍረ እንተጸኒሕካ ከዓ ወይሸኻ! እቲ ጽሑፍ “ንብጻይካ ከም ርእሸኻ ፍቶ” እዩ ዚብል። ምናልባትከ እግዚአብሔር ንኣኻ ዚኸውን መልእኽቲ ቦቲ ጸላኢኻ ገይሩ እንተ ኣመሓላለፈልካ እንታይ ትፈልጥ? ዘንጊዕካሉ ዲኻ እግዚአብሔር ንመልእኽቲ ብኣድጊ በልዓም ዜተሓላልፈሉ ጊዜ፥ ረሲዕካዮ ዲኻኸ ንበዓል ቅዱስ ጳውሎስ ኣጋንንቲ ኪምስክሩሎም ከሎዉ።

ስለዚ ምስ ቅ.ኣጎስጢኖስ ኳንካ “ካብቲ ዚሓልፍ እግዚአብሔር ጎሰዩኒ ከይሓልፍ ይሰውረኒ” እናበልካ “ንኹሉ መርምሮ ነቲ ሠናይ ሓዞ፡ ካብ ክፉእ ዘበለ ኩሉ ርሓቕ”። ስለዚ እግዚአብሔር ንድኅነትካ ዚኸውን መልእኽቲ ከመሓላልፍ ከሎ ብመን ገይሩ ከምዘመሓላልፈልካ ስለ ዘይትፈልጥ ነቲ ደስ ዘይበለካ ሓውኻ ከይተረፈ ኣቕልበሉ፤ እቲ ዚዛረቦ ቍምነገር ይሃልዎ ኣይሃልዎ ብትዕግሥቲ ክትሰምዎ ጸዓር። ከመይ መልእኽቲ ድኅነትካ ብዘይትጽበዮ ገይሩ ከመሓላልፈልካ ዘይከኣል ኣይኮነን። ሥራሕ መንፈስ ቅዱስ በዩን ከምዝመጽእ ኣይንፈልጥን ኢና። “ንፋስ ናብ ዝደለዮ ይነፍስ፡ ደሃይ ከዓ ትሰምዕ፡ ካብይ ከም ዝመጽእ ናበይውን ከም ዝሸይድ ግና ኣይትፈልጥን ኢኻ” (ዮሓ. 3፡8)።

እታ ኣብ ወሰን ወሓዚ ማይ ዝተተኸለት ኣም ኣብነት ቸኹንካ፤ ጽላላን ፍሬኣን ንዝደኸመን ንዝጠመየን ኩሉ ክትልግሥ ትርከብ። ኣብቲ ባህርያዊ ማይ ተተኺላ፣ ሌላን ጉሌላን ዘይብሉ፣ ነቲ ዘለዎ ካብ ለገሠት፣ ንሸኻሽ ደኣ ካብቲ ርባታት ማይ ሕይወት ዝኸነ ኢየሱስ ሰቲኻ ዝረወኻ ሰብ ካብኣ ንላዕሊ ክትልግሥዶ ኣይምተገብኣካን? ስለዚ ኣብ ቅድሚ ዝኸነ ይኹን ማለት ብሕልፊ ከዓ ንዝሓዘኑን ንዝተጨነቁን ንተስፋ ዝቈረጹን ልቦም ኣረሰሪሱ ዜጸናንዕ፥ ካብ መንገዲ ስሕተት ዚመልስን፥ ብሩህ ገጽን ንልቢ ዚማርኽ መኣዛ ዘለዎ ቃላትን ይሃሉኻ።

እዚ ክብል እንከለብኹ፣ ንኸፍኣት ኃውካ ሓቕፍካዮ ንበር ማለተይ ኣይኮነን፤ ክፍኣት እንተለዎ ከም ኃውኻ መጠን ብፍቕሪ ብትሑት መንፈስ ምኽሮ። “እንተተመልሰ፣ ንኃውኻ ረባሕካ” ክትመኽሮ እትኸእለሉ መንገዲ እንተዘይረኸብካ ከዓ ከይሰልኪኻ ቀጺልካ ጸልየሉ፤ እዚ ኩሉ እንተዘይፈጸምካ ግና ስሕተቱ ናብ መን ከተጸግፀ ኢኻ? እቲ ዘይወደቐ እዩ ንዝወደቐ ዜተንሥእ እምበር ካብቲ ዝወደቐ ስለምንታይ ሓገዝ ትጽቦ? እዝን ወድዝን ከዓ እዩ ፍረ ከይትህብ ኣምኪኑካ ዝነብር ዘሎ። ኣብ መንጎ ኣኅዋት ከምዚ ዝበለ ነገር ኪህሉ ፍቓድ ኣምላኽ ኣይኮነን። እቲ ጎይታ ብሕሩያቱ ገይሩ ዜተሓላልፎ መልእኽቲ ክነግረካ “እምበኣር ኣምላኽ ከም ዝሓረዮም ቅዱሳንን ፍቁራትን ሕዝቢ ኳንኩም፣ ምሕረት፥ ለውሃት፥ ትሕትና፥ ሕያውነት፥ ትዕግሥቲ ልበሱ” (ቆላ. 3:12)።

ቀጺሉውን ቀዳማይ መልእኽቲ ዮሐንስ ከምዚ ዚሰዕብ ይብል፡ “ኃጢአትና እንተተናዘዝና፣ ኣምላኽ እሙንን ጸድቕን ስለዝኸነ ንኃጢአትና ይቕረ ክብለልና ካብ ኩሉ በደልናውን ኬንጽሓና እዩ። ኃጢአት ኣይገበርናን እንተበልና ሓሳዊ ንገብሮ ቃሉውን ኣባና የሎን (1ዮሐ. 1:9-10)።

ኣብ ሮሜ 12:14-17 እውን “ንዚሰገዥኹም መርቕ፥ መርቕምበር ኣይትርገሙ። ምስቶም ዚሕጎሱ ተሓጎሱ፣ ምስቶም ዚሸኽዩ ብኸዩ ነንሓድሕድኩም ተሰማሚዕኩም ንበሩ፤ ምስቶም ትሑት ናብራ ዘለዎም ሕወሳት ኩኑ ኣምበር ኣይትተግቡ፤ ፈላግት ኢና ኢልኩም ኣይትመክሑ፣ ነቲ ኣብ ቅድሚ ኩሉ ሰብ ቅኑዕ ዝኸነ ደኣ ሕሰቡ እምበር ንሓደኻ ክፉእ ኣብ ክንዲ ክፉእ ኣይትፍደይዎ”።

እንደገና ድማ ሮሜ 13:8፡ “ነንሓድሕድኩም ምፍቓር እንተዘይኮይኑ ምስ ሓደኻ ዕዓ ኣይሃልኹም። ምኽንያቱ እቲ ንብጻዩ ዜፍቅር ንሕጊ ፈጺሙዎ እዩ”።

ከምኡ ድማ ኣብ ማቴ. 5:23-24 “እምበኣርከ መባእካ ኣብ መሰውዒ እንተ ኣምጸእካ፣ ሓውኻ ከዓ ተቐይሙካ ምህላዉ እንተዘከርካ ነቲ መባእካ ኣብኡ ኣብ ቅድሚ መሠውዒ ሕደጎ፣ ኪድ ቅድም ምስ ሓውኻ ተግረቕ፤ ደሓር ድማ ተመሊስካ መባእካ ኣቕርብ”።

ቀጺሉውን ኣብ 1ዮሐ. 3:10-18፡ “ጽድቂ ዘይገብርን ንሓዉ ዘየፍቅርን ካብ

አምላክ አይኮነን፤ ደቂ አምላክን ደቂ ዲያብሎስን በዚ እዮም ዚፍለጡ ...”። ይብል ከምኡውን ብሰፊሑ ብዛዕባ ፍቕሪ ዚዛረብ 1ቆሮ. 13 ክትምልከት ትክእል።

ብጠቕላላ ጎይታ ብዛዕባ ፍቕሪ ኃው ዝተዛረቦ ንኹሉ ኣብ ጽሑፍ ኬሰፍሮ ስለዘይክእል ብውጎዱ ጠቂሰልካ ኣላኹ። ስለዚ ኣታ ኣብ ልዕሊ ኃውኻ እትፈርድ! ንኃውኻ ብዓይኒ ንዕቀት እትጥምት፡ “ምስክርነቱ ኣሜን ኢልካ ከይትቕበሎ ብመንፈስ ጽልኢ ዝዓ ጸኻዮ፡ ኪድግም ተነሲሕካ ምስ ኃውኻ ተዓረቕ፤ ኣብ ልዕሊ ኃውኻ ኣብ ቅድሚ እግዚኣብሔር ዝሸሰሰካ ናይ ጽልኢ ዕዳ፡ ሓንቲኪ ኣይሃሉኻ፡ ምስ ኣካል ጎይታ ብንጹሕ ልቢ ክትግበኛ ኪድ፤ ብሠናይ ሥራሕ ዝተሰነየ ጽድቂ ንነፍሽካ ኣጽርያ፤ እንተዘየሎ ሸክምኻ ካብ ዝባንካ ኪራገፍ ኣይክእልን እዩ።

ሓደ ግሪካዊ ፍላጎፋ ካብ ዝሃቦ ኣብነት ክጠቕሰልካ። ሓደ ሰብ ሕይወቱ ምሉእ ክልተ ከበድቲ ሸክሚ ተሰኪሙ ይዘውር። እቲ ሸክሚ ኮፍ እንተበለ፥ ጠጠው እንተበለ፥ እንተደቀሰ ፈጸሙ ካብ ዝባኑ ኣይወርድን እዩ፤ እቲ ሸክሚ ክልተ ስለ ዝኾነ ብቅድሚኡን ብዝባኑን ተሰኪምዎ እዩ ዝዘውር። ነቲ ብቅድሚቱ ዘሎ እንታይ ከም ዝሓዘ ኣዓርዩ እዩ ዚፈልጦ። ብዝባኑ ዘሎ ግና ትሕዝቶኡ እንታይ ከም ምዃኑ ኣይፈልጦን እዩ። ነቲ ብዝባኑ ዘሎ እንታይ ከም ምዃኑ ክሳብ ዘይፈለጠ ከዓ ሸክሙ ኪራገፈሉ ኣይክእልን እዩ። እዚ ሰብ እዚ ካብቲ ከቢድ ሸክሙ ኪላቕቕ እንተደልዩ ነቲ ብዝባኑ ዘሎ ሕቡእ ንክፈልጥ ኣብ ትሕቲ እግሩ መረጺን ዘርጊሑ ትሕት ኢሉ ብተገዳስነት ክፍትሽ ኣለዎ፤ ብድሕሪዚ እዩ ካብቲ ከቢድ ጸሩ ናጸ ኮይኑ ብምስጋና ኪመላለስ ዚጅምር። እቲ ብቅድሚቱ ተሸኪሙዎ ዚዘውር ጸር ጥፍኣት ናይ ኃው እዩ፤ ብቐሊሉ ስለ ዝርእዮ ከዓ ንኃው ብጥፍኣቱ ኪኹንኖ ይነብር፡ ግናኽ ካብቲ ተጸዒኑዎ ዘሎ ሸክሚ ኪላቕቕ ኣይክእልን እዩ። እቲ ብዝባንካ ዘሎ ሸክሚ ብቐሊሉ ክትርእዮ ዘይትክእል ግና ጥፍኣትካ እዩ፤ ነዚ ጥፍኣትዚ ትሕት ኢልካ ብመረጺን ሕሊናኻ መርሚርካ ክሳብ እትበጽሖ ካብቲ ከቢድ ጸርካ ክትላቕቕ ኣይትክእልን ኢኻ። ስለዚ ጸርካ ከተራግፍ እንተደኣ ደሊኻ ብዝባንካ ዘሎ ርኢኻ ክትክእል ኣዚኻ ትሕት በል። “ኣቲም ሸክሚ ዝሸበደኩም ንዑ ናባይ ኣነ ኬዕ ርፈኩም እዩ” ንዝብል ቃል ኣቕልበሉ (ማቴ. 11:28-30)።

ዝተፈቐኹም ካብ ርባታት ማይ ሕይወት እናረወኹም እትዓብዩ ዘሎኹም፡ “ጎሩያት ወለዶ ... ጥሪት ኣምላክ ዝኾነ ሕዝቢ” (1ጴጥ. 2:9)። ከምቲ ንሰብነትኩም ብመረጺን ኣብ እትርኣይሉ ጊዜ ንመልክዕኩም መኸላእታታት ዝኾነ ዘበለ ነገር ኩሉ ንምልጋስ ኣብ ቅድሚ መረጺን ቀሪብኩም፡ ጸጉርኹም እናመዓራፊኹም፥ ገጽኩም ኮነ ኣስናንኩም፥ ኣከፋፍታ ኣፍኩም ተገዲስኩም ሓደ ብሓደ ኣዳቕቕኩም ትምልከቲ። ዝለበስኩምዎ ክዳን ዘመልክዓልኩምን ዘየመልክዓልኩምን ምዃኑ ንከተረጋግጹ ድማ ኣብ ቅድሚ ምሉእ ሰብነትኩም ዜርኢ መረጺን የማነ ጸጋም እናተገለባበጥኩም ብዝባንኩም ዘሎ ከይተረፈ ተጠምዚዝኩም ምስ ተመልከትኩም ካብቲ ዝለበስኩምዎ ዕጣር ምጣር ወይ ድማ ባህ

ዘይብለኩም እንተረከብኩምሉ ተቐላጢፍኩም ትቕደርዎ። ዝቐየር ቀይርኩም፣ ንኸሉ ብጥንቃቄ ምስ ፈጸምኩም ጉዕዞኩም ትቕጽሉ። እዚ ጥራይ'ውን ኣይኣክለኩምን፣ ንእግረ መንገድኹም ብማእከል ከተማ ክትሓልፉ ከሎኹም ኣብ ቅድሚ ተዓዛቢኹም ዘማዕርገኩምን ዘየማዕርገኩምን ምዃኑ ንምፍላጥ ንምሉእ ሰብነትኩም ዜርኢ መረጸን ኪንገራኩም ከሎ ካብ ጸጉሪ ርእሹም ክሳብ ጽፍሪ እግርኹምን ርዝነት ኣከያይዳኹምን እናተመልከትኩም፣ ኮታ! ኣለባብሳኹም ጥራይ ዘይኮነስ ክትዛረቡ ከሎኹም ኣከፋፍታ ኣፍኩም ላዛ መዓዛ ዘለዎ ምዃኑ እናሰተማቐርኩም ክምስታ ዓይኛኹምምን መኣዛ ግርማ ዝዓሰሎ ገጽኩም ምስ ፍሽክታ ኣስናንኩም ተገዲስኩም ፈቲሽኩም ምስ ወዳእኩም፣ ኣብ ቅድሚ ዝኾነ ይኹን ከምዘየሕፍረኩም ምስ ኣረጋገጽኩም ተኣማሚንኩም ጉዕዞኹም ትቕጽሉ።

ነዚ ኣብነትዚ ዘምጸእኩዎ ንተግባራትኩም ክነቅፍ ኢሎ ኣይኮንኩን። ሰብነትካ ብመረጸን እናተመልከትካ ምትዕርራይ ሓንቲ'ኳ ኃጢአት የብሉን፤ እንታይ ደኣ ነዚ ኪብል ዚደፍኣኒ ኣብ ሓደ ቍምነገር ክበጽሕ ምስ ደሌኹ እየ፤ እዚ ከዓ ምእንትዛ በስባሲት ሥጋና ሎሚ ብንእስነታ ተራእያ። ጽባሕ ብእርጋን ተጨማሪዳ እትርከብ እግዚኣብሔር ኣብ ዓለም ዘሎኪ ዕድመ ተወዲኡ እዩ ምስ በላ ድማ ሓመድ ኮይና ንእትተርፍ፣ ወግሐ ጸብሐ ብተገዳስነት ኣብ ቅድሚ መረጸን ቀሪብና ምክትታል ካብ ኣድለየ፣ ነታ ብመልክዓ ዝኣክል ንእግዚኣብሔር ክሳብ ሞት ዜብሓቶ ዘለዓለማዊት ነፍስና ነቲ መልክዓ ደምሲሱ ካብ እግዚኣብሔር ዝፈልያ ዘሎ ኃጢአት ንምልጋስ ከደኣ ክሳብ ክንደይ ብዝበለጸ ብናይ ሕሊናና መረጸን እናፈተሸናን እናመርመርናን ንኸነልግሶ ክንተግህዶ ኣይምተገብኣናን።

ፍቕራት ኣሕዋተይ ሕጂ! ንጽባሕ ከይበልና፣ በቲ ጎይታ ብጥበቡ ዜሳናደወልና ንጹሕን፣ ጽሩይን፣ ስኩፍን ኣብ ውሽጥና ኣቐሚጡዎ ዘሎ ናይ ሕሊናና መረጸን እናፈተሸና ንነፍስና ንገደሰላ፤ ሎሚ ካብ መንገዲ ጎይታ ዘላገስኩዎዶ ኣሎ? ብኣይ ክዕረ ዝግብኣ ከሎ ሸለል ዝበልኩዎዶ ኣሎ? ካብ ዕብየት እግዚኣብሔር ምስትንታን ኣልጊሰ ኣብ ናይ ዓለም ከንቱ ዝኾነ ነገራት ንክሓሰብዶ ጊዜይ ብከንቱ ኣጥፊኣ? ክሓሚ እኳ እንተዘይተረከብኩ ኣብ ኣኼባ ሓመይቲ ኣብ እተረከብኩሉ ጊዜ ነቲ ዚጸረረኒ ሰብ ስሙ ብክፋእ ክልዕልዎ ከለዉዶ ባህ ይብሉኒ? ብውሽጠይ ኃጢአት ክሕልን ከሎኹ ቀልጢፊዶ ይቃወሞ? ክፋእ ትምኒት፣ ጽልኢ፣ ክርክር፣ ውረድ ደይብ እናበልኩዶ ኣብ ውሽጠይ የካውሶ? ዋዛ ቍምነገር ዘይብሉኽ የጥቅዓኒዶ? ወዘተ ... እናበልና ንርእስና ንመርምር።

ኣብ ቅዱስ መጽሓፍ ዋዛ ፈዛዛ ተጠቂሱ ኣይንረክብን ኢና፤ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ እውን ምስ ደቀ መዛሙርቱ ኮነ ምስ ማንም ሕዝቢ፣ ወይ ድማ ሓዋርያት ነንሓድሕዶም ዋዛ ፈዛዛ ኣልዲሎም ይጸወቱ ነይሮም ዚብል ኣብ ቅዱስ መጽሓፍ ኣይንረክብን። “ኣብ መንግሥተ ሰማይ መን ይዓቢ” ማቴ. 18፡3። እናበሉ እዮም ቍምነገር ዝሓዘለ ጸወታ ዜልዕሉ ዝነበሩ። ስለዚ ከንቱ ዝኾነ ወረ ካብ እግዚኣብሔር ስለ

ዘይኮነ ፍረ እውን ስለ ዘይንረክቡ ይትረፈና፤ ኣብዘይነትርፊሉ ዕዳጋ ኣይንረከብ፤ ኣብ ዘይነፍርየሉ ሕርሻውን ኣይንድከም፤ ንፍረ ስለ ዝተጸዋዕና ኩለንትናና ማዕከን ፍረ ኪኸውን እዩ ዘለዎ፤ ስለዚ ኩሉ ጊዜ መረጺን ጎሊናና ዘርጊሕና ንጉዳዝ፤ እንተኾነ ንሱ'ውን ኣኻሊ ኣይኮነን፤ ነቲ ብመረጺን ዝረኡናዮ ቀልጢፍና ዘይነልግሦ እንተደኣ ኳንና፤ ኣብዚ እዩ ዘሎ እቲ ዝዓበየ ስንፍናና እንታዎይ እዩ ኣብ ጉባኤ ዓበይቲ ሰባት ንክሳተፍ ምስ ተበገሰ፤ ኣብ ቅድሚ መረጺን ቈይሙ ነቲ ዝረኸበ ኣብ ቅድሚ ሰብ ዜነውሮ ርሱሓትን ዕጣር ልብሰን ከየልገስ ዝሸይድ፤ ኣብ መረጺን ዝቐርበ እኮ! ብመልክዑ ኪኾርዕ ዘይኮነስ፤ ዜኸፍኣሉ ዘበለ ኣልጊሱ ኣብ ጉባኤ ወራዙት ኪሕወስ ስለዝደለየ እዩ። ንሕናውን ብናይ ሕሊና መረጺን እንርእዮ፤ ነቲ ኣብ ማኅበር ቅዱሳን ንክይንሳተፍ መኸላእታ ዝኾነና ዘበለ ነገር ኩሉ ንክነልግስ እዩ ቀንዲ ነገሩ፤ እንተኾነ ብናይ ሕሊና መረጺን ተራኢና ከነብቅዕ ነቲ መርሚርና ዝረኸብናዮ ተቐላጢፍና ክንዲ ንኣልዮ ሎሚ ጽባሕ እናበልና ጊዜ ነናውሕ፤ ከምዚ ዓይነት ኣገባብራ እሞ ኸዓ! መፍቶ ጸላኢ እዩ። ጸላኢ ዝበለጸት ዚጥቀመላ ተንኩል፤ “ተርክቡሉ፤ ጌና ጊዜ ኣሎካ” እናበለ እዩ ንነፍሳት እናተዓሻሸወ ዜጥፍኣና ዘሎ። መወዳእታ ዓለም እኳ ክንፈልጦ እንተዘይክኣልና ናይ ነፍሲ ወከፍ ፍጻሜ ግና፤ መዓልቲ መጻ ናብ ፍጻሜና እናቐረብና ኢና ንስጉም ዘሎና'ሞ ዘመን ጸጋ ከይተዓጽወና ከሎ ገዛእ ርእስና እናመርመርና ስንድዎት ኳንና ንጽቦ።

ሰሎሞን ኣብ ምሳሌኡ “ወደየ ንቐላተይ ሓልዎ ንትእዛዛተይ እውን ኣብኻ ዕቕሮ። ንትእዛዛተይ ሓልዎ'ሞ ብሕይወት ክትነብር ኢኻ፤ ንሕገይ እውን ከም መርዓት ዓይኻኻ ሓልዎ። ናብ ኣጸብዕካ እሰሮ፤ ኣብ ሰሌዳ ልብኻ እውን ጽሓፎ” እናበለ ንነፍሲ ወከፍና ወደይ ኢሉ ንዝጽውዓና ኣምሳኽ ኣብ ድምጹ ነቐልብ” (ምሳ. 7:1-3)። ነፍስናን ሕይወትናን ብናይ ኢየሱስ ኣነጺሩ ዘርኢ መረጺን ካብ ምምልካት ኣይነቋርጽ። እወ፤ ብርክና ዓጺፍና ገዛእ ርእስና ንኢየሱስ ኣግዚእና ንጸሊ። ጎይታ ነቲ ዘሎና ኩሉ ሕቡእና ቅሉዕን ኃጢአትና ካብ ስሩ ኪምቀኑልና እዩ።

እታ ቈጽላ ዘይረግፍ ፍሬኣ ከዓ በብወርሓቱ እትህብ ኣም ንእግዚእትን ማርያም ዝተመሰለት ኣም እያ፤ ንዓናውን ንእግዚኣብሔር ዝሰኣኖ ስለ ዘየልቦ ፍሬና ነባሪ ኪኸውን ኪኸእለና እዩ። ባዕሉ ጎይታ መንገዱ ይኸፈተልና፤ ብኢድና እናታተየ ከዓ ናብታ ሰማያዊት ቅድስቲ ሃገር ንምስታፍ ብቐዓት ይግበረና፤ ኣሚን።

ፍቕራት ኣገዋተይ ኣቢ ሠናይ ዘመን ዓመት መንፈስ ቅዱስ ብቐዓት ክብሪ ኣምሳኽ ምእንቲ ክንረክቡሉ ነቲ ዘለዓለማዊ ክብሪ ዜልብስ ዓመት ንጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ እናተመልከትና ብመንፈስ ካብ ክብሪ ናብ ክብሪ ክንልወጥ ንሰናዶ፤ ስለዚ እቲ ንክርስቶስ ብምምሳል ዝጽበየና ዘሎ ኣኸሊል ሕይወት ከየምልጠና ብሃንቀውታ ንጽቦ። እንሆ እኳ እቲ ንኹሉ ዚኸእልን ዜኸእልን ኣምሳኽና ብጥበብ ብምልኣት ጸጋኡን

ረድኤቱን ኃልዮቱን ምሕረቱን ከይተፈልዩና ናብ ብርሃነ ልደቱ ብሰላም ተሳተፍቲ ንምኻን
ዘብቅዓና ክብሪ ንስሙ ይኹን።

ሓሙሻይ ምዕራፍ

እቲ ክፉእ መሲሉ ዝርአየካ ሥራሕ
አምላኽ ዝግበዩ ጠቕሚ አሎዎሞ አመሰግን

“አዕዋፍ እንተዝወድቃስ”

“ክልተ አዕዋፍዶ ብሳንቲም ይሸየጣ አይኮናን? ሓንቲኳ ካብአተን ብዘይ ፍቓድ አቦኹም አብ ምድሪ አይትወድቕን እያ። ንሸካትኩም ግና ጸጉሪ ርእሸኹም ኩለን እኳ ቍጹራት እየን። እምበኣርከስ ንሸካትኩም ካብ ብዙኃት አዕዋፍ ትበልጹ ኢኹም እሞ አይትፍርሁ” (ማቴ. 10፡29-31)።

ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ አብ ልዕሊ ነፍስ ወከፍ ዑፍ ዓይኑ ብምውዳቕ ተገዲሱ ከም ዝሕልወንን፣ ንጸጉሪ ርእሰናውን ሓደ ብሓደ ከም ዝቈጸጸርን ንደቀ-መዛሙርቲ ገሊጹሎም። ይኹን ደኣምበር አብቲ ጭቡጥ ነገር እንተደኣ ክንበጽሕ ኳንና፣ ሕጂ እውን እንተኾነ አዕዋፍ በብጊዜኡ ክወድቃ ይረአያ። ዜሕዝን ኩነታት እውን ብዝተፈላለዩ መንገዲ ክገጥሙና ይርአዩ። እወ ብሰንኪ ብሰኽራማት ዝዝወራ መካይን ገለኳ ዘይፈልጡ ሕፃናት አብ ትሕቲ ጎማ ተጨፍሊቕም ክሞቱ ይርአዩ። ኣዚና ካብ ልብና እነፍቅሮም ሰባት ብካንሰር ወይ ድማ ብካልእ ሕማም ብሞት ክፍለዩና ንርኢ። ከምኡውን ምንም በደል ዘይብሎም ብናይ ካልኣት በደል፣ ሕፃናት ኮነ ካልኣት ከምኡም ዝመሰሉ ብአይድስ ክቕዘፉ ንርኢ።

እግዚአብሔር ነዚ ዜሕዝን ኩነታት ማለት ንሕማም ካንሰር ኮነ ንናይ ሕፃናት ሙማት፣ ከምኡውን ንናይ አዕዋፍ ምውዳቕ ከትርፍን ክክልክልንዶ ምስኣለ ነይሩ? መብዛሃትና እግዚአብሔር ነዘም ነገራት እዚአቶም ከትርፎም ዘክእሎ ኃይሊ ከምዘለዎ ጌርና ኢና ንአምን። ይኹን እምበር ምልስ ኢልናውን ምስ እዞም ከምዚ ዝአመሰሉ ነገራት በእምሮና ውግእ ምቕጻልና አይተረፈን። አብ ልዕሊ ሠናይ ዝኾነ ነገር ናይ ክፍኣት ዓወት አብ ዝመስለሉ፣ “እግዚአብሔር አብ ልዕልዚ ኩነትዚ ከምኡ ክኸውን ስለምንታይ ስሕ ይብል?” እናበልና ምዝራብና አይተርፍን።

በዚ ምክንያትዚ ከዓ እግዚአብሔር ሓደ ሓደ ጊዜ ንሓደ ሓደ ነገራት ዘይግድሶ ጌርና ክንርእዩ ንጅምር። ወይ ድማ ከምዚ ዝበለ ክፉእ ነገር ዝወርዶም ሰባት፣ ብናይ ባዕሎም ኮነ ብናይ ካልኣት ኃጢአት ዝሰቕዩ ዘለዉ ጌርና ንሓሰብ። ግናኸ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ከምዚ ዝበለ ሕቶ ምስ አቕረቡሉ፣ ማለት ደቀ መዛሙርቲ ነቲ ብዕውሩ ዝተወልደ ብኃጢአቱ ድዩ ወይስ ብናይ ወለዱ ኃጢአት? ኢሎም ምስ ሓተትዎ፣ ብኃጢአቱ ወይ ድማ ብወለዱ ኃጢአት ዘይኮነስ፣ ንክብሪ አምላኽ ከምዝኾነ ገለጸሎም። ከምዚአቶም ዝአመሰሉ ክስተታትከስ እግዚአብሔር ፍቕሪ ምዃኑ ይትረፍዶ ኬበሰሩናስ

አንጻር ቃል እግዚአብሔር ጌርና ኢና ንርእዮም። ንናይ እግዚአብሔር ናይ ፍቕር ሓልዮት ንምቕባል ግና ፍጹም ሠናይ ምዃኖም ሕቶ አየድልዮን እዩ።

እግዚአብሔር ኣብ ልዕሊ እቶም በብጊዜኡ ዚፍጸሙ ነገራት ሓላፍነት ወይ ድማ ቀጽጽር ከምዘለዎ ዘይትሓስብ እንተደኣ ኳንካ፣ ከምኡውን እግዚአብሔር ሓደ ሓደ ጊዜ ብዛዕባ ሽግርን መከራን ናይ ሰባት ምንም ከም ዘይግድሶ ጌርካ ትሓስብ እንተደኣ ኳንካ ንእግዚአብሔር ስለ ኩሉ ነገር ከተመስግን ኣይትክእልን ኢኻ።

ብዙህ ጊዜ ሓደ ሓደ ሰባት ክሓትዎ ዚስማዕ ሕቶ ኣሎ፣ እዚ ሕቶዚ ከዓ “ቅዱስ መጽሓፍ ክፉእ ዘበለ ነገር ኩሉ ከም እንጸልእ የተሓሳስበና። ከምዚ እንተደኣ ኮይኑ፣ ማለት ስለ ክፉእ ዝኾነ ነገር ንእግዚአብሔር ምምስጋን ይግበኣና እዩ?” ዚብል ሕቶ እዩ። ቃል እግዚአብሔር “ኣቲም ንእግዚአብሔር እተፍቅርዎ፣ እከይ ጽልኡ” (መዝ. 96(97):10)። ከምኡውን ኣሞጽ 5:15 “እከይ ጽልኡ፣ ሠናይ ከዓ ኣፍቅሩ” ይብል።

እዞም ዝጠቐስናዮም ናይ ቅዱስ መጽሓፍ ክፍልታት፣ ንኣኻኸ ከመይ ዝበለ ትርጉም ይህበኻ? ከምቶም ዝጠቐስናዮም ሰባት ጌርካዶ ትትርጉሞም? ከምኡ እንተኾይኑ መንገዲ ስሒትካ ኣሎኻ። ትርጉሞም ክነግረካ ጽን ኢልካ ስምዓኒ። እወ፣ ንክፉእ ነገራት ከይትተሓባበርን ከይትድግፍን ከይትቕበልን፣ ከይትፍጽምን ንገዛእ ርእሻ እውን ንክፍኣት ኣሕሊፍካ ከይትህብን ዘተሓሳስበካ ክፍሊ እዩ።

ብዛዕባ ኦቲ ክፉእ ዝኾነ ኩነታት ንእግዚአብሔር ምምስጋን ማለት ንክፉእ ምድጋፍ ማለት ኣይኮነን። እስከ ካብዚ ቁሩብ ፍልይ ዝበለ ቃል ብናይ ሓዋርያ ጳውሎስ ኣዘራርባ (ኣብሃህላ) ክንርኢ። ብመከራታት ደስ ክብለካ ከምዝግባእ ኣስፊሑ ይገልጽ። ከምዚ እናበለ ክገልጽ ከሎ ከዓ እግዚአብሔር ነዚ ስቓይዚ ንሠናይ ከም ዚጥቀመሉ ስለዝፈለጠን ስለዝኣምነሉን እዩ።

እግዚአብሔር ክፉእ ነገር ኪቈጻጸረካ ኣይደልን እዩ። ኪፈጥረካ ከሎ ግና ናጻ ኳንካ ክትመርጽ ከም እትክእል ገይሩ እዩ ዝፈጥረካ። ክፉእን ጽቡቕን ኣብ ምርጫኻ ኣቐሚጥዎ እዩ። ስለዚ ዝደሌኻዮ ክትመርጽ ናጻ ኢኻ። “ደይ እዴከ ሃበ ዘፈቀድከ”። ኣብዚ ዓለምዚ ክሳብ ዘሎኻ ክፉእ ነገርኻ እንተገጠመካ፣ ኩሉ ብዘይካ ፍቓዱ ዚፍጸም የልቦን። ብዘይካ ፍቓድ እግዚአብሔር ክፉእ ነገር ብምንም ዓይነት ዘፈርካ ክቐርብ ኣይክእልን እዩ። ክፉእ ነገር ስለ ዘሎ እዩ እግዚአብሔር ንወዱ ኣብ ዕንጨይቲ መስቀል ተሰቐሉ ንክመውት ዝለኣኹ። ንሱ ንኃጢአትና ተሰከሞ፤ ነዚ ዝገበሮ ከዓ ኣብ ልዕሊ ሕይወት እቶም ብእኡ ዘይኣምኑ ንኃይሊ ክፍኣት ንምዕናው እዩ።

ኣብ መጽሓፍ ምሳሌ 14:19 “እቶም እኩያት ኣብ ቅድሚ ሠናይት፣ ረሲኣን ከዓ ኣብ ቅድሚ ጳድቃን ይደኑ” ይብል። ኣብ ካልእ ትርጉም ናይ ቅዱስ መጽሓፍ ድማ፣ “ክፍኣት ኣብ ቅድሚቲ ሠናይ ይሰግድ” ይብል። ንሕና ነዞም እንኣምን ንዓለም ንክንስዕ ራ፣ ወይ ድማ ኣብ ልዕሌኣ ዓወት ንክንረክብ ኃይሊ ተሞሂቡና እዩ። “ኢየሱስ መሲሕ

ከምዝኸነ ዚኣምን ዘበለ ኩሉ ካብ ኣምሳኽ ዝተወልደ እዩ። ካብ ኣምሳኽ ዝተወልደ ዘበለ ኩሉ ንዓለም ይስዕራ፥ እታ ንዓለም እንስዕረላ ዓወት ከዓ እምነትና እያ” (1ዮሐ. 5፡1-4)።

ስለዚ እዚ እምነት ዚ ኣብ ልዕሊ እንታይ እዩ ክምሥረት ዘለዎ? ንሸኻኽ ንክትዕወት ከመይ ዝበለ እምነት ክህልወካ የድሊ?

እወ፡ ንክርስቶስ ትኣምን ኢኻ፥ ግናከ እምነት ካብዚ ንላዕሊ እውን ኣሎ። ምሉእ ብምሉእ ብክርስቶስ ምእማን ማለት፥ እግዚአብሔር “ዘሎኹን ንዘለዓለም ዚነብርን ኣነ እዩ” ከም ዝበለ፥ ኃይሊ ከምዝኸነን ንሱ ከይፈለጠን ከይፈቐደን ዚፍጸም ነገር ከምዘየልዎን ኣሚንካ ምቕባል ማለት እዩ። ስለዚ ጽኑዕ ብዝኸነ መንገዲ ነዚ ነገር ዚ እንተድኣ ኣሚንካሉ፥ ኣብ ልዕሊ ኩሉ ኩነታትን ኣብ ልዕሊ ክፉእ ዘበለ ኩሉን፥ ኣብ ልዕሊ ክፉእ መሲሉ ዝርኣየካን ኣብ ልዕሊ ኩሎም እቶም ኣብ ዙርያኻ ዝገጥሙኻ ኩነታትን ንእግዚአብሔር እንተ ተመስግን ኣብ ነፍሲ ወስፍ ከቢድ ኩነታትን ዘሕዝን ኩነታትን ኃይሊ እግዚአብሔር ንሠናይ ከም ዝቕይረልካ ክትግንዘብ ምኽኣልካ ነይርካ።

ከምዚ ክብል ከሎኹ እንታይ ክብል ከም ዝደሌኹ ከተስተውዕል የድሊ። እግዚአብሔር ንነፍሲ ወስፍ ኩነት ንሸኻ ሠናይ እዩ ኢልካ ኣብ ዝሓሰብካዮ እዩ ዝቕይሮ ኢልካ ክትድምድሞ ኣይግባእን። ከምኡ ማለተይውን ኣይኮነን። ንእግዚአብሔር ብምምስጋንካን ብምውዳስካን ንክፉእ ኩነታት ምሉእ ብምሉእ ንእኡ ኣሕሊፍካ እንተ ሂብካዮ ኃይሊ እግዚአብሔር ናጻ ኩይኑ ክቈጻጸርን ክሠርሕን ከሎ ርኢኻ ክትክእል ኢኻ።

ኃይሊ እግዚአብሔር'ውን ኣብቲ ክፉእ ኩነታት ዝተተለመ ናይ ክፍኣት መደብ፥ ኣብ ልዕሊኡ ብምዕዋት፥ ንፍቓድ እግዚአብሔር ከም ዝፍጸም ገይሩ ይቕይሮ። ምናልባት መደብ እግዚአብሔር ከተስተውዕለሉን ሠናይ ከምዝኸነ ክትግንዘቦን ኣይቐኸእልን ቐኸውን። እንተኸነ ብሃዕባ እቲ ዝገጥመካ ኩነታት ንእኡ እንተ ተመስግን ኃይሉ ናጻ ኩይኑ ከምዝፈሰስን ከም ዚሠርሕን ነቲ ክፉእ ኩነታት እውን ንሠናይ መደብ ንክጥቀመሉ ከም ዝምችኣን፥ ዓይኒ ኣእምሮኻ ቐኸፊተን ክትርኢ ምኽኣልካ ነይርካ (2ነገ. 6፡15-17)።

ብሃዕባ ሠናይ ነገርን ክፉእ ነገርን ዘሎካ ኣተሓሳስባ ካብ ጉድለት መንፈሳዊ ልምምድካን ካብ ዋሕዲ እምነትካን ዝተላዕለ ብዙሕ ጊዜ ዝተዘባራረቐ ኮይኑ ይርከብ። ንኣብነት፦ ሓደ ቁልዓ ወይ ብሎቶሪ ወይ ብካልእ መንገዲ ብሚልዮናት ዝቕጽር ገንዘብ እንተ ዝረክብ ከመይ ዝበለ ዓቢይ ትዕድልትን ሠናይ ነገርን እዩ እናበልካ ሓጎስካ ትገልጽ። ብኣንጻሩ እቲ ቁልዓ እንተዝመውት እሞ ናብ ሰማያዊ ቤቱ እንተዝመውት እሞ ናብ ሰማያዊ ቤቱ እንተዝሸይድ ከመይ ዜሕዝን ዕድል እዩ እናበልካ ሓዘንካ ትገልጽ። እዚ እትብሎ ዘሎኻ ግና ክንድዚ ዝኣክል ገንዘብ ኣብ ኢድ ሓደ ንእሽቶ ቁልዓ ክትሓዝ ከሎ፥ ኣብ ከመይ ዝበለ ድንገታዊ ሸኸነ፥ ማለት ናብ ምብታንን ናብ ከንቲነትን

ከምዝመርሖ (ሉቃ. 15:12-16) ናብ ሰማያዊ ቤቱ ቀልጢፉ ምኻዱ ግና ንእኡ ሠናይ ምዃኑ እናፈለጥካ ኢኻ። ስለዚ እቲ እትፈልጦን እትገብሮ በበይኑ ኮይኑ ይርከብ።

ንእግዚአብሔር ብሸሉ ኩነታት እንተተመስግን ገለ ካብተን ኣዕዋፍ ካብ ምውዳቕ ከምዝተርፉን፣ ሓደ ሓደ ሕፃናት'ውን ካብ ሞት ከምዝድኅኑን ሓደ ሓደ ሕግም ካንሰር ድማ ከምዝውገዱን እኣምን እየ።

እንተኾነ ንእግዚአብሔር ንከተመስግን ዘለዓዕለካ ምኻንያት እዚ ነገር'ዚ ክኸውን የብሉን። ሕጂ'ውን እንተኾነ ሓደ ሓደ ካብ ኣዕዋፍ ይወድቃ እየን። ካብ ሕፃናት'ውን ይሞቱ እዮም። ብካንሰር ዝተታሕዙ ድማ ውሑዳት ኣይኮኑን። ስለዚ ምስጋናኻ ነዚ ኩነታት'ዚ ክኸውን የብሉን። የግዳስ እግዚአብሔር ኣብ ልዕል ሕይወትካ ክፉእ ነገር ክወርድ ስለ ዘፍቀደ፣ እሞ ከዓ ንሱ ኣብ ልዕልዚ ነገርዚ ዕላማን መደብን ከምዘለዎ ፈሊጥካ ብእምነት ከተመስግኖ እዩ ዝግብኣካ። ቀጺልኻኸ እንታይ ክትገብር ይግብኣካ? ብናይ ብሕትኻ ምስ ክፉእ ነገር ገጽ ንገጽ ክትጋጮ ከሎኻ መልሓስካ ከመይ ክኸውን ኣለዎ? ኣብ'ዚ ነጥቢ እዚ ብዙኅ ዝተፈላለዩ ኣተሓሳስባ ዝሓዙ ክዘረቡ ስለ እትሰምዕ ሓሳብካ ከይተሸፋፈለ ኣይተርፍን እዩ። እወ ኣብ ቃል ወንጌል ነንሓድሕዶም ዝጋጨው ዝመስሉ ስለ እትረክብ እምነትካ ክሳብ ዝድልድል ቅሳነት ኣይትረክብን ኢኻ።

ክርስቶስ ንተኸተልቲ፡ “ንኸፉእ ኣይትቃወምዎ” (ማቴ. 5:39) ዝብል መምርሒ ክህቦም ትርኢ። ብካልእ ወገን ድማ ነቶም ኣብ ውሽጢ ቤተ መቐደስ ኮይኖም ከብትን ኣባጊዕን ረጋቢትን ክሸጡን ገንዘብ ከሸርፉን ምስ ረኣዩ፣ ካብ ገመድ ጭጉራፍ ተቲዑ (ከዓ) ምስተን ኣባጊዕን ኣብዑርን ንኩሎም ካብ ቤተመቐደስ ኣውጽኦም፤ ንገንዘብ እቶም መሸረፍቲውውን ፋሕ! ኣበሎ ንሰደቓኦም ከዓ ገልበጦ (ዮሐ. 2:15) ዝብል ትረክብ።

ኣብዚ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ኣብ ልዕሊ ክፉእ ነገራት ግሁድ ሸኽነ ስጉምቲ ከም ዝወሰደ ኢኻ ትርኢ። ኣብ ካልእ ጊዜ ግና ኣብ ጌተሰማኒ ኣብ ሰፍራ ኣትክልቲ ክሕዝዎን ክኣስርዎን ንዝመጹ ሰባት ክቃወምዎን ንከይሕዝዎ ክከላኸልን ኣይርእን። ቅዱስ ጴጥሮስ ብሴፍ እናተሸላሸለ ኬድኅኖ ምስ ዓቀነ እኳ ከም ዝኸልከሎ ኢኻ ትርኢ።

ስለዚ እግዚአብሔር ኣብ ልዕሊ ኃይሊ ክፍኣት ናይ ዓጻፉ መልሲ እትህበሉን፣ ናይ ተቃውሞ ስጉምቲ ንክትወስድን ዝመርሓካ (ዝተፈላለዩ) ዝተወሰኑ ጊዜያት ኣለዉ። ብኻልእ እዋን ግና ብኣንጻሩ ብዘይ ተቃውሞ ንገዛእ ርእሻኻ ኣብ ትሕቲ ሓለዋኡ ከም ዘሎኻ ፈሊጥካ ንዝገጥመኻ ክፉኣት ነገራት ዓቕሊ ጌርካ ክትቅበሎም ይፈቅድ። መኣስን ኣበይን እንታይ ክትገብርን ከምዘሎካ ከመይ ጌርካ ክትፈልጥ ትክእል?

ቅድሚ ኩሉ ንክፉእ ነገር ብክእለትካ ንክትሰዕሮ ገለዉኳ ኃይሊ ከምዘይብልካ ክትፈልጥ የድሊ። ክትሓስቦ ዘሎካ እቲ ዓወት ዝህብ ኩሉ ጊዜ ኃይሊ እግዚአብሔር እዩ። እግዚአብሔር በዚ መልእክት'ዚ ከተሓላልፈልካ ዝደለዮ ቀንዲ ቀኑምነገር እንተደኣ ኣልዩ፣ ንቐልብኻ ኣብኡ ጥራይ ከተዕርፎ ከም ዘሎካን ነዚ ነገር'ዚ ከተማዕብሎ ከምዘሎካን

ንምግንዛብ እዩ እምበር ነቶም ክገጥሙኻ ዘለዎም ክፋ-አት ነገራት መኣሰን ኣበይን እንታይ ክትገብር ከምዘለኩኻን ኣቕዲምኻ ምጭናኻ ኣየድልን። እቲ ተወኪልካዮ ዘሎኻ ጎይታ ኃይሉ ናይ ኩሉ ዓወታት ምንጨ ስለዝኾነ፣ ዓይኒ ልዐናኻ ብዘይ ምቑራጽ ናብኡ ከምዘቐልባ ግበር። ብድጎርዚ ኩሉ ክሰልጠካ እዩ።

እወ ቸኹረትካ ኣብ ልዕሊ እቲ ዝገጥመካ ክፋ-እ ነገር ክንዲ ትገብሮ፣ ኣብ እግዚአብሔር ጥራይ እንተ ኣቐሊብካ ንሱ ከመይ ክትገብር ከምዘለኩኻ ብተግባር ኣብ ነፍሲ ወከፍ ጊዜ ክመርሓኻን ክናብዮኻን ከሎ ክትርኢ ኢኻ።

ሓዋርያ ጳውሎስ ነቶም ኣብ ቤተክርስቲያን ሮማ ዝርከቡ ምእመናን “ነቲ እከይ ደኣ ብሠናይ ጌርካ ሰዓር እምበር ቦቲ እከይ ኣይትሰዓር” (ሮሜ 12፡21) እናበለ ንክፋ-እ ነገር ኣብ ሕይወቶም ቦታ ከይህብዎ የጠንቅቆም።

ናይ ጎይታና መድኃኒና ኢየሱስ ክርስቶስ ብጸላእቲ ተታጊዙ ምእሳፍ እንተ ተመልክትካ፤ ኣብ ዕንጨይቲ መስቀል ተሰቐሉ ምግብ እውን እንተ ኣስተውዒልካ፣ ነዚ ክፍአት እዚ ኣብ ልዕሊኡ ክፍጸም ምፍቃዱ ንርእሱ ናብ ዓለም ዝርከብ ዘበለ ኃይሊ ክፍአት ኩሉ ሰባቢኡ ከምዝሰዕሮ ገበረ እምበር ቦቲ ክፍአትሲ ኣይተሳዕረን። ንተቐውሞ ክፋ-አት ብዝመልከት ብዙኅ ጊዜ ካብቲ እትገብሮ ንላዕሊ ኢየሱስ ነቲ ክትገብሮ ዝግብኣካ ብዝበለጸ ናይ ኣገባብራን ኣፈጻጽማን መንገዲ ኪሕብረካ እዩ።

መብዛሕትኡ ጊዜ ኣብ ልዕል'ቲ ዝገጥመካ ነገራት ተቐውሞኻ ከተርኢ ከሎኻ፣ ኣተሓሳስባኻ ኣብ'ቲ ኣብ ልዕሊኻ ዝወረደ ክፋ-እ ነገር ዝተመሥረተን፣ ኣብኡ ኣቢሉ'ውን ዝደፋፍእ መልክዕ ዘለዎን ንኃይሊ ብኃይሊ ዚቃወምን መልሲ ዝህብን ኮይኑ ይርከብ። ስለዚ ነቶም ዝቃወሙኻ ወይ ድማ ዝጸረፉኻ ንምቅዋም መልሲ ትህብ። ዳርጋ “ዓይን ቤዛ ዓይን፣ ሰን ቤዛ ሰን” ይመስል። ስለዚ'ውን ኣብቲ እዋን'ቲ ህልውና እግዚአብሔርን ኣብ ልዕሊ ኩሉ ናይ ቑጽጽሩ ጸብለልትነትን ብዘይ ምስትውዓል፣ ነቲ ቅኑዕ መምርሒኡን ህልውናኡን ዕሙት ካብ ምዃንካ ዝተላዕለ ንፍቓዱ ብዝግባእ መንገዲ ክትፍጽሞ ኣይትርከብን።

ስለዚኸስ ኣብ ዝኾነ ይኹን ጊዜ ተግባራዊ ስጉምቶኻ ብሸለልትነት (ከም ሓደ ግዲ ዘይብሉ ኳንካ) ትፍጽሞ እንተደኣ ኳንካ፣ ሕይወትካ ኣብዚ ዘይረብሕ ናብራ ተቈሪሑ ዚመላለስ እንተደኣ ኮይኑ፣ ኣብ ዙርያኻ ኮይኑ ንዝቃወመካ ኃይሊ ክፍአት መልሻኻ ከምዚ ኣብ ላዕሊ ዝጠቐስኩዎ እንተደኣ ኮይኑ፣ ክፋ-እ ነገር ንክቈጸጸረካ ተፍቅደሉ ኣሎኻ ክብሃል ይከኣል። ካብ ኣብ ከምዚ ዝበለ ከንቲነት ምርካብ ግና እምነትካ ኣብ እግዚአብሔር ብምግባርን ኣብኡ ብምዕራፍን፣ ንሱ'ውን ኣብ ልዕሊ ኩሉ ኩነታት ፍጹም ዝኾነ ቑጽጽር ከምዘለዎ ኣረጋገጽካ ብምፍላጥ ክትረጋጋእ ይግብኣካ። በዚ መንገድ'ዚ ምስ ተመላለስካ ጥራይ ኢኻ ንክፋ-እ ብሠናይ ጌርካ ክትሰዕሮ እትክእል። ክርስቶስ “ንክፋ-እ ኣይትቃወም” (ማቴ. 5፡39) ክብል ከሎ እግዚአብሔር ኣብ ልዕሊ ክፋ-እ ልዑላዊነት ንዘለዎ ናይ

ቍጽጽር ኃይሊ ብተግባርን ብንቕሓትን አስተውዕሎን ፍለጦን ማለት እዩ። ነዚ ብምፍላጥካ እውን እግዚአብሔር ሓደ ሓደ ጊዜ ክፉእ ብዝመስል ነገር እናተጠቕመ ሠናይ ዝኾነ መደብ ከምዘምጽእ ርኢኻን ተገንዚብካን ክትክእል ኢኻ።

ኣብ ከምዚ ዝኣመሰለ እዋን ንክፉእ ምቕዋም ግና ነቲ ፍጹም ዝኾነ ናይ እግዚአብሔር ዕላማ ንከይሰልጥ ከም ምርባሽ ዓይነት እዩ ዚቕጽር። ሓዋርያት ኣብ ስፍራ ኣትክልቲ ናይ ጌተሰማኒ ንናይ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ እንተ ዝቃወሙ እሞ እንተ ዝዕወቱ ነይሮም ምናልባት ኣብ ልዕልቲ ክፉእ ናይ ዓወት ነጥቢ ዘመዝገቡ እኳ እንተመሰሉም፣ ኣብ ዕላማ እግዚአብሔር ግና ተጻረርቲ ኮይኖም ጣልቃ ከምዝኣተዉ ምተቕጽረ ነይሩ። ክርስቶስ ከመይ ጌርና ናይ ዓወት ሰባት ምዃን ከም እንክእል ክምህረና መጻ እምበር፣ ዘይንረብሕ፣ ኣንዊሕና ዘይንጥምት፣ ኩሉ ጊዜ ብጸላኢ ክንጥቃዕን ክንሰዓርን ኢሉ ኣይመጸን።

ሓዋርያ ያዕቆብን ሓዋርያ ጴጥሮስን ብእምነት ጸኒዕና ንሰይጣን ክንቃወም ሓደራ ይብሉና። ጠቕላላ ሓሳብ ናይቲ መልእኽቶም እንተደኣ ተመልኪትካዮ ምስ ናይ ሓዋርያ ጳውሎስን ምስ ናይ ክርስቶስን ምሉእ ብምሉእ ከምዚሰማማዕ ክትግንዘብ ኢኻ።

“እምበኣርሲ ንኣምላኽ ተገዝእዎ፣ ንዲያብሎስ ግና ተጻረርዎ ንሱ ከዓ ካብኹም ኪሃድም እዩ። ንኣምላኽ ቅረብዎ፣ ንሱውን ኪቐርበኩም እዩ” (ያዕ. 4፡7-8) ይብል። ኣብ ልዕልቲ ጸላኢና ዝኾነ ዲያብሎስ ዘሎካ ናይ ተቓውሞ መከላኸሊ ኃይልኻ፣ ኃይሊ እግዚአብሔር እዩ። እቲ ኩሉ ዝክእል ኣብ ልዕሊ ሕይወትካ ወሪዱ ብናጻ መንገዲ ክሰርሓሉ ዝክእል ግና ነዞም ክልተ ነገራት ክትፍጽም ምስ እትርከብ እዩ። እዚኣቶም ከዓ ፡

1. እግዚአብሔር ብፍቕሩን በቲ ኣብ ልዕኩሉ ዘለዎ ፍጹም ዝኾነ ቍጽጽርን፣ ካብቶም ከቢቦምኻ ዚነበሩ ኩነታት ብጥበቡ ከም ዜናገፈካን ከምዚመርሓካን ብምርግጋጽ ኣብ እምነትካ ጸኒዕካን ደልዲልካን ክትቀውም ከለኻን፤
2. ከምኡውን ስለቲ በብእዎኑ ዝገጥመካ ኩነታት ንጎይታ ብምምስጋንን ብምውዳስን እምነትካ ክትገልጽ ምስ እትርከብን እዩ።

“ዲያብሎስ እቲ መጻርርቶኹም ዚውሕጦ ደልዩ ከም ዚንዝም ኣንበሳ ይዘውር ኣሎዉም ተጠንቀቑ፣ ንቕሑ፣ ኣብ እምነት ጸኒዕኩም ተቓወምዎ...” (1ጴጥ. 5፡8-9) እናበለ ዘት ዕለት ነቂሕና ክንርከብን ንናይ ጸላኢ ናይ ምጥቃዕ ተግባር ከም እነስተውዕለሉን ይነግረና። ይኹን ደኣምበር ኣተሓሳስባኻ ኣብ ልዕሊ ሰይጣን ዘይኮነስ ኣቕልቦኡ ኣብ እግዚአብሔር ዝዓረፈ ኪኸውን ከምዘሎዎ ኣብዚ ምዕራፍዚ ካብ ቍጽሪ 6-7 ከምዚ እናበለ ይጠቕሰልና።

“ደገም ብጊዜኡ ንሱ ልዕል ምእንቲ ኬብለኩም ኣብ ትሕቲ እታ ጽንዕቲ ኢድ ኣምላኽ ትሕት በሉ። ንሱ ይሓልየልኩም እዩ እሞ ንኸሉ ኃልዮትኩም ኣብኡ ኣውድቕዎ” እናበለ ኣቕልጦና ናብ ኣምላኽ ጥራይ ክኸውን ከምዘለዎ የተሓሳስበና።

ርግጽ እዩ ተግባር ጸላኢኻ ክትፈልጥ ኣድላዪ እዩ። ግናኽ ቸኸረትካ ኣብ ጸላኢኻ ክግርፍ ዘይኮነስ ናይ እግዚአብሔር ከሃሌ ኩሉነትን ዕብዮትን እናስተንተንካ ክትፈልጠን ከተፍቅሮን እምነትካ ከተማዕብልን ዘንተዕለት ቀልብኻ ኣብኡ ጥራይ ከድህብ ኣለዎ። ፍርሓትን ጥርጣሬን ኣብ ሕይወትካ ቦታን ስፍራን እንተደኣ ትህቦን ኳንካ ናይ ክፍኣት ህልውና ብምሕሳብ ጥራይ እውን ንርእሻኻ ኣብዚ ከምዚ ዝበለ ከንቲነት ከምዘጸመድን ከምዘእሰርን እንተደኣ ጌርካዮ ንኃይሊ እግዚአብሔር ኣብቶም ከቢቦመኻ ዘለዉ ክፋኣት ኩነታት ኣትዩ ንኸይሠርሕ ኢኻ ትጋርዶ። ክፍኣት ነቲ ልዑል ኃይሊ እግዚአብሔር ከም ዝግዛእ ክትፈልጥን ክትግንዘቦን የድሊ። ሽዑ ኢኻ ኃይሊ እግዚአብሔር ንኸሉ ነገር ንሠናይ ከምዝኸውን ገይሩ በቲ መሠረታዊ ገዥን መደቡ ክሠርሕ ከሎ ንምርኣይ ዜኸእለካ ካብኻ ዝደልዮ ነገር እንተደኣልዩ ኣብ እምነት ጸኒዕካ ደው ክትብል፣ ንናይ መንፈስ ቅዱስ ቅጽበታዊ ገዥን መሪሕነት ተኣዛዚ ምኃን፣ ብእኡ ተመሪሕካ ምጉዓዝ እዩ። ሽዑ እዩ መንፈስ ቅዱስ ኣብ ውሽጢ ኩነታትካ ኣትዩ ነቲ ተግባራዊ ስጉምታኻ ባዕሉ ዚመርሖ። እዚ ግዳማዊ ገዥን ተግባራዊ ስጉምታኻ ዝመርሖሉ ቅኑዕ መንገዲ ኪኸውን ከሎ፣ ብውሽጥኻ እውን ክትገብሮ ዝግብኣካ እንተ ደኣ ኣልዩ፣ ኣዕይንቲ ልቦናኻ ናብ እግዚአብሔር ምቕላብን ንእኡ ምምስጋንን ምውዳስን፣ ስለቲ ሠናይ ገዥን ግርማኡን ምሕረቱን፣ ስለ ኩሉ ነገር ምስጋናኻ ምቕራብ እዩ።

ኣብ እምነት ጸኒዕካ ደው! ምባል ማለት ፍቕርኻ ንቃል እግዚአብሔር ከም ዝኣምን ምግባር ማለት እዩ። ንኸምዚ ዝኣመሰለ ኣብ ልዕሊ ቃል እግዚአብሔር ዝዓረፈ እምነት ኣጽኒዕካ ምሓዘን፣ ከም ዝዓቢ ምግባሩን የድሊ። ነዚ ክትገብሮ ከሎኻ ድማ ስምዒትካ ዝደለየ ይኹን፣ ግዳማዊ ኩነታትካ እውን ዝጸረር እኳ እንተመሰለ እግዚአብሔር ንኩነታት ዘበሉ ኩሎም ከም ዚቈጸጸር ቃሉ ኣርጊጹ ዘምህረና ስለገዥን እዩ። እቲ መስደምም ገዥን ግብርታት ኃይሉ ብቃሉ ቀሪቡልካ ኣሎ። ንኸፋእ ኣብ ጽቡቕ ምልዋጥ ኣይጸግሞን እዩ። “እቲ ብሰብ ዘይከኣል ብእግዚአብሔር ግና ኩሉ ይከኣል እዩ”። ስለዚ ኣብ ልዕሊ ሥራሕ ኣምላኽ ነቲ ቃሉ ዚብለካ ገዲፍካ ብስምዒትካ ተደፊእካ ምውርዛይ ይትረፍካ። ርግጽ እዩ፣ ኣብ ልዕሊ ሥራሕ ኣምላኽ ክትዋራዘ ከሎኻ ኣፍካ ከፊትካ ከምዘይትዛረብ እፈልጥ እዩ። ብሓሳብካ ግና ኣብ ብዙኅ ነገራት ከም እትዋናጨፍ ይርድኣኒ እዩ። ኣብ ቅድሚ ጎይታ ምውርዛይሲ ንጹጥሮስን (ማር. 8፡32-33) ንማርታን (ዮሐ. 11፡39-40) ኣይጠቐመን እሞ መለበሚ ረኪብካ ኣሎኻ ይትረፍካ፤ ዓይኻኻ ዓሚትካ ብቃሉ ኣብ ቃሉ እናነበርካ ስለ ኩሉ ነገር ከየባቲኻካ ኣመስግን። ኣብ መወዳእታ ዓወት ክትጭብጠሉ ኢኻ።

ቃል እግዚአብሔር፤ እግዚአብሔር ንብርቱዕ ዝናማት ንምንቅጥቃጥ መሬት፤ ንህብብላ፤ ንማዕበል፤ ንውግእ፤ ንጥሜት፤ ንሕማም፤ ንናይ ሰባት ምውላድን ሙማትን ከምዚቈጻጸር ኣርጊጹ ይነግረና። ኣብ መሬት ዝርከቡ ዕንባባታትን ንንፍሲ ወከፍ ዑፍን፤ ንንፍሲ ወከፍ ጸጉሪ ርእስናን ከም ዝምልከት እውን ኣብ ቃሉ ሰፊሩ ኣሎ። ንሸኻውን ነዚ ተገንዚብካ ፍጥረታዊ ሰብነትካ ይቀበሎ ኣይቀበሎ (1ቆሮ. 2፡14) ክትኣምኖ ወይ ክትክሕዶ ናትካ ውሳኔ እዩ። ገለ ሰባት ኣምሻኽ ንሓደ ሓደ ክስተታት ሓላፍነት ክህልዎ ከሎ፤ ንሓደ ሓደ ካልእ ክስተታት ግና የብሉን ክብሉ ይስምዑ። እዚ ኣበሃህላ እዚ ግና ንእኩ ብምልኣት ንምምስጋን መሠረት ኪኸውን ኣይክእልን እዩ። ስለዚ ከዓ ኢድ ኣምሻኽ ኣብ ልዕሊ እቶም ክትቅበሎም ዘይትክእል ኩነታት ክትሠርሕ ምስ እትጅምር ኣቐዲምካ ልብኻ ስለ ዝጻጸኻ ግብርታት ኃይሉ ክፍጸም ከሎ ምርኣይ ይስኣካ። ከተስተውዕሎ ዘሎካ ኩነታት ስለዘይቅየሩ ነቲ ዘጸይፍ መልክዖም ኒዞም እዮም ዝቕጽሉ።

እግዚአብሔር ከለዓውያን ኣተንሢኡ ከመይ ገይሩ ንሠናይ ከምዝተጠቐመሎም ብኣፍ ነቢያት ገይሩ ኪገልጽ ትርኢ። ንእስራኤላውያን ካብ ምርኮ ንምምላስ ንንጉሥ ቂሮስ ኣተንሢኡ ከመይ ገይሩ ከምዝተጠቐመሉ፤ ንነቢይ ኢሳይያስ ክገልጸሉ ትርኢ። ንኢዮብ ኣብዚኹ ክባርኽ ምስ ደለዩ ከመይ ገይሩ ንሰይጣን ከምዝተጠቐመሉ፤ ንትእማር ሰበይቲ ወዳ ንይሁዳ ሕጋዊ ብዘይኮነ መንገዲ ኣብ ትውልዲ ሓረግ ናይ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ንክትሳተፍ ከመይ ገይሩ ናይ ንጉሥ ዳዊት ኣደ ዓባይ ንምኳን ከም ዝተጠቐመላ፤ ንዮሴፍ ናብ ግብጺ ከምዝሸየጥን ናብ ቤት ማእሰርቲ ከምዚሕልፍን ገይሩ ብእኩ ምክንያት ከመይ ገይሩ ንሕይወት ኣሳዋቱን ኣዝማዱን ንምድኃን ንናይ እስራኤል ታሪኽ ለዊጡውን ኣብቲ ንሱ ዝደለዩ መደብ ንክመርሖም ከምዝተጠቐመሉ እንተደኣ ኣስተውዒልካ እግዚአብሔር ንኹሉ ነገራት ከምዚቈጻጸርን፤ ኣብቲ ንሱ ዝደለዩ ዕላማ እውን ከምዝመርሖን ክትግንዘብ ምክኣልካ ኔርካ።

ኣብዚ ጊዜ እዚ ኢኻ ሸኽፍ ከይበለካ ስለ ኩሉ ነገር ከተመስግን እትክእል። ብእኩያት ሰባት እናተገፍዑ ተስፋ ቅብጾት ዝጎልበዎም ሰባት ገጢሞመኻዶ? ብጸላኢ እናተጨፍጨፉ የማነ ጸጋም እንተጠመቲ ረዳኢ ስኢኖም ዝጭነቕ ሰባት ይገጥመኻዶ? ምሸኹሉ ተናጻቕም ዝተደርበዩ ሰባት ገጢሞመኻዶ? ክፉኣት ልቦም ነፊሖም ክሻድኑ፤ ንጽህት ግና መሳለቂ ክኾኑዶ ገጢሞመኻ? ኣጆኻ ድምብርጽ ኣይበልካ፤ ንጎይታ ዝሰኣኖ የልቦን፤ በዚውን መደብ ኣሎዎም ስለ ኩሉ ነገር ብእምነት ኣመስግን። “እቶም ንኣምሻኽ ዜፍቅሩ፤ ከም መደቡ እውን ዝተጸውዑ ግን ኩሉ ንሠናይ ከም ዚድግፎም ንፈልጥ ኢና” (ሮሜ 8፡28) እናበልካውን ንእግዚአብሔር ስለ ኩሉ ነገር ካብ ምልኣት ልብኻ ዝፈልፈለ እምነት ከተመስግን ከለዓዕለካ እዩ። እዚ ነገር እዚውን ናይቲ ብርቱዕ ቅልጽም ኣምሻኽ ተዘርጊሖ ኃይሉውን ንኹሉ ነገራት ዳህሲሱ ንሱ ናብ ዝደለዩ ዕላማ ከምዝመርሖ

ንክትርኢ የክፍለካ። ስለዚህ እግዚአብሔር አብ ቃል ጽኑዕ እምነት ንክህልወካ ዓይኒ ልቦናኻ ክከፍተልካ ከየባተክካ ስለ ኩሉ ነገር ኣመስግኖ(ንዮ)።

**ሻድሻይ ምዕራፍ
ስምዒትን እምነትን**

(ዘኁ. 14:9)

ሕይወትካ በቶም ኣብ ሰሥርሖም ተጸሚዶም ዝርከቡ ብብዙኃት ኣካላት ዝቈመት፥ በስምዒትን በእምነትን እትመሓደር ከም ሓንቲ ዓባይ ፋብሪካ እያ። ሕይወትካ በእምነት እንተደኣ ትምራሕ ኮይና፥ ካብ ዓወት ናብ ዓወት እያ እትሰጋገር። ግናኸ ስምዒትካ ምስ እምነትካ ተላዚቡን ብእኡ ተመሪሑን እንተዘይተመላለሰ ሕይወትካ ኣብ ከቢድ ድንገት ከም እትወድቕ ግሁድ እዩ።

ስምዒትካ ካብ እምነትካ ተነጺሉ ኣብ ዝሠርሓሉ ጊዜ፥ ጥርጣሬን ፍርሃትን ስለዘሕድረልካ፥ ንድኅሪት ክንትተካ እንተዘይኮይኑ ንቅድሚት ከም እትስጉም ኣይገብረካን እዩ። ብዙኅ ጊዜ ናይ እምነትካ ድኻምነት ነጸብራቕ ዝክሰት በቶም ዘይረብሑ ንኣሸቲ ነገራት ገይሩ እዩ። እዚ ከዓ ስምዒትካ ድኻመት እምነትካ ርእዩ ስለ ዝዓደሞም እዩ። ነዞም ነኣሸቲ ነገራት እንተጠቐስኩልካ ሓሲብካዮም ስለዘይትፈልጥ ይገርመካ ይኸውን። እዚ ከዓ እጎድኡ ኢልካ ስለዘይትግምቶም ከም ሓደ ጽቡቕ መሳርሒ ጌርካ ምስ ባህሮኻ ስለዘወሃሃድካዮም እዩ። ቃል እግዚአብሔር ዝሃበካ ምሕጽንታ ግና “ካብተን ንኣሸቲ ኮራጅር ወኸሩ ተጠንቀቐ” ዚብል እዩ። “ኣታኸልቲ ወይንና ዓምቢቡ እዩ እሞ፥ ነታኸልቲ ወይኒ ዜባላሽዋ ወኸሩ፥ ነተን ከራኩር ወኸሩ፥ ኣጸዊድኩም ሓዙልና” (መኃ.2:15)።

እስከ እምበኣር ብናይ እምነትካ ድኻመት ዝተላዕለ ስምዒትካ ንሕይወትካ ከመይ ገይሩ ከም ዜፈራርሶ ንርእ። ንኣብነት፡- ብርቲፅ ፀሓይ ኣብ ዝኸነሉ እዋን ኣብ ልዕሊ ፀሓይ ቅር ከምዝበለካን ከተዕዘምዘም ከም እትጅምርን ብቃልካ ትገልጸ። ከምኡውን ከቢድ ዝናም ዘኒሙ ክዳንካ ኣብ ዝጅልግተሉ (ዝብሰብሰሉ) ጊዜ፥ ማኪና እናዘወርካ ሃጺጽካ ክትከይድ ከሎኻ ድንገት ሴማፎሮ ቀይሕ መብራህቲ ምልክት ምስ ገበረልካ፥ ናይ ግዲ ትቐውም እሞ ኣብዚ ጊዜዚ ገበታ እናስተንፈስካ ተዕለብጥ። ኣረ ሓደ ሓደ ጊዜስ ምስታ መብራህቲ ትራገም። ከምኡውን ኣብ ዝተፈላለዩ ቦታ ተራ ሒዝካ ማለት ናብ ቤት ሕክምና ወይ ድማ ሽቓቕ ደሊኻ ክትጽበ ከሎኻ እቶም ቅድሚኻ ዝተሰርዑ ኣትዮም ምውጻእ ምስ ዝድንጉዩኻ ኣዚኻ ብውሽጥኻ ትህወኽ፥ ላዕልን ታሕትን እናበልካ እውን ተዕ ለብጥ። ከምዚኣቶም ዝኣመሰሉ ነገራት ኣብ ዝገጥሙኻ ጊዜ ብውሽጥኻ ከምዝተሃወኽካ ካብ ገጽካ ይንቡብ። ከምዚ ዝኣመሰለ ኣገባብራ ኣብ ውሽጥኻ ክሳብ ዘሎ ስምዒትካ ስለ ዝገዝእካ ግብርታት ኃይሊ እግዚአብሔር ኣብ ልዕሊኻ ክፍጸም ወይ ድማ ብኣኻ ገይሩ ኪሠርሕ ኣይክእልን እዩ። ከመይ በዞም ዘይረብሑ ነገራት ጌርካ ንከይሠርሕ ዓፊንካ ሒዝካዮ ኢኻ።

እስራኤላውያን ጉዕዞ ምድረበዳ ኣብ ዝጀመርሉ ጊዜ ድኅሪ ሠለስተ መዓልቲ “ማራ” ኣብ እትበሃል ቦታ ማይ ረኸቡ እሞ፥ ካብ ብዝኒ ጽምኢ ዝተላዕለ ከሎም

እናተደፋፍሎ ክስትዩ ጀመሩ። ግናኸ እቲ ማይ አዝዩ መሪር ስለዝነበረ፣ ክስትዩ ስለዘይክአሉ ንሙሴ ብዓይኒ ቊጥዓ እናጠመቱ ኣብ ልዕሊኡ ከማርሩ ጀመሩ። እዞም ሕዝቢ እዚአቶም ጭራሖም ናብ እግዚአብሔር ከዕርጉ ዝግብእም፣ ቊጥዓኦም ኣብ ልዕሊ ሙሴ ኣዝነምዎ። ኣብዚ ክበጽሑ፣ ብውሽጦም ዝደፋፍኦም ዝነበረ ድማ ስምዒቶም ስለዝገዝእም እዩ። ስምዒትካ ፍርሃት፣ ጥርጣሬ፣ ምጉርምራም ዘይምእማን ስለ ዝፈጥረልካ ሕይወትካ መሠረት ክሕዝን ክሕነጽን ኣይክእልን እዩ።

ሙሴ እቲ ብእምነት ዚመላለስ ናይ እግዚአብሔር ሰብ ግና፣ ንኣታቶም መልሲ ከይሃበ ናብ እግዚአብሔር ኣምሻኹ ተማኅለለ። ጎይታ ከዓ ነቲ መሪር ማይ ናብ ምቁር ማይ ለወጠ።

ስምዒትካ፣ ኩነታትካን ኣከባቢኻን መዚኑ ዘሓጉስ እንተረኸበ ይሕጉስ፣ ዜፍርሕን ዜጨንቕን እንተደኣ ገጢሙዎ ከዓ ንሰብነትካ ኣብ ውሽጢ ፍርሓትን ጥርጣሬን የስጥሞ። ኣብ ትሕቲ ቊጽጽር ናይ ዓለምን ሥጋን ሰይጣንን ከምዝግዛእ ድማ ይገብር።

ብእምነት ኣብ እትመላለሱ ጊዜ ግና ቃል እግዚአብሔር ስለ ዝመርሓካ ኣተሓሳስባኻ ኣብ መልእልተ ባህሪይ ይጥሕል እሞ ዓይኒ ልቦናኻ ተኸፊተን ነቲ ግሩም ዝኾነ ተግባር እግዚአብሔር ብምርኣይካ ደስ ስለ ዝብልካ ስለ ኩሉ ነገር ከተመስግን የለዓዕ ለካ። እወ፣ ብግብርታት ኃይሉ ደስ ይብልካ እምበር በቶም ኣብ ቅድሚ ዓይኻ ብዝገጥሙኻ ማዕበል ኮነ ዘሕዝን ኩነታት ኣይትናወጽን ኢኻ።

ቅዱስ ጴጥሮስ እቲ ቃል እግዚአብሔር ዝኾነ ኢየሱስ፣ ብማየ ማይ ገይሩ ናብኡ ንኸመጽእ ኣዘዞ እሞ፣ ንኢየሱስ እናኸርኢ ብዘይ ሰጋእታ ብማየ ማይ ክኸይድ ጀመረ። ንኢየሱስ ገዲፉ ኣብቲ ማዕበል ኣብ ዝምልከተሉ ጊዜ ግና ቅጽበት ጠሓለ። ስለዚ ስምዓ ትካ ኣብ እተቐድሙ ጊዜ ኣብ ሓደጋ ኢኻ ትወድቕ።

ኣብ ዘጉ. 13:25-26 “ኣብ መወዳእታ ኣርብዓ መዓልቲ ድማ ካብ ምስላይ እታ ምድሪ ተመልሱ። ... ናብ ሙሴን ናብ ኣሮንን ናብ ብዘሎ ኣኸቤባ ደቂ እስራኤል መጹ። ንኣታቶምን ንብዘሎ ኣኸቤባን ነቲ ነገር ኣዛረብዎም፤ ፍሬ እታ ምድሪውን ኣርኣይዎም፤” እቲ ወረ ከዓ ኣብ ልዕሊ ኩሉ ሕዝቢ ተነዝሐ። እቲ ሕዝቢ እውን ስለዝተደናገሮ ተናወጸ። እቶም ዓሠርተ ሰለይቲ ደጋጊሞም ዜፍርሕ ወረ እናውረዩ ነቲ ሕዝቢ ሃወኸዎ። ቀጺልናውን ኣብ ቊጽሪ 31-33 እንተርኤና፣ ንሱ ካባና ይሕይል እዩሞ ናብቲ ሕዝብቲ ክንድይብ ኣይንኸእልን ኢና እናበሉ ብዛዕባ እታ ዝሰለዩዎ ምድሪ ንደቂ እስራኤል ከምዚ ኢሎም ክፉእ ነገር ኣውረዩሎም። እቶም ኣብኣ ዝረኣናዮም ኩሎም ሕዝቢ ከዓ ነዋሕቲ ሰባት እዮም። ንሕና ኣብ ዓይንና ከም ኣምበጣ ኩንና፣ ኣብ ኣዕይንቶም ከዓ ከምኡ ነበርና” በሉ። ስለዚ ብሰንኪ እቶም ዓሠርተ ሰለይቲ ጥርጥርን ዘይምእማንን ዜሕድረሎም ክፉእ ወረ ኣብ ልዕሊ እቲ ሕዝቢ ተነዝሐ። ኣብ ጥርጥር እምነት የልቦን፤ ክፉእ ወረ ንሕዝቢ እግዚአብሔር ናብ ክሕደት እዩ ዚመርሖ። ሕዝቢ እስራኤል እውን ብኸፋእ

ወረኦም ድፍኢት ዝተላዕለ ኩላቶም ሓቢሮም ኣብዚ ደኣ ንመውት እምበር ነታ ሃገር እቲኣስ ምውራስ ኣይኻኸእልን ኢና (ተበሃሃሉ) በሉ።

ካሌብ ነዚ ምስ ሰምዐ፡ “ነቲ ሕዝቢ ኣብ ቅድሚ ሙሴ ኣህድኦ፥ ኣጸቢቕና ኻኸእላ ኢና እሞ ንደይብ ደኣ ነታ ምድሪ ንውረሳ ድማ በለ። እቶም ዓሠርተ ሰለይቲ “ንሱ ካባና ይሕይል እዩ እሞ ናብቲ ሕዝቢ እቲ ክንድይብ ኣይኻኸእልን ኢና” ክብሉ ከሎዉ እቶም ክልተ ምስኦም ሓቢሮም ዝኸዱ ግና ናቶም ኣንጻር ክዛረቡ ኢና ንርኢ። እቶም ዓ ሠርተ ሰለይቲ ስምዒቶም ስለ ዝገዝኡም ፍርሃትን ርዓድን ሓደሮም። ንርእሶም ተናዊጸም ድማ ንሕዝብ እግዚኣብሔር ብክፉእ ወረኦምን ብዘይ ምእምኖምን ብፍርሓት ከምዝናወጽ ገበርዎም።

ኢያሱ ከዓ ኣተሓሳስብኦም ኣብዘይ ምእማንን ጥርጥርን ዓመጽን ከምዝተመሥረተ ተመልኪቲ፡ “ኣብ እግዚኣብሔር ግዳ ኣይትዓምፁ፥ ንሳቶም እንጌራን እዩም እሞ ንሸኻትኩም ንሕዝቢ እታ ምድሪ ኣይትፍርሕዎም። እቲ ዜጽልሎም ካባታቶም ኣግሊሱ፥ እግዚኣብሔር ከዓ ምሳና እዩ ኣይትፍርሕዎም” (ዘኅ. 14፡19) እናበለ ኣምሪሩ ተዛረቦም። ስለዚ እቶም ብስምዒት ዚምዘኑ ዘበሉ ኩሎም ናብ ጥርጣሬ እዮም ዜዘምብሉ። ጥራጣሬ ከዓ ዘይምእማን ስለዘኸተል፡ ማለት ኣብ ክሕደት ስለዜብጽሕ ኣብ ቅድሚ እግዚኣብሔር ዓ መጽ እዩ። እትጥቀሞ ቃላት፡ መንነትካ እዩ ዚገልጽ። እወ ቃላትካ ዶብካን ክልልካን እዩ ዚውሰን። እንታይ ዓይነት ሰብ ከምዝኸንካን እንታይ ዓይነት ዕለማ ከምዘሎካን ኣበይ ክትበጽሕ ከምዘደሌኻን የቃልዓካ፥ ብዘረባኻ ኢኻ ትግመት። እቲ እትዛረቦ ኩሉ ንሸኻ ንሱ ኢኻ። ሕይወትካ ናይቲ እትዛረቦ ነጽብራቕ እዩ (ማቴ. 12፡13-37፤ ሉቃ.6፡45)።

እስራኤላውያን ነታ መዓርን ጸባን እትውሕዝ ሃገር ኣብ ዝወረሱክ ጊዜ “ካሌብ” ኣብ ሰማንያን ሓሙሽተን (85) ዕድሜኡ፥ ንእግዚኣብሔር ዎ ጎይታይ ኣብዚ ዝለዓለ ወገን እምባታት ዘሎ ሃገር ክወርሶ በጃኻ ንኣይ ሃበኒ እናበለ ለመነ። ኣብ ጊዜ ሽምግልናኡ ነቲ ዝለዓለ ቦታ ምምራጹ ዝገርም ነገር እዩ። ካብ ብርታዕ እምነት ዝተላዕለ ጌና መንእሰይ ዘሎ ኩይኑ ስለ ዝተሰምየ ነቲ ኻኸትወጸ ጽንኩር ዝኸነ እምባታት ብዘይ ሓደ ጸገም ወጺኡ ተቈጻጸሮ። ኣብ ጊዜ ሽምግልናኡ ነቲ ጽንኩር እምባታት ክወርሶ ምህንግዩ ከመይ ዝበለ ነሕ ዘይብል ብርቱዕ እምነት ስለዝነበሮ እዩ? ኣይገርመካን? እዚ ንኣኻ ጽኑዕ እምነት እዩ ዜሕድረልካ።

“... ነቲ ብክርስቶስ ገይሩ ኩሉ ሳዕ ናብ ዓወት ዚመርሓና፥ ብኣና ገይሩ እውን ክርስቶስ ከም ዚፍለጥ ንምግባር ከም ጥዑም መዓዛ ኣብ ኩሉ ቦታ ዚገልጽ ኣምሳኽ ስብሓት ይኸኖ። ከመይ ኣብ ማእከል እቶም ዚድኅኑን እቶም ዚጠፍኡን ኣብ ቅድሚ ኣምሳኽ መዓዛ ክርስቶስ ኢና። ነዚኣቶም ካብ ሞት ናብ ሞት ዜብጽሕ ሽታ፥ ነቲኣቶም ከዓ ካብ ሕይወት ናብ ሕይወት ዜብጽሕ ሽታ ኢና” (2ቆሮ. 2፡14-16)።

ስለዚህ መንፈሳዊ ስላጠት ዘለዎ አነባብራ ትነብር እንተደኣ ኳንካ፣ መልዕልተ ባህሪይ ሸኸነ ራእዩ እውን እንተደኣ አልዩካ፣ ቀልብኻ ድማ ናብ ቃል እግዚአብሔር ዘድኅብ እንተደኣ ኮይኑ፣ ካብ ሸኸነ ይኹን ስለዘይትፈርህ ናይ ውድቀት ቃላት ካብ መዝገብ ልብኻ ፈጸሙ አይወጽእን እዩ። ምክንያቱ ከዓ “እቲ ዓቢይ ኃይሊ” ኣምላኽ ኣብ ልዕሌኻ ከምዘሎ ስለ እትፈልጥ ድምብርጽ ከይበለካ ተአማሚንካ ኢኻ መንገድኻ ትቕጽል። ኣብዚ ሰዓትዚ ስምዒትካ ኣብ ትሕቲ ቍጽጽር እምነትካ ስለ እተገዛእ ነቲ ሠናይ ነገር ጥራይ እዩ ዜተሓላልፍ። ጳውሎስ ናብ ሰብ ፊልጵስዮስ ክጽሕፍ ከሎ፣ “ብቲ ኃይሊ ዚህበኒ ክርስቶስ ኻኸሉ እኽእል እዩ” 4፣13 እናበለ ዓወት ብክርስቶስ ጥራይ ከምሸኸነ ይምስክር።

ወዲ ሰብ ካብ መጀመርያ ጊዜ ጀሚርካ እንተደኣ ተመልኪትካ፣ ብትምክሕቲ ርእሱ ተለዓዒሉ ኣብ ዝንቀሳቐሱሉ ጊዜ ካብቲ ዝተንቀሳቐሰላ እዋን ጀሚሩ ክወድቕን ክንከራተትን ክድርበን ከምዘይነበረ ክኸውንን ኢኻ እትርእዩ። ንኣብነት፦ ፈርዖን፣ ጎልዖድ፣ ሂሎፌርናስ፣ ክንደይውን ከምኣም ዝሓመሱሉን ብትምክሕቶ ኪወድቁ ይርአዩ።

እቶም ናብ እግዚአብሔር ዝተአማመኑን ከሉ ኃልዮቶም ናብኡ ዜውድቕዎን ሰባት ግና ማለት ከም እኒ ሙሴ፣ ዳዊት፣ ዮሴፍ ወዘተ ... ካብ ዓወት ናብ ዓወት ኪሰጋገሩ ኢና ንርእዮ።

ኣብ 1ዮሐ. 4፣4፤ “ኣቲም ደቀይ ንሸኻትኩም ካብ ኣምላኽ ኢኹም፤ ካብቲ ኣብ ዓለም ዘሎ መንፈስ እቲ ኣብኻትኩም ዘሎ መንፈስ ዚዓቢ ስለዝኸነ፣ ንሸኻትኩም ነቶም ሓሰውቲ ነብያት ስዒርኩምዎም ኢኹም” እናበለ ነቶም ንእግዚአብሔር ብእምነት ዚኸተልዎ ካብ ዓወት ናብ ዓወት ከም ዝሰጋገሩ ይገልጽ።

ንሸኻውን ካብ ከሉ መርገምካን ክፍኣትካን ናጻ ወጺእካ ኢኻ። ብወገን እግዚአብሔር “ዳግም” (እንደገና) ወዲ መርገም ኻኸይቶኸውን ብደም ወዱ ማኅተም ገይሩልካ እዩ። ንቍስልኻ ብመግረፍቱ ሰፊፉን ጸጊኑን ኣሕውዩልካ እዩ። ብክርስቶስ ኢየሱስ ናይ ዓወት ሰብ ኳንካ ኢኻ። ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ንኣኻን ንዝኸማኻን ኪብል ዝረኸበ መከራ ከሉ ጊዜ ኣስተንትኖሞ ክትዕወት ኢኻ።

እው ብሰሪ ኣበሳና፣ “ንዑቕን ብሰብ ድርቡይን እዩ። በዓል ስቓይ ብሕማም ልዑይ፣ ከምቲ ኣብ ቅድሚኡ ገጾም ዚጉልብቡሉ ሰብ እተዋረደ እዩ። ንሕናውን ገለኳ ኣይቁጸርናዮን። ብሓቂ ንሱ ንሕማምና ጸሮ ንስቓይና ከዓ ኣብ ነፍሱ ጸዓና፣ ንሕና ግና ከም እተወቕዐን ብእግዚአብሔር ከም እተቐዘፈን ከም እተዋረደን ጌርና ቁጸርናዮ። ንሱ ግና ብሰሪ በደልና ቈሰለ፣ ብሰሪ ኣበሳና ድማ ተኸትኩተ። ንሕና ሰላም ምእንቲ ክንረክብ መቕጻዕቲ ናብኡ ወረደ። ንሕናውን ብስምብራቱ ሓዌና። ከላትና ከም ኣባጊዕ ተባረርና፣ ነፍሲ ወከፍ ነናብ መንገዱ ዘንበለ፣ እግዚአብሔር ከዓ ኣበሳ ከላትና ናብኡ ኣውደቐ” (ኢ.ሳ. 53፣3-6)።

እዚ ኩሉ ዝገበሮ ኣብ ልዕሊ እቲ ኣብ ጸልማት ደጉሉና ዝነበረ ጸላኢ ዕዉታት ኳንና ምእንቲ ክንርከብ እዩ። ካብዚ ንደኃር ቦቲ ዝሃበና ኃይሊ ንጸላኢ ባዕልና ተዋጊእና ክንስዕሮ ስለ ዝደለዩ እዩ። እወ፥ ኣብቲ ዝሃበና ኃይሊ ከነተኩር እሞ ኣብ ልዕሊ እቲ ኩሉ ዝገጥመና ሰጋእ ከይበልና ብእምነት ጥሒስናዮ ክንሓልፎ ምስ ደለዩ እዩ።

ኢያሱን ካሌብን ኣብቲ ዜደንቑ ግብርታት ኃይሉ ስለዜቕለቡ፥ ነቲ ኩነታት ኩሉ ኣትኩሮም ተመልከትዎ እሞ፥ እቶም ኣብታ ክወርሱዎ ዘለዎም ሃገር ዝርከቡ ኃያላትን ጉልቡታንን ምቕጃም እናፈለጡ ኣብ ቅልጽም ኣምሳኽ ብምትእምማን፡ “ኣጸቢቕና ንክእላ ኢና እሞ ንደይብ ደኣ ነታ ምድሪ ንውረሳ” (ዘኁ. 13:30) በልዎም። ነቶም ንሕዝቢ ብሕማቕ ወረ ንዘናወጽዎም ከዓ ብዓይኒ ቊጥዓ እናተመልከተ ኢያሱ ነቲ ሕዝቢ ኣብ ቅድሚ ሙሴ ጸጥ ከምዝብል ምስ ገበሮ፡ “ኣብ እግዚኣብሔር ግዳ ኣይትዓምጹ፥ ንሳቶም እንጌራና እዮም እሞ ንሸካትኩም ንሕዝቢ እታ ምድሪ ኣይትፍርህዎም፥ እቲ ዜጽለሎም ካባታቶም ኣግሊሱ፡ እግዚኣብሔር ከዓ ምሳና እዩ ኣይትፍርህዎም” (ዘኁ. 14:9) እናበሉ ብእምነት ፈከሩ። እቶም ዓሠርተ ሰለይቲ ግና “ንሱ ካባና ዚጎይል እዩ እሞ ናብቲ ሕዝቢ እቲ ክንከይድ ኣይንክእልን ኢና” (ቊ.31)፤ ኣብዚ ምድረበዓ እዚ ሙማት ይሕሸና እናበሉዎን ጨርሑን ኣብ ልዕሊ ሙሴ ኣጉረምረሙን። ስለዚ እቲ እትዛረቦ ቃል መንነትካ ከም ዚገልጽ ብቐሊሉ በዞም ሰባት እዚኣቶም ብዝግባእ ክትረዳእ ትክእል። ኣብ እቲ ነዚ ዜብቅዓና ከዓ እቲ ዕርቡን መንፈስ ቅዱስ ዝሃበና ኣምሳኽ እዩ። (2ቆር. 5:5-7)

ብሥጋ ክሳብ ዘሎና ካብ ጐይታ ርሑቓት ከም ዝኾንና ንፈልጥ ኢና፤ ስለዚ ኩሉ ሳዕ ትብዓት ኣሎና። ምክንያቱ “ብእምነት እምበር ብምርኣይ ኣይኮንናን እንነብር ዘሎና” ይብል። ብስምዒት ዚሥራሕ ኩሉ ካብ ቊጥጽር እምነትና ወጻኢ እንተደኣ ኮይኑ፡ ማለት ንስምዒትና እምነትና እንተዘይዝሉዎ፡ ኣብ ሕይወትና ሓደጋ እዩ ዜስዕ በልና።

እምበኣርከስ ነዚ ኣብነት ዝኾነና ኣብዚ ዝስዕብ ንርእ።

ኣብነት:- ኣቐዲመ ሕይወትካ ከም ሓንቲ ፋብሪካ ከምዝኾነት ኣመልኪተልካ ነይረ።

ሓንቲ ፋብሪካ ብብዙኃት ሠራሕተኛታት ዝቕመት እያ። ኩሎም ኣብ ዘዝተመደበሎም ሥራሕ ተጻሚዶም ክርከቡ ከሎው፥ እቶም ቀንዲ ብፍልይ ዝበለ መንገዲ ኣብታ ፋብሪካ ዜመሓድሩ ግና፡ ናይታ ፋብሪካ ኣካያድን (ማናጀር) ተለኣኣኸን (ሓላው ማዕጾ ማለት ምስ ኩሉ ሠራሕተኛ ብሥራሑ ክበል ከይተራኸበ ዘይውዕል) እዮም። ክልቲኦም ብተኣማኝነት ብትግሃትን ሰሚሮም እንተደኣ ሠራሖም እታ ፋብሪካ እናማዕበለት ከም እትኸይድ ግሁድ እዩ። ከምዚ ዝበለ ምዕባሌ ንኸተርኢ ከዓ እቲ ኣካያዲ ፋብሪካ ብትግሃት ከመሓድርን ኣብ ልዕሊ ነፍሲ ወከፍ ሠራሕተኛ ሽግር ከይፍጠር ተገዲሱ ክሓልን ክከታተልን ምስ ዚርከብ እዩ። ብዝተረፈ ኣብ ሥራሑ እንተዘይተጊሁን

ንሠራሕተኛታት እንተደኣ ዘይተገደሰሎምን እቲ ተለኣኣኪ ሓላው ማዕጻ ናቲ ድኽመት ርእዩ ኣብ ዘይሥራሑ ክወራዘ ይጅምር እሞ ብሥራሑ ምክንያት ምስ እቶም ኩሎም ሠራሕተኛታት ስለ ዝራኸብ ነቲ ዘሎ ኩነታት ማለት ዜሕዝን፥ ተስፋ ዜቐርጽ፥ ኣብ ሓቂ ዘይተመሰረተ ንጊዜኡ ዘሓጉሰ ነገር ወዘተ ብብጊዜኡ ከከም ዝነፈሶ ወረ እናመሓላለፈ ነቶም ተጊሆም ዝሠርሑ ዝነበሩ ሠራሕተኛታት ቦቲ ዝሰምዑዎ ሕማቕ ወረ ተናቂጾም ሥራሑም ከምዝዳኸም ይገብሮ።

በዚ ምክንያት ከዓ ገለ ንሥርሑ ኣቐሙ ኣራጢጡ ወረ ዘካውስ፥ ገለ ከዓ ተበሳጭዩ ሥራሑ ብግቡእ ዘይፍጽም፥ ገለ እውን ብስምባዴ ዝኣክል ፈጺሙ ሥራሑ ዘቐውም ወዘተ ኮይኖም ነፍሲ ወከፍ ኣብ ሠሥርሑ ከሎ ሞራሉ ስለዝተተንከፈ ሥራሑ ብዝግባእ ክፍጽም ኣይርከብን። በዚ ከዓ እታ ፋብሪካ ምህርታ እናቐነሰ ስለዝሸይድ፥ ነቶም ሠራሕተኛታት ቐኸፍሎም ምስ ሰኣነት ሥርሓ ከተቋርጽ ትግደድ።

ውድቀት ናይታ ፋብሪካ እንተደኣ ተመልኪትካ ብሰንኪ ድኽመት ናይታ ፋብሪካ ኣካያድን (ማናጀር) ብሰንኪ እቲ ተለኣኣኪ ዘመሓላለፎ ሕማቕ ወረን ዝመጸ ኣብ ልዕሊ ብዙኃት ጉድኣት ኣስዒቡ እዩ። እዚ ከዓ፡

መጀመርያ፡- ዋና እታ ፋብሪካ ንሠራሕተኛታታ ክኢላስ መክሰብ ዝጸበ ዝነበረ ብምክሳራ ይብደል፤

ካልኣይ፡- ናይታ ፋብሪካ ኣካያዲ ኣብ ሥራሑ እሙን ኮይኑ ስለዘይተረኸበ ይዋረድ፤ ኣብ ቅድሚ እቲ ብእምነት ኣብ ሓላፍነት ዘቐመጦ ጎይታኡ ከዓ ክቐውም የሕፍሮ፤

ሣልሳይ፡- እቶም ሠራሕተኛታት ብጎሮርኦም ስለ ዝተታሕዙን ኣብ ብርቱዕ ጸገም ስለ ዝወደቁን ይጉድኡ።

ከምኡውን ሕይወትካ ብብዙኃት ሠራሕተኛታት ዝቈመት ከም ሓንቲ ፋብሪካ እትምስል እያ። እዞም ሠራሕተኛታት እዚኣቶም ኣብ ዘዝተመደብዎ ቀጺሎም ከየቋረጹ ኘኸሠርሑ ምስ ባህሮም ዝተወሃሃደ ካብቲ ዋና ጎይታ ሕይወትካ ዝተዓደልዎ ሕሉፍ ህያብ ኣለዎም። ኣብ ርእሲ እዚ እውን እቲ ዋና ሕይወትካ፥ እቲ ሥራሕ ጽቡቕ ኮይኑ ምእንቲ ክካየድን ምሉእ ሰላጠት ምእንቲ ክህልዎን ናይታ ከም ሓንቲ ፋብሪካ ዝተመሰለት ሕይወትካ ኣብ ልዕሊ ኩሎም ሠራሕተኛታታ ኮይኑ ዜመሓደር ናቲ ተፈላጢ ኣቈመሎም። እዚ ከዓ እምነትካ እዩ። ናይ እምነትካ ተለኣኣኪ ከዓ ስምዒትካ እዩ። ፋብሪካ ሕይወትካ ብነፍስን ብሥጋን እናማዕበለትን እናዓበየትን ክትከይድ እንተደኣ ኮይኑ፥ እቲ ንሕይወትካ ከካይድ ካብ ላዕሊ ካብ ጎይታ ሓላፍነት ዝተዋህቦ “እምነትካ” ኣብ ቃል እግዚኣብሔር ምቕላብን ብጸሎት ምትጋህን፥ ብመንፈስ ዝበሰለን ከየባቲኸውን ዜማዕብሎን ክኸውን ከሎ፥ በዚ መንፈስ'ዚ ተመሪሑ ኣብ ሓላፍነቱ ንቐሕን ትጉህን ከዓይኑ ኘኸለንትናኻ እናተቈጸጸረ ቦቲ ቅኑዕ መስመር ናይ ዓስቢ ዓወት ከም እትመላለስ ዝገብረካ

እሙን አካያዲ ክኸውን ከሎ እዩ። ስምዒትካ ከዓ (ተለአጸኺ እምነትካ) እቲ አብ ሕይወትካ ዝፈጸም ዘሎ ሠናይ ዘበለ ኩሉ ነቲ ብሥራት አብ ሰብነትካ የተሓላልፎ። ከመይ ሥርሖ ካብ እምነትካ ተቐቢሉ ምትሕልላፍ ጥራይ እዩ። ስምዒትካ አብ ትሕቲ እምነትካ ኮይኑ እንተደኣ ሠራሖ፣ አብ ምሕናፅ ሕይወትካ ዓቢይ ግደ አለዎ። እወ፣ ክልቲኦም በብደረጃኦም ብተአማንነትን ብትዕግሥትን እንተደኣ ሠራሖም ብነፍስን ብሥጋን ምሉእን ብሱል ሰብ እዮም ዝገብሩኻ። ሕይወትካ ከዓ ካብ ዓወት ናብ ዓወት ከም እትሰጋገርን አኸሊክ ዓወት ከም እትጭብጥን አየጠራጥርን እዩ።

ግናኸ እምነትካ ነቲ ካብቲ ዋና ሕይወትካ (ብእግዚአብሔር) ዝለበሶ ሓላፍነት ብትግሃትን ብመንፈሳዊ ልምምድን እናዓቦየ ንሕይወትካ አብቲ ሕንጽጽ ዕላማ መንገዲ ድኅነት ክንዲ ዚመርሓ ብሸለልትነት ተጸቂጡ ብመንፈስ ካብ ምዕባይ እንተደኣ ኣቋሪጹ፣ ነቲ መዓልቲ መጻ አብ ሕይወትካ ከበርክቶ ዝግብኦ እንተደኣ ዘይፈጸሞ፣ ስምዒትካ ናይ እምነትካ ድክመት ርእዩ፣ ናይ ሕይወትካ ወናኒ ክኸውን ይጅምር። ካብ ሕዋሳትካ ተቐቢሉ ከዓ ነቶም በብጊዜኡ ዚነፍሱ ማለት ዜሕዝኑ፣ ተስፋ ዜቕርጹ፣ አብ ሓቂ ዘይተመሥረቱ ግናኸ ዘሐጉሱ ዚመስሉ እናለቓቓመ አብ ልዕሊ'ቲ ብእምነት ክትምራሕ ዚግብኦ ሕይወትካ ይነዝሖም እሞ ንሕይወትካ ብነፍሲ ጥራይ ዘይኮነስ ብሥጋ እውን ከይተረፈ አብ ብርቱዕ ሓደጋ የውድቓ። እወ እቲ ዋና ሕይወትካ ዝኾነ እግዚአብሔር ነቶም አብ ሰብነትካ ከየቋረጹ ብትግሃት ንኸሠርሑ ምስ ባህሮም ከም ዝወሃድ ዝገበሮ፣ ብሰንኪ ድክመት እምነትካን ብሰንኪ እቲ ናይ ዓለም ወረ እናነዝሐ ንሕይወትካ ዜናውጻ ስምዒትካ፣ እቶም ከየቋረጹ ዕሥራን ኣርባዕተን ሰዓት ብትግሃት ሥርሖም ዜካይዱ ዝነበሩ አገልገልቲ ሕይወትካ፣ በቲ ዝተነዝሐ ወረ ተንቂጾም ገለ ነቲ ዝተዋህቦ ሥራሕ ገዲፉ አብ ናይ ዓለም ከንቲነት ጥሒሉ ዝርከብ (ኣእምሮኻ) ገለ ከዓ ካብ ብዝኒ ብሰጭት ዝተላዕለ ነቲ ዚተዋህቦ ሥራሕ ብንዴት ስለፍጽም (ብዝሒ ደም) አብ ልዕሊ ንብረት እታ ብፋብሪካ እትምሰል ሕይወትካ ብዙሕ ጉድኣት የስዕብ። ገለ ድማ ብሰንባደ ዝኣክል ፈጺሙ ሥራሖ ዘቕውም ሕማም ሽኮር (DIABETES) ይትሓዝ ክንደይ ኢሊ እየ እሞ ዝቈጽርም፣ ኩሎም በብዝተዋህቦም ሥራሕ ክባኸሙ ይርአዩ።

አካላትካ አብ ዘዝግብኦም ሥራሕ ካብ ዘይምጽማድ ዝተላዕለ ከዓ ፋብሪካ ሕይወትካ አብ ከቢድ ጉድኣት ትወድቓ። ክሳብ ምዕንው እውን ትበጽሕ። ኣብዚ እንዕዘብኸስ ብሰንኪ አብ እምነት ጸኒዕካ ዘይምርካብካን ብሰንኪ እቲ ብስምዒትካ ዝተመሓላለፈ ሕማቕ ወረን ዝመጸ ጠንቅን፣

መጀመርያ፡- ነቲ አብ ልዕሊ ሕይወትካ ዝተዋህበካ ሓደራ እሙን ኳንካ ስለዘይተረከብካ፣ በዚ ዝመጸ እውን ሕይወትካ አብ ሓደጋ ስለዘውደቓካይ፣ እቲ ዋና ሕይወትካ ዝኾነ እግዚአብሔር ይብደል።

ካልኦይ:- ነታ ክብሪ ኣልቢሱ ብሓደራ ዘረከባካ ሕይወትካ እውን ብሰንኪ ድኽመት እምነትካ ክብራ ቀንጢጥካ ኣብ ልዕሊኣ ዝፈጸምካዮ ዓመጽ ስለገሸሰካ ኣብ ቅድሚ እቲ ቅኑዕ ጎይታ ትዋረድ። ገዱ ንምርኣይ (ዘፍ 3:6-13) ስለ ዜሕፍረካ እውን ኣብ እተብሎ ይጠፍኣካ (ዮሐ. 3:19-20)።

ሣልሳይ:- እቶም ኣብታ ከም ፋብሪካ እትምሰል ሕይወትካ ኣብ ሠሥርሖም ተጸሚዶም ንሕይወትካ ምሉእ ጥዕና ዚህብዎ ትጉሃት ሠራሕተኛታት፥ ብሰንኪ እቲ ስምዒትካ ዚነገሖ ክፉእ ወረን ብሰንኪ ድኽመት እምነትካን ነቲ ካብ ኣምሳኽ ዝተዓደልዎ ባህሪያዊ ትግላቶም ከዘውትርዎ ስለዘይክኣሉ ኣብ ከቢድ ጉድኣት ይወድቁ፤ ሕይወትካ ከዓ ትግኑ።

ኣ ሓወይ፡ እቲ ካብ ዓለም እናምጽኦ ንሕይወትካ ንኸዕኑ መስለኻኹ ሃለው ዝብል ዘሎ ስምዒትካ ተጠንቂቕካን ኣብ እምነት ጸኒዕካን ሓልዎ።

ስምዒት ብግዙፍ ነገር ዝረኣዩን ዝድኅስሱን ብሕዋሳትካ ገይሩ ዝረኸቡም ነገራት ዜሓጉሱ እንተደኣ ኮይኖም ይሕጎስ፥ ዜሕዝኑ እንተደኣ ኮይኖም ከዓ ይሓዝን፥ ዜፍርሑ እንተደኣ ኮይኖም እውን ይፈርሕ፥ ዘጨንቁ እንተኮይኖም ድማ ይጭነኹ። ስለዚ በዚ ዓ ይነትዚ ክትስጉም እንተደኣ ጀሚርካ ማለት ስምዒትካ እንተደኣ ኣቐዲምካ ካብ ዓለም ሠናይ ነገር ስለዘይርከብ ኣብ ኩሉ ዘመን ሕይወትካ ብፍርሃትን ብርዓድን ተዋሒጥካ ኢኻ እትነብር፥ ኣብ መወዳእታ እውን ተስፋ ቁሪጽካ ኣብ ዘይመውደቕካ ትወድቕ። እምነትካ ተስፋ ዚገብረሉ ግና ቦቲ ዚርኣ ናይ ዓለም ዘይኮንስ ቦቲ ዘይርኣ ስዉር ዝኸነ መንፈስ እግዚአብሔር እዩ።

ነቢይ ኤልሳዕ ብሠራዊት ንጉሥ ሶርያ ምስ ተኸበ፡ እቲ ግልያኡ ኣንጊሁ ተንሢኡ ምስ ስ ወጸ (ከዓ) እንሆ ሠራዊት ምስ ኣፍራስን ሰረገላታትን ነታ ከተማ ከቢቡዋ ነበረ። “እቲ ጊልያኡ ድማ ኣዩ ጎይታይ እንታይ ክንገብር ኢና በሎ። ንሱ ከዓ ካብቶም ምሳታቶም ዘለዉስ ምሳና ዘለዉ ይበዝሑ እዮም። ኣይትፍራህ በሎ። ... እቲ ኣገልጋሊኡ ግና ካብ ብዝሒ ፍርሓት ዝተላዕለ ንነቢይ ኤልሳዕ ጠፋእና! ጠፋእና! እናበለ ደጋጊሙ ስለ ዝሃወኹ፡ ኤልሳዕ፡ “ኣ እግዚአብሔር እልምነካ ኣሎኹ፡ ክርእስ ኣዕይንቲ ክፈት” ኢሉ ጸለየ። እግዚአብሔር ከዓ ኣዕይንቲ እቲ ግልያኡ ከፈተ እሞ ርኣየ። እንሆ ድማ ኣብ ዙርያ ኤልሳዕ እቲ ከረን ናይ ሓዊ ኣፍራስን ሠረገላታትን መሊኡዎ ነበረ። (2ኛ. 6:15-17) ወዮ እቲ ንሠራዊት ሶርያ ርእዩ ብስምዒቲ ተገዚኡ ዝናወጽ ዝነበረ ጊልያ ብዓይኒ ልቦናኡ ንሠራዊት ሶርያ ርእዩ ብስምዒቲ ተገዚኡ ዝናወጽ ዝነበረ ጊልያ ብዓይኒ ልቦናኡ ንሠራዊት ኣምሳኽ ምርኣይ ምስ ጀመረ ተረጋግኦ፤ ብእምነቲውን ጸንዐ።

ነቶም ሙሴ ዝለኸም ዓሠርተ ሰለይቲ እንተተመልኪትካ እውን ኣብታ መዓርን ጸባን እትውኅዝ ሃገር ዚነበሩ ዝነበሩ ሰባት ብዓይኒ ሥጋ ርእዮም ብስምዒቶም ክመዝንዎም ከለዉ ዝፍትን ኃያላትን ምኺኖም ዘይክሓድ እዩ። ስለዚ ምስኣቶም

አወዳዲሮም አዝዮም ጉልበታትን ኃያላትን እዮም እንተበሉ ሓቆም እዮም። ግናኸ እቲ እግዚአብሔር ዝገበረሎም ብእምነት መርሚሮም አስተንቲኖምሉ እንተዝኾኑ ነይሮም ናይ ውድቀት ቃላት ኮነ ተስፋ ዜቐርጹ ቃላት አይምተጠቕሙን ነይሮም። አብ ግብርታት ኃይሊ እግዚአብሔር ኬቕልቡን ኬስተማቕሮዎን ዝግብእም ዝነበረ ስምዒቶም ስለዝገዝእም አይኸእልምን ኢና እናበሉ ንርእሶም ተናጊጾም ንሕዝቢ እግዚአብሔር ኸኸናወጹ ምክንያት ኮይኖም ተረኽቡ። በቲ ዝተዛረብዎ ቃላት እውን መንነቶም ገለጹ። ከምቲ ዝተዛረብዎ ከዓ ኩነሎም። እወ አብዚ ደኣ ንመውት እምበር ነታ ሃገር እቲአስ አይንወርሳን ኢና ስለዝበሉ ከምቲ ቃሎም ኩነሎም። “እትጸድቕ ብቻልካ፣ እትኹነን ብቻልካ” (ማቴ.12:37) ዝብል ቃል ወንጌል ኸኸፍጾም እዞም ከምዚ ዝበሉ ሰባት ብዘይካ ካሌብን ኢያሱን ካብ 20 ዓመት ንላዕሊ ዝነበሩ ሕዝቢ እስራኤል ኩሎም አብታ መዓርን ጸባን እትውሕዝ ሃገር ተስፋ ከይአተዉ አብ ምድረበዳ ሞቱ። እቲ ዝጥቀምዎ ዝነበሩ ቃላት አብ ልዕሊኦም ተፈጸሙ።

ንሸኻውን በቲ እትጥቀሙ ቃላት ኢኻ አብ ቅድሚ ጎይታ ትምዘን እሞ ቃላትካን አተሓሳስባኻን ራእይኻን ክትቅይር ትጋህ። እግዚአብሔር ይሓግዝካ/ኪ።

ሻብዓይ ምዕራፍ
ንስሐ

፩ይ ንስሐ

“አ ክርስቲያን ንእግዚአብሔር አምላክካ ተኸተል፤ ንእኩ ጥራይ ፍራህ፤ ንትእዛዛቱውን ሓሉ፤ ንቻሉ ከዓ ሰማዕ፤ ንብሕቱ ጥራይ እዩ አምላክ ምስኡውን ተጣበቅ፤ መለኮታዊ ፍርዲ ካብ ቤት እግዚአብሔር ተላዲሉ ዝጅምረሉ ጊዜ ከይበጽሐ እትድኅሉ ሕጂ ብጊዜኡ በንስሐ ንርእሸኻ ናብ መለኮታዊ ሓዊ አማኅጽን። ካብ ርስሓትካ ዜንጽሓካ ብናይ ጣዕሻኻ ንብዓት ንሕይወትካ ኣብ ቅድሚኡ ከተፍስስ ምስ እትርከብ ጥራይ እዩ።

ለቡ፡- (ራእ. 3፡14-22 ርአ)። ኣብዚ ኣብ ሎድቅያ ዝነበረት ቤተ ክርስቲያን መልእክቲ ተጻሒፉላ ነንብብ። ነዚ ኣበሃህላዚ ኣብዚ ጽሑፍዚ ክንጥቀመሉ ከለና፣ ነፍሲ ወከፍ ኣማኒ ክርስትያን ውሳጣዊ ኩነታቱ ብቻል ኣምላክ ኪመዘንን ኪምርምርን ስለ ዝደሌና ኢና እምበር ብዛዕባ ትካላዊት (INSTITUTIONAL) ቤተክርስትያን ክንዛረብ ስለ ዝደሌና ኣይኮነን። ስለዚ ፍቕር ኣንባቢ ነቲ ብዛዕባ ቤተ ክርስትያን ሎዲቅያ ዚዛረብ ዓ ንቅጽ ገዛእ ርእሸኻ እናእቶኻ ከተንብቦ ሓደራ እብል። ነፍሲ ወከፍና ከም እንፈልጦ፣ ቤተ ክርስትያን እቲ እንእከበሉ ሕንፃ ዘይኮነስ፣ እቶም ብክርስቶስ እንኣምን ምእመናን ምስ መንፈሳውያን መራሕትና ኢና። ቤተ ክርስትያን ከም መጠን ኣካል ክርስቶስ ቅድስቲ ኢያ። ቅድስና ድማ ብዘመናትን ብኩነታትን ዝቀያየርን ዝበላሾን ኣይኮነን። እቶም ደቃ (ደቂ ቤተክርስትያን) ግና ደረጃኦም ብዘየገድስ ንቅድስና ዚጋደሉ ሰባት ደኣምበር ድሮ ዝተቐደሱ ኣይኮኑን። በዚ ምክንያትዚውን ኃጢአትን ውድቀትን ተተመላሊሱ ዘሸግሮም ድኹማት ኮይኖም ይርከቡ።

እታ ናብ ቤተክርስትያን ሎዲቅያ ዝተጻሕፈት መልእክቲ እግዚአብሔር፣ ነዞም ኣብዛ ዘመናዊት ዓለም ዘሎና ክርስትያን ብዝያዓ ትምልከተና ኢያ።

እምበኣር ነዛ መልእክቲዚኣ ከም መበገሲ ንውሰዳዎ ንነፍስ ወከፍና ኮነ ንማኅበራትና ንመርምር።

እዚ ትምህርቲዚ ነታ ኣብ ዘመንና ኣብ ዓለም እትዝምብል ዘላ ዳግማዊት ሎዲቅያ ቤተክርስትያን ክንብላ ዝደፈርና ናይ ንስሐ ጸዋዒት ንምትሕልላፍን ንምእዋጅን ክርስትያን ዘበሉ ኩሎም ካብ ኃጢአቶም ንክምለሱ ከምኡውን ብፈሪሃ እግዚአብሔር ንክመላለሱ ክመጽእ ካብ ዘለዎ መለኮታዊ ፍርዲ ብናይ ንስሐ ንብዓት ንርእሶም ኪሕልዉ ምግባር እዩ።

1ሳሙ. 3:1-8 ብምስትውዓል አንብብ። ሳሙኤል ብንእስነቱ ከሎ ዝነበረሉ ዘመን ከመይ ዝበለ ጊዜ ነይሩ? ራእይ እግዚአብሔር ንሰባት ዘይግለጸሉ ጊዜ እዩ ዝነበረ፤ ቃል እግዚአብሔር ዜስምዓካ ዘይትረኽበሉ እቲ ናይ እግዚአብሔር ዓቢይ ካህን ኤሊ ኣሪጉስ ዓይኑ ምርኣይ ክሳብ ዚስኣኖ ምፍዛዝ ዝጀመረሉ ኤሊ ብመንፈሳውነቱ ኮነ ብኣገልግሎቱ ዝደንዘዘሉ ጊዜ እዩ ዝነበረ። ከምዚ ክንብል ዝሸኣልና ከዓ፥ እግዚአብሔር ናይ ተግሳጽን ንሱኣን መልእኽቲ ብሳሙኤል ገይሩ ኣብ ዜተሓላልፈሉ ጊዜ፥ ገጹ ናብ ኣምሳኽ ክንዲ ዚመልስን ንደቁ ክንዲ ዚቐጽዕን ንገዛእ ርእሱ'ውን ናብ እግዚአብሔር ክምለስ ዚግብኦ ዝነበረ፥ ካብ ስንፍናን ድንዛዜ መንፈስን ዝተላዕለ፡ “ንሱ እግዚአብሔር እዩ፥ ጽቡቕ ኮይኑ ዝተራእዮ ይግበር” ብዝብል ናይ ስንፍና ቃላት ንምሕረት እግዚአብሔር ዓጸዎ። ነቲ ካብ እግዚአብሔር ዚወርዶ መዓት እውን ስቕ ኢሉ ተጸበዮ። በዚ ከዓ ኤሊ ብመንፈሳውነቱ ኮነ ብኣገልግሎቱ ከም ዝደንዘዘን ኣብ ሕይወቱ ሸለልትነት ከምዝእተወን ንርዳእ።

ኣብቲ ጊዜቲ ሕዝቢ እግዚአብሔር ቅጥዒ ዚሰኣንሉን ኃጢአት መግቢ ዕለቶም ዝኾነሉን ጊዜ እዩ ዝነበረ። እዚ ከዓ ብሰፊሖ ኣብ ምዕራፍ 2 ንረኽቦ። ኣብ ቤት እግዚአብሔር ከይተረፈ ዜሕዝን ናይ ድፍረት ኃጢአት ዝነገሡሉ ጊዜ እዩ ነይሩ።

ዘሎናዮ ዘመን፡ ዘመን ዳግማዊ ሎዲቅያ ጥራይ ዘይኮነስ ዳግማዊ ዘመን ሳሙኤል እንተብልናዮ'ውን ካብ ሓቂ ዝወጸእና ኣይመስለንን። እዚ ዘመንዚ ሰባት ብናይ ብሕቲ ጥቕሞምን ረብሓኦምን እናቐደሙ ናይ እግዚአብሔር ኢና እናበሉ ብስም እግዚአብሔር ዚሸቅጡ ኣብ ውሽጢ ፍቓድ እግዚአብሔር ንርእሶም ዚሕልውሉ ቃል እምበር ሕይወት ዘይብሎም መለኮታዊ ቃልን መለኮታዊ ድምጽን ዝሰኣነሉ ናይ ምድረበዓ ዘመን እዩ።

ብዙኃት ሰባቲ ወንጌልን መግህራን ኪህልዉ ይኸእሉ እዮም። ኣለዉ ከዓ፤ ግናኸ እዚ ዘመንዚ ብሕይወት ዚሠርሖ መግህራን ዝተሰኣንሉ ብቓል ዚመርሖ መግህራን ቊጽሮም ዝብርክተሉ ናይ ኣእምሮ ፍለጠት እምበር ካብ እግዚአብሔር ዝመጸ ፍሉይ ድምጺ ወይ ድማ ብቓሉ ምክንያት ዚመጽእ ግልጸት ዚጠፍኣሉ ደረቕ ጊዜ እዩ።

ናይ ዘመንና ዳግማዊት ቤተክርስቲያን ሎዲቅያ ራእያ ካብ እግዚአብሔር ስለዘይኮነ ነንሓድሕድካ ምፍልላይን ምውንጃልን እዩ ዜስዕብ፡ እሞ ከዓ ከም ዝኸሰረ ነጋዳይ ገለኳ ፍረ ዘይርከቦ ንመንግሥቲ እግዚአብሔር ዘይጠቅም ክርዳድ ዝኾነ ሥጋዊ ራእይ እዩ ዘለዎ።

እዚ ዘመንዚ ብዙኃት ናይ እግዚአብሔር ሰባት፥ ብዙኃት ዓበይቲ ሰባቲ ወንጌልን መራሕቲ ቤተክርስቲያን ብመንፈሳዊ ሕይወቶም ዝደንዘዘሉን ብኸሉ መንፈሳዊ ነገሮም ሸንፃት ዝሰኣኑሉን ኣተሓሳስብኦም ናብራኦምን ናብ ቄሳቕኡን ዝዘንበለሉን፥ ብዙኃት ክርስቲያን'ውን ካብ ድንዛዜ መንፈስ ዝተላዕለ ዝቐሙሉ ቦታን ዝነብርዎ ናብራን ፈልዮም ምርኣይ ክሳብ ዚስኣኖም ብዝተፈላለዩ ናይ ድፍረት ኃጢአትን ርኽሰትን ኣዕይንቶም ዜያሩሉ ዘመን እዩ።

በዚ ዘመንዚ ብናይ ንስሓ ተግሳፅን ምኽርን መልእኽቲ ምትሕልላናን ብናይ ቅድስናን ንጽሕናን ወንጌል ምስባኸን ዋጋ ዜኸፍልን ሽግር ዜኸትልን ሕሱም ዘመን ኮይኑ ኢና ንረኽቦ። ቀደምሲ! ካብ ቤተክርስቲያን ሎዲቅያ ንስሓን ፍረ ንስሓን ምጽባይ፡ “ከም ኣብ ሰማይ ዘሎ ደመና እዩ”። ነቢይ ኤልያስ ኣብ ዘመኑ ኩሉ ከምዝግለወ ምስ ረኣየ፡ “ካብ ነቢያት እግዚአብሔር ኣነ በይነይ ጥራይ ተሪፈ ... ኣታ ኣምሳኺይ ካብ ኣቦታተይዶ በሊጸ እየ ዘይትወስደኒ” እናበለ ናይቲ ዘመኑ ዘስካሕክሕ ጉዕዞ ተገንዚቡ ኬማርር ንርእዮ።

ናይዚ ዘመንዚ ወለዶ፡ ቃል እግዚአብሔር ንእዝኖም ዚቕርቀርን ንኅሊናኦም ዜናውጽን ስለዝኾነ ቃሉ ከይሰምዑ ኣእዛኖም ዚጻጸዉን ልቦም ዜትርፍን ከም ገዛእ ትምኒቶምን ሃረርታኦምን ዚመላለሱ፡ ኃጢአት ተላቢሶም ዚነብሩ እሞ ከዓ ሰኽፍ! ዘይብሎም ብኣገልግሎቶም መኻናት ዝኾኑ መምህራን ጥቕሚ ገዛእ ርእሶም ዘዳልውሉ ዘመን እዩ።

ንምዃኑ ሳሙኤል ኣብ ዝነበረሉ ደረቕ ዘመን እግዚአብሔር ንሕዝቡ ዚኸውን መልእኽቲዶ ነይሩዎ? እወ፡ ከመይ ድኣ! እግዚአብሔር ንሕዝቡ ዚኸውን መልእኽቲ ብሊቀ ካህናት ኤሊሻ እንተዘይመጸ፡ ብሳሙኤል ገይሩ ዝለኣኹ መልእኽቲ ነይሩዎ።

ሎሚኸ ካህኑ፥ ሽማግሌኡ፥ መምህሩ፥ ንእግዚአብሔር ሓዲረ (ተወፍዩ) እየ ዝብል ዘበለ ኩሉ እዞም ኩሎም ከለዉ እግዚአብሔር ንሕዝቡ ዚኸውን ናይ ተግሳጽን ምኽርን ዜጸናንዕን ዜበራትዕን መልእኽቲ የብሉን ማለት ድዩ? ብዝግባእ ኣለዎ እምበር! ሕጂውን እንተኾነ ካብ ልቡ ዜቕልበሎምን ዋጋ ዚቈጽሮምን ሰብ ኣይረኸቡን እምበር ከም ሳሙኤል ዝኣመሰሉ ብፍቕሪ እግዚአብሔር ዝነደዱ ኩለንትናኦም ዝተወፈዩ ተራ መንእሲያት ዝተወሰነ ጊዜ ዘይኮነስ ቀጺሎም ምስ ቅድስቲ ድንግል ማርያም እናተረኸቡ፡ ንደቂ ሰብ ኣብ ዓለም ክወርድ ካብ ዘለዎ መዓት ንኸምልጡ ቀጺሎም መልእኽቶም የተሓላፉ ኣለዉ። ንምዃኑ እግዚአብሔር ነዚ ዘመን እዚ ዚኸውን ፍሉይ መልእኽቲዶ ይህልዎ ይኸውን! ቃሉ ይዛረብ፡ “እዝኒ ዘለዎ ነቲ መንፈስ ቅዱስ ንኣብያተ ክርስትያን ዚብለን ዘሎ ይስማዕ” ቃሉ ከዓ ከምዚ ዚሰዕብ ይብል፡ “እግዚአብሔር ከዓ ክፍኣት ሰብ ከም ዝበዝሐ ብሓሳብት ልቡ ዚሕልኖ ድማ ወርትግ ክፋእ ጥራይ ከም ዝኾነ ርኣየ፤ እግዚአብሔር ከዓ ንሰብ ኣብ ምድሪ ብምግባሩ ተጣዕሰ፤ ብልቡ ድማ ጎሃየ፡ ምድሪ ከዓ ኣብ ቅድሚ ኣምሳኽ ተበላሽያ ነበረት፡ ምድሪ ድማ ብዓመጸ መልኣት፡ ሥጋ ዝለበሰ ኩሉ መንገዱ ኣብ ምድሪ ኣበላሽዩ ነበረሞ ኣምሳኽ ከዓ ንምድሪ ረኣያ፤ እንሆ ድማ ተበላሽያ ነበረት” (ዘፍ. 6፡5-6፤ 11-12)።

ከምኡውን ኢሳይያስ 59፡1-3 ኢድ እግዚአብሔር ንምድኃን ሓጻር ኣይኮነትን ከይሰምዕ ከዓ እዝኑ ኣይጸንዖን እዩ፥ ግናኸ ኣእዳውኩም ብደም ኣጸብዕኩም ብበደል ከኖፍርኩም ሓሶት ይዛረባ ልሣንኩም ከዓ ክፍኣት ይናገር ኣሎሞ ንኣኻትኩምን ንኣምሳኽኩምን ኣብ መንኻኹም ኮይኑ ዝፈላልዩኩሲ ኣበላሽኩም እዩ። ከይሰምዓኩም ከዓ ኣብ

ቅድሚኹም ገጹ ዜሕብአልኩም ኃጢአትኩም እዩ” ይብል።

ከምኡውን ሕዝ. 9፡3-7 ክብሪ አምላክ እስራኤል ካብቲ ዝነበሮ ካብ ልዕሊ ኪሩቤል ተላዕለ። በቲ ልዓት እታ ቤት ከዓ ከደ፤ ነቲ ካብ ልሕጺ እንግጢዕ ዝተገብረ ዓ ለባ እቶኸድነ ናይ ጸሓፊ ቀርኒ ቀለምውን ኣብ ሕቕኡ ዝነበሮ ሰብኣይ ጸውዖ። እግዚአብሔር ከዓ ብማእከል ከተማ ብማእከል ኢየሩሳሌም ሕለፍ። ነቶም ብዛዕባቲ ኣብ ማእከላ ዚግበር ዘሎ ጽዖፍ ዚጉህዩን ዚትክዙን ኣብ ግንባሮም ማኅተም ግበረሎም በሎ። ኣነ እናሰማዕኩ ከዓ ነቶም ካልኣት በሎም፣ ደድኅሪኡ በታ ከተማ ሓሊፍኩም ውቕዑ ዓ ይኸኩም ንሓደኻ ኣይትንሓፍ፣ ኣይትራሕርሑውን፣ ካብ መቐደሳይ ጀሚርኩም ንኣረገውትን ነጉባዝን ንጎረዙን ንቀለውዕን ንኣንስትን ቅተሉ፣ አጽንቱ። ነቶም ማኅተም ዘለዎም ግና ኣይትቐረብዎም። ንሳቶም ከዓ በቶም ኣብ ቅድሚ እታ ቤት ዘለዉ ኣረገውቲ ጀመሩ ...” ይብል።

ኣ ክርስቲያን ንእግዚአብሔር አምላክካ ተኸተል ንእኡ ጥራይ ፍራሕ፣ ንትእዛዛቲውን ሓሉ፣ ንቻሉ ከዓ ሰማዕ፣ ንብሕቱ ጥራይ እዩ አምላክ፣ ምስኡውን ተጣበቐ መለኮታዊ ፍርዲ ካብ ቤት እግዚአብሔር ተላዒሉ ዝጅምረሉ ጊዜ ከይበጽሑ ኣብ ትሕቲኡ ወዲቐካ ንሱኣ ግበር።

፪ይ ንሱኣ

ቀጺልና ያዕ. 4፡6-8 ዘሎ ክፍሊ ሓቢርና ንርእ። “አምላክ ንዕቡያት ይጸረሮም፣ ንትሑታት ግና ጸጋ ይህቦም ከም ዚብል፣ እምበኣርሲ ንአምላክ ተገዝእዎ ንዲያብሎስ ግና ተጸረርዎ ንሱ ከዓ ካብኻትኩም ኪሃድም እዩ ንአምላክ ቅረብዎ ንሱውን ኪቐርበኩም እዩ። ኣቲም ኃጥኣን ኣእዳውኩም ኣጽርዩ፣ ኣቲም ሰብ ክልተ ልብውን ልብኹም ኣንጽሑ” ይብል።

ናይዚ ዘመንዚ ትውልዲ ንምሕዳስ ናይ ግዲ ሠለስተ ነገራት የድልዩና። እዚ ትውልዲ እዚ ነዞም ሠለስተ ደረጃታት እንተዘይተሳገሩ፣ ፍልሖ ዓለማዊነት ከም ዝንሕጉሉን ዜዕነዎን፣ ነቐዝ እውን ዘበኹበኹን ሓጽር፣ ከም በሓድሽ ኪሕደስ ኣይክእልን እዩ። እዞን ሠለስተ ነገራት እዚኣተን ሓዋርያ ያዕቆብ ኣብ ላዕሊ ጠቂሱልና ኣሎ፤ ንሳተን ከዓ፡-

1. ርእሸኻ ኣዋሪድካ ትሕት እትብሉሉ ጊዜን፣
2. ንእግዚአብሔር እትግዝኣሉ ጊዜን፣
3. ንዲያብሎስ እትቃወሙሉ ጊዜን እዩን።

እዘን ሠለስተ መከላከል ጽኑዓት ዕርዲ ዝኾና መሳርሒ ብውሽጢ ሕይወትና ኪሓልፋ ኣለወን። እዘን ደረጃታት እዚኣተን ንዳግማዊት ቤተክርስቲያን ሎዲቅያ ነቲ ዓ ለማዊነታ ብንስሓ ንምሕዳስን ምህናጽን ብእግዚአብሔር ዝተሰናደዎ ሠለስተ ናይ ሓጺን ጽኑዓት ድልድል እየን።

ስለምንታይ ኣብ ዘመንና ዚርከቡ ናይ መብዛሕትኦም ክርስቲያን ሕይወት ክርስትናኦም ምስ ቤተክርስቲያን ሎዲቅያ ኣመሳሰልናዮ? ቤተክርስቲያን ሎዲቅያ እንታወይቲ እያ? ንመንክ ትመስል ነይራ? ኩነታታ ንክንፈልጥ ኣብ ራእ. 3፡14-20 ዘሎ ሓቢርና ንርእ።

“እቲ ኣሚን እሙንን ሓቀኛን ምስክር ናይ ኩሉ ፍጥረት ኣምላኽ መበቁል ዝኾነ ድማ ከምዚ ይብል ኣሎ። ግብርኻ ኩሉ እፈልጦ እየ ኣይዝሑል ኣይምወኛ ኢኻ። ብኻ! ዝሑል ወይ ምወቅ ምኹንካ፣ ስለዚ ኣይምወኛ ኣይዝሑል ልብጥ ዝበለ ስለ ዝኾንካ ካብ ኣፈይ ጡፍ ክብለካ እየ። ሃብታምን ፈሳስን እየ። ሓንቲኻ ዚጎድለኒ ነገር የብለይን ብምባልካ ሕሱርን ዜደንግጽን ድኻን ዕወርን ዕሩቕን ምኺንካ ኣይትፈልጥን ኢኻ። ምእንቲ ክትህብትም ብሓዊ ዝጸረየ ወርቂ ካባይ ክትዕድግ፣ ሓፍረት ዕርቃንካ ምእንቲ ከይቅላዕን ክትክደንን ከዓ ጸዕዳ ክዳውንቲ ምእንቲ ክትርእ ነዲንቶኻ ክትከሓለሉ'ውን ኩሕሊ ካባይ ክትዕድግ እመክረካ ኣለኹ። ኣነ ነቶም ዘፍቅሮም ዘበሉ እገንሖምን እቐጽዮምን እየ። ደጊም ንቐሕ እሞ ተነሳሕ። እንሆ ኣብ ኣፍደገ ደው ኢሊ ማዕዖ ኪሕኪሕ ኣብል ኣለኹ። ሓደኪ ድምጺይ ሰሚዑስ ማዕጾ እንቶኸፈተለይ ናብኡ ክኣቱ ምስኡ ኣብ መኣዲ ክቕመጥ እየ። ንሱ'ውን ምሳይ ክቕመጥ እየ” ይብል።

ኣቐዲሙ እግዚአብሔር ነቲ ብመንፈስ ቅዱስ ገይሩ ዘርኣየና ቃል ግልጸት ነተን ሾብዓቲኤን ኣብያተ-ክርስትያን ኣሸያ ዝበለን ንርእ።

ኣብ ራእይ ዮሐንስ ዝተጠቐሰ ሾብዓቲኣን ኣብያተ ክርስትያን ብ96 ዓ.ም. ኣቢሉ ኣብ ውሽጢ ኣሸያ ኣብ ዝተፈላለዩ ቦታ ዚርከባ ኣብያተ-ክርስትያን ኪኸውን ከሎ፣ ዝተጸሕፈ ንሓደ ዘመን እኪ እንቶኹን ናይ ሾብዓቲኣን ናይ ነፍሲ ወከፊን ኣብያተ ክርስትያን ኣብ ነፍሲ ወከፍ ዘመን እናተኸፋፈለ ኣብ ቤተክርስትያን ይኸሠት ነይሩ እዩ። ብዝኾነ ኣብዚ ዘሕለፍናዮ ናይተን ሽዑሽተ ኣብያተ ክርስትያን ዘመን ናይ ሽዑሽቲኤን ባህርን ኣቐዋምን ሓደ ብሓደ ተገሊጹ ኣሎ። በዚ መሠረትዚ ሕጂ ዘሎናዮ ዘመን ብናይታ ሻብዓይቲ ቤተክርስትያን ሎዲቅያ ዝነበረ መንፈስ እንርከብ ዘሎና ይመስል።

በዚ ምክንያትዚ ኣብ ዘመንና ዝርእ ክርስትና ዜንጸባርቕ ናይታ ብ96 ዓ.ም. ኣቢላ ዝነበረት ቤተክርስትያን ሎዲቅያ መንፈስ ይመስል።

ድሕርዚ ዘመንዚ እግዚአብሔር፣ ነታ ቤተክርስትያን ዳግማዊት ሎዲቅያ ካይና ኣብዚ ዘመንዚ እትርከብ ዘላ ቤተክርስትያን ብንስሓ ምስ ኣሰናደወን ኣሓደሰን ምሕረቱ ሰፊሕ ስለዝኾነ ኣብ ቤተክርስትያን ሓዲሽ ለውጢ ክፍጠር እዩ ኢሊ እየ ዝኣምን፤

ቤተክርስቲያን ሎዲቅያ እንታይ ትመስል ነይራ?

ሀ. ካብተን ሸውዓተ ኣብያተ-ክርስቲያን ናይ መጨረሻታ ምልክት ዝተጻሕፈላ እያ፤ እዚ ከዓ ናይ ቤተክርስቲያን መጨረሻታ ምሳሌ እዩ።

ለ. እተን ሸዱሸተ ኣብያተ-ክርስቲያን ኣብ ቅድሚ ጐይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ዝተነቐፋሉ እኳ እንተነበረን፣ ብሓደ ወገን ድማ ኣብ ቅድሚ ጐይታና ኩለን ዝተመስገናሉ ነይሩዎን። እታ ሻብዐይቲ ቤተክርስቲያን ሎዲቅያ ግና ነቐፋ እንተዘይኮይኑ ዝተመስገኑትሉ ነገር ኣይነበራን።

ሐ. ቤተክርስቲያን ሎዲቅያ ኣይምወቕ ኣይዝሒል ልብጥ ዝበለ ንጐይታ ክብሪ ዘይህብ ሕይወት እዩ ዝነበራ። እዚ ከዓ ምሳሌ ዓለማዊ ሕይወት እዩ ዘመልክት።

መ. ቤተክርስቲያን ሎዲቅያ ካብ ካልኣት ኣብያተ ክርስቲያን ፍልይቲ ገይሩ ዘርኣዮ ምኽንያት ነቲ ዝረኸባ መንፈሳዊ ውድቀትን ክስረትን እኳ ፈልዮ ምፍላጡ ምኽኣል ክሳብ ዝሰኣና መንፈሳዊ ኣዕይንታ ዔረን ነይረን። እዚ ከዓ ኣብ ቍ.15-18 ኣነጺሩ ይነግረና። ስለዚ እንተደኣ ኣስተውዒልና መንፈሳዊ ድንዛዜን ዑረትን እዩ ዘመልክት፤ ምእንትዚ ቤተክርስቲያን ሎዲቅያ ኣሎኹ ኣይወደቕኩን ኣይጠፋእኩን ዝብል ኒሕ! ስለዝነበራ ናይ ንስሓ መልእኽትን መልእኽተኛታትን ኣይትቐበልን ነበረት።

ሠ. እግዚአብሔር ናይታ ቤተክርስቲያን ሎዲቅያ ምሕዳስ ዜስናድዎ ነገር፣ ብናይ ንስሓ መልእክቲ ምልእኽን ነታ ቤተክርስቲያን ስለ ኃጢአታ ምቕጻዕን እዩ ዝነበረ። ቍ.19-20። እዚኣ እያ እምበኣር ቤተክርስቲያን ሎዲቅያ።

በዚ ምኽንያትዚ ከዓ ኣብ ዘመንና ዝርከቡ ክርስትያን፣ ፍረ ቤተክርስቲያን ሎዲቅያ ምሉእ ብምሉእ ኣብኦም ስለዝርከቡ፣ መንፈስ ቤተክርስቲያን ሎዲቅያ እውን ስለዝገዝአምን ምስኣ እንተኣመሳሰልናዮም፣ ካብ ሓቂ ዝወጸእና ኣይመስለንን።

ኣብ ዘመንና ዚርከቡ ክርስቲያን፣ ወይ ተባዓት ኣይኮኑ ወይ ከዓ ተባዓት ኪኹኑ ኣይጋደሉ። ወይ ድማ ጠቕሊሎም ኣብ ዓለም ኣይኣትዉ፣ ፍረ ዘይብሉ ሕይወት ኣይዝሒል ኣይውዑይ ንጐይታ ዘይጥዕም ሕይወት እናነበሩ ኪመላለሱ ይርኣዩ። ናይዚ ዘመንዚ ክርስቲያን መንፈሳዊ ኣዕይንቶም ስለዝዮረ ብዛዕባ ሕይወቶም ውድቀትን ጉስቑልናን ፈጺሙ ዘይግድሶም ስለዝኾነ ብናይ ንስሓ መልእክቲ ንዝግስጸም ሰብ እኳ ጸላእቲ ኮይኖም እዮም ዚርከቡ። በዚ መሠረትዚ ከዓ እግዚአብሔር ሕጂ'ውን እንተኾነ ንቤተክርስቲያን ኮነ ንክርስቲያን ክልተ ነገራት ኣብ ቅድሚና ኣቐሚጡ ኣሎ። እዚ ከዓ ብቻሉ ተሃኒጽና ንስሓ ምግባርን ብመቕጻዕቲ ንንስሓ ከም እንሰናዶ ምግባርን፣ እዞን ክልተ ነገራት እየን ዝጽበያና። ኦ ክርስቲያን ተጠንቀቕ፣ ንቻሕ፣ ብጊዜኡ ብፈሪሃ እግዚአብሔር ክትመላለስ ጸዓር። እግዚአብሔር ኣምላኽ እውን ብቃሉ ተገሂጾምን

ተሃረጽምን ኪምለሱ ሃረር ንዚብሉ ሠለስተ ደረጃታት አሰናድዩ አሎ። ንሳተን ከዓ፣ አብ ላዕሊ ከምዝጠቐስናየን፣ 1. ትሕት ኢልካ ምክኣል 2. ርእሸካ ገዚእካ ምክኣል 3. ጸላኢ ተቓዋምካ ምክኣል ዚብላ ደረጃታት እየን። ነዚአተን ቀጺልና ሓደ ብሓደ ክንምልከተን ኢና። ንመጀመርያ ግና ሰፊሕ መጽናዕቲ እንገብረላ ናይ ትሕትና ተሓድሶ ኪኸውን እዩ።

“አ ክርስቲያን ንእግዚአብሔር አምላኽካ ተኸተል፣ ንእኡ ጥራይ ፍራህ፣ ንትእዛዛቱውን ሓሉ፣ ንቻሉ ከዓ ሰማዕ ንብሕቱ ጥራይ እዩ አምላኽ፣ ምስኡ እውን ተጣበቐ። መለኮታዊ ፍርዲ ካብ ቤት እግዚአብሔር ተላዲሉ ዝጅምረሉ ጊዜ ከይበጽሐ እትድኅነሉ ሕጂ ብንስሓ ናብ መለኮታዊ ሓዊ ንርእሸካ አወፊ”።

አ እስራኤል ሕጂ ንእግዚአብሔር አምላኽካ ብምፍራህ ብመንገዱ ከሉ ክትመላለስ ንእግዚአብሔር አምላኽካውን ከተፍቅር ብፍጹም ልብካ፣ ብፍጹም ነፍሸካ ከተምልኹ፣ ሠናይ ምእንቲ ክኾነልካ ሎሚ ንዓካ ዚእዝዙ ትእዛዝ እግዚአብሔርን ሕጉን ንኸትሕሉ እምበር እግዚአብሔር አምላኽካ ካብካ ዝደልዮ እንታይ አሎ? እንሆ ሰማየ ሰማያት ምድርውን አብአ ዚርከብ ዘበለ ከሉ ናይ እግዚአብሔር አምላኽ እዩ። ምእንትዚ እግዚአብሔር አምላኽና አምላኽ አማልኽቲ፣ ጎይታ ጎይቶት፣ ዓቢይ አምላኽ፣ ኃያል ግርማኡ ዘፍርህ፣ መደንግጸ ኢጋንንቲ፣ አብ ፍርዲ ዘዩዓሉ፣ ግቦ ዘይቅበል እዩሞ ክፍአት ልብኹም ግዘሩ፣ ካብ ሕጂ ንደሓር ተረርቲ ክሳድ አይቸኹኑ።

አብ ዓለም ዘለዉ ትምኒት ሥጋን፣ ባህጊ (ሃረርታ) ዓይኒን፣ ትምክሕቲ ገንዘብን፣ ካብዚ ዓለምዚ ደኣምበር፣ ካብ እግዚአብሔር አቦ ስለዘይኮኑ ሓደኻ ንዓለም እንተአፍቀረ ፍቕሪ እግዚአብሔር አቦ አብኡ የለን። ዓለምን ትምኒታን ኪሓልፉ እዮም። ፍቓድ እግዚአብሔር አቦ ዚገብር ግና ንዘለዓለም ይነብር። አብዚ ስፍራዚ ከም እንምልከቶ ሠለስተ ነገራት ፊት ንፊት ወጺኦም፣ ግልጺ ኮይኖም እዮም ዝርአዩና።

- ንዓለም ምፍቃር፡ ሀ. ትምኒት ሥጋ ማለት እዩ።
- ለ. ሃረርታ (ባህጊ) ዓይኒ ማለት እዩ።
- ሐ. ብገንዘብ ምምካሕ ማለት እዩ።

እዘን ነገራት እዚአተን ሓደ ብሓደ ክንርእየን ክንፍትን ኢና።

ሀ. ትምኒት ሥጋ

እዚ ኃጢአት እዚ ንቤተክርስቲያን አይውዑይ አይዝሑል ልብጥ ዝበለት ከም እትኸውን ዝገበራ፣ ቤተክርስቲያን ምስ ዓለም ከም እትሓብር ዝገበራ መርዛም ዝኾነ ናይ መጀመርያን ናይ መጨረሻታን ኃጢአት እዩ። አብዚ ዘመንዚ ክርስቲያን፣ ትምኒት ሥጋኦምን ድላዮምን ኪቈጸጸሩን ኪገትኡን ስለዘይክእሉ ነቲ ዚደልዩዎ ንኸፍጽሙ

ብትምኒት ሥጋኦም ተሳዲሮም ከም ዕቡድ ዚገቡ ውሉፋት እዮም። ኣብ ዘኑልቀ 11:4-10 ከምዚ ዚስዕብ ቃል ነንብብ፡ “ነቲ ኣብ ማእከሎም ዝነበረ ሕውስዋስ፥ እኸብካብ፥ ሕዝቢ ታፍላ ሓዞም ደቂ እስራኤል ድማ መሊሶም ብኸዩ። በሉ ከዓ፡ እንበልዎ ሥጋ መን ይህበና፤ እቲ ኣብ ግብጺ ብኸምኡ ዝበላዕናዮ፥ ዓሣ፡ ዱባን ብርጭቕን፡ ሽጉርትን፡ ቃንጫን፡ ቀይሕ ሽጉርትን ጸዕዳ ሽጉርትን ዘከርና። ሕጂ ግና ገለጺ የልዎን፡ ብጀካ መና እንርእዮ የብልናን እሞ ነፍስና ነቐጸት ...” በሉ።

“እዚ ከዓ ከምቲ ንሳቶም ነቲ እከይ ዝተመነይዎ፥ ንሕናውን ምእንቲ ከይንምነዮስ መለበሚ ኮነና” (1ቆሮ. 10:6) ይብል። እዚ ኃጢአትዚ ማለት ትምኒት ሥጋ ንሕዝቢ እስራኤል ዝገልበጠን ዘጥፍኦን ምስ እግዚአብሔር ዘበኣሰን ዓመጽ እዩ ዝነበረ። ቅዱስ መጽሓፍ መግብን ልብስን እንተደኣ ኣልዩና ይኣኸለና ይብል።

ቅ.ወንጌል፡ “ሰማያዊ ኣብኹም ነቲ ዘድልየኩም ይፈልጦ እዩ። ብናብራኹም ኣይትጨነቑ” ይብል። እንተኸነ ኣብዚ ዘመንዚ ብዙኃት ክርስቲያን ብናይዚ ዓለምዚ ሓሳብ ብዛዕባ ብልጽግና ብምጭናቕ ልዩም ከቢዱ እዩ። ሰባት ከምቶም ናይ ጥንቲ ክርስቲያን ሕይወት ዘለዎ እምነት ኪነብሩ ኣይረኣዩን። ብዙኃት ክርስቲያን፡ እዚ ነገርዚ ፍቓድ እግዚአብሔር እንተደኣ ኮይኑ ጎይታ ንጉድለተይ ኪመልኦ እዩ ብዝብል ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ብእምነት ምቕራብ ስለ ዝተሰኣኖም፡ ጎይታና ኢየሱስ ርክስቶስ ኣብ ሉቃ. 21:34 “እታ መዓልቲ እቲኣ ብሃንደበት ከይትመጸኩምሲ ብስሰዎን ብሰኸራንን ብሓልዮት ናብራን ልብኹም ከይከብድ ንነፍሳኹም ተጠንቀቑ” እናበለ ከም ዝተነበዮ ናይዚ ዓለምዚ ናብራን ናይ ሓዳር ሓሳብን ልዩም ናብ ሰማያዊ መንግሥቲ እህህታኡ ከየዕርግ ብዚሰግእ ኩነታት ናብ ዓለም ጥራይ ንኸድህቡ ዓፊኑ እዩ ሓዘዎም። ብጥቕላል ንናብራኡም ዚርኢ ናይ ማኪና፥ ልብሲ፥ ጫማ፥ ሥራሕ፥ ስልጣን፥ ኣረ ክንደይ! ሎሚ ኣብ ልቢ ክርስቲያን ዚካወስን ንብዙኃት ነፍሳት ዚዋጋእን ንመንፈሳዊ ሕይወት ዚጉሕጉሕን ብዛዕባ ሰማያዊ መንግሥቲ ንከይሓስቡ ኣእምሮኦምን ጊዜኦምን ወጢሩ ዝሓዘ መጻወድያ ሰይጣን እዩ። “ሕጂ ከዓ እናነባዕኩ ዝነግረኩም ዘሎኹ ብዙኃት ጸላእቲ መስቀል ክርስቶስ ኮይኖም ዚመላለሱ ኣለዉ። መወዳእታኦም ጥፍኣት እዩ ኣምሳኸም ከብደም፡ ክብረቶምውን ኣብ ነውሮም እዩ፡ ሓሳቦም ከዓ ምድራዊ እዩ። ንኅና ግና ሃገርና ኣብ ሰማያት እያ፤ ካብኣ ድማ ንመድኃኒና ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ንጽብ ኣሎና” (ፊሊ. 3:19-20)።

ኣ ክርስቲያን! ትሰምዕዶ ኣሎኻ፡ ኣብዚ ዘመንዚ ዚርከቡ ብዙኃት ክርስቲያን ኣምሳኸምን ጎይታኦምን ከይንዎም ዘሎ ኪመልክዎን ኪቈጸጸርዎን ዘይክኣሉ ዚሰልጠነሎም ከርሃምን ትምኒት ሥጋኦምን ሓሳቦም እዩ። ከምኡውን ሓሳቦም ዘበለ ኩሉ ምድራዊ እዩ። ከምኡ ድማ ነዚ ትውልድዚ ክቡር ኮይኑ ኣብ ቅድሚ ዓይኑ መጎስ ዝረኸበ ነውሪ ዝኸነ ሥራሕ ጥራይ እዩ። ነውረኛነቱ ዚፍለጥ እውን በቶም መንፈሳውያን

ዚኾኑ ክርስቲያን ጥራይ እዩ። እዚ እዩ እምበኣር ትምኒት ሥጋ ዝተባህለ፣ ንቤተክርስቲያን ኣይምወቕ ኣይዝሓል ከምእትኸውን ዝገበራ ናይ ዓለም ኃጢአት።

ለ. ባህጊ (ሃረርታ) ዓይኒ

ባህጊ ዓይኒ ሰንካም ዝኾነ፣ እቲ ኣቐዲሙ ንሕዝቢ እግዚአብሔር ምስ ኣረማውያን ክደባለቑ ዝዓደመ፣ ዜባላሸውን ቀጺሉውን ንክርስቲያን ምስ ዓለም ተወሃሂዶም ክነብሩ ዝዓደመን ዝዕድም ዘሎን ኃጢአት እዩ። እዚ ኃጢአት'ዚ መንቀሊኡ ብዙኅ ጊዜ ምስ ተጻይ ስታ ርክብ ኣብ ዚጅመረሉ እዋን እዩ። እዚ ክፍሊ'ዚ ከዓ በዚ ነጥቢ'ዚ እዩ ዚዛረብ። በዘን ዚስዕባ ጥቕስታት መሠረት፣ ባህጊ ዓይኒ ንናይ እግዚአብሔር ሰባት ከመይ ገይሩ ንዝርጋንን ንዝመትን ናብ ሓዊ ምንዝርናን ከም ዝኣጎዶም ተመልከት፤ ነዘን ጥቕስታት እዚአተን ከተንብብ ከሎኻ “ርአዩ!” ኣብ ዚብል ቃል ኣተኸር።

“ሳምሶን ድማ ናብ ተምና ወረደ፤ ኣብ ተምና ከዓ ካብ ኣዋልድ ፍልስጤማውያን ሓንቲ ሰበይቲ “ርአዩ!” (መሳ. 14:1)።

“ሳምሶን ድማ ናብ ጋዛ ከደ፣ ኣብኣ ከዓ ሓንቲ ኣመንዝራ ሰበይቲ “ርአዩ” እዋ ናብኣ ኣተወ ...” (መሳ. 16:1) ይብል።

“ኣቤሴሎም ወዲ ዳዊት፣ ታማር ዝስማ መልክዒኛ ሓብቲ ነበረቶ፣ “ኣብኖን ወዲ ዳዊት ከዓ ኣፍቀራ፣ ንሳ ድንግል ነበረት እዋ ኣብኖን ገለ ክገብራ ከምዘይክኣሎ ስለ “እተራእዮ” ኣብኖን ብምክንያት ሓብቲ ታማር ክሳብ ዚሓምም ሓሳቡ ኣፅገርገር” (2ሳሙ. 13:2) ይብል።

“ኮነ ከዓ ኣጋ ምሽት ዳዊት ካብ ድቃሱ ተንሢኡ ኣብ ዝባን ናሕሲ ቤት ንጉሥ ኪመላለስ ከሎ ሓንቲ ሰበይቲ ማይ ክትሕጸብ ከላ ኣብ ዝባን ናሕሲ ኮይኑ “ርአዩ!” እታ ሰበይቲ ከዓ ትርኢታ ብዙሕ ጽቡቕ ነበረ” (2ሳሙ. 11:2)።

ማቴ. 5:27-28 ኣይትዘሙ ከም ዝተባህለ ሰሚዕኩም ኣሎኹም።

“ኣነ ግና ንሰበይቲ ርእዩ ዚትምነያ ኩሉ ብልቡ ፈጸሙ ኣብኣ ዘመወ፣ እብለኩም ኣለኹ” ይብል።

ኣብዚ ዘመንዚ ኣብ ውሽጢ ቤተክርስቲያን ማለት ኣብ ማእከል ክርስትያን ንመንፈስ ቅዱስ ዜሕዝንን፣ ንቤተክርስቲያን ዜቕድስልን ዝተፈላለዩ ርክስታት ብግህዶ እናተኻየደን እናተስፋሕፍሑን እዩ። ገለ ካብ መንጎቶም ዚፍጸሙ ክንጠቅስ፣ ምንዝርና፣ ዝርጋን፣ ንባህሪ ዘይግባእ ናይ ግብረ ሥጋ ርክብ፣ ካብ ሓዳሮም ወጻኢ ዝኾነ ንሥጋኣም ዜርውይሉ ሚላታት ምንዳይ፣ ምስ ዓለማውያን (ማለት ምስ ዘይኣምኑ) ንሓዳርን ንዝመት ምትህድዳን፣ እንታይ ኣለዎ እናተባህለ ካብ ዓውዲ ክርስትና ነጺሉ ንዘውጽኣካ ሓዳር ምምሥራት ወዘተ ዝኣመሰሉ እዮም። እዚ ኃጢአት'ዚ ኣብ ውሽጢ

ቤተክርስቲያን ማለት አብ ቤት እግዚአብሔር አብ መንጎ መንፈሳውያን (ቅዱሳን) ሰባት እናቶቹደ ከም ዝኾነ መንፈስ ቅዱስ ባዕሉ ዚምስክሮ እዩ። ጎይታውን ክንደይ ጊዜ ደጋጊሙ ብእግዝእትነ ማርያም ገይሩ መልእኽቲ አመሓላለፉልና እዩ፤ ቀጺሉውን የመሓላልፍ አሎ፤ “እዝኒ ዘለዎ እቲ መንፈስ ቅዱስ ንኣብያተ ክርስቲያን ዚብለን ዘሎ ይስማዕ”። ስለዚ ባህጊ ዓይኒ ንብዙኃት አማንያን መንፈስ ዓለማዊነት አልቢሱ ዓይኖም ዘፀረ ሰንካም ዘይጠፍእ ሓዊ እዩ።

በዚ ከፃ እዩ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ አብቲ አቐዲሙ ተጠቂሱ ዘሎ ክፍሊ፣ የማነይቲ ዓይኻ እንተአስሓተትካ፣ ካብኻ ጎጥጥካ ደርብያ” ዝበለ። ንስሓ ብምግባር ቈሪጽካ ክሳብ አብ ምድርባይ ዜብጽሕ አብ ውሳኔ ዝተመሥረተ በዚ ጽኑዕ መጠንቀቕታ ካብ ጎይታ ዝተቐበልናዮ ቤተክርስቲያን ንስሓ ብምግባር ገጸ ናብ እግዚአብሔር እንተዘይመለሳ ናይ እግዚአብሔር ዘንጊ ፍርዲ አብ አፍ ማዕጸ ክጽበያ እዩ።

“ሰብ ዚገብሮ ኃጢአት ኩሉ ካብ ሰብነቱ ወጻኢ እዩ ዚገብሮ፤ ዚምንዘር ግና አብ ገዛእ ሰብነቱ እዩ ዚኃጥእ” ማለት አብ ልዕሊ ቤተመቐደስ አምላኽ እዩ ኃጢአት ዚገብር (1ቆሮ. 6:18)።

ኣ ክርስቲያን ንሸኻኽ አብ ከምዚ ዝበለ ኃጢአትዶ ወዲቕካ?

አብ ከምዚ ዝበለ ኃጢአት ንምውዳቕክ ልብኻዶ ሃረር ይብል?

እምበኣርከስ ነቲ ዚብለና ቃል ንስማዕ፡ “ኣነ ነቶም ዘፍቅሮም እቐጽዎም እዩ። ተመሊሰ ቅናዕ፡ ንስሓውን ግበር፤ ነቲ ዝቐደመ ሠናይ ሥራሕ ግበር፤ ኢየሱስ ዝሞተላ (ነፍሸኻ) መቐደሰይ ክትከውን መሪጸ ብደም ወደይ ንዝገዛእክዎ ሰብነትካ ብናይዚ ዓለም ርኽሰት አይተጋዕዝያ።

ሐ. ዓለማዊ ጠባይ ወይ ባህሪይ

ዓለማዊ ጠባይ ንቤተክርስቲያን ምስ ዓለም ዜዛመደ ዓለማዊነት ናብ ቤተክርስቲያን ዜእተወ፡ ቤተክርስቲያን ኣይ ውዑይ ኣይዝሑል ልብጥ ዝበለ ሕይወት ከም እትነብር ዝገበራ ሃልሳይ ኃጢአት ዓለማዊ ጠባይ እዩ።

ዓለማዊ ጠባይት ከመይ ዝበሉ እዮም? ብዛዕባ ዓለማዊ ጠባይ (ሮሜ. 1:29-31፤ 2ጢሞ. 3:2-4) ብሰፊሑ ይትንትኑልና። ካብዚአቶም ብውሑዱ ክንጠቅስ፡ “ጽልኢ፥ ሓሶት፥ ምረት፥ ሓሜታ፥ ጃህራ፥ ትዕቢት፥ ቅንኣት፥ ክርክር ወይ ጭቕጭቕ፥ ንዴት፥ በቐል፥ ምፍልላይ፥ ገዛእ ርእሸኻ ምፍታው፥ ጸርፊ፥ ዘይምእዛዝ” ወዘተ እዮም። ነዚአቶም እዮም እምበኣር ናይ ዘመንና ክርስቲያን ከም ፍረ መንፈስ ገይሮም ዝተጎናጸፍዎም ዓለማዊ ጠባይት። ብዙኃት ነዘም ነገራት እዚአቶም ጠባይይ እዩ! ተፈጥሮይ እዩ! እንታይ ክገብር ልምዲ ኮይኑኒ! ብዝብል ኣዘራርባ፡ ከም ኃጢአት ገይሮም ስለዘይምልከትዎም አብ

ሕይወቶም ብዘይ ሰክፍታ ልቦም ከፊቶም ይቅበልዎም። እዚአቶም እዮም እምበኣር ንዓ ለም ብጠባይናን ብቋንቋናን ከምእንዛመዳ ዝገበሩና። ካብ ዓለም ክንፍለ ዘይከኣልና'ውን በዞም ነገራት እዚአቶም ኢና። ኣተሓሳስባና ኣዘራርባናን በዞም ናይ ሥጋ ጠባይት ተመሊኡ እዩ።

ኣ ክርስቲያን ንቛሕ! ካብ ድቃስካ ተበራበር፡ ካብዞም ኣመላት እዚአቶም ብሓንቲኳ ዝተተሓዘካን ወይ ናይ ሓንቲ ካብዚአተን ባርያ እንተደኣ ኳንካ ዓለም መሲልካ ኢኻ እሞ ንስሓ የድልየካ እዩ። ዓለባ ሳሬት ዓብይን ንእሽቶን የብሉን ኩሉ ፊትሊ ኪሰርሕ ይክእል እዩ። ተግባር ሓጢአት'ውን ዓብይን ንእሽቶን የብሉን። ኩሎም ካብ ጎይታ ክንጽሉኻን ጸጋኻ ኪገፉኻን ኃይሊ ኣለዎም። ምእንት'ዚ ንቛሕ'ሞ ኅሊናኻ መርምር። ኣብዞን ዝተጠቐሳ ሠለስተ ዓለማዊ ኃጢአት ከይትህሉ ገዛእ ርእሸኻ ተመልከት። ዓሠርተ ጊዜ ዋጋ የክፍልካ፡ ክስረት'ውን የምጽኣልካ ካብ እተፍቅሮ ሰብ ከይተረፈ እንተፈለየካ እኳ ግዲ የብልካን። ዋጋ ክፈል እሞ ተነሳሕ፡ መንገድኻ እውን ቀይር። ኢዮ 22፡23-26 ናብቲ ኩሉ ዚክእል እንተተመለሰካ ንዓመጸ ካብ ድኳንካ እንተኣርሓቕካዮ ከምብሓድኽ ክትሠርሕ ኢኻ። ንመዝገብካ ናብ መሬት ንወርቂ ኣፊርወውን ናብ ኣእማን ርባ ደርብዮ። ሽዑ እቲ ኩሉ ዚክእልሲ ወርቕኻን ዜንጸባርቕ ብሩርን ኪኾነልካ እዩ። ሽዑ ንሸኻ ቦቲ ኩሉ ዚክእል ባህ ኪብለካ እዩ። ገጽካ'ውን ናብ ኣምላኽ ከተልዕል ኢኻ" ይብል።

ስለዚ እቲ ዝተለማመድካዮ ኃጢአት ካብ መጠን ንላዕሊ ወርቅን ብሩርን እኳ እንተኾነልካ ግዲ የብልካን። ሕጂ ጊዜ ከየጥፋእካ ንክብሪ ጎይታ ደርብዮ! ተጸዩ። እግዚአብሔር ንጉድለትካ ክመልኦ እዩ! ነቲ ዘጨንቐካን ዝዓዘመካን ኃጢአት ብስም እግዚአብሔር እናጸዋዕካ ርገሞ! ገዝቶ! ከሓዶ! ተጸዩ። ጽልኣዮ! ገሸነ ይኹን ሓደ እኳ ኣብ መንገኻን ኣብ መንጎ እግዚአብሔርን ኣትዩ ጣዖት ኣይኹንካ። ከምኡ ድማ እግዚአብሔር ኣምላኽ ኣቦ ምሕረት ይቕረ ምእንቲ ኪብለልካ መንፈስ ትሕትና ለቢሰካ። ብዝተዋረደን ብዝተሰብረን ልቢ ኣብ ቅድሚኡ ቅረብ። ተናዘዝ። ለምኖ። ደም ኢየሱስ ክርስቶስ ወዱ ካብ ኃጢአትካ ኬንጽሓካ እዩ። ጎይታ ካብ ዝተኣሰርካዮ ዘበለ ኩሉ፡ ሕጂ ሕጂ! ቅጽበት! ናጻ ኬውጽኣካ ይክእል እዩ እሞ፡ ንኃጢአት ቁጸራ ኣይትሃብ። ምክንያቲ ቃሉ፡ “ብሰሪ እዚ ነገራት'ዚ ኣብቶም ንእግዚአብሔር ዘይእዘዙ ሰባት ቊጥዓ ኣምላኽ ይወርድ እዮ'ሞ ሓደኳ ብሸንቲ ዘረባ ኣየስሕትኩም” (ኤፌ. 5፡6) እናበለ ዜጠንቅቐና ብዝከኣል መጠን ካብ ኃጢአት ምህዳም፤ እንተወደቕካ ከዓ ቀልጢፍካ ሽዑ ንሸዑ! ኣብ ቅድሚኡ ተደርቢኻ ምጥዓስ፤ ደም ኢየሱስ ክርስቶስ ጎይታና ከዓ ካብ ኃጢአትካ ኬንጽሓካ እዩ።

ኣ ክርስቲያን ንእግዚአብሔር ኣምላኽካ ተከተል፡ ንእኡ ጥራይ ፍራሕ፡ ንትእዛዛቲ'ውን ሓሉ፡ ንቃሉ ከዓ ስማዕ፡ ንብሕቲ ጥራይ እዩ ኣምላኽ ምስኡ'ውን

ተጣበቅ፡ መለኮታዊ ፍርዲ ካብ ቤት እግዚአብሔር ተላዲሉ ዝጅምረሉ ጊዜ ከይበጽሖ ካብ መዓቲ እትድገሉ ሕጂ ብጊዜኡ ብንስሓ ናብ መለኮታዊ ሓዊ ንርእሽኻ ኣማኅጽን። ትሕት ብምባልካውን ካብ ኩሉ ኣበሳኻ ኣንጺሖ ካብ መዓቲ ንክትድገን ኣብ ትሕቲ ኣክናፋ ኪሰውረካ እዩ። “ንሰማይ ዝናም ከዩውርድ እንተዓጸኹዎ፤ ንኣንበጣ እውን ንምድሪ ክበልዓ እናተሓዘዘኩዎ፤ ወይ ኣብ መንጎ ሕዝበይ (ሕማም) ፊራ እንተሰደድኩ፤ እዚ ብስመይ ዝተሰምየ ሕዝበይ ከዓ ትሕት እንተበለ፤ እንተለመነ፤ ገጸይውን እንተደለየ፤ ካብ ክፋእ መንገዱ ድማ እንተተመልሰ፤ ሽዑ ኣነ ካብ ሰማይ ክሰምዕ እየ፤ ንኃጢአቶም ከዓ ይቕረ ክበለሎም፡ ምድርምውን ክፍውሰሎም እየ” ኣሚን።

፫ይ ንስሓ

ብርቱዕ እንቅስቃሴ መንፈስ ቅዱስ የድልየና እዩ፤ ኣብ ዘመንና ብኃይሊ መንፈስ ቅዱስ ንተግባር እግዚአብሔር ኣብ ውሽጢ ሕይወትና፤ ኣብ ቤተክርስቲያንና፤ ኣብ ሃገርና፤ ሓለፋ ካልእ ዘመን ኣብሊጽና ምሥራሕን ምንቅስቃስን ኣሎና። ምክንያቱ ከዓ እዚ ዘመንዚ ካብ 2000 ናብ 3000 ዓ.ም እንሳገረሉ ዘመን፤ ዓብይን ብርቱዕን ዝኾነ ናይ መንፈስ ቅዱስ ምንቅስቃስ ከምዘሎ ተስፋ ተዋሂቡና እዩ። ግናኹ እዚ ተስፋዚ ኣብ ግብሪ ምእንቲ ከይውዕል ኃጢአትና ዕንቅፋት ኮይኑ ይርከብ ኣሎ። ኃጢአት ኣብ መንጎ ሰብን ኣብ መንጎ እግዚአብሔርን ኣትዩ ዚፈላሊ ዓብይ ዕርዲ እዩ። ምንቅስቃስ መንፈስ ቅዱስ ንክይፍጠር ዚገብርን፤ ንሥራሕ መንፈስ ቅዱስ ዚቃወምን እምኒ ኃጢአት እዩ። “እንሆ ኢድ እግዚአብሔር ንምድኃን ሓጻር ኣይኮነትን፤ ከይሰምዕ ከዓ እዝኑ ኣይጸንዖን እዩ፤ ግናኹ ኣእዳውኩም ብደም፡ ኣጸብዕኩም ብበደል ረኺሰን፤ ከናፍርኩም ሓሶት ይዛረባ፤ ልሳንኩም ከዓ ክፍኣት ይናገር ኣሎ እሞ ንኣምሳክኩምን ንኣካትኩምን ኣብ መንኻኹም ኮይኑ ዝፈላልዩኩምሲ ኣበሳኹም እዩ፤ ከይሰምዓኩም ከዓ ኣብ ቅድሚኹም ገጹ ዘሕብኣልኩም ኃጢአትኩም እዩ ...” (ኢሳ. 59:1-4) ይብል።

ኃጢአት ኣብ ዘለዎ ሥራሕ እግዚአብሔርን ኃይሊ መንፈስ ቅዱስን ኣይርኣን እዩ። ንኃጢአት ሸፋፊንና፤ ሓባቢልና፤ ኣብ ኅሊናና ጽቡቕ ከምዝኾነ ጌርና እንተ ኣቕረብናዮ እውን ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ግና ትሕዝቶ ኃጢአትነቱ ኣይለቕቕን እዩ። “ንሱ ክሳብ ዚመጽእ፤ ጽድቂ ከዓ ክሳብ ዜዝንመልኩምሲ፤ ንእግዚአብሔር እትደልይሉ ጊዜ እዩ ኣሞ ንኣምሳክኩም ብጽድቂ ዝርኡ፤ ከም መጠን ምሕረቱ ከዓ ዕጹዱ ሓድሽ ጽግኢ እውን ጽግኡ” (ሆሴ. 10:12) ይብል።

ብዙኃት ብኃጢአቶም ይሓዘኑን ይጠዓሱን፤ ግናኹ ንኃጢአቶም ኪገድፉ ኣይረኣዩን። ብኃጢአትካ ምሕዛንን ምጥዓስን ምንዛዝን ጨኪንካ ክትገድፎ እንተዘይቈሪጽካ ሓንቲኳ ፍሪ ኣይትረክበሉን ኢኻ፤ “ተሓጺብካ ኣብ ጸብሪ” ከምዝብሃል፤ ኣብኡ ኢኻ

ክትጨማለኝ ትነብር። ጨኪንካ ንዘይትገድፎ ብኃጢአትካ ምሕዛንን ምጥዓስን ውዲሉ ኃዲሩ ኣብ ተስፋ ቊርጸት እዩ ዜብጽሕ፤ ይሁዳ እዩ ነዚ ነገርዚ ዚፈጸመ። “ገበኑ ዚኸውል ኣይሰልጦን፤ እቲ ዚናዘዘሉ እሞ ዚኃድኅ ግና ምሕረት ይረክብ” (ምሳ. 28፡13)። ሎሚ መብዛሕትና ብናይ ብሕትና ሽግር ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ቀሪብና እንጽልዮ ጸሎት፥ ንኣሽቱ ኣርእስቲ ጸሎት እኳ ካብ እግዚአብሔር መልሲ ክንረክብ ኣይከኣልናን፤ ምንብርካኽ ጥራይ ኮይኑ ትርፉ።

ብዙኃት ሎሚ ብኅብረት ኮይኖም ምእንቲ ሥራሕ ወንጌል፥ ምእንቲ ሃገሮም፥ ምእንቲ ሕዝቦም፥ ብዙኅ ይልምኑ፤ እህህታኦም ናብ ኣምሳኽ የዕርጉ፤ ግናኽ መልሲ የልቦን፥ ኃይልኻ ምድኻም ጥራይ ኮይኑ ይተርፍ።

እሞኽ ድኣ እቲ ጸገሙስ ኣበይ እዩ ዘሎ? ኣብ እግዚአብሔር ድዩ ወይስ ኣብዚ? እወ! ኣብዚ እዩ፤ ጉዳዩ ናይ ኃጢአት ጉዳይ እዩ። ብኃጢአትና ምንዛዝን ንኃጢአትና ምሕዳግን የድልየና እዩ።

ንምኻኑ ኢድ እግዚአብሔር ንከይዘርጋሕ መንፈስ ክብሪ ኸይግለጽ፤ ብመንፈሳዊ ሕይወትና ከይንነቓቓሕ፥ መለኮታዊ ሓዊ ዝኾነ ሥራሕ ጎይታ ኸይባራዕ፤ ጸሎትና ኸይስማዕ፥ ዓፊኑ ዝሓዞ እንታይ ዝዓይነቱ ኃጢአት ኮን ይኸውን? እስከ ኣብዘን ዚስዕባ ኃጢአት ዝእርእሽኻ መርምር።

1. ናይ ይኸፊታ ልቢ

ቂምታ ዝሓዝካሉ፥ ንልብኻ ብጽልኢ ወጢሩ ዝሓዞ፥ ኣብ ዝሓለፈ ሕይወትካ ዝበደልካዩ ወይ ድማ ዝበደለካ ሰብዶ ኣሎ? ምስዚ ሰብዚ ኸክትዕረኽኻ ምስተሓተትኻኽ ነጺግካዩዶ? ይኸረ ንምባል ከድካ ይኸፊታ ንምሕታት ብልብኻ ምስ መንፈስ ቅዱስ ትማገጎትዶ?

2. ቊርጸዓ

ንርእሽኻ ምቊርጸዓ ክሳብ ዝሰኣነካ ዝጎድኣካ ብርቱዕ ናይ ቊርጸዓ ጠባይ ኣሎካዶ? ቊርጸዓኽ ይገዝኣካዶ? ንዊሕ ጊዜ ኣብ ውሽጥኻ ዝጸንሕ መሪር ቊርጸዓዶ ኣሎካ?

3. ቅንኢ

ካልኣት ብፍልጠት፥ ብኣገልግሎት፥ ብሃብቲ፥ ብመንፈሳውነት፥ ወዘተ ዝበልጹኻ ክትርኢ ከሎኻ ልብኻ ብቅንኣትዶ የናውጸካ? ንከይሰልጦምከ ብቓል ኮነ ብግብሪ ትጸረርምዶ?

4. ኩራ

ትዕግሥቲ ዘይብሉ ኮርፋፍ ጠባይዶ ኣሎካ? ንኣሽቱ ነገራት ከይተረፉ ዘኸርዩኻ ሰብ ዲኻ? ንዝኾነ ይኹን ነገር ክትሓልፎ ይኸብደካዶ? ብዝኾነ ብዘይኮነ ዘይትጽመም ሰብ ዲኻ?

5. ትዕቢት

ኣብ ልብኻ ትዕቢትዶ ይስምዓካ? ብዙኅ ጊዜ ዘመክሓካን ዘኸርዓካን ኣብ ልብኻ ትዕቢት ዘሕድሩልኻኸ ኣለዉዶ? ኣብ ቅድሚ ኩሉ ሰብ ትሑት እየ ክትብል ትኽእልዶ?

6. ተአማንነት

ናይ ቁሳር ንቕሳር፣ ናይ እግዚአብሔር ንእግዚአብሔር ጌርካዶ ብዝግባእ ትዕድሎ? ኣብ እትነበረሉ ኣከባቢ ናብ ዝተመደብካሉ ሥራሕ ናብ ቤተክርስቲያንካ፣ ኣብ ኣገልግሎትካ፣ ኣብ ቤተሰብካ፣ ኣብ ማኅበርካ፣ ኣብ ሓዳርካ፣ እሙን ከምዝኸንካ ትተአማመንዶ? ወይ ድማ “እሙን እየ” ንምባል ትኽእልዶ?

7. ሕሜታ

ናይ ምሕማይ ጠባይዶ ኣሎካ? ኣፍካ ኣብ ዝሸፈትካሉ፣ ብዛዕባ ካልኣት ምውራይ፣ ወይ ድማ ናይ ምሕማይ ኣመል ኣሎካዶ? ብዝረብሕ ብዘይረብሕ ብናይ ካልኣት ውድቀትን ድኽመትን ምውራይከ የጥቅዓካዶ? ኣብ ልዕሊ ካልኣት ናይ ምንሻውን ምንቃፍን ኣመልከ ኣሎካዶ? ንሰብከ ኣሕሊፍካዶ ትህብ?

8. ቅጥፊት

ንእሸቶ ነገር እኳ ትኹን፣ እንታይ ኣለዎ ብዝብል ሰነፍ ኣተሓሳስባ ናትካ ዘይኮነ ንብረትዶ ትሰርቕ? ካብ ኣሥራትኻኸ ካብ ናይ እግዚአብሔር ገንዘብ ትሰርቕዶ?

9. ሥስዕ

ብዙኅ ጊዜ ዓለማዊ ትምኒትን፣ ሥስዕ ገንዘብን ኣብ ልብኻ እናሰልጠነ የጨንቕካዶ?

10. ክፉእ ወረ

ኣብ መንኅ ዓለማውያን ኣብ እትርከቡሉ ጊዜ ኩነታትካ ይልወጥዶ? ንኣብነት እትዛረቦ ቃላት፣ እተውርዮ ጸወታታት፣ እትሠርሖ ሥራሕ፣ ምስ ናታቶም ይመሳሰልዶ? ኣብ ክፉእ ወሬኣምን ጸወታኣምንከ ትትሓባበሮምዶ? ክርስቲያን ምዃንካ እንተፈለጡኻኸ ትሓፍርዶ? ክትገብሮ ዘሎካ ዳዊት ኣብ መዝሙሩ ገሊጹልካ ኣሎ። (መዝ. 1፡1-3)።

11. ክፉእ ኣመላት

ንሞራል ዝጎድኡ ብድፍረት እትለማመዶም ፍሉጣት ልማዳት ኃጢአት ኣለዉኻዶ? ማለት ከም ሽጋራ፣ ሸኽራን፣ ዝሙት፣ ምንዝርና፣ ካልኣት'ውን ከምዚኣም ዝኣመሰሉ ኣለዉኻዶ?

12. ሓሶት

ብዙኅ ጊዜ ሓሶት ምውራይን ከምኡ'ውን ንሓደ ነገር ከተውርዮ ከሎኻ ካብ መስመር ሓቂ ዝወጸ ኣጋኒንካ ምዝራብዶ ልምዲ ኣሎካ? ሃጠው ቀጠው ምውራይከ ይቕንዓካዶ?

13. ምጥርጣር

ካብ ዘይምእማን ዝነቐለ ኃጢአት ኣብ ውሽጥኻ ኮይኑዶ ይኸሰካ? ብዙኅ ጊዜ

ተአምራታዊት ኢድ ጎይታ እናርኤኻ ከሎኻ፤ ንጎይታ ምእማንዶ ይኸብደካ? ዘይምእማንኻኸ ንሕይወትካ ሓኒቕዶ ሒዙዎ አሎ?

14. ዘይምጽላይ

ናይ ጸሎት ሕይወትካ ከመይ እዩ? ኣብ መዓልቲ ክንደይ ጊዜ ምስ ጎይታ ትራኸብ? ቅድስ መጽሐፍከ ኣብ መዓልቲ ክንደይ ጊዜ ተንብብ? ንሓደስቲ ነፍሳትከ ብሥራሕ ጎይታ ትምስክረለንዶ? ስለ ኣብ ጥፍኣት ዚርከባ ነፍሳትከ ሸኽሚዶ ይስምዓካ? ወይስ ብጎይታ ትሓፍር ኢኻ?

እምበኣርከስ እዞም ነገራት እዞኣቶም፡ ኣብ ውሽጢ ሕይወትካ እንተደኣ አልዮም፤ ሓንቲኳ ከይሓባእካን ከይሸፈንካን ከየመክኔኻን ከይመጎትካን፤ ኃጢአት ኢልካ ስመዮም፤ ምክንያቱ ከዓ እዞም ዝተጠቐሱ ኩሎም ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ኃጢአት እዮም፤ ንኣኻ ግና ኃጢአት መሲሎም ዘይርአዩካ ኪኾኑ ይክእሉ እዮም። እንተኾነ ንሕይወትካ ዝንሕጉሑን ዘደንዘዙን፤ ዘድርቑን፤ ንርእሸኻ ደሪቕካ እውን ንሕዝቢ እግዚአብሔር ከምዚደርቁ ምክንያት ክትከውን ዝገበሩኻን ሕርምኻ እዚኣቶም ከምዚኾኑ ፍለጥ፤ አይትዘንግዓሎም'ውን። ንርእሶና ከነታልል ንክእል ኢና፤ ንእግዚአብሔር ግና ብፍጹም ከነታልሎ አይንክእልን ኢና። ስለዚ ከዓ እዩ ቅዱስ ቃሉ፡ “ንርእሶና እንተ ንምርምር አይምተፈርደናን ነይሩ” ዝበሎ። እቶም ብፍቕሪ እግዚአብሔር ዝተማረኹ ሰባት፤ እዚ ነገር'ዚ ተረዲኦም እዮም ኣብ ዘዘመኑ ብግሎም ኮነ ኣብ ጉባኤ ቀሪቦም ብናይ ንስሓ ንብዓት እናተሓጸቡ ኣብ ቅድሚኡ ወዲቑም ብዝተሰብረ ልቢ ምስ ተናዘዙን ካብ ኃጢአቶም ምስ ተመልሱን፤ ኣብ መንጎ ሕዝቦምን ምድሮምን ዚፍጽምዎም ዝነበሩ ተግባራት ንተዓዛቢኦም ዜደንቑ ዓበይቲ ተአምራታት እዮም ዚገብሩ ዝነበሩ። ንኣና ከይተረፈ'ውን ኣብ ከምዚ ዝበለ ንስሓ ክንጽመድ እዮም ዚደፋፍኡና።

እምበኣርከስ ኣብ መንጎናን ኣብ መንጎ እግዚአብሔርን ኮይኑ ናይ ጽልኢ ጽኑዕ ዕርዲ መሥሪቲ ዘሎ ኃጢአት እዩ።

ሕርሚ ኣካን ንሠራዊት እስራኤል ብዘሎ ኣብ ዓቢይ ውድቀትን ጥፍኣትን ከምዘብጽሑ፡ ከምኡ'ውን ባዞም ዝተጠቐሱ፡ ኃጢአት ኣነ ኮነ ንሸኻ ንስሓ ብዘይምግባርና ሕርምና ንሕዝቢ እግዚአብሔር ንክወድቁ ምክንያት ኮይኑ አሎ። ስለዚ ጊዜ ከየጥፋእካ ሕጂ ቀልጢፍካ ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ወዲቕካ ብኃጢአትካ ተናዘዝ። ንኃጢአት ጽላእ፡ ተጸዩ፡ ንዲቕካ ሕደጎ። ብድኅር'ዚ ዝተረፈ ዘበለ ኩሉ ንእግዚአብሔር ሕደገሎ። ሕጂ ካብኻ ዝድለ ዘሎ ምስ ዳዊት ኳንካ፡ “ኣ ጎይታይ መርምረኒ፡ ፊትነኒ” ምባል ጥራይ እዩ። ናይ ኃጢአትካ ኣእማን ብኃይሊ መንፈስ ቅዱስ ሓደ ብሓደ ከም ዝኣረገ ልብሲ ካብ ዝባንካ ቀንጢጥካ ኣውጽአዮም፤ ወግዶም፤ ጠቕሊልካውን ቅበሮም፤ ነቲ ዝተቐብረሉ መቓብር ድማ ብዘይ ንቕነቕ እምኒ ሕተሞ! ብድኅር'ዚ ፈጺምካ ካብኣቶም ተሰናበት። ካብዚ ንደሓር ኣብ ልዕሊ ሕይወትካ፤ ኣብ ቤተሰብካ፤ ኣብ ቤተክርስቲያንካ፤ ኣብ

ሃገርካ፣ ዓቢይ ፈውስን ድንቂ ተአምራትን ኪኸውን እዩ። እቲ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ “ናይ ዓለም ብርሃን ኢኹም” ዝበሎ'ውን ኣብ ልዕሌኻ ኪፍጸም እዩ።

ኣ ክርስቲያን ንእግዚአብሔር ኣምላኽካ ተኸተል። ንእኡ ጥራይ ፍራህ፣ ንትእዛዙ'ውን ኣሉ፣ ንቃሉ ከዓ ሰማዕ፣ ንብሕቱ ጥራይ እዩ ኣምላኽ፣ ምስኡ'ውን ተጣበቕ፣ መለኮታዊ ፍርዲ ካብ ቤት እግዚአብሔር ተላዒሉ ዝጅምረሉ ጊዜ ከይበጽሐ ካብ መዓቱ እትድኅሉ ሕጂ ብጊዜኡ ብንስሓ ናብ መለኮታዊ ሓዊ ንርእሸኻ ኣማኅጽን።

ካብ ኃጢአት ዘበለ ኩሉ ጽሩይ እየ ዝብል ሰብ መን እዩ? ሰብ ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ብሓቂዶ ንፁሕ ይኸውን? ወይስ ክኸውንዶ ይኸእል?

ገበኑ ዚኸውል ኣይሰልጦን፣ እቲ ዚናዘዘሉ እሞ ዚሓድጎ ግና ምሕረት ይረክብ (ምሳ. 28:13)።

ግብረ ሥጋ ግሁድ እዩ፣ ንሱ ከዓ ምንዝርና፣ ርኽሰት፣ ዝርጋን፣ ኣምልኾ ጣዖት፣ ጥንቁላ፣ ጽልኢ፣ ቀጥጥ፣ ገዛእ ርእሸኻ ምፍታው፣ ምፍልላይ፣ መናፍቕነት፣ ቅንኣት፣ ሸኽራን፣ ንይላ፣ ከምዚ ዝኣመሰለ ካልእ'ውን እዩ። ነዚ ዚገብሩ ከዓ መንግሥተ ሰማይ ኣይወርሱን እዮም። ፍረ መንፈስ ቅዱስ ግና ፍቕሪ፣ ሓጎስ፣ ሰላም፣ ትዕግሥቲ፣ ልግሢ፣ ሕያውነት፣ እሙን ምኅን፣ ለውሃት፣ ርእሸኻ ምግታእ እዩ። ነዚ ከምዚ ዝኣመሰለ ዚጸረፎ ሕጊ የልቦን (ገላ. 5:19-24)።

ሻሙናይ ምዕራፍ
ምስጋና

“ኩሉ ሳዕ ተሓገሱት፤ ከየቋረጽኩም ጸልዩ፤ ብኸሉ አመስግኑ፤ አብቲ ብክርስቶስ ኢየሱስ ዘሎኩም ሕይወት አምላኽ ዚደልዩ እዚ እዩ። ሓዊ መንፈስ ቅዱስ አይተጥፍኡ” (1ተሰ. 5:16-19)።

ጸኒዕካ ምምስጋን፤ ንእግዚአብሔር ክብሪ ትህብ፤ ንልብኻ ወሓዚ ኩሉ ሠናይ ትገብር፤ ንእምነትካ ተበርት፤ ንሰላምካ ትሕልፍ፤ ንኅሊናኻ ተዕርፎ፤ ነእምሮኻ ከዓ ከም ፀሓይ ቸኸል፤ ንሕይወትካ ብዘይቲ መንፈስ ተረስርሶ።

እታ ዝበለጸት ምስ እግዚአብሔር እተራኽበና ናይ ጽንዓት መሣርሒ፤ ከየባተኽካ ምምስጋን እዩ። “ብኸሉ አመስግኑ” እቲ ከየቋረጸ ዜመስግን እዘኑ ካብ ናይ ዓለም ክፉእ ምኽሪ፤ ካብ ኅብረት ኃጢአተኛታት፤ ካብ ጉባኤ ተሳለቐቲ፤ ናጻ ይኸውን። ስለዚ ንሸኻ ከዓ ነቲ ቅድሚ ሕጂ ናይ ምስጋናኻ ፍረ ዘርአየካ አምላኽ አብ ጽንኩር ጊዜ ኮነ አብ ራህዋ፤ ምስጋና ይግብአ እዩ። ከየባተኽካ አመስግኖ፤ ስለ ኩሉ ነገር አመስጋኒ ንምዃን ትጋህ፤ ኃይሊ ምስጋና ምስ መለኮታዊ ሓዊ ንምውህሃድ ኬብቅዓካ እዩ።

ካብ አደኻ እግዝእትካ ማርያም ተምሃር፤ ከመይ ንሳ ነቲ ፍጡር ኪጸሮ ዘይክእል ሓሳረ መከራ ብምስጋና ይኸኑላይ ብዝብል ቃል ስዲራቶ እያ። አብአ እንተደአ ተወኪልካ ጸሎትካ ብደኻም ዝጀመርካዮ ብተመስጦ ከም እተመስግን ክትገብረካ እያ፤ ብድኅሪ እዚ ኢኻ ከምታ “አብ ዘፈር ወሓዚ ማይ እተተኸለት ኦም፤ ፍሬአ ከየቋረጸት እትህብ፤ ቈጽላ ከዓ ዘይረግፍ፤ ኩሉ ጊዜ ልሙዕ” (መዝ. 1:1-3)፤ ንሸኻውን አብ ውሽጢ ምስጋና እንተደአ ጥሒልካ፤ ዓለም አናድያ ክትስእካ እያ፤ ባህሪይ ሥጋውን ካብ ሱር መሠረቱ ተመንቀሱ ኪጠፍእ እዩ፤ አብ ክንድኡ ከዓ ምስጋና ኪትካእ እዩ። ኃይልታት ጸልማት ኩሎም ድምጺ ምስጋናኻ ሰሚዖም መሬት ተኸፊታ ክትውሕጦም ክምነዩ እዮም፤ ከመይ ኃይሊ ምስጋና የናውጸም እዩ። ንሸኻ ግና ብድኅርዚ አብ ዘይምኖ ሕይወት ክትሕምብስ ኢኻ፤ ከይተፈለጠካውን ብመንፈስካ ምስቶም 24 ሰዓት ቀጺሎም ከየቋረጹ አብ ሰማይ ኮይኖም ንአምላኽ ዜመስግንዎ ክትሕወስ ኢኻ፤ ካብዚ ንደሓር ካብዚ ጥዑም ሕይወትዚ ኬሰናኸለካ ዚኸእል ሓደኻ የልቦን። ከመይ ናይ ምስጋናና ቀንዴል ባዕሉ ኢየሱስ እዩ። አብ ቅድሚ እቲ መለኮታዊ ብርሃን ዝኸነ ጎይታ ደፊሩ ዚቐውም ከዓ ሓደኻ የልቦን። ነዚ ተረዲኡ እዩ ጳውሎስ፤ “ብኸሉ አመስግኑ” ዝበለና።

ብዙኃት ክርስቲያን አብ አከባቢኦም ዘሎ ነገራት አዘንጊዑ ከይጎድኦም ፈሪሆም ወረ ዜምጽአሎም የናድዩ፤ ባዕሎምውን እንታይ ከምዝብሃል እዝኖም ጸልዮም ይሰምዑ። ግናኸ ከምዚ ዝአመሰለ ተግባር ፍረ የብሉን፤ ትርፉ ጥርጣሬ፤ ዘይምትእምማን፤ ፍርሃት፤ ሓዘን፤ ፍቕሪ ምጉዳል፤ ጽልኢ ጥራይ እዩ ዜስዕብ።

ዓለም ካብዝን ካብትን ብዝኣረየቶ ወረ ተናዊጸ ክትሕቁን ትነብር ኣላ፤ ካብ ብዝሒ ምሕቓና ዝተላዕለ ግርማኣ ተደምሲሱ፥ ንረኣይኣ ዜሰምብድ መልክዕ ለቢሳ ትነብር ኣላ። ከይትልክመካ ተጠንቀቕ።

የግዳስ ኣብ ቅድምቲ ሓልዮቲ ዘይፍለየካ ጎይታ ብምስጋና እናኩዘኺ ተመላለስ እሞ እዚ ክትብሎ ዘይትክእል መጠን ዘይብሉ ዘይቲ መንፈስ ንውሽጥኻ ኬረስርሶ እዩ፤ ብድኅርዚ “ንመንፈስኻን ንነፍስኻን ንሥታኻን ኢየሱስ ክርስቶስ ክሳብ ዚመጽእ ብዘይ መንቅብ ክሕልዎ እዩ”። ኣየ እወ! ብምስጋና ምስኡ ምንባር ክንደይ ሠናይ እዩ? ክንደይከ ንልቢ ዜረስርስ እዩ? ብሓቂ ግርማ መጎስ እዩ ዜልብሰካ (ማር. 9፡3-5)።

ሥራሕ ዓለም፥ ሰይጣን፥ ሥጋ ኣለሊኻ ክትክእል እንተደኣ ደሊኻ ፍሕሶ ጸላኢውን ክትብጥስ እትክእለሉ መንገዲ ኣብ ቅድሚ ጎይታ ብምስጋና ዕብድ እሞ ነቲ ሕቡእ ከይተረፈ ዘርእየካ ቃል ምስጋና ከምዝኾነ ክትርዳእ ኢኻ። ርግእ ኢልካ እሞ ሕሰብ፥ ንመን ኢኻ እተመስግን ዘለኻ? ነቲ ንሕቡእ ግልጽልጽ ኣቢሉ ዝርእን ዜርእንዶ ኣይኮንካን? ምስኡ ብምስጋና እንተደኣ ተራኪብካ ፈጺሙ ዜሕብኣካ ነገር የልቦን፤ መለኮታዊ ሓዊ፥ ኣድላዩ ንዝበሎ ክገልጸልካን ንባዕሉ ኪግለጸልካን እዩ፤ እረ ምግላጽ ጥራይ ዘይኮነስ ከም ሙሴ ክትሉብሶ ኢኻ። ብነጸብራቕ ብርሃኑ ከዓ ክትምራሕ ኢኻ። ካብዚ ንደሓር ዘፍርሃካ የልቦን። ዘጨንቐካውን የልቦን። ከመይ ነቲ ናይ ጭንቂ ኣምላኽ ብእግርኻ ረጊጽካ ዝሓምተልካ ሕሩይ ዘርኢ ኳንካ ኢኻ (1ጴጥ. 2፡9)። እወ ጎይታ ነቲ ኣድላይ ዝበሎ ሰወር ነገር ኩሉ ግልጽልጽ ኣቢሉ ክርእየካ እዩ፤ ነናይ ዕለቲ ዜድሊ ነገራት እውን ክህበካ እዩ። ንሱ እሙን ዓርክኻ ዘይፍለ ዓሻኻ ስለዝኾነ ዝጎድለካ ኣይክህሉን እዩ። እዝስ ክሰዓር ኣይክእልን እዩ እትብሎ ዘበለ ኩሉ ከመይ ጌርካ ኣብ ልዕ ሌኡ ከም እትዕወት ኪሕብረካ እዩ። ኣብቲ ንሱ ዜቐመጠካ ኳንካ እናመስገንካ ጸኒዕካ እንተተጸቢኻዮ ድማ ኣብዚ ዓለምዚ ከለኻ ኣብ መንግሥቱን ጽድቁን ኬሓንብሰካን ኬጥሕለካን እዩ።

ከመይ ገይረ እሞ ክገልጸልካ እዩ፥ ቃላት ሓጺሩኒ። በጃኻ! ኣብ ቅድሚኡ ከም ዳዊት ሰብ ክሳብ ዘላግጸልካ ደጋጊምካ ብዝማሬ ኮዘይ.ዘይ በለሉ። ብሓቂ ኣብ ቅድሚኡ ብምስጋና ኮዘይዘይ ክትብል እንተደኣ ደሊኻ ግና፥ ካብ ሶዶም ውጻእ፤ ብሀዋሳትካ ሓንቲ ነገር ከየልዓልካ ኣምልጥ፤ ካብቲ ዝበሃል ትርኪ ምርኪ ብምስጋና ስዒርካዮ ውጻእ! ክፉእ ዘበለ ነገር ኩሉ ክትዕዘቦ ከለኻ ስለዚጎድእ እዩ ሎጥ ምስ ስድራቤቲ ካብ ሶዶም ብፍጥነት ሃዲሙ ዝወጸ። ርግጽ ከም ሎጥ ህደም ኣይብለካን እዩ፤ እንተኾነ ነቲ ኣብ ኣከባቢኻ ዘሎ ንሰላምካ ዚሰርቕን ዜግኽምን (ገላ. 5፡19-20) ክንዲ ትሃድመሉ ብምስጋና ሰዓሮ፥ ኣባርሮ ካብ ሱር መሠረቲ መንቀሶ፥ ሓዲሽ ትውልዲ (ምስ መንፈስ ቅዱስ ኳንካ) መሥርት፤ “ነቲ ግደ ርስቲ ቅዱሳን ዝኾነ መንግሥቲ ብርሃን” ብምስጋና ተሰኒኻ ኣብ ዝኣቶኻዮ ኣውጅ።

ኃይሊ ጸልማት እንተ አውራሻዮን እንተአዕለልካሉን አይኮነን ዚሰዓር፥ ቀንዴል ምስጋናኻ ኣብረህካ ምስ እትኣቲ ግና ከም ቅጽበት ከምዘይነበረ ይኸውን። ፍጥነቲ ክትርእዮ ክሳብ ዘይትኸእል ከም መብረቕ ኮይኑ ቦታ ይለቅቕ (ሉቃ. 10:18)። ስለዚ እግርኻ ኣብ ዝረገጸ ቀንዴል ምስጋናኻ ኣምራሕካ ተጉግዝ። ምስጋናኻ ንርእሱ ብርሃንካ እዩ፤ ከመይ ከተመስግን ከሎኻ፥ እቲ እተመስግኖ ዘሎኻ ብርሃን ዓለም ኣላኻ ኣሎ። እሞኸድኣ! “ኣምላኽ ምሳና ካብ ኮኸ መን እዩ ዚቃወመና...” (ሮሜ 8:31-39)።

ስለዚ ጊዜን ቦታን ከይወሰንካ ኣብ ምስጋና ተጸመድ እሞ ሽዑ ብሥራሕ ኣምላኽ ክትግረም ኢኻ፤ ኩሉ ሳዕ እውን መንፈስ ሕፃንነት ለቢስካ ንእግዚኣብሔር ባህ! ከተብሎ ኢኻ። ሃዩ እምበኣርከስ ተንስእ ተባራብር፡ ካብ ሕጂ ጀምሮ፤ እንደገና ተሓደስ፥ ዝገጠመካ መከራታት ኣይትጸብጽብ፥ ተመሊስኻውን ኣይተድህበሉ፥ ከመይ ፋይዳ የብሉን። ኣጽዋር ምስጋናኻ እንተደኣ ተዓጢቕካ፡ ናይ ዓለምን ናይ ሰይጣንን ባህሪይ ዘበለ ኩሉ ኪሰዓር እዩ። ሥቓኻ ከዓ ኣብ ትሕቲ ኃይሊ መንፈስ ኪገርር እዩ። “ከም ናይ ሓደ ሰብነት ኳንኩም ንሰላም ተጸዊዕኩም ኢኹም እሞ ሰላም ክርስቶስ ኣብ ልብኹም ይንገሥ፥ መማሰውቲ (መመስገንቲ) ኩኑ” (ቈላ. 3:15)። እወ ብዝተፈላለዩ መንገዲ ዝገጥሙኻ ነገራት ጽንኩር ኮይኑኪ እንተተራእዩካ ኣጆኻ ከይተሓለልካ ኣብ ምስጋና ተጸመድ፤ ኣብ ቅድሚ ኃይሊ ምስጋና ኪቐውም ዚኸእል የልቦን።

ቅዱስ መጽሓፍ፥ ኣጽዋር ናይ ክርስቲያን ካብ ጥንቲ ምስጋና ከምዝኾነ እዩ ዚሕብረና፤ ከመይ ብምስጋና ኣፍ ኣናብስ ኪዕዖ (ዳንኤል)፥ ዚባላዕ ሓዊ ሥራሕ ሓዊነቲ ከቕውም (ኣናንያ፡ ኣዛርያ፡ ምሳኤል)፥ ንዓቕሚ ንል ኣንስተይቲ ከበርትዕ (ዮዲት)፥ ንዕ ርዲ ኢያሪኮ ኪድምስስ (እስራኤላውያን)፥ ብዳርባ እምኒ እናተጨፍለቐ ገጸም ብርሃን ኬንጸባርቕ (ቅዱስ እስጢፋኖስ)፥ ንቤት ማእሰርቲ ኬዕንዉ (ጳውሎስን ሲላስን) ወዘተ ኣብ ቅድሚ ኃይሊ ምስጋና ደፊሩ ኪቐውም ዚኸእል ከምዘየልቦ ኢና ንግንዘብ።

እምበኣርከስ ንኃይሊ ጸልማት ክትውግድ ብምስጋና ክትዘምት ተለዓል! ምስጋናኻ ፍጹም ምእንቲ ኪኸውን ድማ፡ “ኩሉ ሳዕ ተሓጎስ፡ ከዩቋረጽካ ጸሊ፡ ብኸሉ ኣመስግን፡ ከመይ ኣብቲ ብክርስቶስ ኢየሱስ ዘሎካ ሕይወት ኣምላኽ ዚደልዮ እዚ እዩ ... ኣምላኽ ሰላም ባዕሉ ንኩለንትናኻኺ ይቐድሶ” ኣሚን።